

در فرمانداری شاهزاده حجت الاسلام حاج
شیخ مرتضی کبیر بانی بر مرد نوی ساله لحظه‌ای
قل از عزیمت شاهنشاه از شاهزاده پکرگان
دعائی مسافرت را هوازده و شاهنشاه خود را

پیروزی

۱۳۲۸

با تجارت خانه جاوید معامله نمایید

بهترین کالاهابانازلترين قيمت فقط در تجارت تخانه جاويد موجود است
براي خريد هر نوع جنس قبل از بنگاه جاويد مظنه
آن را تقاضا و در صورت مقرون بصرفة به خود بنگاه جنس
مورد نياز را سفارش فرمائید!

بهترین معرف جاويد كشت سفارش دهنده گان جاويد است
مرغوبيت - ظراحت - استحکام - را در کالاهای جاويد
ميتوانيد يافت.

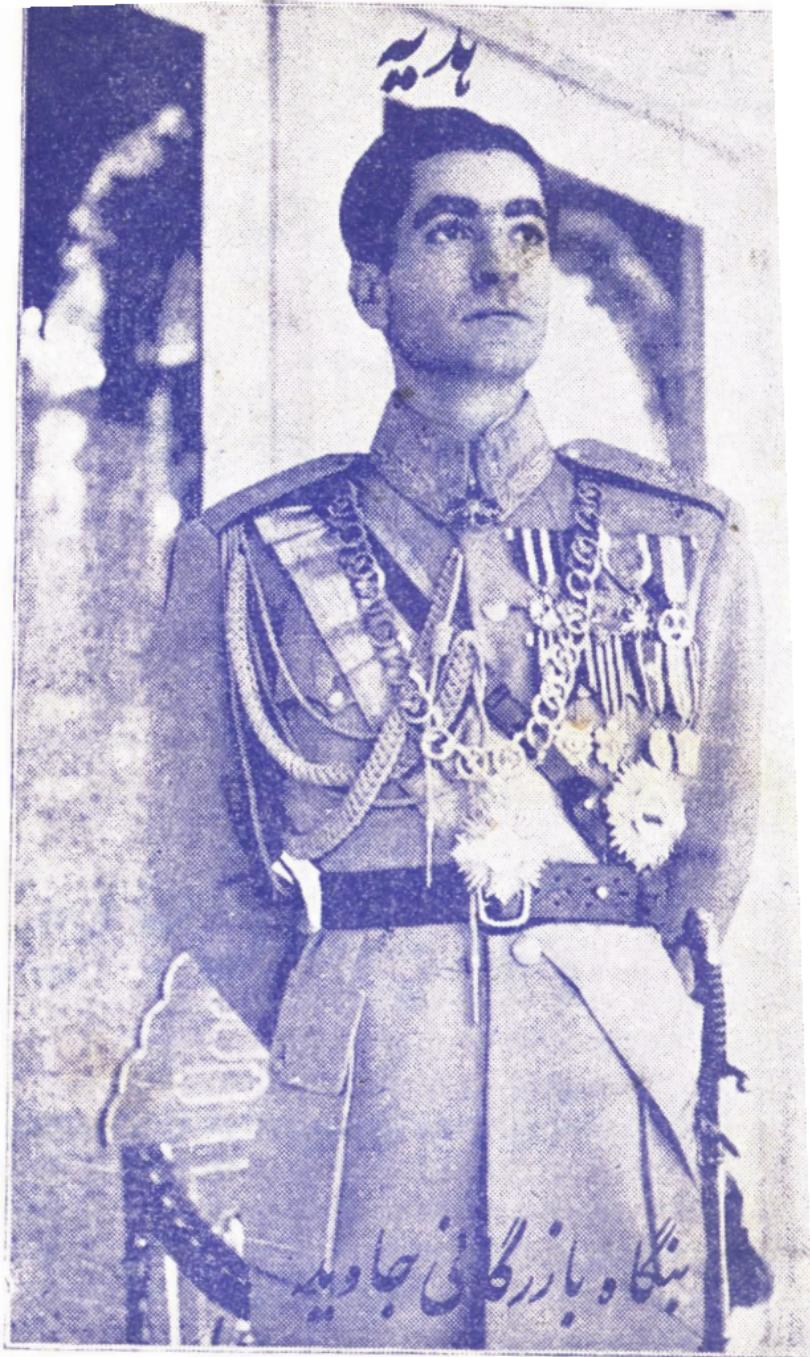
معامله با جاويد را فقط يكبار آزمایش فرمائيد

بهای سفارشات قبل در يافت ميگردد

- يك حساب روشن و دقیق -

آمدن شما بطهران برای خرید اجناس تجارتی مستلزم
هزينه های لازم و هنگفتی است - مخارج ایاب و ذهب - سختیهای
ما بين راه - خوايدن در مسافرخانه ها - خوردن خوراکهای گران
مهما نخانه ها - خریدن اجناس از فروشندگان جزو و دست سوم
دادن اجناس بکول بار بار و نا پديد شدن بار بار در میان جنجال
و هیاهوی تهران - از دست دادن هستی خود با نيرنگ باز يهای
شيدان تهران - از طرف دیگر بسته بودن چند روز در ب مجره
يام غازه دل بهول بودن خانواده در مدت غیبت شما همه از مشکلات
و اتفاقاتی است که ممکن است برای خريد مبلغی جنس برای شما
صورت وفوع يابد

با زرگانی جاويد اين مشکلات را يابد کاتالوگهای تجارتی و مظنه
اجناس بوطرف نهوده است شما ميتوانيد با اطلاع قبلی از مظنه اجناس هر
نوع کالاهای را که احتياج داريد فوراً باين بنگاه سفارش فرمائید تا در
مدت بسيار کمی در هر نقطه اي از ايران که باشيد با سریع ترين و سیله در
اختیار شما قرار دهد تمام مخارج جات لازم که حتماً میباشد پردازید بسد
شما تمام خواهد شد.

مثال اعلیٰ حضرت همابونی محمد رضا شاه پهلوی
شاہنشاہ محبوب و جوان ایران

سوهین اشریف

از انتشارات

پنگاه بازرگانی جاوید

نشانی - خیابان سپه رو بروی شرکت نفت

ت刊登 ۸۱۴۹

چاپخانه خودکار

فهرست مندرجات

سالنامه جاوید سال ۱۳۲۸

صفحه	نویسنده	موضوع
۱۱-۷	فرهنگ کشور ما ضعیف است مقاله مدیر بنگاه	
۱۱	آقای رونق شهرضاوی	تف-ریظ
۱۴-۱۲	پروین اعتمادی	دو قطمه شعر
۱۵	آقای نقوی	شعر
۱۶	آقای دکتر صورتگر (استاد دانشگاه)	شعر
۸۰-۱۷	گزارش یکساله کشور	-
۸۸-۸۱	آقای میرزا محمد حجازی	خ-وشختی
۸۸	آقای جلال همایی (استاد دانشگاه)	شعر
۸۹	آقای رشید یاسمی (استاد دانشگاه)	موسیقی
۱۲۹-۹۰	شاهنشاه فقید در آخرین روز های زندگی آقای علی ایزدی	
۱۳۲-۱۳۰	من وابن آرزوها آقای جواد عامری	
۱۳۵-۱۳۲	پژوهه سینما آقای ملک الشعراه بهار استاد دانشگاه	
۱۴۸-۱۳۵	یاد داشتهای رضا شاه	-
۱۵۱-۱۴۹	سمی و عمل جناب آقای ادیب السلطنه سمیعی	
۱۵۱	عکاسی از چشم مکس	-
۱۵۲	آقای خانلری	تن-ها
۱۶۸-۱۵۳	بازگشت بجوانی آقای حسینقلی مستغان (حمدید)	
۱۷۰-۱۲۹	آقای ناظر زاده کرمامی	زارع
۱۷۲-۱۷۱	آقای محمد علی مهدوی	خ-زان
۱۷۶-۱۷۳	راه سعادت آقای ابراهیم غفاری	
۱۸۱-۱۷۷	پلیس انگلستان آقای محمد حسین اخباری	
۱۸۱	آقای دکتر شهریار	سه تار من

در دنیا سه طیب حاذق هست، آراهشی اهواک نشاط

۱۸۲	یک طبیب حاذق	-
۱۸۷-۱۸۳	حضرت امام رضا (ع) آقای دکتر قائمی	-
۱۸۸-۱۸۷	ایدوسوت آقای بدیع الزمان فروزانفر استاد دانشگاه	-
۱۹۲-۱۸۹	باران مصنوعی آقای مسعود بربن	-
۱۹۲	چهرا ؟ آقای ابو تراب جلی	-
۱۹۸-۱۹۳	مبارزه علم و مرک	-
۲۰۱-۱۹۹	نصایح بزرگان آقای رفیع زاده	-
۲۰۲	آهنگ سفر آقای محمد حسین رستمی	-
۲۰۴-۲۰۳	مرک یتیم آقای تقی تقی پور	-
۲۰۸-۲۰۵	ارمنان سال آقای محمد براتی	-
۲۱۵-۲۰۹	از رشت با خیر باشید آقای علی اکبر سپاسی	-
۲۱۸-۲۱۵	حکومت قانون آقای نیکو همت	-
۲۱۹	شب وصال آقای منتشر عی	-
۲۲۰	شیفتگی آقای محمد علی مهدوی	-
۲۲۳-۲۲۲	مثلهای جهای	-
۲۲۴	بورس امضاها	-
۲۲۶-۲۲۵	کودک آسمان آقای حسین مسرور	-
۴۲۷	زلف پرچین آقای محمد حسین لطفی	-
۲۲۹-۲۲۸	اولین موشك هوائی	-
۲۳۶-۲۳۰	قلب شما در چه حالت	-
۲۳۹-۲۳۷	تا ۵ سال دیگر آقای ذبیح‌الله منصوری	-
۲۴۰	گناه ضعف آقای امیری	-
۲۴۳-۲۴۱	قربانی اجتماع آقای رضا روحانی	-
۲۴۶-۲۴۵	طفل یتیم آقای محمد حسین رستمی	-
۲۵۶-۲۴۷	اسامی و عکسهاي قسمتی از نمایندگان بنگاه‌جاوید	-

حقیر شهرشان هر کی از عمدت‌ترین فضائل اخلاقی است

فرهنگ گشتوها ضعیف است

تا مشعل علم و دانش در جامعه مافروزان نگردد تا اینکه
تعلیم و پرورش عمومیت پیدا نکند - امید بهبود اوضاع رقت بار
فعالی رانمیتوان داشت

با استی در تقویت و توسعه و ترویج معارف ملی کوشید
امروز تنها عاملی که میتواند نام و آوازه ایران را باز
دیگر در اطراف و اکناف جهان بلند و سرافراز نماید و تکانی بریسکر
خواب آسود اجتماع ما بدهد و باین‌هه بدبختی وسیه روزی که
دامنگیر قاطبه ملت ایران گردیده است خاتمه دهد

بدون شک و تردیدیک نهضت علمی و یک جنبش معنوی است

سطوح افکار ملت ایران را بایستی باناسیس کانون‌های علمی و تربیتی بالا برد
کشور ما از لحاظ فرهنگ مرافق بسیار بدی را طی می‌نماید تعلیم و تربیت
آموزش و پرورش نسلهای جدید با برنامه صحیح و سودمند منطبق
نیست ایمان واقعی در میان جامعه مأوجود ندارد از چند شهر بزرگ
که بگذریم در بقیه نقاط ایران کمتر مدارس و کانون‌های علمی و تربیتی
میتوان یافت غول جهل و بی‌سوادی چنگالهای بران خود را در
شئون اجتماعی ما فروبرده است و آنچه که در این کشور بی رونق
و کساد است بازار فضل و دانش است در صورتیکه امروز کشور
های مترقیه جهان که با سرعت هرچه تمامتر در دایره مجاهولات
پیش میروند هر تجول و اکتشافی رادر سایه علم و دانش و در پرتو
انواع فروزان معرفت می‌یابند امروز دامنه اکنشافات در کشورهای
راقیه بعدی بالا رفته است که روزی نمی‌گذرد که مجاهولی را
مکشوف و از پرده وهم و خیال بیرون نکشند ولی بالعکس در
کشور چندین هزار ساله ما نه بفضل و دانش نه به کانونهای فرهنگی
نه بموسسین و خدمتگذاران واقعی ببهیچیک ارزش و اهمیتی قابل
نیستند فقط دروغ و منفی باقی در کشور گل و بلبل با وج رفت رسیده است
ادامه همین امر است که با اوضاع رقت بار امروزی مواجه گردیده‌ایم
فقر و فلاکث - بیماری و تهیه‌ستی - نبودن کار - فساد اخلاق در
ادارات - بی عدالتی و دادگری - بالاخره بی ایمانی و ندا درستی -

راه گریز را پیش از سقیز باید جست

پیکر اجتماع فرسوده‌ما را به نیستی و نا بودی سوق می دهد راه چاره چیست؟

تنها راهی را که می توان برای خاتمه دادن به این همه بد بختی و گرفتاری پیدا نمود فقط توسعه و ترویج فرهنگ و روش نمودن ازهان قاطبه ملت ایران از طریق نشر مطبوعات سودمند و مفید می‌باشد و ظیفه هر ایرانی وطن دوست و میهن پرست است که در حدود امکان در نشر و توسع معارف ملی کشور خود بکوشد و از بنل هیچ‌گونه ماعتدمی در بین و مضایقه نماید تا شاید روزی قوم ایرانی باز بتواند محضرا نسانیت بکسب نام و انتخاری نابل گردد.

سوهین نشریه جاوید

بیاری خداوند تبارک و تعالی با تشارسومین نشریه خود موفق گردیده و در راه خدمت بعالی فرهنگ توفیقی حاصل نموده‌ام بدیهی است برخوانندگان محترم نشريات بنگاه روشن و واضح است که بنگاه جاوید اربدو تاسیس تا کنون که مدت دو سال پیش نیست خدمتی را انجام داده است که کمتر موسسه‌ای توانسته است با این نحو و با این شرائط انجام دهد چه آنکه کرارا در نشريات خود خاطرنشان ساخته است که منظور بنگاه از نشر و انتشار مطالب عامه‌المنفعه و سودمند کسب نفع شخصی نبوده و جز اشاعه و توسعه معارف ملی هدف وایده ای را دنبال نمی نماید البته لازم بتوضیح و تشریح نبوده صدق این مدعای تمام نمایندگان و مشترکین معترض واضح و مبرهن می‌باشد

بنده‌ام جاویدهم تاحدود امکان در راه انجام این خدمت بزرگ از هر گونه فداکاری در بین و مضایقه ننموده و نخواهد نمود چه آنکه اگر به ماهیت موضوع قدری فکر گنیم وظیفه هر فردی از افراد این کشور است که در حدود قدرت خود با جماعت خود خدمات نماید ولی تنها شرطی که در هر خدمتی باستی منظور گردد ایمان و اقامی است اگر شخصی از روی ایمان بخصوصی برای اجتماع خود مشغول خدمتگذاری گردید لاشک موقق و فیروز خواهد شد ولی اگر در

از اده ما قوه‌ایست که به همه قوای دیگر حکمرانی

در لفاف همین خدمت هزاران اغراق و تزویر را بگنجاند در با
ذود با عدم موافقیت مواجه خواهد گردید
تبر اگر راست رو دبره دف است - و در و د کج زه دف بر طرف است
معروفیت و سابقه ای که این بنگاه امروز در میان قاطبه
ایرانیان دارد خود بهترین معرف و شناسایی آن است چه آنکه سعی و اهتمام
ما در این است که قدیمی از جاده صداقت و راستی فرا تر نتهاده
وبگفته و نوشته خود عمل نمائیم بحمدالله در این مدت خدمتگذاری
تو واقعی حاصل نموده ایم که همانطور که منظوظ و رمان بوده عمل
گردد

امروز این بنگاه دارای چندین هزار مشترک و نماینده
در کلیه نقاط ایران میباشد که هم در امور تجاری و هم در قسمت
مطبوعاتی با بنگاه ارتباط و مکاتبه دارند و دور روز بروز هم بر تعداد
حایمیان این بنگاه افزوده میگردد برای آنکه از بنگاه جاوید چیز دیگری
صداقت و راستی چیز و فای بعده و درستکاری چیز دیگری
نداشته اند .

ماهم خدای را شاهد میگیریم که گوچ گشتنی تغییری در این
روش که مارا بر منزل مقصود میرسانند نخواهیم داد و تا آن جایی
مقدور و میسر مان خواهد بود در راه خدمت بفرهنگ عقب افتاده
کشور خودخواهیم کوشید ولی بر دوستاران و پدران محترم و
و برادران گرام هم لازم و بلکه واجب است از بذل مسامی خود
با این بنگاه درین و مضايقه نفرمایند چه آنکه گفته اند یکدست صد اندارد

مطلوب سالنامه

مطلوب سالنامه امسال ما که البته خود خوانندگان قضاوت
خواهند نمود از بهترین و مفیدترین مطالب جمیع آوری گردیده است
 فقط تنها بخشی که در سالنامه گنجانیده نشده است قسمت اخبار
خارجی است که چون چندان ضرورتی برای خوانندگان ایجاد
نمی نمود از چاپ آنها خود داری و بدرج مطالب مفید و عام
المنفعه مبادرت گردید

هیکذل بشرطی که ما آن را با قوه همراه سازیم

قدرتانی و تشکر

چون آقای رحیم رحیمی مدیر داخلی چاپخانه خودکار و آقای اسدالله زادمیر فنی چاپخانه و آقای اسماعیل مقربان متخصصی ماشین های چاپخانه خودکار و آقای اسدالله عالی مسئول شعبه حروفچینی در چاپ سالنامه جاوید زحمات قابل توجهی را متحمل گردیده و از هر نوع وسائل لازم جهت تسریع در چاپ سالنامه در اختیار متخصص بان مربوطه نشر سالنامه قرار داده اند بدین وسیله بنگاههای جاویدنا کنی بر گردید که از زحمات آقایان قدردانی و تشکر نموده ناماین نوع افراد خدمتگذار واقعی را بصفه های سالنامه خود نماید.

آن گو لازم

بنگاه جاوید باستحضار کلیه نمایندگان و مشترکین محترم خود میرساند که به هیچ مؤسسه و بنگاهی بستگی و ارتباطی نداشته و جز انتشارات خود بنگاه نشریات دیگری از طرف این بنگاه بطبع نمیرسد.

آدرس تهران خیابان سپه مقابله شرکت نفت تلفن ۹۱۸۱ است

تبریک عید

بدینوسیله عید سعید که بکی از اعیاد بزرگ و بادگارهای ایران باستان است بهموم نمایندگان محترم تبریک و تهنیت گفته و قاء سعادتمندی خیرخواهان بنگاه جاوید را از خداوند می نماید.

مدیر و موس

سید علی برادران سادati

بلد بختی و بیچارگی ذره بین بسیار بزرگی است که

از بزد : آفای رونق شهرضاوی

فقیر و نظر

بهار آمد و عالم ز نو گلستان شد
دوباره وقت تماشا و سیر بستان شد
گشود لب به تسم چوغنچه از سرناز
ز عشق بلبل شیدا در آه و افغان شد
بیار باده گلرنک ساقیا ز کرم
که وقت سرخوش خیل میگساران شد

بیاد بھر ادب سالنامه جاوید
هر آنکه خواندگر یق بھار عرفان شد
که سالنامه جاوید قلم معنی است

پر از حقیقت و الفاظ نکته سنجان شد
از آن زمان که بشدم منشور در این کشور
هزار معنی مشکل بخلق آسان شد
ز آسمان معارف ستاره جاوید
طلوع کرد و در آفاق بس درخشان شد

اگر که مانی نقاش نقش او میدید
به نقش بندی این سالنامه حیران شد

هزار شبی و دیگر جغید بغدادی
به نزد معرفتیش کودک دبستان شد
صبا زم تو بجاوید این سخن بر گو
که سالنامه تو زیب بخش ایران شد

ز شوق «رونق» شیدا چو بلبلان چمن
زعشق روی گلی این چنین غزلخوان شد

نواقع انسان را صد برا برو هزار مقابله باز رک میگند

یاد یاران

کو آنمه عجب و خود نهای
 با حال سکوت و بہت چونی
 آونک ز دخ نمی کنی دور
 معلوم نشد به فکر و برشن
 گر گمره و آزمند بودی
 بسا ما و نه در میان مائی
 وقتی ذ غرور و شوق و شادی
 بودی چو پرنده گان . سبکروح
 آن روز ، چه رسم و راه بودت
 پی-کان قضا پسر خل-یدت
 صد قرن ، گذشته و تو تنها
 گوئی که زستن خاره زادی
 کردی ز کدام جام می نوش
 هر رهگذر که ، دوختی چشم
 بند تو ، که بر گشود از پای
 در عالم نیستی ، چه دیدی
 دست چه کسی ، بدست بودت
 دیرن است که گشته ای فراموش
 شاید که حمند مهر ران-دی
 آفت زده ح-وادنی را
 از دامن غرفه ای گرفتی
 هر قصه که گفتنی است گفتی
 به-لوی شکستگان نشستی
 فرجام ، چراز کار ماندی

اقدار عالی و قادر ته جید انسان فقط در فداکاری است

کابن راز ، نهان کنی بلبخند
بودست چو شاخه ای برومند
بستت هزار عهد و پیوند
بکشوده زیای بندۀ‌ای ، بند
بگرفته و داده ساغری چند

گوئی بتو داده اند سو گند
این دست که گشته است برچین
کردست هزار مشکل آسان
بنموده به گمره‌ی ، ره راست
شاید که به بزمگاه فرعون

کو دولت آنجهان خداوند

گردندۀ سپهر ، گشته بسیار
آلوده شدن و زشت گردار
بس صلح و صفا که گشت پیکار
بس آنه؛ را گرفت زنگار
شاهین عدم ، بچنگ و منقار

زاند که توخته‌ای درین غار
بس پاک دلان و نیک کاران
بس چنگ به آشنا بدل شد
بس زنگ که پاک شد به صیقل
بس باز و تندرو را تبه کرد

ای یار ، سخن بگوی با یار

ای زنده مرده ، هیچ دانی
بردند به خاک ، حکمرانی
خواندند به دیو ، رایگانی
که با غم و گه بشادمانی
اما تو بجای ، همچنانی

ای مرده و کرده زندگانی
بس پادشاهن و سر فرازان
بس رمز ز دفتر سلیمان
بکندشت چه قرنها ، چه ایام
بس کاخ بلند پایه شد پست

بر قلمه مارک . مرزبانی

با کار قضا نکرد سکاری
شد خاک و برفت با غباری
جا داشته کودکی سخنگو
گاهیش نشانده ای به بھلو
بوسیده گشت سرو گمی رو
یک لحظه ، ترا گرفته بازو
برسیده ز شهر و بر ج بارو
در پای تو ، هیچ مانده نیرو

شداد نهاند رو شهاری
نمرود و بلند برج و بابل
مانا که ترا دلی پریشان
روزیش کشیده ای بدامن
که گریه و گاه خنده کرده
پیکار ، نهاده دن به بازی
گاهی زده با تو کودکانه
در پای تو ، هیچ مانده نیرو

کرد از رخ جان باک رفته
از درز گذشته‌گان شنیده
از فته و گیر و دار ، طاقی
داد و ستد زمانه چون بود
اینجا از ز رفتگان نیست
و بن نکته ز عاف‌لان نهفته
حرفی ز گذشته‌ها نگفتی
با عبرت و بیم و بهت ، جفته
ای دوست ، چه دادی و گرفته
چون شد که تو ماندی و نرفته
چشم تو نگاه کرد و خفتی

همت و هشیار

محتسب ، مستی به ره دید و گریبانش گرفت
هست گفت ای دوست این پیراهن است افسار نیست
گفت ، مستی از انساب افتان و خزان میروی
گفت ، چرم راه رفتن نیست ، ره هموار نیست
گفت ، میباید تو را تا خانه قاضی برم
گفت ، روصبح آیی قاضی نیمه شب بیدار نیست
گفت ، نزدیک است والی راسرای آنجاشوم
گفت ، والی از کجا در خانه خمار نیست
گفت ، تا داروغه را گویم در مسجد بخواب
گفت ، مسجد خواهکاه مردم بدکار نیست
گفت ، دیناری بده بنهان و خود راوارهان
گفت ، کار شرع ، کار درهم و دینار نیست
گفت ؛ از بهر غرامت ، جامه ات بیرون کنم
گفت پوسیده‌ست ، چون نقشی ز پودو تار نیست
گفت ، آگه نیستی کا زسر در افتادت کلاه
گفت ، در سر عقل باید ، بی کلاهی عار نیست
گفت ، می‌بسیار خوردی زان چنین بی خودشی
گفت ، ای بیهوده گو ، حرف کم و بسیار نیست
گفت ، باید حد زند هشیار مردم مست را
گفت ، هشیاری بیار ، اینجا کسی هشیار نیست

چه بسا اشخاصی که فقط بصدای طفین کلمات

آقای سید قدرت‌الله نقوی مراغه‌ای

این شاعر خوش قریحه و با ذوق
بقداری در سروden اشعار شهر بن خود
مهارت و استادی بخراج داده است که
با کمتر از یکبار مطالعه می‌توان کاملابه
روانی و سادگی اشعار بی‌برده و در عین
حال از مضمون آنها مستفیض گردید
آقای نقوی در تجسم حالات عاشق ید
طولانی داشته و بیشتر اشعار خود را در
این باب سروده است اینکه یک نمونه
از اشعار ایشان را چاپ می‌نماییم.

دفتر عاشق

زمان عشق چون دیدم زعقل خویشن دورم
دگر رسوایش ناصح مکن عیم، که معدورم
اگر چاک گریبانم مکن منعم که خود کرم
که دوری از منتع ننگم و از عاریت دورم
مرا این منزل و حشت ز کنج عاقبت خوشت
اسیر دام ظلمت نیستم من طالب نورم
ز حکم عقل نتوانم تمرد کرده بشینم
نیم خود رای شاهم عشق و من سرهنگ و مامورم
مرا اهل جهان گاهی زند طعنه گهی پندم
خوشم در دفتر عاشق چون ما هر دو مذکورم
برو زاهد ندارم دست تا حشر از نگار و عشق
ز مشتاق بهشت هستم دگر نه مابل حورم
غرض نامی است در عالم که من زین نام بگزیدم
که در رسوایی هر دو جهان باقی مشهورم

گور کن از خواب بیدار میشوند

هر غ شب

اثر طبع آقای ^{لاد} کتر مصطفی صور نگر استاد دانشگاه

ندامن ذ مرغان چرا مرغ شب زهستی نشانی جز آواش نیست؟
بناله به بستان شبان دراز تو گویی که امید فرداش نیست
هر او را یکی آسمان نواست اگر چهره مجلس آراش نیست
چه غم گرنداند زیک نفمه بیش که در دلکشی هیچ همتا ش نیست
بگنامی اندر رید وز چهان جز آزاده ماندن تمداش نیست
من و مرغ ش را گراین آرزوست کسی را باما جای برخاش نیست

نصیحت

از اراراک - اثر طبع آقای رضا نامی رفیع زاده

جهان را باید دردش نمایی
نه نیک و بد توانی آزمائی
فلک را ذبر و روانکس که بیند
و ذحمت را براحت بر گزیند.

بکنج خانه در عمری نشینی
تو سیر چرخ گردون رانبینی .
نغلطه آبا گرد رجوی باران
نخواهد شد گوارا همچو باران
خطرا اندر سفر بس بی شمار است
ولیکن سودا و هم در کنار است

سفر سود و حضر عین زبان است
که سکنی خود بود بندی بکردن
ولی مردم سافر نیک بخت است
همیکردم بکام وی نگردون
دمی این چرخ گرد و نرا تو گردون
زان در خانها بهر امور است

زبان کمتر سودان در میان است
نماید دل بمسکن بند کردن
جلای موطن ار بسیار سفت است
بکام من نمیگردد جهان چون
توای گردون یکام من بگردون
که مردان سفر هر یک ضرور است

دوره خوشبختی همیشه کوتاه و اگر طولانی هم باشد

گزارش یکساله داخله

سال ۱۳۴۷

بیانات اعلیحضرت همايونی در شب اول فروردین ماه ۱۳۴۷ در برادرادیو خطاب بهلت ایران

ساعت ۹ بعد از ظهر روز ۲۹ اسفند اعلیحضرت همايون شاهنشاهی بر حسب معمول ساله از کاخ مرمر بوسیله رادیو تهران خطاب بهلت ایران این بیانات را ایجاد فرمودند.
هم میهنان عزیز ، جشن نوروز که بزرگترین سنت ملی ما بشمار می آید در موقعی فرا میبرسد که اجزاء طبیعت از سستی و خواب بیدار و به تجدید قوا میپردازد.
 نیاکان مجرب ما با التفات بهمین امروز مقدم نوروز را گرامی داشته متجاوز بردو هزا رو پانصد سال در احیای رسوم آن میکوشیده اند و آنرا یادگار مجد و عظمت دیرین میدانسته اند. در چنین هنگامی اگر بگذشته پرافتخار خود متوجه شویم از وضع کنونی خویش ناراضی و ملول می شویم: متناسفانه اکثر مردم از عید نوروز بظواهر اکتفا گرده و معنای ژرف آنرا در نظر نمی آورند.
 اکنون شش سال است که بمناسبت این عید شریف باملت عزیز خود سخنی چند میگویم و حقایقی را که موافق شئون قوم ایرانی و مطابق اصول تمدن جدید است گوشزد میکنم، لیکن عدم توجه طبقات موثر کشور باین حقایق موجبات ملالات خاطر ما را فراهم می سازد. کشوری شایسته این جشن و سرور است

همتی شادی گوتاهاش بمنظار هیده

که اکثریت مردم آن بتوانند در نتیجه کوشش و کارهای مولد ثروت لامحاله حداقل وسائل زندگانی را فراهم آورند و خود و دیگران را خوشوقت سازند .

و اقما چگونه می توان تحمل کرد که اکثریت زیادی از ساکنین این کشور لباس و غذای کافی نداشته باشند و عمری را بارنج و سختی بگذرانند اگر در مملکت قوانینی برای رنجبران و ناتوانان وجود دارد باید کاملا بموردن اجرا درآید و اگر نیست یا ناقص است باید مقرراتی راجع باصلاح امور اقتصادی و ایجاد کار و امنیت وضع و بورد اجرا گذارده شود .

رعایت احوال ضعفا و مستمندان و تهیه قانونی برای آنها و ایجاد حس یگانگی در میان مردم که در پیشرفت این مقررات فدا کاری نمایند از واجبات است .

مجموع ع باین امور اصل مقدس عدالت اجتماعی است که تنها ضامن امنیت و سلامت کشور است استحکام می بخشند .
ما مکرر باین مسائل اشاره کرده ایم و هر چند تائیریکه منظور بود نبخشیده است . امسال نیز پس از تبریک و تهنیت سال نو بهم میهنان خود خاطر نشان میکنیم که دو این ابواب کوشش و از خود گذشتگی نشان دهنده و یقین بدانند که بعزمی از سیر تاریخ رسیده ایم که باید هر کس بقدر قوه خویش جدا رعایت این اصول را نصب العین قرار دهد ،
باعتقاد ما نوامیں اجتماعی نیرومند و تغییر ناپذیر است و غفلت از آن بی کیفر نمی ماند . بالطبع اشخاصیکه منافع خصوصی را بر منافع اجتماعی ترجیح می دهند و همچنین عناصری که بسود ییگانگان عمل میکنند باید آگاه باشند که از عواقب خود و مکافات در امان نخواهند ماند

ما شخصا در همه حال مراقب اوضاع کشور هستیم و بیاری خداوند از اراده طریق و بدل مساعی فرو گذار نمی کنیم ،

بزر گفرين محبيت آن تکه بتواني گاري انجام دهي و

لیکن وقتی این نصایح به نتایج مطلوب خواهد رسید که کلیه عوامل مؤثر مملکت چشم بگشایند و متوجه این حقایق شوند که هیچیک از مساعی افرادی که متکی یمنافع خصوصی باشد در این زمان برای صیانت اقوام باقی نیست! باید اساس را بردار کن امن و عدل قرار داد و سعادت و آسایش را در سایه آن جستجو کرد انتظار داریم^۱ که در این راه چمیع افراد جامعه آنها که متفکل تمشیت امور^۲ مادی جامعه هستند، باعلاقه کامل از نیات ما بیروی کرده و بدانند که مملکت از عدل شود باید از

بیانات آقای حکیمی نخست وزیر وزیر امور اقتصادی

ساعت ۹ و نیم شب اول فروردین آقای حکیمی نخست وزیر بیانات زیر را در برابر ارادیو تهران ایراد نمودند

هموطنان عزیز

از توفیقی که خداوند عنایت فرمودند و در این آغاز سال نو میتوانیم با عوم هموطنان عزیز صحبت بدارم بسی مسرور و سپاس گذارم، و امیدوارم اکنون در تمام عالمه های ایرانی سفره هید رسم سنت باستانی گسترده، شمع نوروز افروخته و کلیه افراد از خانواده بدور آن حلقه زده، خنده سال نورا با مسرت استقبال همکام خود را با نقل و نبات شیرین ساخته و روح و روان خود را اشینیدن نقط اعلیحضرت همایون شاهنشاهی تا بنان کرده باشند در چنین لحظه است که این خدمتگزار قدیم وطن، سعادت تیه هموطنان را مستلت میکنم و بفرده فرد هموطنان عزیز مبارک بادمیکویم در این هنگام که طبیعت نشاط خود را آغاز کرده و بدشت و دمن خرمی و سرسبزی میبخشد از صدم قلب آرزو میکنم که کلیه هموطنان این سال تو را با خرمی و نشاط و خوشدلی و شیرین

قدرت خودداری کنی تا وقت آن بگذرد

کامی بگذرانید یقین دارم اکثر هموطنان عزیز بر این اطیفه وقوف دارند که در جامعه معاصر خوشبختی و کامیابی فردی میسر نیست و تمام افراد باید سعادت و نیکبختی خود را در پرتو سعادت و ترقی جامعه و وطن خود بخواهند و شرط اصلی سعادت ملت و و ترقی وطن یکدلی و محبت و هنرمندانه افراد با یکدیگر و وحدت و اتفاق کلیه طبقات مردم در پیشرفت مقاصد ملی و نوعی است اینجانب از بدوورود به خدمات عمومی همیشه در هر موقع نسبت به هموطنان عزیز یادآور شدم که نیروی لازم برای ترقی وطن و سعادت ملت در خود مردم نهفته است و این نیرو را بایکدلی و بگانگی میتوان با آسانی بکار آنداخت و در پرتو آن بکلی آمال ملی و مقاصد نیکوی شخصی رسید.

اکنون هم که برانز اعتماد اعلیحضرت همایون شاهنشاهی و حسن توجه نمایند گمان معترم مجلس شورای ملی و تشویق مطبوعات و افکار عمومی اندک زمانی است مسئولیت اداره مملکت را بعده گرفته ام با ملاحظه اوضاع عمومی جهان باز هم در عقیده خود راسخ تر گشته که شرط اصلی حفظ وطن و سلامت جامعه و انجام آرزوهای ملی بگانگی طبقات جامعه و یکدلی و محبت هموطنان نسبت به یکدیگر است و امیدوارم عموم هموطنان خاصه آنانکه بر حسب مقام و موقع اجتماعی خود در مردم تاثیر بیشتر دارند ای پند پیرانه را بگوش و دل بشوند و بدانند که ضامن حسن انجام تما مساعی اجتماعی و ملی آنان اتحاد و بگانگی عناصر اصلی جامعه یکدیگر میباشد ولی باید بگویم که اتحاد عناصر اصلی جامعه د پرتو عدالت اجتماعی میسر است و عدالت اجتماعی هم تنها بر با شرایط صحیح و معقول اقتصادی جامعه عمل میپوشد خوشبختانه آثار این اتحاد و اتفاق و تمايل و توجه ببرقراری اصول عدالت اجتماعی از هرسو هویدا و نمایان است و همین آثار اس که نوید ترقیات جدید و پیشرفت‌های تازه‌ای بمامیدهد

آیا جهالت نیست که آدمی ساعات شیرین اهروز ر

همانطور یکه ترقی و سعادت افراد در سایه نیک بختی و ترقی چامه امکان پذیراست ترقی و تکامل هر چامه هم در سایه صلح و صفاتی جهانی میسر میباشد .

هر چند حالتی شبیه به بعران اکنون در روابط بین المللی وجود دارد ولی عفیده من این است که هیچ مشکلی را در امور اجتماعی سیاسی نمیتوان یافت که نیروی خرد و عقل انسانی نتواند آنرا حل کند چون ما برای طرح و اجرای نقشه های ترقی خواهانه خود احتیاج مبرم بوجود صفاتی مودت در روابط بین المللی داریم ، از صمیم قلب آرزومندم که این نیروی بزرگ که خود موهبتی است الهی و سیله حل سریع اشکالات موجود بشود و یک همکاری شرافتمدانه میان دولت عالم برقرار گردد تاماهم بتوانیم قسمتی از نقشه های ترقی خواهانه خود را در سایه وحدت ملی و هدایتهای حکیما نه اعلیحضرت همایون شاهنشاهی و در محیط صلح و صفاتی جهانی در سال نو با نجام رسائیم بعون الله تعالی .

گزارش سال ۱۳۴۷

گزارش فروردین ماه ۱۳۴۷

۱ - فروردین اعلیحضرت همايون شاهنشاهی پس از بر-
گزاری مراسم سلام نوروز در کاخ گلستان و تشریف فرمائی به
هنرستان دختران عصر روز اول فروردین عازم مشهد شدند ولی
بواسطه بدی هوا از راه منحرف و بکران رهسپار گردیدند.
موکب ملوکانه پس از
دو شب توقف در کرمان و
ماهان بزاهدان واز آنجا
با مدد ششم فروردین به
مشهد هزیمت فرمودند.
دوشنبه ۴ فروردین
والاحضرت شمس بهلوی
برای گشایش دستان نوبنیاد
شیر و خورشید سرخ به
گرگان هزیمت فرمودند.
یکشنبه ۸ فروردین
ساعت چهار بعد از ظهر
کارخانه قند آبکوه مشهد
از طرف اعلیحضرت همايون
شاهنشاهی بازدید گردید
وعصر همان روز بتهران
مراجمت فرمودند.

اعلیحضرت همايونی

در فروردین ماه گرمان

موکب ملوکانه بتبریز هزیمت و پس از بازدید موسسات فنی و دو ایر
دولتی ساعت ۹ روز چهارشنبه ۱۱ فروردین بتهران مراجعت فرمودند

شجاعت پس از احتیاط یکی از شرایط مهم سعادت است

تجدید نظر در رتبه‌ها

هیئت وزیران در جلسه ۱۱ فروردین ۱۳۲۷ نظر بازوم روشن شدن وضع استخدام کارمندان دولت مراتب ذیل را مقرر داشتند :

- ۱ - ترفیع‌های قانونی در حدود اعتبارات موجود هم‌ملی گردد.
- ۲ - تصویب نامه شماره ۲۱ روز ۷۴۷۹۵ بیست و دو ماده مورخ ۱۳۲۶ چون موکول بوجود اعتبار است برفرض هم که لغو نگردد فعلاً قابل اجرا نمیباشد.
- ۳ - وزارت دارائی تصویب نامه مورخ ۹ روز ۱۳۲۶ و تصویب نامه شماره ۱۴۸۴۴-۱۴۸۴۵ را تجدید کرده و آنچه را از مفاد آن دلایل می‌داند بصورت لایحه قانونی تهیه کند تاقدیم مجلس شورای ملی شود.

۴ - در رتبه‌هایی که با استناد دلیل‌های جعلی و یا معادل لیسانس وغیره صادر شده طبق مقررات و قرائین تجدید نظر بعمل آید دوشنبه ۱۶ - فروردین والا حضرت شاهدخت شمس پهلوی ربانست هالیه شیر و خورشید سرخ مهد کودکان جمعیت شیر و خورشید را بازدید فرمودند.

سه شنبه ۱۷ - فروردین آقای جان وایلی سفیر کبیر جدید آمریکا برای تقدیم استوار نامه خود به حضور ملوکانه شرفیابی حاصل نمودند.

شنبه ۲۱ فروردین کسرتی بایرانو از طرف آقای ترنسیان ریسلن پیانیست مشهور بازیکنی در حضور والا حضرت شاهدخت شمس پهلوی بنفع شیر و خورشید سرخ در سالن فرهنگ دیرستان نوربخش داده شد.

سه شنبه ۲۴ فروردین آقای فوس معاون وزارت کار بازیکن و خانم فرجیلد و آقای دکتر قرو متخصص بیمه‌های اجتماعی بسمت شیراز و اصفهان جهت بازدید موسسات صنعتی هزیمت نمودند.

رضایت وجودان فقط بعد از انجام وظایف حاصل هیشود

پنجشنبه ۲۹ فروردین بافتخار آقای عسلیک سفیر کبیر دولت پادشاهی مصر در کاخ وزارت امور خارجه ضیافتی بناهاداده شد

آقای جان (وایلی) سفیر کبیر جدید امریکا در ایران برای تقدیم استوار نامه خود در کاخ گلستان بحضور ملوکانه شرفیاب شدند

یک شنبه ۲۹ فروردین - آقای محمد فاضل جمالی وزیر امور خارجه سابق عران وارد تهران شدند.
دوشنبه ۳۰ فروردین - والاحضرت شاهدخت شمس پهلوی با تفاق آقای مهرداد بهلبد و آقای هرمنز قریب رئیس دفتر برای رسیدگی بموسسات جمهیت شیر و خورشید سرخ با قطار مخصوص به بندرشاه عزیز فرمودند

والاحضرت شاهدخت اشرف پهلوی پرورشگاه اصفهان را بازدید هیفر مایند

ارزش اخلاق بسته به مقدار و ظایفی است که آدمی انجام میدهد

بیاد سر بازان و افسرانی که در راه نجات آذر با یگان
شربت شهادت نوشیده‌اند از محل عطیه ها و کمانه این
بنا در شهرستان تبریز احداث گردیده است اعلیحضرت
همایونی روز دهم فروردین بنای مزبور را دیدن فرمودند

گزارش اردیبهشت هـ ۱۳۵۷ سال

جمعه ۳ اردیبهشت - ساعت ده صبح اعلیحضرت همايون شاهنشاهی چهت افتتاح خط هوایی ایران و هلند بفروندگاه مهرآباد تشریف فرمودند.

شنبه ۴ اردیبهشت - اعلیحضرت همايون شاهنشاهی با قطار سلطنتی بسمت شاهرود عزیمت فرمودند
- والاحضور شاهپور غلامرضا بازرس عالی نظامی که در اواسط اسفند ماه برای رسیدگی بامور پادگان های خوزستان و فارس به جنوب عزیمت فرموده بودند به تهران مراجعت نمودند
یکشنبه ۵ - اردیبهشت - اعلیحضرت همايون شاهنشاهی وارد شاهرود گردیده و موسسات صنعتی شاهرود را تماما بازدید فرمودند.

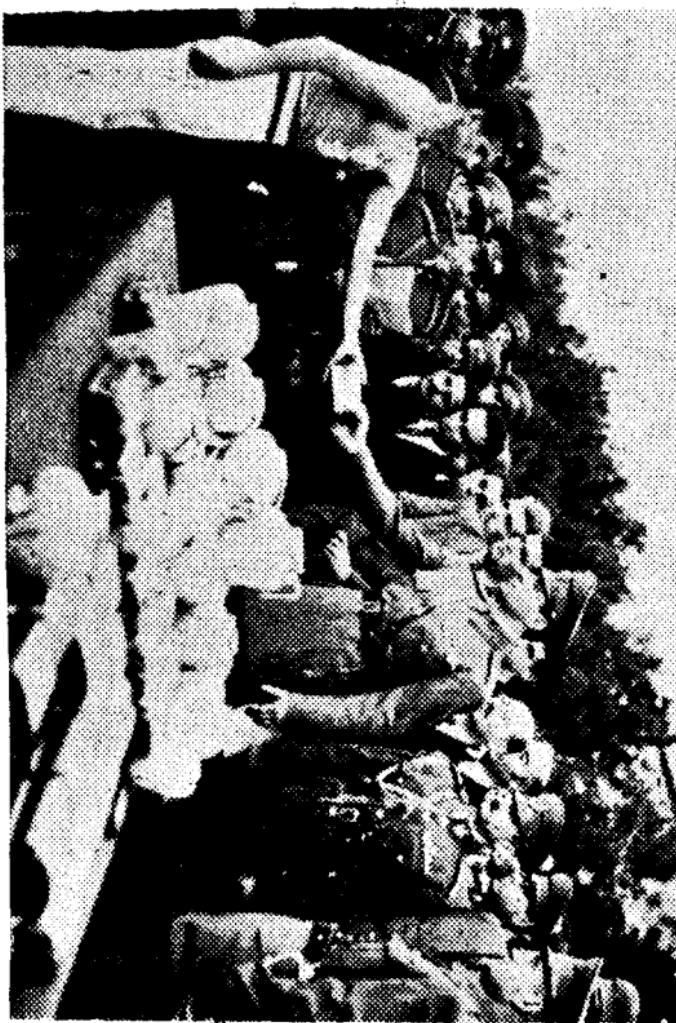
شنبه ۱۰ اردیبهشت - موکب اعلیحضرت همايون شاهنشاهی از مسافرت شمال به تهران مراجعت فرمودند

دوشنبه ۱۲ اردیبهشت - آقای سپهبد امیر احمدی وزیر کشور در اداره زباندار مری کل کشور حضور به مراسم نمایندگان و دوابر مختلف آن اداره را سرکشی نمودند
- والاحضور شاهدخت شمس پهلوی ریاست عالیه شیرو-

خورشید سرخ ایران از مسافرت شمال مراجعت فرمودند
جمعه ۱۷ اردیبهشت - آقای احمد ملکی مدیر روزنامه ستاره و دیر انجم روزنامه نگاران ایران و آقای محمد علی مسعودی سردیر روزنامه اطلاعات از مسافرت پاکستان به تهران مراجعت نمودند.

شنبه ۱۸ اردیبهشت - اعضای سازمان شاهنشاهی خدمات اجتماعی در کاخ مرمر بحضور اعلیحضرت همايونی شرفیاب و گزارش سالیانه سازمان را بعرض رسانیدند.

وظیفه آن چیزی است که از دیگران تو قع انجامش را داریم

اعلیحضرت همایونی در جشن ورزشی دانشکده افسری

نیکنامی ثروتی است که در دوره خانه نشینی جمع و در

دوشنبه ۲۰ اردیبهشت - آقایان فوس معاون وزارت کار بازیک و پرسور فرو استاد دانشگاه ژنو بحضور ملوکانه شرفیابی حاصل نمودند.

- آقای زین العابدین رهنما وزیر مختار دولت ایران در سوریه ولبان با هوابیما بتهران وارد شدند

چهارشنبه ۲۲ اردیبهشت. از طرف آقای سفیر کبیرتر کیه ضیافتی به ناهار بافتخار ورزشکاران ترک که بتهران آمدند داده شد.

شنبه ۲۵ اردیبهشت - در پیشگاه اعلیحضرت همایون شاهنشاهی چشم ورزشی دانشکده افسری بعمل آمد در این چشم والاحضرت شاهپور علیرضا - والاحضرت شاهپور غلامرضا - والاحضرت شاهپور عبدالرضا و هیئت دولت حضور داشتند.

۶ شنبه ۲۷ اردیبهشت - آقای احمد ملکی مدیر روزنامه ستاره در کاخ مرمر بحضور ملوکانه شرفیاب گردیدند

۴ شنبه ۲۹ اردیبهشت - از طرف سفیر کبیر مصدر در مفار تھا مصدر ضیافتی به ناهار داده شد در این ضیافت وزیر امور خارجه، وزیر امنیت مختار و چند تن از نایندگان مجلس شریعت داشتند

چهارم ۳۱ اردیبهشت - والاحضرت شهناز از کاخ اختصاصی بوسیله رادیو پیامی برای کودکان فرستادند.

گزارش ماه خرداد ۱۳۴۷

چهارشنبه ۵ خرداد حمزه غوث وزیر مختار جدید کشور سعیدی ساعت ۱۰ صبح در کاخ گلستان برای تقدیم استوارنامه خود بحضور ملوکانه شرفیابی حاصل نمودند.

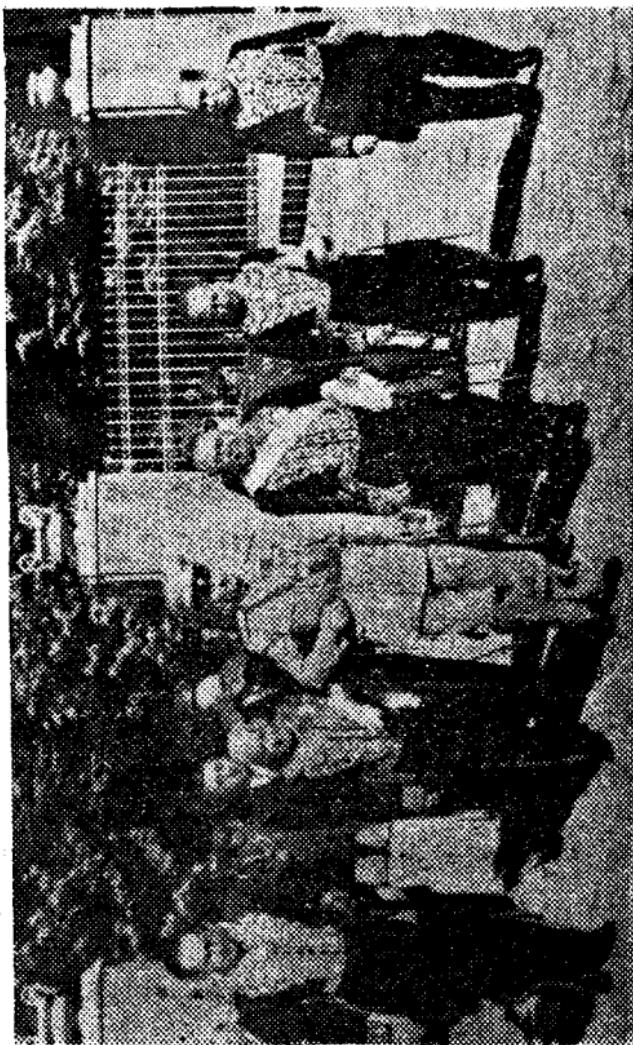
پنجشنبه ۶ خرداد - اولین گلندگان ساختمان بروشگاه یتیمان شیر و خورشید سرخ در باغ مهدیه حضرت عبدالعظیم توسد و احضرت شاهدخت شمس پهلوی بزمین زده شد

دوشنبه ۱۰ خرداد - علی دشتی نماینده سابق مجلس شورای ملی توسط هوابیما بتهران وارد شدند

چهارشنبه ۱۲ خرداد - آقای همایون جا که بسمت صفیر-
کبیر ایران در آنکارا تعیین شده بودند برای کسب اجازه مخصوصی
در کاخ مرمر بحضور اعلیحضرت همایونی شرفیاب شدند

آقای علی دشتی نماینده مجلس شورای ملی گه مدت
دو سال در اروپا اقامت داشتند بته ران مراجعت نموده
عکس فوق در فرودگاه ههر آباد دیده میشوند

اعلیحضرت همایون شاهنشاهی هنگام خروج از کاخ
گلستان در روز عید سعید هبعث

اقدار بته بصیر فضیلتی است که هر کس جرئت آن را دارد

چهارشنبه ۱۲ خرداد - حمزه غوت وزیر مختار دولت
هر بی سعو دی در مجلس حضور به مراسم اینده و آقای رئیس مجلس
راملا قان نمودند

پنجشنبه ۱۳ خرداد - والا حضرت شاهپور عبد الرضا
به بنگاه راه آهن رفته و کار خانجات و بهداری بنگاه مزبور
را بازدید نمودند

یکشنبه ۱۶ خرداد - بمناسبت عید منشعب پیش از ظهر
آبن در کاخ گلستان در پیشگاه اعلیحضرت همايونی انجام گردید
سه شنبه ۱۸ خرداد - دولت آقای حکیمی سقوط نمود
و عصر همان روز آقای حکمت رئیس مجلس شورای ملی حضور
اعلیحضرت همايون شرفیاب شدند و جربان مخلص مبنی بر سقوط
دولت حکیمی را بعرض ایشان و سانیدند

پنجشنبه ۲۰ خرداد - بمناسبت چشم تولد اعلیحضرت
جرج ششم پادشاه انگلستان مجلس جشن یاشکوهی در سفارت
کبرای انگلستان برپا گردید

جمعه ۲۱ خرداد - در پیشگام اعلیحضرت همايون شاهنشاهی
چشم سالیانه ورزشی اش درورزشگاه امجدیده بعمل آمد
یکشنبه ۲۳ خرداد - آقای عبدالحسین هژیر با اکثریت
۶۶ رای برای نخست وزیری از طرف مجلس شورای ملی
انتخاب گردیدند

یک شنبه ۳۰ خرداد - آقای هژیر نخست وزیر در کاخ
نهاد آباد بحضور اعلیحضرت همايونی شرفیاب شدند

شجاع‌کسی است که در تنها ای کاری نکند هرگز اینکه

معرفی هیئت دولت

بعد از ظهر ۳۰ خرداد از طرف آقای نخست وزیر با آفایان وزیرانیگه برای عضویت کاریته دعوت شده بودند اطلاع داده شد که ساعت پنج و نیم بعد از ظهر در کاخ سعدآباد برای معرفی حاضر شوندوچون این اطلاع بی سابقه بود در جلسه ۳۰ خرداد مقرر شده بود که مراسم معرفی ۳۱ خرداد انجام می شود یا بینجهت بعضی از نامزدان وزارت را نتوانستند پیدا کنند و اطلاع بد هند که عصر در کاخ سعدآباد حاضر شوند چنانچه آقای نوری اسفندیاری هنگام معرفی شرکت نداشتند

در آخرین ساعت دیروز ۳ نفر آفایان نادر آراسته دکتر عباس ادهم (اعلم السلطنه) نظام مافی (نظم السلطنه) برای شرفیابی و معرفی حضور اعلیحضرت همایونی دعوت شدند در ساعت پنج و نیم بعد از ظهر روز ۳۱ آقای هزیر نخست وزیر کاریته را بشرح زیر بحضور اعلیحضرت همایون هاهنشاهی معرفی نمودند :

آقای مصطفی هدل (منصورالسلطنه) وزیر مشاور

آقای خلیل فهیمی (فهیم الملک) وزیر کشور

تیمسار سپهبد امیراحمدی وزیر جنگ

آقای امان‌الله اردلان (عزم‌الممالک) وزیر دارائی

آقای نوری اسفندیاری وزیر امورخارجه

آقای نادر آراسته وزیر پست و تلگراف و تلفن

آقای دکتر اقبال وزیر فرهنگ

آقای جواد بوشهری (امیر‌همايون) وزیر کشاورزی

آقای نظام مافی (نظم‌السلطنه) وزیردادگستری

آقای دکتر عباس ادهم (اعلم‌الملک) وزیر بهداری

آقای کمال امامی وزیر مشاور

آقای دکتر فخر الدین شادمان وزیر اقتصاد ملی

وزیر راه را بعد معرفی خواهند کرد

با تو اند در حضور همه آن را بجا بیاورد

هیئت دولت جدید پس از معرفی در کاخ سعد آباد

از راست پچ: آقای نظام مساوی وزیر دادگستری - آقای دکتر عباس ادهم وزیر بهداشت - آقای جوان بوشهری وزیر کشاورزی - آقای دکتر اقبال وزیر فرهنگ - آقای پیغمبر امیر احمدی وزیر جنگل - آقای خاکی فراهی وزیر کشور - آقای عدل (منصور السلطنه) وزیر مشاور آقای دکتر شادمان وزیر اقتصاد - آقای نادر آر استه وزیر پست و تلگراف - آقای جمال امامی وزیر هشاور

برای وزارت راه فعلاً کسی معرفی نمیشود و تابعیت وزیر راه آقای سعیدی بست معاونت وزارت راه معرفی و امور وزارت خانه را اداره خواهند کرد

گزارش تیر ماه ۱۳۴۷

سه شنبه ۱ تیر ماه آقای هزیر کاپنه خود را به مجلس شورای ملی معرفی نمودند
 چهارشنبه ۲ تیر ماه نمايشگاهی که توسط اعضای انجمن هنرمندان ایران تاسیس گردیده بود توسط والاحضرت شمس پهلوی افتتاح گردید
 جمعه ۴ تیر ماه ژنرال شورا تسلیف ویس هیئت امریکائی مدته ازی ژاندارمری با هواپیما تهران را ترک نمودند
 جمعه ۵ تیر ماه در سازمان جوانان شیرو خورشید سرخ چشم مجملی با حضور والاحضرت شمس پهلوی برپا گردید
 سه شنبه ۸ تیر ماه مجلس از ۹۶ نفر عده حاضر ۷۷ نفر به دولت هزیر رای اعتماد دارند
 چهارشنبه ۱۲ تیر ماه هیئت وزیران تصویب نامه ای مبنی بر منع فروش انواع نوشابه های الکلی در شهرستانهای مشهد و قم و شهر ری صادر نمودند
 دوشنبه ۱۴ تیر ماه — اعلیحضرت همایونی ساختمان جدید پخش زنانه آسایشگاه شاه آبدارا افتتاح فرمودند
 والاحضرت شاهپور محمود رضا و والاحضرت فاطمه پهلوی برای استفاده از تعطیل تایستان با ایران مراجعت نموده وارد تهران شدند .
 سه شنبه ۱۵ تیر — در جلسه مجلس آقای نخست وزیر اظهار نمودند که امور وزارت دارایی را خودشان عهده خواهند بود

چهارشنبه ۱۶ تیر مسابقه تیر اندازی سالیانه ارتش دو میدان تیر (شیان) در پیشگاه اعلیحضرت همایونی انجام گردید
 شنبه ۱۹ تیر آقایان لطفعلی معدل و جهانگیر تفضلی بعنوان

معاونین نخست وزیر حضور اعلیحضرت همايونی معرفی شدند
سه شنبه ۲۲ تیر اعلیحضرت همايونی تصمیم قبولی دعوت
پادشاه انگلستان را برای عزیمت بلندن بوسیله رئیس مجلس باطلاء
نایبندگان مجلس و صاندند
اعلامیه‌ای در بار منتشر نمودند اعلیحضرت همايون شاهنشاهی را
دعوت نموده‌اند. ده مسافت خصوصی با انگلستان بفرمایند و ضمناً
در مراسم افتتاح المپیاد شرکت فرمایند اعلیحضرت همايونی این
دعوت را قبول فرموده

والا حضرت شمس پهلوی در هوزه آثار صنعتی هنر
مندان دیده میشوذ

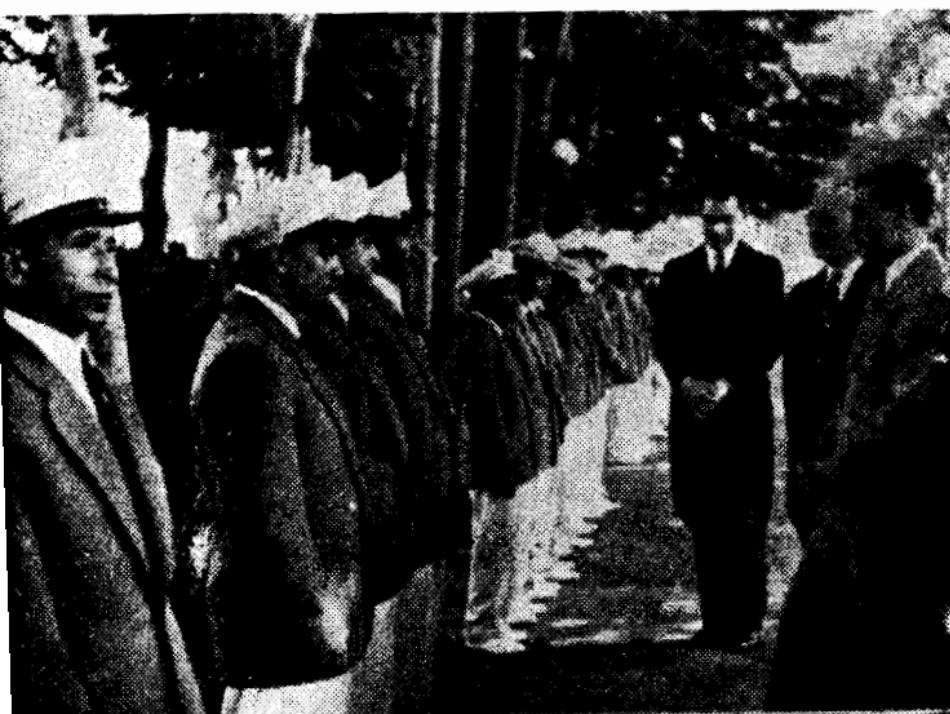
سه شنبه ۲۶ تیرماه - آقای هژبر نخست وزیر موضوع مسافرت اعلیحضرت همايون شاهنشاهی را باطلاع نمایند گان مجلس رسانیدند
دو شنبه ۲۸ تیر ماه - پنجاه نفر از قهرمانان ایرانی برای شرکت در مسابقه های ایندیلندن با هواپیما از تهران عزیمت نمودند
سه شنبه ۲۹ تیر ماه با « یورک » هوا پیمای برادر پادشاه انگلستان در ساعت سه بعد از ظهر ساعت لندن وارد انگلستان گردیدند

اعلیحضرت همايون شاهنشاهی باقیچی طلا نوار سه
رنگی را که جلوی ساختمان جدید آسایشگاه زنانه شاه
آباد کشیده شده قطع میفرمایند

گزارش ماه مرداد ۱۳۴۷

شنبه ۲ مرداد - مجلس بودجه یک دوازدهم تیرماه را تصویب نمودند
پنجشنبه ۷ مرداد - مراسم افتتاح مسابقه های المپیک
۱۹۴۸ با حضور اعلیحضرت هما بونی وزریز ششم پادشاه انگلستان
به عمل آمد .

قهره‌های ایرانی که برای شرکت در مسابقات جهانی المپیاد انتخاب شده بودند در کاخ سعد آباد بحضور ملوکانه شرفیتاب گردیدند

نیکی چیزی است که ییش از هر چیز مردم را خلع سلاح می-

اعلیحضرت ڈمايونی و ٹرڑ ششم پادشاه انگلستان

اعلیحضرت همایونی و رئیس جمهور فرانسه

یکشنبه ۱۰ مرداد اعلیحضرت همایونی بر حسب دعوت
دیگر جمهور فرانسه از لندن پسوی پاریس برواز نمودند

اعلیحضرت همایون شاهنشاهی در مسجد مسلمین در
پاریس دیده میشوند

اعلیحضرت همایون شاهنشاهی در مسجد مسلمین در
پاریس دیده میشوند

شنبه ۱۶ مرداد اعلیحضرت همايونی بر حسب دعوت رئیس جمهوری سویس پسmt سویس عزیمت فرمودند
سه شنبه ۱۹ مرداد - اعلیحضرت همايون شاهنشاهی پایتخت سویس وارد و در قصر رئیس شورای کشورهای متحده سویس مورد پذیرایی صمیمانه قرار گرفتند
یک شنبه ۲۵ مرداد - مجلس بیشنهاد آقای حافظی زاده تبریز ای اضافه نمودند که کلیه اشخاصی که در محاکم نظامی محکوم شده‌اند درخواست فرجم نمایند
چهارشنبه ۲۷ مرداد اعلیحضرت همايون شاهنشاهی از ژنو مسافرت با ایتالیا و بسوی رم پرواز نمودند
پنجشنبه ۲۸ مرداد استیضاح آقای عباس اسکندری مطرح شد و در جلسه شنبه ۳۰ مرداد خاتمه یافت
یکشنبه ۳۱ مرداد - استیضاح آقای اردلان نسبت به تصویب‌نامه دولت راجع به ارز مطرح گردید و در جلسه دو شنبه اول شهریور پایان یافت

گزارش شهریور هات سال ۱۳۴۷

پنجشنبه ۴ شهریور - اعلیحضرت همايونی پس از مشاهده شهرهای کشور ایتالیا بوسیله طیاره سلطنتی بسوی ایران پرواز فرمودند .

جمعه ۵ شهریور - اعلیحضرت همايونی در ساعت ۵ بعد از ظهر با ایران وارد گردیدند و ۲۱ تیر توب شلیک شد اعلیحضرت همايونی شرح ذبل را بنام پیام بملت ایران داشتم همانطوری با تاسف زیادی که از ترک خاک میهن عزیز داشتم همانطوری که قبل از خرکت گفته بودم اگر امیدی برای مطالعات و ضمیم دنیا و آشنازی بمسائل جدید و سعی و مجاہدت در اتخاذ تدابیر لازم و اقدامات مؤثر برای رفاهیت ملت ایران نمیداشتم هرگز باین مسافرت مبادرت نمیکردم و یقین دارم این مسافرت و آشنازی

ریا کاری هدیه ایست که فسق و فجور به پیشگاه

با ذمای ملل از جنبه های مختلف و بخصوص از لحاظ حفظ آرمان ملی ما که عظمت و استفلال و رعایت حقوق و حاکمیت ایران است نتایج مفیدی در برداشته باشد

چنانکه جای کمال خوشوقتی من در این مسافرت بوداین است که از نزدیک دیدم ملل دیگر دنیا به فقط آشنایی با ایران دارند و کشور ما را می شناسند بلکه حس احترامی را برای ما قائل هستند و این بدبهی است هر ملتی که در دنیا علاوه‌نمذ باستقلال و تمامیت حق حاکمیت خود بود وسیع و کوشش در حفظ آن نمود و بالاخره ملت مردانگی و شایستگی خود را ابراز واعلام داشت این ملت ایران این خصایل را دارا می باشد ممکن‌باشد در راه سربلندی و افتخار کوشید و نهادن زندگی را با علاوه‌نمذی واز نمود گذشتگی مرتفع ساخت .

در این خصوص دو نکته را باید مورد نظر قرار دادیکی اینکه باید دولت و مجلس وسائل آمايش و راحتی عموم مردم را باوضوع قوانین و مقررات مفید و ایجاد مسائل فراهم آورند و دیگر در واقع وظیفه افراد نسبت بهین است که آنهم بایدهیشه محترم بوده و ملت را حفظ و نگاهداری این وظیفه اهتمام ورزد و عموم افراد ملت از هر حیث کوشش کنند ، خدمات و وظائفی را که در برابر کشور و مردم بر عهده دارند انجام دهند .

در این موقع که قدم بخاک هیون عزیز می‌گذارم لازم می دانم مراتب رضامندی خود را نسبت به عموم هم می‌هantan عزیز اظهار دارم و همین‌طور از دولت و تمام افراد و عناصری که در حدود وظیفه خود و مدت غیبت من از مراقبت و دقت در امور فروع کنار نکرده اند اظهار خوشوقتی نمایم : شاید در آنکه نزدیکی بشود بیشتر بحث و در مسائل صحبت کرد و تدایر لازم اتخاذ نمود که در بهبود اوضاع عمومی مردم مؤثر باشد ، من همیشه بیاری خداوند متعال و کمک و همراهی ملت ایران امیدوار بوده و

اکنون نیز آرزو دارم بتوانم توفيق پیدا کنم که در آینده قدم های مؤثری برای اصلاحات مملکت برداشته شود .

دوشنبه ۸ شهریور - هیئت وزیران تصویب نمودند .

هیئت وزیران در جلسه مورخه ششم شهریور تصویب نمودند که چون در وزارت خانه ها و ادارات دولتی یا بنگاه هایی که بنا سرمایه دولت اداره میشوند یا شهرداری ها کسانی که بنحوی از انحصار حقوق می گیرند نمیتوانند باداشتن شغل دیگری از قبیل ریاست یا عضویت هیئت مدیره شرکتهای خصوصی و یا داشتن هر گونه شغل آزاد دیگری از قبیل شرکت گردن در اداره روزنامه خواه بعنوان صاحب امتیاز یا مدیر یا سر دیر و یا عضویت هیئت تحریریه و امثال آنها با نجام وظائف خود بطوری که لازم است اقدام نمایند لذا باید کلیه این قبیل اشخاص بعنوان اتن اقتضای اداری از خدمت برکنار شوند .

پنجشنبه ۱۱ شهریور - آقای سرتیپ صفاری مجددا برای است اداره شهربانی کل کشور منصوب و مشغول کار شدند .

یکشنبه ۱۴ شهریور - آقای عبدالقدیر آزاد استیضاح نامه ذیل را به مجلس تقدیم داشتند (اینجانب دولت آقای هزبر را نسبت بتوقیف مطبوعات و اختناق آزادی و قیام علیه قانون اساسی و مشروطای استیضاح میکنم .

پنجشنبه ۱۸ شهریور - در جلسه مجلس دولت باقید دو فوریت لایحه تامین هزینه هیئت سرپرستی حجاج را تقدیم نمود که از هر مسافر یکهزار ریال اخذ شود .

شنبه ۲۰ شهریور - آقای محمد علی جناح فرماندار کل پاکستان در سن ۷۱ سالگی بر اثر سکته در گذشت از طرف اعلیحضرت و مجلس تلگراف تسلیی و بعنوان خواهر آن مرحوم صادر شد .

یکشنبه ۲۱ شهریور - از طرف دولت آقای صدر بست

امیرالحاج و آقای حاذقی نماینده مجلس بمعاونت امیرالحاج
کاروان حج منصوب شدند.

۳ شنبه ۲۳ شهریور - آقای رئیس مجلس طی نطقی از
مرک آقای جناح اظهار تأسف نمود و بملت همکیش و همسایه
تسليت گفتند.

چهار شنبه ۲۴ شهریور - آقایان تفضلی و معلم معاونین
نخست وزیر مستعفی شدند.

۳ شنبه ۳۰ شهریور - آقای مآفی وزیر دادگستری نیز
مستعفی شدند.

۴ شنبه ۳۱ شهریور - روسای عشایر و ایلات که بهتران
آمده بودند به پیشگاه اعلیحضرت همايونی شرفیاب شدند.

گزارش مهرماه سال ۱۳۴۷

پنجشنبه ۱ مهر - اعلیحضرت همايونی بدانشگاه جنک تشریف
فرما شدند و گواهینامه بیست نفر افسران فارغ التحصیل دوره ستاد
را اعطاء فرمودند.

پنجشنبه ۱ مهر - آقای نخست وزیر آقای گلشاپیان را به
وزارت دادگستری و آقای وارسته را بوزارت دارائی و آقای
اشرفی را بوزارت اقتصاد ملی و آقای دکتر شادمان را بوزارت
کشاورزی معرفی نمودند.

یکشنبه ۴ مهر - مجلس لایحه یکدوازدهم بودجه را
تصویب نمودند و آقای نخست وزیر راجع بکمایی غله و نان
توضیحاتی دادند.

دوشنبه ۵ مهر - اعلیحضرت همايونی برای زدن اواین
كلنک حفر تونل کوهرنگ با هواپیما باصفهان مسافرت فرمودند.

دوشنبه ۵ مهر - والاحضرت شهناز بهلوی برای تحصیل با
هواپیمای سوگدی بسوی عزیمت فرمودند.

سه شنبه ۶ مهر - اولین کلنک ساختمان تونل کوهرنگ

است که او را در ظلمت جهل باقی گذارد.

بوسیله اعلیحضرت هما بونی زده شد .
جمعه ۹ مهر - اعلیحضرت هما بونی پس از بازدید کار -
خانجات و بیمارستانهای اصفهان شهرستان نایین عزیمت فرمودند .
شنبه ۱۰ مهر - اعلیحضرت هما بون شاهنشاهی از طریق کاشان
و قم به تهران معاودت فرمودند .

سه شنبه ۱۳ مهر - آقایان کفایی واقبال پیشنهاد کردند که
که گزارش کمیسیون دادگستری مبنی بر برایت آقای قوام از اتهامات
منتسبه قرائت شود .
چهارشنبه ۱۴ مهر - زلزله شدیدی در مشهد و قوچان و
جنورد و شیروان و باجگیران حادث شد و خسارت هنگفتی وارد ساخت
آفای وارسته وزیردار ای مستعفی شدند .

جمعه ۱۶ مهر - جشن سالیانه فرهنگ در تالار دبیرستان
نوربخش در پیشگاه ملوکانه انجام گردید در این جشن اعلیحضرت
هما بونی گواهینامه ها و مدال ها و جوازه ها شاگردان اول را
توزیع فرمودند .

پیکشنبه ۱۸ مهر - مراسم اسب دوانی گزگان برای اوین
دفعه در پیشگاه اعلیحضرت هما بونی در بندر شاه انجام گردید .
دوشنبه ۱۹ مهر - اعلیحضرت هما بون شاهنشاهی با غفار سلطنتی
از بندر شاه به تهران عزیمت فرمودند .

پیکشنبه ۲۵ مهر - جشن شانزدهمین سال تاسیس نیروی هوایی
با حضور اعلیحضرت هما بونی برگزار گردید .
پنجشنبه ۲۹ مهر - آقای آزاد باستیضاح مبارزت کردند
و دنباله مطالب ایشان بجلسات بعد دشید .
جمعه ۳۰ مهر - دانشگاه روحانی در مدرسه عالی سپهسالار
با حضور اعلیحضرت هما بونی افتتاح و دانشکده معقول و منقول بجای
دیگر منتقل گردید .

فرزند بد کار ها نند ایگشت ششم است اگر بپرندش

مجزارش آبانماه ۱۳۴۷

شنبه ۱ آبانماه کمیسیونی در دفتر آقای وزیر کشاورزی با حضور آذایان معاونین وزارت کشور تشکیل و نسبت با بادی و عمران قنوات بلوچستان تصمیماتی اتخاذ گردید

والاحضرت شهناز برای تحصیل با هواپیمای سوئیس
اسویس عزیمت میفرمایند این عکس در محوطه فرودگاه
از والاحضرت برداشته شده آقای احمد شفیق و پرستاران
درالتزام میباشند

خشم را اول دیوانگی و آخر پشیمانی است

یکشنبه ۲ آبانماه — چون مصادف با روز امضای منشور
ملل متحده مبی اشد لذا از طرف جمیعت ایرانی طرفدارسازمان ملل متحده
جشن مفصلی برپا گردید

دوشنبه ۳ آبانماه — مراسم چشم هفت روزه شیر و خورشید سرخ
اعلام و دانش آموزان پسر عضو سازمان جوانان شیر و خورشید سرخ
در خیابانها رژه میروند

سه شنبه ۴ آبانماه چشم سالیانه قهرمانی کشور با حضور
اعلیحضرت همایونی در وزرگاه امجدیه با گزارش

چهارشنبه ۵ آبانماه در جلسه مجلس اعتبار یکدوازدهم مهر
ماه به تصویب رسید

کلیه قهرمانان و رذشی ساعت ۹ در کاخ مرمر حضور ملوکان
شرفیاب گردیدند و مدالها را از دست اعلیحضرت همایونی دریافت
نمودند

پنجمینه ششم آبانماه — والا حضرت شاهدخت شمس بهلوی
بیمارستان زنان را بازدید نمودند هیئت مدیره چمیعت شیر و خورشید
در این بازدید حضور داشتند

استیضاح آقای عبدالقدیر آزاد از دولت تعقیب شد
جمعه ۷ آبانماه — آسایشگاه مسلولین شاه آباد از طرف
والاحضرت شاهدخت شمس بهلوی بازدید گردید.

ساعت ۱۱ صبح اعلیحضرت همایون شاهنشاهی با هوا بیمای اختصاصی
نهاد فیمساعت پرواز فرمودند

دوشنبه ۱۰ آبانماه والا حضرت شمس بهلوی بهدار ایتمام
منظفری تشریف فرما و وسما افتتاح فرمودند

دوشنبه ۱۰ آبانماه آقای ابوالحسن ابتهاج مدیر کل بازیکان
ملی ایران که برای شرکت در جلسه سالیانه بازیکان بین المللی بامريکا
مسافرت نموده بودند بهتران وارد شدند

سه شنبه ۱۳ آبانماه اعلیحضرت همایون کانون کار و آموزش
سازمان شاهنشاهی خدمات اجتماعی را بازدید فرمودند

کنار یخ سیر خود را بر راندگی هر دان بزرگ بهاده است

جمعه ۱۴ آبان‌ماه آخرین دوره مراسم اسب‌دوانی بازیز در پیشگاه ملوکانه انجام گردید.

شنبه ۱۵ آبان‌ماه آقای وزیر و همکاران ایشان مستعفی شدند
یک‌شنبه ۱۶ آبان‌ماه اولین سنت بنای کارخانه کاغذسازی
ایران بدست والاحضرت شاهپور عبدالرضا در راهیمن نصب گردید
دوشنبه ۱۷ آبان‌ماه آقای مارکرو وزیر مختار جدید دولت
رمائی حضور اعلیحضرت همایونی شرفیاب شدند استوارنامه خود را
تقدیم نمودند

آقای رئیس مجلس بوجب اوراق امضاء شده تمايل مجلس
را نسبت به نخست وزیری آقای ساعد بعرض همایونی رسانندند

سه‌شنبه ۱۸ آبان‌ماه والاحضرت اشرف پهلوی با هواپیما
 بصوب هندوستان عزیمت نمودند

دوشنبه ۲۴ آبان‌ماه اعلیحضرت همایون شاهنشاهی بواسطه
عارضه سرما خوردگی بکاخ مرمر تشریف فرما نشدند و در کاخ
اختصاصی استراحت فرمودند

سه‌شنبه ۲۵ آبان‌ماه آقای ساعد نخست وزیر هیئت دولت
را حضور اعلیحضرت همایونی معزفی گردید

چهارشنبه ۲۵ آبان‌ماه آقای جمال امامی و آقای دکتر
طاهری وزیران مشاور در کاخ ایض حاضر و مشغول کار شدند
پنجشنبه ۲۸ آبان - اعلامیه ذیل از طرف دریار شاهنشاهی
 منتشر گردید.

اعلامیه دربار شاهنشاهی

این اعلامیه در ۲۸ آبان‌ماه از طرف وزارت دربار شاهنشاهی صادر
گردید و بامداد ۲۸ آبان‌ماه منتشر شد نظر همین اعلامیه نیز از
طرف دریار سلطنتی مصر در قاهره منتشر گردید علیا حضرت
ملکه فوزیه پهلوی که از دیر زمانی مبتلا به کسالت بودند و بیش
نیزه سال است که بدستور اطباء چهت تغییر آب و هوای و معالجه به
قاهره تشریف فرما شده اند بعد از مدتی مداوا متسافانه اینطور

در هر کاری هیانه روی را از دست ند هیل!

تشخیص داده شده است که اقامت دائمی در ایران بواسطه ناسازکاری آب و هوا برای مزاج ایشان مضر و خطرناک است و معدود راز مراجع است هستند لذا اراده ملوكانه اقتضا فرمود که محض خطر سلامت معزی الیها از معاود تسان با ایران صرف نظر شود و با رضایت طرفین طبق قانون مقدس اسلام موافصلت بتفريق و طلاق منتهی گردد بدینه است این پیش آمد که موجب و علت اصلی آن کسالت ممتد علیا حضرت است باعث هیچگونه تزازلی در روابط دو کشور نبوده و مناسبات فیما بین که خوشبختانه بر اساس دوستی و خلوص و صمیمهیت دیرین مستقر و محکم است کما کان باقی و برقرار خواهد بود.

وزیر در بار شاهنشاهی - محمود جم

- اعلیحضرت ملک فاروق پادشاه مصر نیز ملکه فریده همسر خود را طلاق دادند
یك شنبه ۳۰ آبانماه - آفای نخست وزیر هیئت دولت را به مجلس معرفی نمودند.

نشانیل گاینه و معرفی حضور اعلیحضرت همایون شاهنشاهی

ساعت ده و نیم صبح ۳۱ آبانماه	آفای ساعد نخست وزیر دولت
جدید را در کاخ اختصاصی به شرح زیر حضور اعلیحضرت همایون	معرفی نمودند.
وزیر دادگستری	آفای محسن صدر (صدر الاشراف)
وزیر بهداری	آفای دکتر امیر اعلم
وزیر جنگ	آفای سپهبد امیر حمدي
وزیر خارجه	آفای علی اصغر حکمت
وزیر فرهنگ	آفای دکتر محمد سجادی
وزیر دارائی	آفای عباسقلی گلشاهیان
وزیر پست و تلگراف	آفای نادر آراسته
وزیر راه	آفای دکترا قبال

غافت و تقوی برای هر کس از بهترین صفات هاست

وزیر اقتصاد ملی	آقای آقا خان اشرفی
وزیر کشاورزی	آقای دکتر احمد مقپل
وزیر مشاور	آقای جمال امامی
وزیر مشاور	آقای دکتر طاهری
وزیر کشور بعد تعیین خواهد شد و تا انتخاب وزیر کشور	
امور آن وزارتخانه تحت نظر آقای نخست وزیرداره خواهد شد.	

آقای ساعد نخست وزیر، آقای دکتر اقبال وزیر راه را بسمت وزیر بهداشت و رسیدگی با مأمور وزارت کشور و آقای دکتر سجادی وزیر فرهنگ را بسمت وزیر راه و آقای دکتر زنگنه را بسمت وزیر فرهنگ با علیحضرت همایونی و مجلس معرفی نمودند این عکس روز ۲۱ آذر از اعضا کابینه پس از تغییرات اخیر برداشته شده است

حسود را آزار مده که خود در آتش بی زیانی هیسو زد

گزارش آذرماه ۱۳۴۷

دوشنبه ۱ آذر - آقای جان کو بر واپسی صفير گپر آمریکا در تهران با هواپیما بسوی بیروت هزیمت گردند تا از آنجا به آمریکا مسافرت کنند.

سه شنبه ۲ آذر - آقای مهندس رضوی در برنامه دونت نطق مشروح و موثری ایراد نمودند.

چهارشنبه ۳ آذر - آقای صدرالاشراف وزیر دادگستری عدم قبولی خود را از پست وزارت دادگستری کنبا با آقای نخست وزیر تسلیم نمودند.

پنجمشنبه ۴ آذر - آقای دکتر امیراعلم وزیر بهداری استهفای خود را از مقام وزارت بهداری تقدیم آقای نخست وزیر نمودند.

یکشنبه ۷ آذر - آقای نوری اسفندیاری وزیر امور خارجه سابق از سوی بتهران وارد شدند.

دوشنبه ۸ آذر - والاحضرت شاهپور عبدالرضا از کارخانجات بانک بازدید فرمودند در این بازدید آقایان فروهر مدیر کل بانک و مهندس زنگنه حضور داشتند.

چهارشنبه ۱۰ آذر - خط هوایی بین ایران و هندوستان افتتاح گردید.

یکشنبه ۱۴ آذر - آقای شیخ محمد ابن ضاوی رئیس دفتر والاحضرت ولیعهد ابن سعود به نمایندگی از طرف اعلیحضرت ابن سعود بوسیله قطار وارد اهواز شدند مشارکه حامل هدايائی برای اعلیحضرت همايون شاهنشاهی هستند.

سه شنبه ۱۶ آذر - والاحضرت شاهپور عبدالرضا با هواپیما بصوب امریکا عزیمت نمودند.

چهارشنبه ۱۷ - آقای بارون کوسکن وزیر مختار فنلاند در کاخ مرمر به پیشگاه ملوکانه شرفیاب و استوار نامه خود را تقدیم داشتند.

خی شروعی با هر دمان از بهترین صفات است

یک شنبه ۲۱ آذر بمناسبت روز تخلیه آذربايجان و فرار متجماسرين و ورود قواي انتظامي كشور به تبريز رئه اوتش در ميدان چلاليه باحضور اعليحضرت همايوني برگزارشد.
دوشنبه ۲۲ آذر - مستر جرج آلن معاون وزارتخانه امريكا ورئيس هيئت نماينده امريكا در مجمع (بونسکر) از راه بنداد با هوابيمان وابسته نظامي امريكا در بيروت وارد شد
سه شنبه ۲۳ آذر - آقاي سيد محمد طباطبائي معاون بار لمانى نخست وزير وسرپرست اداره كل تبلیغات و مبلغ آقاي نخست وزير در کاخ مرمر بحضور ملوکانه معرفی گردیدند

آقاي شيخ محمد ابن ضاوي نماينده
اعليحضرت ابن سعود كه بحضور اعليحضرت
همایونی شرفیاب شدند

شنبه ۲۷ آذر - والاحضرت اشرف پهلوی و همراهان از سفر هندوستان به تهران مراجعت نمودند
یک شنبه ۲۸ آذر آقای حکمت وزیر امور خارجه در کاخ مرمر بحضور ملوکانه شرفیاب و آقای محمود صلاحی معاون اداری و آقای دکتر علیقلی اردلان معاون سیاسی وزارت امور خارجه را بحضور ملوکانه معرفی نمودند.

گزارش دیماه ۱۳۴۷

بنجشنبه ۲ دیماه - آقای نخست وزیر باتفاق آقای دکتر طاهری وزیر مشاور باستانه مقدسه تشرفات حاصل نمودند
شنبه ۴ دیماه - آقای سادچیکف سفیر کبیر دولت اتحاد جماهیر شوروی آقای حکمت وزیر امور خارجه را دروزارت امور خارجه ملاقات نمودند.

یک شنبه ۵ دیماه از طرف آقای وزیر امور خارجه ناها ری در کاخ وزارت خارجه داده شد.
آقای لیقوانی نماینده مجلس شورای ملی بحضور اعلیحضرت همايون شاهنشاهی شرفیاب گردیدند.
سه شنبه ۶ دیماه نخست وزیر مصر نفراتی پاشا به دست یک جوان ۲۱ ساله بقتل رسید.
پکشنبه ۱۲ دیماه از طرف آقای نخست وزیر تلکراف تسلیت آمیزی جهت آقای ابراهیم عبدالهادی پاشا نخست وزیر جدید مصر مخابره گردید.

دوشنبه ۱۳ دیماه آقای سنت اوین نماینده ام-ریکائی اتحادیه سازمان های صلیب سرخ و هلال وارد تهران شدند.
چهارشنبه ۲۵ دیماه آقای شیخ الاسلام ملا بری دیس کمیسیون خیریه تهران در کاخ مرمر بحضور ملوکانه شرفیاب شدند.
شنبه ۱۸ دیماه آقای دکتر محمود حسامی رئیس سابق دانشکده علوم و استاد دانشگاه بحضور ملوکانه شرفیاب گردیدند.

حسود در کار ها موفق نمیشود زیرا حصار حسادت

یکشنبه ۱۹ دیماه آقای فروهر رئیس هیئت مدیره و مدیر کل بانک صنعتی و معدنی بحضور ملوکانه در کاخ مرمر شریفیاب گردیدند
دوشنبه ۲۰ دیماه آقای سنت اوین با تفاوت آقای رئیس مجلس بحضور اعلیحضرت همایون شریفیاب شدند.
سه شنبه ۲۱ دیماه آقای سنت اوین نایبینده صلیب سرخ امریکا در خاورمیانه با هواپیما تهران را ترک نمودند.

آخرین لحظه وداع اعلیحضرت همایون شاهنشاهی با والااحضرت شهناز پهلوی هنگامی که والااحضرت شهناز در آغوش پدر تاجدار خود آخرین بوسه خدا حافظی را میگیرد

مانع از پیشرفت اوست

چهارشنبه ۲۲ دیماه بر حسب وقتی که تعیین شده بود ساخت ۱۰ صبح والاحضرت شاهدخت اشرف بهلوی با تفاوت هیئت مرکزی سازمان شاهنشاهی خدمات اجتماعی در کاخ مرمر بحضور اعلیحضرت همایونی شرفیا بی حاصل کردند.

یکشنبه ۲۶ دیماه اعضاي هئیت عالي بر نامه ۷ ساله بحضور ملوکانه شرفیاب گردیده و در اطراف آهور برنامه توضیحاتی ۰۰ روش داشتند پنجشنبه ۳۰ دی آفای سادچیکف سفیر کبیر شوروی در وزارت امور خارجه از آفای حکمت وزیر امور خارجه ملاقات کردند.

گزارش بهمن ماه سال ۱۳۴۷

شنبه ۲ بهمن کمیسیون دارائی با حضور آفای وزیر دارائی و آفای بهنیا معاون آن اداره تشکیل لایحه منقاده بن ۴ تصویب رسید دوشنبه ۴ بهمن - آفای اسکندری در مجلس به استیضاح خود درباره نفت ادامه دادند.

سه شنبه ۵ بهمن اعلیحضرت همایون شاهنشاهی با هواييمای اختصاصی در فراز طهران بپرواز در آمدند.

چهارشنبه ۶ بهمن کمیسیون بودجه با حضور آفای خواجه نوری معادن وزارت دارائی در مجلس تشکیل گردید.

شنبه ۹ بهمن آفای سبد علی ظهیر سفير هندوستان در تهران بمعیت با نو و دوشیزه ظهیر بوسیله قطار راه آهن وارد تهران شدند جشن سردوشی دانشکده افسری در پيشگاه ملوکانه انجام گردید ستاد ارتش از عده‌ای از رجال دهوت نموده بودند.

آفای سيف الله نواب رئيس اداره کل آمار و نبت احوال بحضور ملوکانه شرفیا بی حاصل نمودند.

دوشنبه ۱۱ بهمن آفای سالار بهزادی نماینده بم حضور ملوکانه شرفیاب شدند

چهارشنبه ۱۳ بهمن کمیسیون بهداری با حضور آفای دکتر تقی معاون وزارت بهداری در مجلس تشکیل گردیده و در اطراف لایحه بنگاه پاستور مطالعات بعمل آمد.

پنجشنبه ۱۴ بهمن - نظامه رات و میتبنک دانشجویان درباره الفای امتیاز نامه نفت و بانک شاهی در جلوی مجلس شورای ملی به عمل آمد.

شرح واقعه سوء قصد با علیحضرت جوان بخت ایران
در ۱۶ بهمن ماه ۱۳۲۵ در دانشگاه

معجزه‌ای بوقوع پیوست و خداوند شاهنشاه را نجات داد

لحظات سوء قصد و بعد از آن ، از نظر چند

شاهد معتمد

دو شاهد معتمد. آقای نادر آراسته وزیر پست و تلگراف ، سرهنگ دقت‌ری رئیس دژبانی که هردو در موقع سوء قصد از نزدیک شاهد واقعه بوده‌اند و شوفور مخصوص اعلیحضرت همايونی و هو عکاس که در محل حادثه حضور داشته‌اند و نیز سرتیپ دکتر پارسا رئیس بیمارستان هماره یک ارتش یوسف آباد چربان حادثه سوء قصد و لحظات بعد از آن را در بیمارستان برای شما شرح میدهد .

آقای آراسته وزیر پست و تلگراف هیئتی :
دستهایم را یا زوان شاهنشاه گرفتم > هنگامی که اعلیحضرت همايونی بطرف پله‌های در ورودی دانشکده حرّق متوجه شدند ، صدای تیر بلند شد من خیال میکنم ضارب در سمت راست بود . وقتی تیر بلب بالای شاهنشاه خورد اعلیحضرت سر خود را پایین آوردند .

از لب و بینی شان خون بیرون میزد .
در هیاهوئی که در این وقت برپا شد . من نفهمیدم تیر بر بکدام نقطه صورت خورده است . اعلیحضرت همايونی دستشان را جلوی صورتشان گرفتند . من در این لحظه ، در برایر ایشان بودم . دستهایم را بدو بازوی شاهنشاه گرفتم میخواستم ایشان

در باره هر حرف گوچکی فکر کن آنکه بر زبان آر

را از صحنه ماجرا خارج کنم ، ولی حس کردم که اعلیحضرت همایونی با وجود جراحتی که بایشان وارد شده مایل هستند از بهله‌ها بالارفته بداخل عمارت داشکدۀ حقوق تشریف فرما شوند . خونسرد بودند و هنوز بوخامت آن لحظه بی ایندره بودند مثل این بود که این واقعه را مهم تلقی نفرموده اند . و می - خواهند بدانشکدۀ حقوق بروند و در جشن شرکت کنند در این لیحظات . بار دیگر صدای تیر بلند شد .

زاکت و دستمال چیب من و همچنین ساعت من و دستم خونی شده بود . اعلیحضرت همایونی دستهای مرآ بکنار زده دور خود پیچ خوردند . من خیال کردم از چند طرف حمله شده است . در این وقت چشم بقیافه ضارب افتاد . قیافه یکمرد سبع و دیواره را داشت . اسلحه بدست ایستاده بود . آدم متوسط السقامه ای بود یک کت قمه‌های یعنی داشت .

شاهنشاه نیز بقیافه وحشت انگیز ضارب نگاه کردند . پنج تپر از طرف او شلیک شد و در اینوقت سرهنگ دفتری را دیدم که در میان صحنه ظاهر شد . اعلیحضرت همایونی را بطرف اتومبیل هدایت نمود ولی شاهنشاه هنوز مایل نبودند وارد اتومبیل شوند .

من و آقای محسن قراگوزلو . رئیس تشریفات دربار ، خود را داخل یکی از اتومبیل های دربار انداختیم . مامور بن پلیس مانع از خروج اتومبیل های روای دربار و وزبران بودند . بهر ترتیب بود یک افسر پلیس ، در را بروی ما یاز کرد تا خبر باعت شد که اتومبیل اعلیحضرت همایونی از نظر ما نابدید شود . نمی دانستیم شاهنشاه بکدام طرف رفته اند بقصص اختصاصی که رفتیم در یافتن اعلیحضرت همایونی در بیمارستان ارتش در یوسف آباد هستند . بهمان طرف حرکت کردیم . در بیمارستان عده ای جمع بودند . وقتی آقای دکتر اقبال را دیدم بطرف ایشان دویدم آقای دکتر اقدام بال و یک پزشک نظامی موده سلامتی شاهنشاه را

دادند. در اینوقت من بیادم افتاد که کسانیکه در دانشگاه بودند و سوء قصد را دیده یا خبر آنرا شنیده‌اند، اکنون در اضطراب و نگرانی هستند.

بهین جهت بزودی با آقای سرتیپ صفاری عازم دانشگاه شدم، ناز طرف دولت موزده سلامتی شاهنشاه را اعلام کنیم. وقوع تیر اندازی چون ساعقه‌ای صدا کرده بود. هیچ کس انتظار چنین عملی را نسبت بشاهنشاهی که ملت پرور است و در قلب مردم جای دارد، نداشت همه مات و مبهوت بودند. چنانکه خود من نیز، وقتی تیر اول صدا کرد. بحدی وقوع این را غیر منتظره میدانستم که نیز فهمیدم چه حادنه‌ای رخداده است. در آن لحظات کوتاه همه دست پاچه شده بودند.

اعلیٰ حضرت همايون شاهنشاهی در بستر بیماری دیده هیشهود

هملت روی عدل و انصاف برقرار است

پس از بازگشت از بیمارستان ، در دانشگاه گروه گشیری دور مارا احاطه کردند . اشک در چشم انغل آنها پر بود . زن و مرد به‌آمیگفتند : « ترا بخدا راست بگویید . آبا شاه سلامت است ؟ هیچ آسیبی بشاه فرسیده است . می‌توانید بما قول بدھید که شاه ما سلامت است . » ما قولدادیم و آقای سراییب صفاری دستور دادند . خروج مردم از محوطه دانشگاه آزاد شود . مردم به‌آمیگفتند که فریاد « زلده باد شاه » بلند بود . از دانشگاه خارج می‌شدند . سرهنگ دفتری رئیس دژبانی ، میگوید :

هن پالتوی خونی اهراء لگاه داشته ام ؟

« من و تیمسار صفاری ، کنار خیابان دانشگاه پهلوی درختها ایستاده بودیم . اعلیحضرت همايونی . هنگامیکه از اتوبوس سر پوشیده (رولز رویس) سلطنتی پیاده شدند . سرتیپ صفاری و من ، احترام گذاشتیم . اعلیحضرت همايونی ازما دور شدند . بطرف صفوی وزیران حرکت کردند در اینوقت آقای « دکتر سیاسی » رئیس دانشگاه پیش آمدند ، وزیرانی که صفتسته بودند شاهنشاه را احاطه کردند . فقط چند نفر از وزیران در اینجا حاضر بودند عده خبر نگاران و عکاسها . بیشتر بود . همه دور اعلیحضرت همايونی را گرفته بودند .

ما پشت سر وزیران بودیم . هیکل و چنه وزیران نهی گذاشت ما اعلیحضرت همايونی را به بینیم در آنوقت که مسا بطرف اطرافیان شاهنشاه می‌رفتیم ، دکتر سیاسی می‌خواست خبر مقدم عرض کند که ناگهان صدای تیر بلند شد . هنوز فاصله ما با نقطه ایکه شاهنشاه ایستاده بودند بسیار زیاد نبود .

درین لحظه ، هیکل ضارب را گزیدم . دست راست و پای راست او : چلو بود . دست چپ و پای چپ او عقب بود . اسلحه در دست راست بود . درست نشانه روی کرده بود . هنگامی که تیر چهارم در رفت : اعلیحضرت همايونی خم

نور خورشید را نهیتوان با هشتی گل پنهان داشت

شدند ؟ پای راستشان جلو آمد پای چیزان عقب رفت .
تامن باعلمیحضرت همایونی برسیدم ، ضارب پنج تیر خالی کرده
بود و طپانچه خود را که (برو نینک) خفیف بلژیکی بسود ،
پرتاب کرد : طپانچه بزمین خورد .

فرنج اعلامیحضرت همایون شاهنشاهی که در واقعه سوء
قصد قطرات خون بدان ریخته است
کلاه اعلامیحضرت همایون شاهنشاهی که سه تیر از قصہت
بالای آن گذشته است

هنگامی که شاهنشاه خم شده بودند ، من باشان رسیدم نمیدانم باچه قدرتی دستهای خود را دراز کرده اعلیحضرت همایونی را گرفتم .

تصویرشان که نگاه کردم . دیدم خون بیرون میزند . شاهنشاه بطرف اتومبیل برآه افتادند خون از صورتشان بیرون دستمالم را روی زخم گذاشتمن خون با فشار بیشتری ، خارج نمیشد در اینوقت من قیافه یک قاتل حقیقی را پیدا کرده بودم : زیرا دستهای من ! آسمین بالتوی من دامن بالتوی من همه خونی بود روی سینه فرج و کمر شاهنشاه نیز خونی بود . از لنت مدالها که بر روی سینه اعلیحضرت همایونی است ، خون پائین میریخت . من در اینوقت که اتومبیل از محوطه داشگاه بیرون میآمد و بطرف بیمارستان میرفت دیدم پشت فرج اعلیحضرت همایونی هم سوراخ شده است . در این خصوص چیزی نگفتم . فتا طبرسیدم : « در پشت هم سوزشی احساس میفرمایید » فرمودند : (بله) از این میترسیدم که تیریکه به پشت خورده داخل بدن شده باشد .

در بیمارستان معلوم شد تیریکه پشت خورده . یکخراش سطحی ایجاد کرده است .

در هر رض راه به بیمارستان . اعلیحضرت همایونی خیلی خونسرد بودند چند بار بشوفور فرمودند : « بوق زیاد نزن » وقتی اتومبیل از خیابانها میگذشت ، مردم که صدای تیر هارا شنیده و اکنون اتومبیل شاهنشاه را می دیدند ، تعجب می کردند سرعت سیر اتومبیل مانع از این بود که مردم سر راه ، داخل اتومبیل و چهره خون آلود شاهنشاه را بینند . ولی من میدیدم که وقتی اتومبیل از نقطه ای عبور میگند ، کسانیکه قادر به دیدن داخل اتومبیل میشند ، با قیافه های برآفروخته ، به پشت اتومبیل نگاه می کردند . از رنگ خون ترسیده بودند . من بالتویم را بعنوان یادگاری از این روز نگاه داشته ام . سینه و

فردا وقتی است که تنبیهها کارخواهند گرد و وامداران

دامن این پالتلو از خون شاهنشاه رنگین است »
اصغر امیر صادقی رانده اتو مبیل شاهنشاه میگوید :

هن زلفهای ضارب را گرفتم ،
من پس از ورود به جوطن « دانشگاه ، در مقابل گارد
احترام کمی دورتر از جایگاه هیئت وزیران توقف کردم .

ناصر فخر آرائی ضارب
که در روز واقعه بدست اطرافیان توسط چند تیر کشته گردید
فرض خود را خواهند داد

اعلیحضرت همایونی از درست راست پیاده شدند. پنج
قدم که تشریف فرما شدند، پس از آنکه بگارد احترام فرمان
پافنده فرمودند، چندتایی با آفای جم وزیر دربار بگفتگو پرداختند
و در اینوقت آقای دکتر سیاسی رئیس دانشگاه بطرف اعلیحضرت
همایونی پیش آمدند و شاهنشاه در حال راه رفت مشغول مکالمه بودند
که صدای تیر بلند شد.

من در اثرشنیدن صدای تیر، روی رکاب اتومبیل رفت و
چون دیدم که ضارب بشدت مشغول تیراندازی است و اعلیحضرت
همایونی از آن نظر که هدف واقع نگردند خم و راست میشوند
با عجله از رکاب پائین پریدم و بطرف ضارب که پس از آنکه اسلحه
خود را بطرف اتومبیل پرتاپ کرده و درحال فرار بقسمت پلکان
سمت راست بود روان شدم.

هنوز دوبله بالاتر نرفته بود که من باورسیدم چون مرا
دید که نزدیک میشدم شروع بکاوش در چوراب پای راستش نمود
ولی من باو مجال نداده و موها یش را از پشت سر گرفته پیچانم و
با آنکه خواست مرا بامشت بکو بد من بحال دفاع درآمده و با
کف دست راست از حمله او مانع شدم و در این وقت دسته‌ارا بالا
برده و بافعاشی گفت «اگر یک ثانیه دیگرسیده بودی می دوختمت
به زمین».

درحال تسليم بود که تیراندازی بطرف او شروع شد و هرچه
فریاد کشیدم اورا نکشید پرسر اوریختند باشدت باوحمله میکردن
چون در این حین اعلیحضرت همایونی با اتومبیل رسیده بودند ضارب
را رها کرده و بطرف اتومبیل دویدم.

اعلیحضرت همایونی درحالیکه با دسته‌الی لب خود را
گرفته بودند سمت راست اتومبیل نشستند و آقایان دکتر اقبال و
سرهنگ دفتری در طرف چپ قرار داشتند اعلیحضرت فرمودند کدام
مریض خانه برویم و آقای دکتر اقبال بعرض رسانیدند مریضخانه
یوسف آباد.

اهیدواری واستقامت از عوامل هوفقط است

سپس بطرف بیمارستان راندم و چون با سرعت راه می پیمود
اعلیحضرت فرمودند : « آهسته برو که گسی زیر اتو مبیل نرود »
در راه ، اعلیحضرت همایونی متوجه سوزش پشت شده و
فرمودند مثل آنکه بشتم هم می سوزد .

ساعت ۳ وده دقیقه بود که ببیمارستان رسیدم و چون
بزشکان در آنجا نبودند نخست آقای دکتر اقبال بیانسانم پرداخت
و بلا فاصله آقایان دکتر مجید اعلم و دکتر سرهنگ نجف زاده و دکتر
ایادی بی دربی رسیده و بمعاینه وزدن بخیه و بیانسانم پرداختند .
اولین کسانی که از خاندان سلطنتی رسیدند ، والاحضر تین
شاهدخت شمس پهلوی و شاهدخت اشرف پهلوی بودند . والاحضرت
اشرف از شدت تاثر واضطراب بحال غشافتادند و آقای احمد شفیق
ایشان را از اطاق جراحی خارج کردند .
سپس علیاحضرت ملکه پهلوی و بتدریج شاهپورها در
بیمارستان حضور یافتند .

اعلیحضرت همایونی مدت یک ساعت و نیم در مریضخانه تحت
معالجه بودند و در این وقت فرمودند که فرنچ و بالتو و کلاه بیاوردند
و بس از آنکه لباسهای آسوده بخون را تغییردادند بطرف کاخ سلطنتی
عزیمت فرمودند .

منصور انوشفر عکاس میگوید

ضارب در همان دقایق هر د

« وقتی تیرهای اول صداقت اعلیحضرت همایونی ساکت
بودند . وقتی تیر چهارم در رفت و به لشان خورد ، شاهنشاه فقط
آهسته گفتند : « آه » اعلیحضرت همایونی در این وقت دور خود بیچ
خوردند و تیر پنجم پشت ایشان خالی شد .
هنگامیکه شاهنشاه بطرف اتو مبیل می رفتد سرشاران را بر
گردانیده بطرف صحنه و قوع سوء قصد نگاه میکردند . مثل این
بود که دلشان نیخواست داخل اتو مبیل شوند .

نشانه رشد و خردمندی دوستی بلکه پرسش وطن است

کارت مخبری ضارب که در جلد دورین جای داشته
دشننه ای که ضارب در جوراب پنهان نهوده است
| طپانچه ضارب که در جلد دورین پنهان بوده است
ء دورین ضارب که طپانچه در جلد آن مخفی بوده است

من در آن لحظات خیال میکردم که مایل هستند در آن جا
بمانند و بینند آخرش چه میشود .
پس از آنکه ضارب ۵ تیراز طبلانچه خود خالی کرد اسلحه
را بطرف سر شاهنشاه پرتاپ کرد . در این حال دو دستش قدری
بالا بود .

شاید میخواست تسلیم شود ولی من خیال میکنم که این حالت
او حالت دفاع بود بطرف اطرافیان اعلیحضرت همایونی نکاه می
کرد . هنوز هیچکس بطرف او نرفته بود . در این وقت فربادی از

عبدالله ارکانی از
رفقای نزدیک ناصر فخر آرائی
که در روز سو عقدتا آخرین
ساعت با ناصر فخر آرائی همراه
بوده است و اکنون در آگاهی
تحت باز پرسی میباشد

علی محبی از همدستان
ناصر فخر آرائی که
در آگاهی ازاو
تحقیقات لازم
بعمل میآید

کوشة بلند شد : « دکتر بر ساید ... معطل چه هستید ؟ او را بگیرید ، اطراف را موازن باشید . »

در این موقع بود که چند تیر بطرف او خالی شد . نفهمیدم این تیرها از کجا است مثل اینکه از چند طرف بضارب تیر اندازی می‌کنند . من آنقدر نزدیک نبودم که تشخیص دهم تیرها از کدام طرف شلیک می‌شود . شاید هم از بالا تیرهای بطرف او در رفت .

نمی‌توانستم به فهم چه شد . وقتی برای بار دیگر چشم به ضارب افتاد دیدم روی زمین افتاده . انانه جیبش را جستجو کردند بعدیکی هم با ورزدیک شد دست ضارب را بلند کرد وقتی دست او را ول دست او سست و بی حال افتاد بنظر من ضارب در همان دقایق مرد . »

ژرژ مارودیان عکاس هیگویلد

خيال گردم اين هم جزو نشریقات است

« وقتی شاهنشاه نزدیک وزیران بودند ، من از جلو گارد دویدم تاعکس بردارم . در این وقت صدای تیری شنیدم . خیال گردم در چڑع برنامه شلیک تیر هم است . سربازان گارد سلطنتی در این وقت تکان نمی‌خوردند وقتی فریادی بلند شد که « ده بکیر ، ده بکیر . . . » سربازها از جا تکان خوردند . من دوباره عقب دویدم اول یکی به ما عکاسها نزدیک شد سرمان دادزد : « کم شوید نمی‌خواه مردم نجستان را بینم . » ولی وقتی خواستیم دور شویم آمدند مارا گرفتند . »

دکتر پارسا رئیس بیمارستان هیگویلد

شاهنشاه فرمودند علیا حضرت کجا هستند ؟

« موقعی که با طاق عمل بیمارستان شاره یک ارش (یوسف آباد) قدم گذاشتمن دیدم اعلیا حضرت همایونی صورت خود را در اختیار دکتر نجف زاده گذاخته اند . دکتر ابرار ششنشو داده بود در حدود ۱۰ بخطی بلب خورده بود . »

صحابه تیغهای در هزار عده دل کاشته هیشود که تنها

یکی از گلوه ها خراشی در پشت شاهنشاه نیز در حدود کتف چپ ایجاد کرده بود . این خراش ده سانتیمتر طول داشت . اعلیحضرت هما یونی هنگامی که بخیه ها زده می شد هیچگونه احساس دردی نمیکردند .

در همین موقع بود که علیاحضرت ملکه مادر اعلیحضرت با اطاق عمل تشریف فرمادند ترا ایشان بحدی بود که در نخستین نظر با اعلیحضرت هما یونی حالتی نظیر خوف باشان دست داد علیاحضرت را به اطاق دیگری برداشت .

والاحضرت شمس ، والاحضرت اشرف و والاحضرت فاطمه بهلوی نیز به بیمارستان تشریف فرما شدند والاحضرت علیرضا و والاحضرت حمیدرضا هم رسیدند .

بس از آنکه عمل با تمام رسید ، اعلیحضرت هما یونی فرمودند «علیاحضرت کجا تشریف دارند ؟» هنگامی ده شاهنشاه خود را برای خروج از بیمارستان آماده می کردند ، موهاشان را مرتب نمودند و کلاهی را که از کاخ برایشان آورده بودند بسر گذاشتند معالجه لب شاهنشاه در حدود ۱۰ روز و بست ایشان شش روز طول خواهد کشید » .

سر هنک دکتر نجف زاده همگوید ،

در تمام مدتی که فهل بخیه زدن انجام هیشد هن نمیدانم با چه قدر تی اعلیحضرت هما یونی تو انسداد از ابراز درد خود داری گفتند

بعد از ظهر روز جمعه ۱۵ بهمن ، من در خامه ام بودم . داشتم با چه ها بازی میکردم که ناگهان قیافه وحشت زده سربازی نمایان شد ، خون بچشمها نش دویده بود . صورتش سرخ بود . قلبش بشدت میزد نمی توانست درست حرف بزند . فقط گفت : « چنان سر هنک بدوید .. » و بی آنکه من بفهم چرا باید بدم ، دست

دست اجل و داس هر ک آفر ۱ میدرود

بجا رختی برد . من پیراهن بتن داشتم او شلوار مرا از جا رختی برداشت بدستم داد و اضافه کرد شاه را تیر زده اند . ولی الحمد لله «سلامت است » بدويد ... » .

دیگر فرصت آنرا نداشت که فرنج خود را بتن کنم . بالتو را روی پیزاما پوشیدم و اتومبیلی که بدبالم آمده بود با سرعت مرا به بیمارستان شماره ۱ یک (یوسف آباد) برد .

وقتی وارد اطاق عمل شدم . دیدم اعلیحضرت همایونی روی صندلی نشسته اند : آقای دکتر اقبال که همراه شاهنشاه از دانشکده آمده بودند دو بین راه از این وحشت داشتند که مبادا تیری که به پشت شاهنشاه خورده ذخم بزرگی ایجاد کرده اشد بهمین جهت پس از ورود ببیمارستان فوراً بمعاینه پشت اعلیحضرت همایونی پرداخته و خراسی را که تولید شده بود ، پاسمنان کرده بودند . هنگامیکه من بقیافه شاهنشاه نگاه کردم ، دیدم قسمت بیانی صور تشان خونی است و چند تکه کوچک گوشت ، روی لب بالایشان آویزان است و مقداری هم خون تخته روی ذخیر را گرفته است .

گلو له در پائین استخوان گونه . در سمت واست ، وارد گوشت صورت شده و در نزدیکی چین کنار بینی ، از ذیر گوشت پیرون آمده و یک غراس مسطعی در سراسر لب بالا بوجود آورده واژ سمت چپ لب بالا خارج شده بود .

اعلیحضرت همایونی روی تخت خوابیدند . برای انجام عمل هیچ گونه داروی بیحس کننده موضعی بکار نرفت زیرا شاهنشاه اظهار کردند که اگر هم عمل دردی داشته باشد ، آنرا تحمل خواهند کرد .

ورود یا طاق عمل و دراز کشیدن روی تخت عمل و دیدن قیچی و ابزار کار عمل ؛ قویدل ترین اشخاص را در دهایق اول میلرزاند . ولی با آنکه از داروی بیحس کننده استفاده نشد ، شاهنشاه درد را تحمل کردند و ابراز ناراحتی ننمودند . در

پس از نان قریب نخستین احتیاج هلت است

هیاهوئی که در آن ساعت در بیمارستان بربا بود، یکی از اطرافیان آینه کوچکی خدمت اعایضضرت همایونی داده بود. شاهنشاه صورت خود آسود خود را در آینه تدیده ولی چیزی نگفتند بودند. رویهم رفته در صورت شاهنشاه هشت بخیه خورد: یک بخیه روی محل ورود گلو له! یعنی روی عضله پائین استخوان گونه، و هفت بخیه هم روی لب بالازدم و گوشتها را که از هم جدا شده بودند؛ متصل کردم در موقع عمل ناگهان والاحضرت اشرف پهلوی وارد اطاق شدند وقتی چشمشان بقیاه شاهنشاه افتاد، پاهاشان سست شده‌نوزدوقد جلوتر نیامده بودند که ضعف کردند.

آقای دکتر اقبال ایشان را باطاق مجاور برداشت و مدنی طول کشید تابحال آمدند. پس از ایشان علیا حضرت ملکه وارد اطاق عمل شدند. علیا حضرت نیز دچار حالتی نظیر حال والا حضرت اشرف شدند و گریه کردند.

در تمام مدنی که عمل بخیه زدن و پس ویش کردن گوشت های صورت انجام میشد، من نمیدانم باچه قوه و قدرتی اعلیحضرت همایونی توانستند از اظهار درد خود داری کنند هیکفتند: وقتی عمل بپایان رسید، برایشان آب آوردم دستهایشان را که خونی بود پاک کردند. یرای شاهنشاه پالتوئی از کاخ آورده بودند. این پالتو را پوشیدند و از اطاق عمل خارج شدند، بخیه های صورت شاهنشاه درسه نوبت برداشته شد، بخیه گوشت زیر استخوان گونه و اروز ششم برداشتم. و وز هفتم بخیه های نیمی از لب و روز هشتم بقیه بخیه هارا کشیدم. در موقع کشیدن بخیه ها شاهنشاه باز از ابراز درد خود داری می‌کردند و میگفتند: (نه دردی ندارد.) وقتی بخیه ها برداشته شد، فقط علاطم کوچکی روی صورت باقی ماند که آنهم تایکماه دیگر بکلی محو خواهد شد. روز هفتم اعلیحضرت همایونی ریشان را تراشیدند. ولی هنوز نتوانسته اند سبیلشان را برداشند.

حقیر شهردن هر کی یکی از عمدت ترین فضائل اخلاقی است

اعلامیه دو ات

در ساعت (۱۵) سه بعد از ظهر امروز هنگامیکه موکب مبارک اعلیحضرت همايون شاهنشاهی برای بدل انتخاب بجشن دانشگاه تشریف فرمای داشکده حقوق گردید عضور خان و جنا بیکاری بسوء قصد بطرف اعلیحضرت همايون شاهنشاهی بار و لور شلیک نمود که موجب خراش کوچکی بروزی لب گردید و بلافاصله بیمارستان یوسف آباد تشریف فرمای و بعد از پانسمان بکاخ اختصاصی تشریف برداشت و استراحت نمودند. اینکه برای تسکین خاطرها مژده سلامتی کامل وجود مبارک ملوکانه را اعلام میدارد

نخست وزیر ساعد

بعد از هیئت وزیران تلگرافی باستانداران و فرمانداران و نمایندگان سیاسی صادر و مژده سلامت شاه اعلیحضرت همايونی را باطلاع آنها رسانیدند

اعلامیه ستاد ارشاد

امروز ساعت ۱۵ موکب شاهانه برای افتتاح چشم سالیانه تأسیس دانشگاه تهران بدانشگاه نزول اجلال فرمودند شخصی بنام فخر آرائی مخبر روزنامه که در چزو مستقبلین بود با اسلحه ای که در جیب داشت غفلتا از طرف راست بطرف ذات اقدس شاهانه تیراندازی نمود که بلافاصله اعلیحضرت همايون شاهنشاهی شخصاً بطرف بیمارستان شماره ۱ تشریف فرمای شده و در آنجا ضمن پانسمان معلوم شد که اثر تیرها یکی در روی لب و گونه راست و دیگری در بشت است و هردو سطحی بوده است که بلافاصله پانسمان و برای استراحت بکاخ اختصاصی تشریف فرمای گردیدند وضعیت مزاجی شاهانه کاملاً خوب و از هر لحظه رضايت بخش است و بهبود چه جای کوچکترین نگرانی نیست.

طول کشیدن معالجه رادو سبب خواهد بود ندادانی

مستقلبین که شاهد چنین منظره و عمل وحشیانه ای بودند
بمرتکب حمله و شدیدا اورا مضروب ساختند که او نیز بیمارستان
سینا انتقال داده شد و تحت نظر میباشد.

اعلاوه‌یه دربار شاهنشاهی

این اعلامیه نیز از طرف دربار شاهنشاهی انتشار یافت
در بار شاهنشاهی باطلاع عموم میرساند بعد از ظهر امروز
در ساعتی که قرار بود موکب مبارک اعلیحضرت همايون شاهنشاهی
برای افتتاح چشم فرهنگی ۱۵ بهمن بداشتاده تشریف فرما شوند
هنگام پیاده شدن در مقابل عمارت داشکده حقوق موردو عقصد
قرار گرفتند ولی بهمداده والمنه جز جراحتی مختصر آسیب دیگری
متوجه وجود مبارک نگردیدند و در اوین سوالي که شرفیاب شنوند گان
از حال مبارک نمودند اینطور بیان نمودند « برای خدمت بکشورو
میهن عزیز اصابت چندتیر اهمیتی ندارد و برای نیل باین مقصودار اده
ما تغییر ناپذیر خواهد بود »

اینک ورقة صحی با مضای جناب آقا دکتر اقبال وزیر
بهداوی تیمسار دکتر ایادی پزشک مخصوص و سرہنگ دکتر نجف
زاده که متضمن شرح حال مبارک است برای مزید اطلاع عموم منتشر
میشود.

وزیر دربار شاهنشاهی

و روایت صحی

در نتیجه سوء قصدی که نسبت بذات مبارک شاهنشاهی شده
یک گلوه از طرف راست صورت داخل و بدون اینکه باستخوان
صدمه وارد آورد از زیر لب بالا خارج و گلوه دیگریکه باعث
جراحت سطحی بوست بدن کردید و سه گلوه دیگر نیز بکلاه اصابت
نموده است و بطوط کلی و ضمیت مزاجی اعلیحضرت همايون شاهنشاهی
کاملا رضایت بخش میباشد

دکتر اقبال - دکترا ایادی - سرہنگ دکتر نجف زاده

پزشک یانهادانی بیمه مار

جلمهه دولت

ساعت بیست ۱۵ بهمن هیئت دولت تشکیل جلسه داد و درباره این واقعه بیعت و شور برداخت در نتیجه تصمیم گرفته شد که حکومت نظامی برقرار گردد.

این اعلامیه از طرف وزارت جنگ صادر شده در اجرای تصویب نامه هیئت وزیران که ذیلاً درج می‌شود.

(هیئت وزیران در جلسه مورخ ۱۱ دی ۱۳۲۷) تصویب نمودند مقررات قانون حکومت نظامی در تهران و حومه برقرار شود وزارت جنگ مامور اجرای این تصویب نامه است.

حکومت نظامی از ساعت بیست (۱۴ دی ۱۳۲۷) در تهران اعلام می‌گردد از این ساعت مقررات حکومت نظامی کاملاً در شهر تهران و حومه اجرا - این نکات جهت استحضار عامه اعلام می‌شود.

مقررات حکومت نظامی

۱ - هبور و مرور از ساعت ۱۰ شب در شهر تهران بدون جواز رسمی حکومت نظامی اکیدا منوع و با اختصار اول مامورین با یستی توافق کنند و طبق دستور آنها عمل نمایند و در صورت تخلف مورد تیراندازی قرار خواهند گرفت
(بموجب ماده ۱۰ قانون حکومت نظامی)

۲ - اجتماعات و احزاب و فرق مختلف در هر موقع مطلقاً منوع و در صورت اجتماع یا ولین اختصار مامورین نظامی یا یسی متفرق گردند و در صورت مقاومت طبق مقررات ماده حکومت نظامی با آنها رفتار خواهد شد

۳ - هر روز نامه مجله، اوراق و رسالاتی که مندرجات آن مخالف مصالح عمومی باشد اوراق چاپخانه ناشر نویسنده توقيف و مسئولین تحت تعقیب قانونی قرار خواهند گرفت

خطاهای بشری اول رهگذر و بعد مهمان و چندی

- ۴ - کلیه جواز اسلحه ایکه تا این تاریخ صادر شده است از درجه اعتبار ساقط و دارندگان بایستی تا یکمینه از این تاریخ مراجعت و کسب دستور نمایند
- ۵ - مقر حکومت نظامی در محل دزبان پادگان مرکز میباشد در خاتمه از کلیه اهالی تهران و حومه تقاضا میشود در این موقع که برای برقراری نظم و انتظام عمومی حکومت نظامی اعلام گردیده و با علاوه و توجه خاصی باممورین حکومت نظامی تشریک مساعی و همکاری صدمیمه نه نمایند تا بتوان از هر گونه بی نظمی و بی ترتیبی جلوگیری نمود
- یکشنبه ۱۷ بهمن پیام شاهنشاه بملت ایران در برابر رادیو

پیام شاهنشاه بملت ایران

ساعت هفت بعد از ظهر دیروز اعلیحضرت همايون شاهنشاهی از کاخ اختصاصی پیامی بشرح زیر یوسیله رادیو ایران فرمودند:

هم میهنان عزیز: بعداز سپاسگذاری بی پایان از فضل و رحمت الهی که از خطر سوء قصد محفوظ مانده‌ام از این که در این موقع عموم طبقات اهالی با طیب خاطر برای سلامت من ابراز احساسات نموده‌اند مراتب رضایت و خوشبودی خود را اظهار میدارم البته انتظار من همین بود زیرا بشاهدت تاریخ مردم کشور ما در مقام حفظ شئون ملی هیچ وقت دستخوش اغراض بدخواهان نگردیده و غریزه ذاتی خود که خلوص و صمیمه است (منص) ظهور رسانیده‌اند.

اگر چه چند روزی بواسطه این حادثه مجبور با استراحت و معالجه هستم اما بدیهی است که اینکو نه حوادث خللی به استحکام عقیده و ثبات من در راه خدمت بوطنه نمیرساند بلکه برای حفظ مملکت و تامین رفاه و آسایش مردم ثابت تر بوده و از اینارجان نیز در صورت لزوم درین نخواهم نمود امید وارم برای رسیدن به کمال مطلوب فضل و یاری خداوند متعال هم و قت حافظ و بشتبیان من باشد و هم میهنان عزیز هم برای ایجاد وحدت کامل و تقویت حسن صمیمه است از انجام وظایفی که بر عهده دارند گوتاها و فرو گذار ننمایند

نمیگذرد که صاحب خانه میشود

پیر مرد گفت:

از هیچ چیز نترس همیشه خدا با تو است
مگر نیروئی جز نیروی خدا هیتوانست شاهنشاه
را از چنین خطر بزرگی حفظ کند؟

تکیه کلام شاهنشاه ما، همیشه « انشاء الله ، ماشاء الله
الحمد لله ... » است . دل شاهنشاه ما همیشه با خدا است در پیست
وهشت سالی که از عمر شاهنشاه میگذرد ، در روزهای سخت و بحرانی
که برای او بیش آمده ؛ قوت قلبش همواره ایمانی بود که بخدا
داشته است .

در باریان پیر که کودکی شاهنشاه را دیده و شاهد خوب و
بد زندگی او بوده‌اند ، اکنون که خطر عظامائی از شاهنشاه گذشته ،
بیاد سالهای پیش ، یعنی یکی از روزهای ۱۳۰۶ می‌باشد که ولی‌عهد
کوچک ما از گردش روزانه خود برگشت . وقتی آنچه را که
هر آهان ولی‌عهد نقل کردند ، در دربار منتشر شد ، همه گفتند (عجیب
است !) .

ولی‌عهد از زمان طفوایت به اسب سواری علاقه داشت در
این روزهم سواره با عده‌ای به « فرحزاد » رفت و بود . ولی‌عهد
گاهی تند میراند و زمانی آهسته میرفت . هر آهانش از او عقب
می‌ماندند و بگباره‌نگامنکه باور سیدند از دور دیدند در زیر درختی
در کنار کوره راهی ، اسب خود را متوقف کرده و چیزی می‌کوید .
با که صحبت می‌کند ؛ هر چه نگاه کردن‌گرسی را نمیدند و نگامی
که باور سیدند ، صحبت تمام شده بود . ولی کسی آنجا نبود که
طرف صحبت باشد . هر آهان با بهت و تعجب از زبان ولی‌عهد شنیدند
که پیر مردی سرراه بر او گرفته و گفته بوده « آهسته برو ... ۰۰۰ »

در نظر من هیچ شکلی زیبا تر و جمیل تر از هیکل یکنفر

و وقتی که ولیعهد اسب خود را نگاهداشت، پیرمرد به او نزدیک شده و گفت: «

تو در زندگی از هیچ چیز نرس... چون خدا همیشه با تو است» پیرمرد در نظر و لیعهد، قیافه‌ای متبسم و مهربان داشت. ولی هرچه همراهان ولیعهد، گشتند اثری از چنین مردی در آن اطراف نیافتند. همانطور که ناگفتهان سرراه شاهزاده جوان ظاهر شده بود اکنون نایدید شده بود.

ولیعهد، هنگام غروب که بکاخ باز گشت آنچه را که دیده بود برای پدرش تعریف کرد. همراهانش نیز جریان این واقعه عجیب را نقل کردند و در دربار، همه از هم می‌رسیدند: « این پیرمرد که بوده؟ »

ولی بالاخره قضیه پیرمرد فراموش شد یکسال گذشت. دو سال گذشت. ولیعهد در سال ۱۳۰۸ گرفتار بیماری‌های سختی شد. همه بزشکان مضری بودند اعلیحضرت فقید، در روزهای بحرانی، این مرض که آن را تب تیغه‌گرد تشخیص داده بودند دقیقه بدقيقه از بزشکان احوال فرزندش را جویا می‌شد. اغلب در باریان و بیش از همه بذر و مادر ولیعهد چند شب بخواب نرفتند همه برای سلامتی ولیعهد دعا میکردند که مهربان و خوب بود. در حالت ولیعهد چند روزی تغییری حاصل نشد. تمیش شدید بود. شب هولناکی بر در باریان میگذشت.

اعلیحضرت رضا شاه در اطاق خود قدم میزد در این وقت ولیعهدش در کاخ کوچک خود در آتش تب می‌سوخت کسی چز یکی از نزدیکانش بر باليش نبود.

از زبان این درباری بود که صبح روز بعد گفتند:

«پیرمرد باز هم آمد» معلوم شد نیمه شب ولیعهد در حرارت و آتش تب، دستی بروی پیشانی خود احساس کرده و هنگامی که چشم گشوده همان پیرمرد دوسال پیش را دیده واز او چنین شنیده: « تو در زندگی از هیچ چیز نرس... چون خدا همیشه با تو است. »

وطن پرست نخواهد بود

هنوز صبح نشده بود که درجه تب و لیعهد پائین آمد و چند روزی نگذشت که از بستر برخاست .
چه در آن موقع که ولیعهد بوده و چه اکنونکه شاهنشاه ما است اعلیحضرت همایونی پیوسته برایروی توسر فاواق بوده‌اند .
هنگامی که پادکان مرکز در اطراف تهران مانور می‌داد، در اواسی قزوین خطری بزرگ برای شاهنشاه پیش آمد هوایمانی که خودشان را نمود آن بودند از کار افتاد و مجبور شدند فرود آینده در حین فرود آمدن ، قسمتی از هواپیما آتش گرفت ولی شاهنشاه سلامت ماند .

چند ماه بعد ازین حادثه هوایپیمای اعلیحضرت همایونی در بختیاری سقوط کرد ولی ایمانی که بخدا دارند باز ایشان را از خطر نجات داد .

در موقعیکه در روز پانزدهم بهمن تیرهای ضارب صدا کرد تنها کسی که ترسید خود شاه بود ؟ چون ایمان بخدا داشت شاید در آن لحظه این گفته پیرمرد در گوش او صدا میکرد ((تودر زندگانی از هیچ چیز نترس .. خدا همیشه با تو است .))
ایمانیکه شاه بخدا دارد در سخت ترین دوره های حیات این کشور اورا هر گز نسبت بمقابلت میهنش بیمناک نساخته است در ماه های خطرناکی که خانگیان داشتند آذربایجان را از ایران جدا می کردند شاهنشاهی گفتند : ((باین مملکت نمیتوانند کاری کنند ایران همیشه خدادارد)) این همین خدای ایران است که شاهنشاه ایران را هم حفظ کرده است و قتی نیاز طبیعته ضارب در رفت و کار گر نشد شاهنشاه در حالیکه بطرف اتومبیل مبرقتند تا بیمارستان بروند ، نخستین جمله ایکه از دهانشان خارج شد . این بود .

« خدا ما را نجات داد » و قتی در بیمارستان عمل بخیه زدن تمام شد ، شاهنشاه سیگار خواستند . همه دیدند که با دستی محکم اعلیحضرت همایونی سیگار را بلب برداشتند . در صحبت هاییکه در اینوقت با علیا حضرت ملکه و والاحضرتین شمس و اشرف گردند

دوستی در پی آرزو دویدن است نه با آرزو رسیدن

کوچکترین انگیزه از ترس نمایان نبود. مثل این بود که اصلاحاتی بر در نرفته و خونی چاری نشده است. در حالیکه تنها فکر اینکه پنج تیر در رفت، شخص را بوحشت میاندازد. پس از وقوع سوء قصد در طبقه ضارب یک تیر هنوز وجود داشت این تیر در نرفته بود و اگر در میرفت چطور شد که پنج تیر خطأ رفت و تیر آخر نیز آتش نشد مگر نیروی جنگی خمامی تو انت شاهنشاه ما را از هنین خطری حفظ کنند.

شنبه ۱۶ بهمن آقای قرام السلطنه بوسیله هواپیما به سوی پاریس حرکت کردند چهارشنبه ۲۰ بهمن دفتر علمیا حضرت ملکه پهلوی برای امضاعخانه و آقایان جهت عرض تبریک بازگردید.

یکشنبه ۲۴ بهمن در دانشکده فرسی مراسم مهیجی برای سخنرانی و دعا بر پا بود و بزرگترین نشان جنگی ادتش ایران بحضور ملوکانه تقدیم گردید.

چهارشنبه ۲۷ بهمن آقای دکتر شادمان که بعضی در هیئت مامور مذاکرات نفت انتخاب شده بودند استعفای خود را به آقای نخست وزیر تسلیم نمودند.

آخرین عکس اعلیحضرت همایون شاهنشاهی پس از برداشتن باند از روی لب و فراشیدن صورت خود

تلگراف شاهزاده فوزیه ملکه سابق ایران

اعلیحضرت محمد رضا شاه بهلوی شاهنشاه ایران - تهران
پس از دریافت خبر سوء قصد بسیار متاسف شدم و اینکه
صیغه‌ی ترین تبریکات خود را تقدیم و ببودی وسلامت کامل شما
را خواستارم .
فوزیه

هفت پیام ریاست جمهوری امریکا

من با کمال تأسف از سفارت کبرای امریکا در تهران اطلاع حاصل کرده ام که حمله سوء قصد نسبت بآن ذات ملوکانه در تهران صورت گرفته است ولی خوشبختانه بلاغاصله اطلاع حاصل شد که خطر بکلی مرتفع شده و وضع مزاجی آن اعلیحضرت رضایت بعض میباشد ملت امریکا و اینجانب آرزو مندیم که هرچه زودتر اثرات این حادثه بکلی مرتفع شده و اعلیحضرت همایونی کاملاً شفا یابند .

تلگراف توسط رئیس جمهور فرانسه

روز شانزدهم بهمن از طرف رئیس جمهور فرانسه بهمناسبت حادثه تأسف انگلیز تیر اندازی تلگرافی باقای لافن سفير کبیر آن دولت در ایران مخابره کردیده وطی آن اشمار شده که مراتب تأثر خود را در مورد سوء قصد یکه نسبت با اعلیحضرت همایونی شاهنشاهی بعمل آمده بوزارت دربار شاهنشاهی ابلاغ نماید .
با مدد روز ۱۷ بهمن آقای لافن سفير کبیر آقای جم وزیر دربار راملقات نموده و مراتب تأثرات رئیس جمهور فرانسه را چه استبعض اشار خاطر ملوکانه اظهار داشتند
همچنین از طرف اعلیحضرت پادشاه انگلستان و سایر روسای ممالک تلگرافهای تهنیتی مبنی بر ابراز خوشوقتی نسبت بسلامتی اعلیحضرت همایونی بدفتر شاهنشاهی مخابره کرده اند .

کسیکه دو دفعه روی سنگی بالغز دست حق آنست که پایش بشکند

آفای میره محمد حجازی

خوشبختی

و شبغتی مجهولی است که در آندیشه نمی‌گذرد
وبکفتن در نمی‌آید.

﴿ همچو کوران از تصور خوبی‌های عالم
نادیده پیوسته در وهم و خیالیم و در این عشق
و آشتفتگی بسر میبریم ﴾

این همه گفتگو و تکاپو برای این منظور وهمی است .
این همه درد که در دل ها نشته هر چه گره بر چهاره و غبار بر
چشم هاست از غم خوشبخت نبودن و سوز حسادت است خیال می‌گذرم
سعادت شاهدی است بصورت آرزوهای ما که در آغوش دیگری
خفتنه ! غافل از آنکه هنوز کسی خوشبختی را پیش خود ندیده و
از این شراب بهشتی یکی سرمست نبوده
خوشبختی دشمن ماست ، اضطراب و غصه ما همه از تماشای
پرده های بر نگار خوشبختی است که در خواب و خیال می‌بینیم ، اگر
این گنجشک های رنگین در آسمان فکر ما پر رواز نبودند ما کودکان
چه غمی داشتیم !

رنج والدوه چون از زشتی خود باخبر ند همه جا بصورت
خوشبختی چلوه می‌گذردند و مارا می‌فریبدند لکن زود از این جله وه
پرده بر گرفته لکه تاریک دیگری از زشتی در خاطر می‌گذراند
و دلامان را رفته رفته سیاه می‌گذندند .

مقصود زندگی آب حباتی است که در قله کوهی باشد ،
زندگان در شتر تاریک و بر مخالفت خود را بسنک و خار کشیده با
سبنه و ناخن بالا میروند و با چنگ و دندان یکدیگر را به عقب
کشیده بر سرهم با می‌گذارند

در هر قدم هزاران دفعه لفڑیده جان بیلا می‌سپارند و دست

مشق و سرما خوردگی را نمیتوان پنهان داشت «بنامین»

از امید بر می دارند هزار دفعه با سنگی که در زیر با محکم
کرده ایم در غلطیده باز بر می خیزیم ، دائم میرویم هر لحظه از
خستگی راه و از غریبو موحش بد خواهان و آزاره دان فرسوده
تر می شویم تا در آخر از با درآمده بازدایی پر از حسرت بدره
نیستی سرنگون می گردیم هیچکس به قلعه ابن کوه نرسیده و از
آب حیات نخورد

خوشبختی همچو وفا ، عشق ؟ نیــکی ؟ محبت ، انصاف ،
زندگی جاوید وابن قبیل خواستنی ها آرزوئی است که طیعت
در نهاد ما گذاشته و بهانه زنده بودن ما قرار داده و گرنه این
آرزوها در دنیا شدنی نیست.

وجود انسان ترکیبی است که خوشبختی را بخود نمیپندارد
سعادت آب است وما غربال و یا بحقیقت شعله ایست که یک لحظه
جان ما را سوتخته در میگذرد و جامان را در سوز و گذار
می گذارد.

ما سوتخته عشقیم و هر لحظه از این آتش بیرون باشیم یــ
سخت ترین بیماریها گرفتاریم چاره بیماری و بزمدارگی ما عشق
است . هر که در این دنیا معشووقی ندارد در میان این هــ آدم
چنان تنها و بیکس است که گوتی در بیابانی هولناک درمانده و
ما شب و روز بدبیال این کم شده در جستجو و تکاپوییم و مانند
اطفالی که پدر و مادر خود را کم گرده اند بحسرت در صورت یکدیگر
نگاه می کنیم

عجیب آنکه عاشقی آرزوی مشکلی نیست و معشوق مثل
سایر نعمت ها آسان بددست می آید ، تقصیر از ناقابلی ماست که
خود را از معشوق بیشتر دوست داریم و از خواهش های بیجادائم
آزارش میکنیم غفلت از بی و فایی ماست که دل را از کسیکه
در جانش نشانده و اپس گرفته و با آنها که بهبیچش نمیخرند
عرضه میداریم ...

سوخنۀ عشق که نه وفا دارد نه فدا کاری چــگــونه
خوشبخت باشد !

داروی درد عالم نیک است هر جا نیکی باشد تقصیر و مجازات نیست دنیا سراسر ضیافتی است که ما همه در آن منهایم سفره نعمت چندان فراخ و انباشته است که برای نیکان جای نگرانی نیست نیکان خود را در دیگران می بینند و باین جهت از کم خود ملول نشده و بر پیش دیگران حسد نمیبرند چون بخوبی در کار کی نگاه نمیگذند و چون از خوشی دیگران خوشنود میشوند همیشه یکد نیا خوشنود قتنی انسان خود را فراموش کرده بدیگری می پردازد از قید زجر و اسارت آزاد میشود نیشها آذوه هم چشمی آزارش نمیگذند آن لحظات نادری که از یاد خود فارغ کشته و تنها بقصد نیکی به خدمت مشمولیم مثل آن است که رمز وجود خود را یافته باشیم. شوق و شوری پنان دست می دهد که گوتی مخلوقات حتی گل و درخت و در و دیوار به محبت بما نگاه میگذند، زبانشان با ما باز میشود، آواز نیم و گفتگوی آشنا را می فهمیم. هزار سخن مهر بان می گویند ما را دوست می دارند و پر صتش میگذند. گلو بمان از ذوق میگیرد و چشمان از اشک شوق لبریز میشود، هوشمان چنان تیز و خاطرمان چنان صاف میگردد که کمترین زیبایی را در هر گوشه ای می بینیم، ابهام شعر و موسیقی که زبان خواهشها دلند بر ماروشن میگردد! چه عیش بهشتی ...

مردک نیکو کار همچو کودک نیکناه که بکسی اذیت نکرده از آزار کس نمی ترسد، همچو کوه گران دلش سنگین و محکم است و از سردی و گرمی روز گار رونمیگرداشد.

آدم نیک از آن دنیاست، کس و کار هر کس است، با همه پیوند و خوبی دارد، چشم و آغوش همه برای او باز است و هر دلی جای اوست. نیکی از خوشگلی و توانگری و دانش مفید تر و بزر گتر است. خوشکلها، توانگرها، داشمندان نیک نگاه نوازش و بیک حرف گرم او نیازمندند.

نیکی بومه ایست که معشوق بعاشق می دهد، شعر حافظه است که بزم دل دنیا دار مژده میگذارد، نانی است که فقیر بدولت مند میرساند، بخند محاکوم نیکناه است که از گناه بد خواهان میگذرد

نیکی وقتی بسر حد جمال میرسد که سنك جسم را از با بریده عقل و منطق را زیر پا میگذارد و سر به آسمان آزادی و فراغت میکشد ، چنان خود هچ چیز را خواستنی نمی داند و همچون آفتاب بی منت و خواهش برای خاطر خود جلوه گری میگند خوبی نور است که از دود دلهای پر کینه پوشیده نمیشود اهل دنیا با این همه حسادت و خست دیر یا زود پیشانی نیکان را از تاجهای گل والاس آراسته در پاشان بتعظیم میایستند برای آنکه داروی رنجهای روحی بدست نیکان است . برای هلاج جسم مادرست و پا میکنند . این است که علماء را محترم می داریم ولی پیغمبران را پرستش میکنیم : هیچکس نیست که خوبی نکرده و از این عیش بی درد و غم نچشیده باشد اما جانور نفس ما را چنان بچه ترس کرده که اگر آنی از او فارغ شده بحال خود پردازیم پیشمان و عذر خواه بخدمت بر میگردیم و از دست ما، وربن شکنجه عذاب می شویم :

آری حسد ، بخل ؛ طمع ، گینه ، شهوت و برادران این ها مامورین عذاب ها و همه جا همراه هستند و نیکی را به ترین گناه بر ما میگیرند زیرا نیکی یکانه رسیله خوشبختی است . خوبی به خلاف سایر صفات با هیچ خوبی زشقی نمی سازد و منزل خود را پاک و مصفا می خواهد بدینجهت هرچه زشتی درنهاد ماست همگی دشمن خونخوار خویند .

با وجود اینهمه دشمن هر گز نمی توان نیک و خوشبخت بود زنده بودن دشوار است اما تصور مردن و هیچ شدن از هر دشواری گرانتر است . از مرک چنان میترسیم که صورت مغوفش را دائم دربشت تمام افکار و اعمال خوبیش می بینیم و آرزو و کارهای خود را همیشه با درازی عمر اندازه میگیریم . این عجله و اضطراری که در کارهاداریم از ترس مردن است که ممادا بینهایم بپیریم عیشی که نپاید چندان لذت نمی دهد و بدین سبب جام زندگی را هرجه شیرین کنند به تلغی مرک آلوده و ناگوار است . اگر کسی

پیوند عشق حقیقی حتی به روک گسیخته نمیشود چه

بزندگی جاوید بـ. صورت معتقد باشد از مرک نمی ترسد، همیشه شاداب و خندهان است زیرا میداند دیریا زود با صبر و تقوی برای سعادت خواهد رسید. این عمر کوتاه را خندهان و شادی کنان فدای میکند و برای زندگی جاوید توشه می سازد. اما من هنوز کسی را این گونه معتقد و شادمان ندیده‌ام
عاشق زندگی که پر لب چاه نیستی بدوانگشت آویزانست
چگونه خوشبخت باشد!

افسوس که خوشبختی جز در فکر ما نیست، ایکاش در فکر هم نمی بود و ما را بدبانی هیچ اینهمه زحمت نمی داد. بخوشبختی مجهول نمی توان رسید اما می توان از رنجها کاست و زنجیر غم و اندوه را گاه از جان برگرفت و آزاد شد، خود را فراموش کرد و خوش بود، اگر خوشبختی بدان معنی که کسی نمی داند در دنیا نباشد خوش بسیار است. جهان سراسر خوشی و شیرینی است بشرط آنکه ما با زهر وجود خود اینهمه شیرینی را تلخ نکنیم.

وقتی در باگی بتماشا ایستاده با گلهای لبخند میزاید و به نسیم بوسه می دهد و میگیرید و با مرغها مغازله میکنید خوشید اما همین که فکرداشتن باع ذرا خاطر تان مشتعل می شود میسوزید فکر می کنید صاحب باع چه خوشبخت است، چه عیشها دارد! روزها گل می بود و شبهها چهره گلگون می بودند. ازمن بهتر مگر چه دارد، من از او صد بار بهتر و عزیزترم، چرا باید او صاحب باع و من بی خواه باشم، این دنیای دون خوبان را دوست ندارد؛ ای افسوس جای سوختن است.

آنگاه فکر میکنیم اگر این باع مال من بود یک آشادر در این کنار میساختم که شبهها برای تفریج صورت ماه را پیچین کند، احساسات خود را با هزاران خط دلکش از گل و گیاه بر این صفحه میکشیدم صاحب باع سلیقه و ذوق ندارد. این بنارا خراب کرده یک بنایی که در قشنگی باعترشک و سوزه‌هه دوستان باشد میساختم اما دیوار همسایه بلند است آن خانه را خریده جزو باع میکردم، اگر صاحب ش نمیفروخت چه میشد! با هم دشمن میشدیم هم دیگر را اذیت می کردیم

پشت دیوار من آب میانداخت، من سرش را میشکستم...
در این حال آشفتگی دیگر چشم گل را نمیبیند و دماغ
بوی خوش نمیشنود. آئینه خاطرمان چنان تاریک میشود که عکس
باغرا بخود نمیگیرد، بچاره و دردمند میشویم فکر «من» طرب
را سودا میکنند، «من» زهری است که بهر شیرینی بریزیم گشته
میشود.

وقتی مثلث بحث الکتریسته را خوانده و در هر صفحه ندانسته ای
را کشف میکنیم مثل آن است که کور بوده و بینا شده ایم، از وجود
در خود نمیگنجیم و عجب آنکه یک ذره از این لذت درد نمیکشیم
اما همینکه این حال بهشتی به «من» آلوده شد و نجع و محنت میشود
وقتی دانستن را باقصد آن میخواهیم که در میدان رقابت همچو
گرز گران بر سر رقبا بکوییم واز دیگران زیادتر پول و احترام
داشته باشیم خواندن و فهمیدن، حمالی و جان کشیدن میشود از
فکر آنکه مبادا از رقبا کمتر آموخته باشیم با آنکه مبادا قدر علم
مارا نشناخته چنانکه باید جیبیما نرا پر از نقد و دلما نرا بنوازش شاد
نکنند هر اسان گشته آنچه فهمیده ایم مثل سورنی گه در خاطر جـاـ
داده باشیم چانما نرا ریش میکند

میبینید حرفها در بازی با چه التهاب و ذوق و چه جدیت و
دقیت توب را از حریف ربوه بهقصد میرانند و پس از بازی بودگان
و باختگان همه میخندند و خوشند گویی همه برده باشند. هرگز در
خارج از بازی این جدیت و مسرت را با هم نمیبینیم برای آن است
که «من» در بازی چنان دخالتی ندارد و کسی از تفریح و تعیش
نتیجه مادی و معنوی نمیخواهد. اشتباه در این است که نتیجه مادی و
معنوی را برای تفریح و تعیش میخواهیم و همیشه عیش و خوشی را
فادای پول و احترام میکنیم. چه میشد اگر در ۵۰۰ اعمال هــان
جدیت و شور و همان بی غرضی را که در بازی تـوب داریم میداشتیم
یقیناً بیشتر لذت میبردیم، هیچ رنج نمیکشیدیم و بهتر نتیجه میگرفتیم
اگر بهقصد تفریح هرچه بتوانیم داشت بیندوزیم مطالعه و

عاشق هیل دارد بهر وسیله است هیچوب واقع شود

تفریح به برادران خود نیکی و خدمت گنیم و اگر کسی در عوض نیکی بما بدی کرد مانند معلم شیمی که از اختلاط آب و قند تلغی کرفته باشد بدون خشم غصب تعجب کرده در بی علم و حقیقت جستجو نمائیم باور نمیکنید زندگی آسان تر و خوشتر بشود ؟

آن لذت های ندیده را که در عقبش مبدویم همه را «من» از دست ما میگیرد . سدراء سعادت ما «من» است . هر لحظه که «من» را فراموش کنیم دنیا خرم می شود سرماهی خوشی کار و خود فراموشی است . تا میتوانیم باید بر هوسها بیفرایم و کار و فعالیت را بیشتر کنیم . هوس موجب عمل و نشاط است لکن انتخاب هوسها را باید بعقل سليم و ابگذاریم . نه آن عقلی که در بی حقیقت دویده ووا - مانده میگوید دنیا هیچ است ، از سعی و عمل هیچ نمیزاید . خوب است دست بسته بنشینم و غصه نخوریم و بمیریم . در هیچ بودن کار جهان و مردن ما حرفی نیست اما می خواهیم این ساعات در ازرا که مجبور بزنندگی هستیم غصه نخوریم و بلکه خوش باشیم .

آن عقل نایینا ولجوج که حدود وظیفه خود را در نیافته میگوید شما محکوم و بندۀ منید مثل من خودخواه و غمگین باشید باید تفریح و خوشی را کشت ، باید یک قدم نفس را بمیل و هوس خودش نبرد ، باید از کار دنیا هرجه را بول و احترام میآورد هاقلانه و جدی گرفت و باقی را بدبوانگان گذاشت ، باید عاقل و عبوس بود ... این عقل نادان که بما میگوید همه چیز را مربوط بخود گنید و هر چیز را به «من» بیالاید ، همیشه مضطرب و بریشان باشید ، هیچ وقت یادت انزواود که شما مر کر عالمید و سایر مخلوقات بخاطر شما خلق شده اند ، از هر کس و هر چیز یکه بمصرف شما فرسد و نجده و ملوان باشید ، علامت عقل و بزرگی این است که خود تازرا از دیگران بهتر و عزیز تر بدانید ، بیوسته ابرو بستان در هم و چشم هاتان در بی کارد نیسا بخسرت یاشد . چنین عقلی بدر دما نمیغورد .

عقل سليم آن است که وظیفه خود را دانسته و فهمیده باشد که وجودش برای خدمت کودک وجود ماست باید بتأمل یافته باشد

از اینرو حالت او غالبا مضحک است شاهینفور

که ما در هر سنی کودکیم و کار مان هوسرانی است و هم میداند که تقصیر از ما نیست کار چهان سراسر بچگی و بازی است، عقل ما باید همچو خادم فرمانبردار از بازیهای دنیا آنچه مارا زحمت و ضرر نمی‌رساندو خاطر مانرا خوش می‌دارد انتخاب کرده بهزار حوله و زبان آوری بکوکد نفس ما بقیه لاند، بگو بداینه او هزار مثل این ها هم اسباب بازی و تفریح است، فکر خودت نباش بازی کن و خوش بگذران، بازی را سخت‌نگیر و همیشه خندان باش، برد و باختها بر سر هیچ است . . .

هر لحظه که از بازی زحمتی دیدیم تقصیر بگردن عقل است که «من» را در بازی دخالت داده . هر دقیقه که بیکار نشسته دچار غم باشم گناه از عقل است که مارا بی‌کار گذاشته خردمندگسی است که هر گز رنجور نشود . عقل باید هزار اسباب کار برای ما حاضر داشته باشد تا هر اسبابی را دوز کار از دسیمان گرفت بازیچه دیگری داشته باشیم . هابل آنست که در هر جا و حالی بکاری مشغول و خوش بوده از فکر خوشبختی محل آزاد باشد و خوشبختی اگر ممکن شود همین است .

ائز طبع

آقای جلال همایی

بزیر دست دهی

نیستی حقه شکسته چرا
تن خود را به بندو بست دهی
سخت و سر کش چو باد قهر مباش
که به شاخ جوان شکست دهی

من نگویم چو آفتاب بلند
هر چه داری بحال پست دهی
کم زخاک زمین مباش آب
هم خوری هم بزیر دست دهی

تجربه هیوه ایست که اورا نهیتوان چیز همگر پس

موسیقی

مطرب عشاق امشب طرفه راهی میزند
 زخمه اش در پرده جان دستگاهی میزند
 که خروش درد خیز اشک روی‌زی میکند
 که نوای غم‌دادی رنج گاهی میزند
 مالک الملک دل است و دزدوار از مملک خویش
 گاه صبری می‌رباید گاه راهی میزند
 از امید و نا امیدی موج بر موج افکند
 وز غم و شادی سپاهی بر سپاهی میزند
 گاه دردی می‌فرستد گاه شوقی می‌دهد
 گاه اشکگی «میسراید» گاه آهی «میزند»
 زخمه شیرین او کوه غم از هم بگسلد
 کوهکن دیدی که کوهی را بگاهی میزند
 شاه موسیقی چو به رصید دله‌ا شد پدشت
 هر کجا ویران تر آنجا بار گاهی میزند
 آنکه را از دولت موسیقی آمد بهره
 پشت پا بر لذت هر مال و جاهی میزند
 ما رسیل غم بموسیقی پنهان آورده ایم
 هر کسی از سیل خود را در پناهی میزند
 روز غم دست رشید و دامن تار رباب
 غرقه دست نا امیدی در گاهی میزند

مُورِس شاهنشاه فقیت در آن خرین روز نامی نزد گئے روشنپور

خاطرات والاحضرت شاهنشاه شمس پیغمبر

همانطور یکه در کتاب گلچین جاوید دو مبن نشریه بنگاه بازار گانی
جاوید و عده داده بودیم بقیه خاطرات اعلیحضرت شاهنشاه فقید در
سالنامه جاوید چاپ خواهد شد اینکه دنباله خاطرات که بقلم آقای علی
ایزدی نگارش یافته است از نظر خواندنگان محترم میگذرانیم :
آقای علی ایزدی یکی از صاحبمنصبان قدیمی دربار شاهنشاهی
و یکی از مردان بافضل و تقوی کشورند ایشان در تمام مدت اقامت
اعلیحضرت شاهنشاه فقید در مورس و زوهاش پرسه منشی و
محرم خاص اعلیحضرت فقید بوده و با کمال وفاداری و صداقت تا
آخرین روز حیات با اعلیحضرت فقید خدمت مینمودند
چون قسمت مهمی از این خاطرات تاریخی که بقلم والاحضرت
شاهدخت شمس پهلوی است در کتاب گلچین جاوید بطبع رسیده
خواندنگان محترمی که علاقمند بهداشت تمام خاطرات و سرگذشت
شاهنشاه فقید میباشند میتوانند با بهای ۳۰ رسال یک جلد از کتاب
گلچین جاوید را از بنگاه جاوید تقاضا فرمایند

نقل از اطلاعات ماهیانه

پس از عزیمت والاحضرت شمس پهلوی

بس از عزیمت والاحضرت شاهدخت شمس

نگرانی و تشویش خاطرا اعلیحضرت پیش از پیش شد
وجود زن اصولا در هنگام مصائب بزر گترین
وسیله تسليتی برای مرد میباشد .

تازمانیکه والاحضرت شاهدخت شمس

در مورس بودند برای اعلیحضرت فقید بزر گترین
وسیله تسليت خاطر بودند ولی همینکه ایشان از مورس عزیمت کردند
بطور محسوس آشکار گردید که اعلیحضرت بزر گترین وسیله

هر گنس عشق را در دیگری جذون هیداند و حال

آرامش خاطر خود را از دست داده‌اند.

از همان روز نخست آثار قلق و اضطراب و دلتنگی در قیافه شاهنشاه فقید نمایان شد.

من آن روز احساس کردم که تاچه حد اعلیحضرت فقید به والاحضرت شمس علاوه‌مند نموده زیرا مکرر از دوری ایشان اظهار دلتنگی می‌نمودند و باهم قدرتیکه در تملک نفس داشتند نمیتوانستند مرائب ناسف و تاثر خود را پنهان سازند.

صافت و صبح در اطاق هن

فردای روز یکه والاحضرت عزیمت کرده بودند ساعت ۵ صبح بود. من تازه از خواب بیدار شده ولی هنوز از تختخواب خود بر نخاسته بودم که ناگهان صدای در اطاق را شنیدم.

تصور کردم «میولارش» رئیس مستخدمین است بزبان فرانسه گفتم داخل شوید ولی ناگهان اعلیحضرت را دیدم که وارد اطاق من شدند.

چون هنوز بی‌جامه در برداشتم خواستم بشتاب لباس خود را بپوشم ولی اعلیحضرت مانع شده در حالیکه روی یکی از صندلیها نشستند فرمودند: «بنشین لازم نیست» و چند لحظه‌ای بفکر فرورفتند همینکه از ورود ناگهانی اعلیحضرت آن هم در آن صبح زود با اتفاق خود فوق العاده متوجه بودم در آن چند لحظه هزار فکر پیش خود کردم.

بالاخره اعلیحضرت مثل اینکه در اینمدت دنبال بیدا کردن بهانه‌ای برای بیان هلت ورود خود با اطاق من میکردند فرمودند: «بس نو کرها یکه» بنا بود از تهران برای ما بفرستند چه شد؛ فوراً کاغذ بردار و یک تلکراف باحضور من برای وزیر دربار تهیه کن و بنویس اولاً والاحضرت‌ها بطرف تهران عزیمت کردن و ترتیب لازم برای مراجعت آنها بدهید» سپس اندکی بفکر فرو رفته میبددا با آهنگی تازرانگیز که مرا سخت منقلب نمود فرمودند «تلکرافی

آنکه خود همیشه بچیزی عاشق است «محمد حجازی»

هم از طرف من برای خود اعلیحضرت همایونی تهیه کن و بنویس
 «اینها که آمدند تنها می و تاثر من زیاد شده تو کر هایی که بنا بود

این نقشه بنویسی جز برهه وریس را که مدتها اقامه شاه فقید بوده است نشان می دهد

عشق شیرین تراز ازدواجست برای اینکه رهان هم

از تهران پموریس بفرستید هنوز نیامده‌اند .»
 من اطاعت کردم و فوراً تلگراف هارا تهیه کردم بعد از
 فهمیدم آن شب را اعلیحضرت دیده برهم نگذاشته‌اند و تا صبح غرق
 در تائز و آندوه یوده‌اند و شاید علت اینکه آنروز صبح زود با طلاق
 من آمدند برای گریز از تهائی و وضع خلق‌تشکی بوده است .

ماجرای نوگرانها

چون در اینجا چند بار صحبت از نوگرانها در میان آمد بی
 مناسبت نیست که خوانندگان را از اینهوضوع که بلیه بزرگی برای
 ما در موریس شده بود آگاه گنم .

از تهران چند نفر نوکر و آشپز که از بردن نام آنها شرم دارم
 هر راه ما حر کت کرده بودند اینها از همان لحظه ایکه در کشتنی
 معلوم شد ما باید بجز برهه موریس برویم بنای ناسازگاری را گذاشته
 واز همانجا تمیخواستند بتهران برگردانه و چون اجازه بازگشت به
 تهران باحدی داده نمیشد باما تاموریس آمدند و این ناسازگاری
 را در موریس بناییست و سانیدند و مکرر موجب اوقات تلغی اعلیحضرت
 فقید را فراهم ساختند وقتی اجازه بازگشت آنها بتهران داده شد
 با اینکه می‌دانستند بجای آنها از تهران مستخدمین دیگری خواسته‌ایم
 تأمل نکردن تا آن مستخدمین برسند و کار خود را رها کرده بتهران
 حر کت کردن و بجای آنها موقعنا از مستخدمین بومی موریس به
 خدمت گماردیم .

بیماری اعلیحضرت آشکار هیشود

آثار ضعف و کسلات در اعلیحضرت روز بروزنما یان ترمیشد
 قیافه ایشان هر روزی از روز بیش افسرده‌تر و شکسته‌تر می‌نود .
 خوب بیناد دارم یکو از روزها بعد از ظهر که ایشان طبق معمول و
 عادت دیرین خود مشغول قدم زدن در باغ بودند و من در خدمت
 ایشان بودم همینطور که نکاهم متوجه ایشان بود یکباره در برابر

شیرین قراز تاریخ است «پولفس»

خود شیع ضعیف و نجیفی از اعلیٰ حضرت مشاهده نمودم پس از اینکه مدتی قدم زدند ناگهان بدرختی تکیه کردند و صدا زدند یک صندلی برای ایشان بیاورند و پس از اینکه روی صندلی نشستند فرمودند «چه ضرر دارد یک چاچی بخورم» فردا آنروز اعلیٰ حضرت برای نخستین بار راه و فتن صحیح را ترک کردند و جلوی ایوان روی صندلی نشسته بودند وقتی حضور ایشان شرفیاب شدم از دل درد شکایت داشتند استدعا کردم اجازه فرمایند طبیب مخصوصی که معین شده بود (دکتر شازل) خدمت ایشان برسد . اعلیٰ حضرت جدا امتناع کردند و فرمودند « مقصود تو را نمیفهمم اگر تو تصویر کنی عمریگـه در خدمت کشور طرف نشود بدرد میخورد اشتباه کرده‌ای منکه ملام محمد جعفر نیستم بخورم و بخوابم من در تمام عمر از بیکاری و آسایش گریزان بودم و هر وقت که نمی‌توانستم کار مفیدی انجام دهم آن وقت بود که احساس ناراحتی و درد والم در خودم حس میکردم . اشخاصیکه از زدیک مرا میشناختند شاهدند قبل از گودتا چزانزوا و گوشه گپری و تاسف بوضع مملکت هیچگونه آمیزش و مشغولیاتی نداشتمن ، نه ، تو ابدا خیال نکنی که من بیماری جسمی داشته باشم من در نهایت سلامتی هستم » و سپس در حالیکه دست خود را بقلب و گبد خود زدند فرمودند : « کوچکترین عیب و اختلالی در اعضاء بدن من وجود ندارد» اما در همان حال که این سخنان را بربان میراند من بخوبی حس میکردم که اعلیٰ حضرت بسختی تنفس میکنند و رنگ ایشان کاملا پریده و ارتعاش خفیفی در دست های ایشان نمایان است 。

باینجهت من اصرار کردم که ممکن‌آجازه فرمایند بدکتر شازل بگویم برای تقویت مراجع اعلیٰ حضرت داروئی تجویز نماید و پس از اینکه از حضور اعلیٰ حضرت مرخص شدم فوراً بدکتر شازل تلفن کردم و از او خواهش نمودم که چند دقیقه نزد من بیا بد . پس از آنکه دکتر شازل وارد شد وضع مراجی اعلیٰ حضرت را چنانکه دیده بودم برای او بیان کردم و تقاضای داروئی برای

از آنها ره تاگور در پی داشت باشید حضرت محمد ص

هر روز از روز پیش افسرده تر میشدند همینطور که نگاهم متوجه ایشان بود. یکباره در برابر خود شبح ضعیف و نجیفی از اعلیحضرت مشاهده کردم

دانستن بدون خواستن هر گز تو انسان بار نیارد سوستاولو یون

تقویت مراج ایشان نمودم .

اعلیحضرت از فراز ایوان که مشرف بر در ورودی بود متوجه آمدن دکتر شازل شدند و از من سوال فرمودند « کی ناخوش است ؟ دکتر برای چه آمده ؟ »

چون در آن هنگام بای والاحضرت شاهپور علیرضا مجرروح بود و بسته بودند جواب دادم برای عیادت والاحضرت آمده‌اند همینکه دکتر شازل نزدیک اعلیحضرت رسید فرمودند از دکتر ستوال کن بای والاحضرت شاهپور چطور است ؟ من در آن هنگام از فرصت استفاده کرده عرض کردم اجازه فرمایید از دکتر خواهش کنم داروئی هم برای رفع دل درد اعلیحضرت تجویز کنم فرمودند برای دلغوشی تو عیب ندارد ولی بس از اینکه دکتر رفت فرمودند من برای اینکه دکتر کسل نشود موافقت کردم والا من اهل خوردن دوا نیستم .

بعد از ظهر آنروز بیماری اعلیحضرت روز باشنداد گذاشت و آثار تورم در پای اعلیحضرت نمایان گردید بطوریکه پوشیدن کفش برای ایشان مشکل شده بود .

با وجود این اعلیحضرت مایل بر ارجاع طبیب نبودند و می فرمودند این تورم بر اثر فشار کفش پیدا شده تصور نکن کسالت مهی باشد .

فردای آن روز تورم در هردو پا بروز کرد من از اعلیحضرت مصرا تقاضا کردم از ازه فرمایید دکتر از ایشان عیادتی بیناید اعلیحضرت فرمودند ضرری ندارد باید اگر معالجه ای بعقلش میرسد بگذند و همان لحظه بدکتر اطلاع دادم . دکتر شازل چند داروی مدر و مسکن تجویز کرد که از تورم باکاست ولی در دل باقی بود منتہا اعلیحضرت سعی داشته بود که بروی خود نیاورند و در هر حال از ناراحتی ملب خود بیخبر بودند در ساعت ۱۱ که اعلیحضرت برای صرف نهار تشریف ردن من چون احساس کردم کسالت اعلیحضرت دو باشنداد است بدکتر شازل ملفن کردم که چند نفر از بهترین

عشق ههچون جنی است که همه کس از آن صحبت

بزشکان موریس را برای کنسول ناسیون و معاشر دقيق حال مراجی اعلیحضرت دعوت کرد و قرار بر این شد که در ساعت ۴ بعد از ظهر اینکار را انجام دهد.

در ساعت دو و نیم بعد از ظهر که اعلیحضرت برای رفتن بیانگ از عمارت پائین آمدند بعرض ایشان رسائیم که برای معاشر دقيق از اعلیحضرت چهار بعد از ظهر دکتر شازل با تفاوت سه طبیب دیگر شرفیاب خواهند شد. با اینکه فکر میکردم ممکن است اعلیحضرت امتناع فرمایند ولی این بار اعلیحضرت فرمودند بسیار کار خوبی کردی. چهار بعد از ظهر بزشکان مزبور با تفاوت دکتر شازل اجازه شر فیابی حاصل کردند و پس از معاشره دقیقی که از اعلیحضرت نمودند و پس از بحث و مشورت طبی گفته شد لازم است اعلیحضرت بیکنی از بیمارستان ها که دارای دستگاه رادیو گرافی است تشریف پیرند تا از قلب وجهاز هاضمه ایشان عکس برداری شود.

اعلیحضرت از رفتن ببیمارستان و برداشتن عکس امتناع داشتند و می فرمودند این دل درد بیکه من دارم محتاج این چیزها نیست ولی پس از اصرار را باد قبول کردند که به بیمارستان برای عکس برداری مراجعت کنند و قرار شد دو روز بعد این کار صورت گیرد.

فردای آن روز صبح زود دکتر شازل با تفاوت من آمد و گفت از فرار معلوم اعلیحضرت مبتلا به بیماری قلبی شدیدی میباشد دستگاه رادیو گرافیکه در بیمارستان مور پس هست آنقدر دقیق نیست که بتواند خوب عکس برداری کند مهندسا فردا عکس برداری خواهد شد اما اگر تعداداً موضع مسافت اعلیحضرت بکانادا عملی شود (چون آن ایام پیوسته مشغول گفتگو بودیم که اجازه مسافت اعلیحضرت را بکانادا تحصیل کنیم) واجب و لازم است که در ژوهانسبروک یا یخت افریقای چنو بی که بیمارستانهای آن دارای وسائل رادیو گرافی است قبل از حرکت بطرف کانادا از قلب اعلیحضرت عکس برداری دقیقی بعمل آید.

هیکنند کسی آنرا ندیده است «شوپنهاور»

خبر رادیو لندن

ممولا در آغاز شب اعلیحضرت ساعتی از وقت خود را صرف شنیدن رادیو میفرمودند. شب بعد از روز یکه معاینه از اعلیحضرت به عمل آمد، اعلیحضرت طبق معمول برای شنیدن رادیو تشریف آورده بودند و من افتخار حضور داشتم همینکه پیج رادیو را گشودیم سخن گوی رادیولندن ضمن خبر های خود اطلاع داد که حال مزاجی اعلیحضرت شاه سابق ایران در موریس خطر ناک است.

اعلیحضرت بمحض اینگه این سخن را شنیدند فرمودند مرک برای من وقتی بود که از مطامع بیگانگان تبعیت میکردم چون سر اطاعت در برابر اجنبي فرو نیاوردم از مردن وحشتی ندارم و مردن اکنون آرزوی قلبی منست.

من خیلی خرسندم این وضعی که اکنون برای من پیش آمده برای اینست که نخواستم نفوذ خارجی در کشور من راه یابد و برای خاطر سعادت وطنم بوده که امروز دچار این هم رنج و تعجب هستم.

خبر راه بولندن در اقطار واکناف دنیا بسرعت انتشار یافت و در چراید نیز مطرح گردید.

همان شب که این خبر را رادیو لندن انتشار داد اعلیحضرت همايون شاهنشاهی هم در تهران این خبر را شنیده و دچار نگرانی شده بودند و بهمین جهت فردای آن روز تلگرافهای متعددی از اعلیحضرت همايونی و دربار بما رسید که از وضع مزاجی اعلیحضرت فقید پرسش کرده بودند. چون ما که طبیب نبودیم درست از بیماری اعلیحضرت آگاه نبودیم فوراً سلامتی اعلیحضرت را بتهران اطلاع دادیم ولی بعداً دکتر شازل و خامت وضع مزاجی اعلیحضرت را بن گوشزد کرد ولی ما همچنان موضوع کسالت قلبی را با اعلیحضرت مکثوم داشتیم و ایشان هم تصور می فرمودند که جهازهای ایشان خوب کار نمیکند و از اینروجای قلب پیوسته از معده شکایت داشتند.

هر آموزشگاهیکه باز گنید در زندانی را بسته اید

قصدهنگار گافادا

بیماری اعلیحضرت موجب شده بود که ایشان برای عزیمت بکانادا و ترک موریس بیشتر اصرار نمایند مجدداً بن من فرمودند که راجع باین موضوع با مامورین وارد مذاکره شوم و من هم از آنروز هم روز مرتبه مشغول این مذاکره بودم و پس از چند روزی بالاخره اظهار امیدواری کردند که شاید بتوانند بوسیله کشته که قریباً از موریس بطرف افریقا حرکت خواهد کرد و فرماندار موریس در سریبد کلیفرد و خانم ایشان هم با آن قصد مسافت دارند وسائل مسافت اعلیحضرت و الاحضرت شاهپور ها که از اقامت در جزیره موریس ملول شده بودند گردید و لی چون زمان جنک بود و تاریخ حرکت کشته ها مکتوه و جزو رازهای نظامی بود نمی دانستم آنروز که کشته معمود وارد جزیره موریس می شود چه روزیست و چه روزی ما موفق بترک موریس خواهیم شد ملات خاطر اعلیحضرت از اقامت در جزیره موریس روز به روز زیادتر می شد.

اعلیحضرت که حتی شنیدن نام جزیره موریس برایشان غیرقابل تحمل بود، پس از رفتن الاحضرت شاهدخت شمس و الاحضرت شاهدخت فاطمه از موریس و بخصوص از وقتیکه آنار بیماری ایشان آشکار شده بود، به چوچه میل نداشتند در موریس بمانند و روزی نبود که اشتیاق خود را برای ترک خاک موریس ابراز نکنند علاوه بر مذاکراتیکه شه روزه من میکردم، اعلیحضرت شخصاً با صله کوتاهی دوبار فرماندار موریس «سریبد کلیفرد» را احضار کردند و با او فرمودند بهر نحو ممکنست با مقاماتیکه خود او صلاح و مقتضی می داند وارد مذاکره شود تا وسائل عزیمت ایشان از موریس فراهم شود.

در یکی از ملاقاتها با کنایه فرمودند: «خوب در رادیو هاتان که خوب از حال من صحبت میکنید! حال من هم که بد است!

دانشیکه سودند گذجی است که از آن خرج نکند حضرت محمد ص

شما هم که بدتان نمی آید من معالجه شوم چه بهتر که بقول خودتان
و سیله ای پیدا کنید که من بجهای بروم که آبجا و سیله معالجه
فرامم باشد : »
سر بید کلیفرد در پاسخ وعده مساعد میداد و اظهار کرد
بنزودی یک کشته بین حدود خواهد آمد، معنی خواهم کرد در آن
کشته جا برای اعلیحضرت تهیه کنم و ضمناً اظهار کرد چون هنگام
جنک است نمی توان یک کشته فرامم کرد که اعلیحضرت را تا
کناندا مستقیماً ببرد فعلاً با این کشته که خواهد آمد وسایل مسافرت
اعلیحضرت را تا «دوربان» فرامم میکنم تا اینکه کشته دیگری
در دوربان برای این منظور پیدا شود .

هیک فروزن

عید نوروز فرا رسیده بود، ولی نه اعلیحضرت و نه در
هیچ یک ازما اتری از نشاط و انبساط عید دیده نمیشد .
شب عید طبق معمول اعلیحضرت مشغول شنیدن رادبو بودند
از یکی از رادبو های خارجی بمناسبت عید نطقی شنیده میشد که در
آن گوش و کنایه های نسبت با اعلیحضرت داشت .
اعلیحضرت همینکه آن سخنان را شنیدند خنده تلخ بلندی

کرده و فرمودند :
«اینها همه از من بدشان میآید و حق دارند از من بد بکویند
برای اینکه تمی خواستند در این مملکت لجام گسیخته کسی باشد که
از آنها موافقه و باز خواست کند و خود را در برابر او
مسئول بدانند »

روز عید صبح خیلی زود برای تبریک عید حضور اعلیحضرت
شرفیاب شدم؛ با آهنگی تاقر آمیز فرمودند امسال عید ما دور از وطن
و دور از فرزندان گذشت .
آرزوی من اینست و از خداوند در خواست میکنم که امسال

وسایلی فرامم آورد که تحت توجهات شاه موجبات آسایش و سعادت

عشق گوهری است گر آنهاه اگر باعفت قوام باشد «تولستوی»

ملت و مردم ایران فراهم شود سپس فرمودند: «گمان نمیکنم در این روز عید و اول سال نه من و نه هیچ ایرانی وطن پرستی بتواند آرزوهای بهتر از این داشته باشد» آن روز اعلیحضرت از سایر روزها افسرده تر بودند و بیوسته بیاد وطن و خاطرات آن خود را مشغول میکردند. روز دوم یا سوم خوروردین بود که یما اطلاع دادند تا چند روز دیگر یک کشتنی نظامی از موریس بدوربان خواهد رفت و در این کشتنی برای اعلیحضرت و هرآها نش جاتدارک شده است. این خبر تلخی موجب مسرت خاطر اعلیحضرت گردید و ما بلا فاصله مشغول جمع آوری اسبابها و فراهم کردن وسائل سفر شدیم.

فرنگ جزپر و هوریس

روز ششم فروردین هنگام عصر، اعلیحضرت موریس را ترک گفتند و در «پرت لوئی» بکشتنی سوار شدند، تشریفات قابل ذکری بعده ل نیامد.

دسته کوچکی از سربازان موریس هنگام سوار شدن کشتنی مراسم احترامات را بعمل آورد و «سر بید کایفرد» فرماندار موریس و خانم او که خودشان هم بواسطه تغییر ماموریت موریس را ترک میگفتد، اعلیحضرت را تا کشتنی هدایت کردند. چنانشین «کاپیتن پیکوت» «د کتر تنکین» را معین کرده بودند که همه اعلیحضرت باشد.

مسیولار شه هم که در موریس مامور سرپرستی مستخدمین بود با ما حرکت کرد در حالیکه اعلیحضرت بشدت از این مرد متفرق بودند زیرا تصویر میکردند اورا مخصوصاً گماردها ند که مراقب حال ایشان باشد؛ اتفاقاً خود مسیولار شه هم احساس کرده بود گه اعلیحضرت با خوشبین نیستند بهمین نجهت جرمت اینکه با اعلیحضرت روبرو شود نداشت و همیشه سعی میکرد خود را از نظر اعلیحضرت پنهان نماید و در مواردیکه اعلیحضرت در چمنیکه در نزدیک باغ بود

شخص غائب همیشه هور دسر فرش است «لهستانی»

قدم میزدند؛ مسیو لارشه اگر می خواست از درباغ خارج شود از دیوار باغ می رفت. با این وصف مسیو لارشه با اصرار و ابراز یاد همراه ما حرکت کرد غیر از مسیو لارشه یک آشپزار بومیان موریس که هنده بود و تاحدی بختن غذاهای ایرانی را آموخته بود استخدام کردیم که برای اعلیحضرت گه جز برنج و چوجه هیچ غذائی مبل نمیکردند غذا طبخ کنند. سریمد کلیفر دفتر ماندار موریس با خانمش و دویچه خودشان نیز با این کشتی حرکت کردند.

وضع گشته

کشتی که اعلیحضرت با آن از موریس بدور بان حرکت کردند یک گشته کهنه و مندرس باری بود که آن را برای حمل و نقل سربازان آماده کرده بودند در حدود ۳۰۰ نفر از سربازان نقاط مختلف امپراطوری بریتانیا که قسمت عمدہ ای از آنها بهودی بودند مسافرین اینکشتی را تشکیل میدادند که هر دسته بجاگی می رفند. چند اطاق از اینکشتی را با اعلیحضرت و همراهان تخصیص داده بودند و در گوشاهی از صحنه کشتی آشپزهندی آشپزخانه کوچکی درست کرده بود که در آنجا غذا برای اعلیحضرت طبخ میکرد.

دائما سروصدای سربازان در کشتی بلند بود؛ صدای ساز و آواز و قوهه خنده آنها آنی قطع نمی شد؛ یک پیانو زن جوان غالب اوقات با نواختن پیانو سربازان را سرگرم میکرد گاهکاهی هم کسرتهای بزرگ تشکیل می دادند.

معلوم است در اینکشتی محقق جای اعلیحضرت و والاحضرت های شاهپور ناراحت بود.

از لحاظ مقتضیات جنگی و برای آجتناب از برخورد به زبر دریائی های دشمن فاصله موریس تادور بان را کشتی در مدت هشت روز طی کرد و بالاخره پس از ۸ شباهه روز کشتی بساحل دور بان نزد یک گردید.

ممکن است هر دها در اظطرار اول عاشق بیقرار زنی بشوند

اقاوهت در دوربان

دوربان یکی از بنادر مهم شرقی افریقا محسوب می‌شود و از لحاظ موقعیت ممتاز طبیعی و جغرافیائی آن در زمان چنان انگر کهای مهمی برای کشتی‌های متفقین بود و غالب کشتی‌های که از امریکا بطرف شرق عزیمت می‌کردند این بندر لنگر می‌انداخت و از حوضچه‌های طبیعی آنکه بناهگاه بسیار خوبی برای کشتی‌ها بود استفاده می‌بردند و روزی نبود که کشتی‌های مهم حمل و نقل نظامی باین بندر وارد نشدند. قبل از رسیدن ما بدوربان «کاپیتن بیکوف» که با تفاوت والاحضرت شاهدخت شمس بدوربان عزیمت کرده خانه محققی در دوربان اجاره کرده بود و این خانه را که در حومه شهر واقع شده بود برای اقامت اعلیحضرت در دوربان تخصیص داده بودند و قتی کشتی پس‌اصل و سید قبل از اینکه اعلیحضرت پیاده شوند دکتر تشكین که همراه ما از موریس آمده بود از کشتی پیاده شد و بشهر رفت تا اتومبیل برای اعلیحضرت و شاهپورها و کامیون برای اسباب ها تهیه نماید و یک ساعت پس از آن اعلیحضرت با تفاوت والاحضرت های شاهپور از کشتی پیاده شده و حبلی ساده و عادی و بدون هیچ گونه تشریفات بسوی خانه ایکه برای اقامت موقعیت تهیه شده بود عزیمت گردند.

شهر دوربان از لحاظ زیبائی و شکوه حتی به اغراق میتوان گفت بر شهرهای اروپائی رجحان و برتری دارد.

دیدن این شهر زیبا و نفوذ تمدن عالی مغرب زمین در آن تأثیر فوق العاده در روحیه اعلیحضرت بخشید و از دیدن چنین شهری در افریقا تعجب می‌کردند. خیابان‌های این شهر بسیار مجلل و عمارت‌ها و ساختمانهای آن عموماً چندین طبقه و عالی و دارای گل‌کاری های قشنگ و مخصوصاً بسیار با کیفیت و تمیز بود.

جمعیت این شهر که از اختلاط نژاد‌های افریقائی مخصوصاً بوئرها با ملل اروپائی بوجود آمده است از هر جیت جلب نظر می‌کرد

ولی حتم زانهات حساب دخل و خرج هر درانگند ااشق نهی شود

موضوعی که از همان لحظه ورود بدوربان توجه اعلیحضرت را بخود مطوف کرده بود شرکت زنان در کارهای اجتماعی بوده علاوه بر اینکه عده کثیری از بانوان در لباس سربازی و افسری دیده می شدند، عموماً رانندگان تا کسی ها و حتی کامیون ها زن بودند که لباس مردانه در برداشتهند.

متاسفانه در این شهرزیبا خانه ایکه برای اقامت اعلیحضرت فراهم شده بود بسیار کوچک بود بطوریکه بهبودجه کافی برای احتیاجات اعلیحضرت و والاحضر تهای شاهپور و همنهان نبود و علت آن این بود که در آن هنگام در دوربان بواسطه سیل هماجری شد که در نتیجه هجوم زانی ها از خاور دور مخصوصاً جزاً این اتفاق نویسه بدوربان آمده بودند متنه مسکن در شهر بغايت دشوار شده بود.

در آنوقت که اعلیحضرت وارد دوربان شدند حتی يك اطاق خالی هم در هتل های شهر پیدا نمیشد و خانه ای راهم که برای اقامت اعلیحضرت تخصیص داده بودند بزرگت و در نتیجه کوشش فراوان مأمورین حکومت پیدا شده بود. در آن هنگام که ماه فروردین و در ایران فصل بهار آغاز شده بود پاتیز دوربان هم تازه شروع شده بود و هوای دوزبان گرم و مرطوب و سنگین بود.

این گرما بخصوص با بیماری قلبی که اعلیحضرت داشتند و تنگی جا و قضای محل سکوت همه موجب ناراحتی شدیده اعلیحضرت بود واز همان روز اول بن امر کردند که کوشش کنم يك خانه بهتری پیدا نمایم.

من هم با تفاوت تنگین و مأمورین دولت افریقا سعی بسیار برای پیدا کردن خانه بهتری گردید ولی متاسفانه سعی ما بجائی نرسید و ابدا جای بهتری پیدا نشد.

در دوربان نخستین اقدام من این بود که بزشکی که متخصص در امراض قلب باشد پیدا کنم تا اعلیحضرت را معاینه

نموده و دارویی برای ایشان تجویز نماید گو اینکه اعلیحضرت از خوردن هر دارویی جداً اجتناب داشتند و اصولاً معتقد بودند که ایشان هبیج کسالت جسمی ندارند و کسالت ایشان کسالت روحی است.

با کمک دکتر تنکیهن که خود او بزشک و در مورد پس راهیس استیتو باستور بود موفق شدیم که طبیعت را بنام « دکتر مه » که متخصص امراض قلبی بود در دوربان پیدا کیم تصادفاً خود دکتر مه نیز مبتلا به بیماری قلبی بود و برای استراحت با فریقا و دوربان آمده بود ، پس از مذاکره با « دکتر مه » ایشان اظهار کردند برای معاونه اعلیحضرت باشد در (کلینیک) من حاضر شوند تا با اسبابها و وسائل دقیقی که در کلینیک دارم از قلب ایشان عکس برداری کنم .

با اینکه اعلیحضرت حاضر نمیشدند از خانه برای این مقصود خارج شوند هر طور بود جلب رضایت ایشان را کردیم و قرار بر این بود که چهار ساعت بعد از ظهر روز بعد با تفاق اعلیحضرت به کلینیک « دکتر مه » برویم :

فردای آنروز در ساعت چهار بعد از ظهر چون مجبور بودم به تلکراغخانه بروم ، اعلیحضرت تنها با تفاق دکتر مه از خانه خارج شده و بمطلب دکتر زفتند من پس از بازگشت از تلکراغخانه دنبال ایشان رفتم ولی متسافانه نتوانستم در آن شهر بر جنگال و در میان آنهمه عمارتهای ده بانزده طبقه مطب دکتر مه را پیدا کنم و ناگزیر بمنزل برگشتم . ساعت ۷ اعلیحضرت با تفاق (دکتر مه) بمنزل مراجعت کردند و همینکه مرا دیدند بشوخي فرمودند :

« چطور جرات کردی من را تنها در اختیار دکتر بگذاری » من این شوخی را برای « دکتر مه » ترجمه کردم و مدتی خنده دید .

از دکتر مه راجع بکسالت اعلیحضرت سوال کردم دکتر

هر چه در ترازوی عشق سنجینی عقل و فضل بگذاریم

با خونسردی و گشاده روئی جوابداد . « قلب من از قلب اعلیحضرت مریض تراست ؟ بواسطه همین کسالت قلبی مدتیست جلای وطن کرده و باینجا پناهنده شده‌ام تا شاید آب و هوای افریقا قدری بیشتر بمن اجازه زندگی بدهد . اما تمجب خواهید کرد اگر بشما بکویم زندگانی من طولانی نخواهد بود . اعلیحضرت راهم با کمال دقت و با تمام وسایلیکه در دست داشتم معاینه کردم خیال نمیکنم قلب سالمی داشته باشند ، اما چون هنوز عکسها میکه از قلب ایشان برداشته ام حاضر و چاپ نشده نمیتوانم بطور قطع راجع بچگونکی بیماری ایشان چیزی بکویم لازم است عکسها را به بینم فردا عصر نتوجه آنرا بشما اطلاع خواهم داد . عجالتنا اعلیحضرت احتیاج بدوانی هم ندارند فقط باید سعی کنید و سایل آسایش ایشان را فراهم کنید که اعصاب اعلیحضرت آرام باشد » عصبا نیت و ناراحتی خیال بزر گتربن و سیله تشید بیماری قلب میباشد . اعلیحضرت از من سوال کرده دکتر چه میگفت عرض کردم هنوز کسالتی تشخیص نداده و دواهی هم فعلا برای اعلیحضرت تجویز نکرده است . اعلیحضرت فرمودند : « من اطمینان دارم که بهبیح مرضی مبتلا نیستم ؟ اگر این دکتر دواهی هم میدارد به دوای او را مینخوردم و نه گفته اورا قبول میکردم ، کار مهم برای من ایشت که خانه ای برای بچه ها پیدا شود از ناراحتی بچه ها بکلی ناراحت شده ام . » و واقعا این مسئله بی نهایت موجب نگرانی و ناراحتی خاطر اعلیحضرت بود .

روزنامه های دوربان

ورود اعلیحضرت را بدوربان چگوشه فلکی گردند؟

پس از ورود اعلیحضرت بدوربان روزنامه های دوربان ضمن چاپ عکس اعلیحضرت خبری تقریبا بضمون زیر انتشار داده

« ناپلتون »

باز گفته جوانی هیچر بد

بودند : « که اعلیحضرت شاه سابق ایران را که بیمارند و بدوربان وارد شده اند با برانکار مخصوص از کشته بیاده کردند و چون مبتلا به بیماری شدید بودند بلا فاصله ایشان را به بیمارستان انتقال دادند ۱

ما نفهمیدیم این خبر دروغ را از کجا تحصیل کرده بودند و آیا در نوشتمن اهن خبر تعمیمی بود یا نه ؟

* * *

اعلیحضرت طبق معمول روزها بعد از ظهر مدتی در با غچه کوچک حیاط و گاهی در خارج از منزل قدم میزدند ، در یکی از روزهای نخستین که وارد دوربان شده بودیم هنگام بعد از ظهر که مشغول راه رفتن در با غچه بودند ناگهان ملاحظه کردند چند اتومبیل با سیستم های مختلف وارد منزل شدند .

این موضوع سبب تعجب اعلیحضرت گردید و فرمودند : چه خبر شده که اینهمه اتومبیل باین خانه آمدند ؟ و چون در آن روز ها والا حضرت شاهپور علیرضا و والا حضرت شاهپور عبدالرضا هردو مبتلا بکسالت بودند تصور کردند شاید بزشگانی برای معالجه آنها فرستاده اند .

ولی پس از تحقیق ، عرض کردم اینها که ملاحظه کردید با اتومبیل آمدند یکی قصاب ، یکی رختشوی و دیگری سبزی فروش بود .

اعلیحضرت تعجب گردند و فرمودند شوخی میکنی ، رختشوی و سبزی فروش که اتومبیل ندارند .

عرض کردم برای اینها اتومبیل وسیله تفنن و تفریح نیست بلکه وسیله تسریع و پیشرفت کار آنهاست .

* * *

اعلیحضرت پس از هزیمت والا حضرت شاهدخت شمس بی نهایت برای ایشان و والا حضرت شاهدخت فاطمه و والا حضرت شاهپور حمید رضا نگران بودند .

والا حضرت شاهدخت شمس پس از اینکه از « من باسا »

عشقی کمه با اشگهای چشم شستشو شود همیشه

بقاہرہ پر رواز گردند خبر سلامتی و حرکت خود را بطرف قاہرہ بوسیله تلگراف اطلاع داده بودند ولی ازوالاحضرت شاهدخت فاطمه و والا حضرت شاہپور حمید رضا، اعلیحضرت پیغمبر بودند و این یخبری موجب تائز و اضطراب خاطر ایشان بود تا اینکه تلگرافی از مشهد رسید و خیر سلامتی و ورود والاحضرت شاهدخت فاطمه و والا حضرت شاہپور حمید رضا را بمشهد داد و تا حدی خیال اعلیحضرت از این رهگذر آسوده شد.

دوربان هم برای اعلیحضرت ملات آورد پود

اعلیحضرت از اقامت در دوربان هم راضی نبودند؟ پس از اینکه مدتی جستجو کردیم و جای مناسبی که دارای وسعت باشد در دوربان پیدا نکردیم، اعلیحضرت فرمودند حالا که در دوربان جای مناسبی یافت نمیشود و برای مسافرت بکناندا هم میگویند چهار پنج ماه وقت لازم است، بس خوب است یکی دیگر از شهر های افریقا را برای اقامت پیدا کنیم که در این چند ماه وسیله آسایش و خانه مناسب فراهم شود و چون شهر ژوهانسبورک پایتخت افریقای جنوبی از سایر شهر ها بهتر بود فرمودند که والا حضرت شاہپور علیرضا و من و دکتر تنگیان به ژوهانسبورک عزیمت نموده و در آنجا خانه مناسبی برای اعلیحضرت پیدا کنیم؟

والا حضرت شاہپور در حالیکه ما افتخار ملازمت ایشان را داشتیم با راه آهن بطرف ژوهانسبورک که تا دوربان راه پیشباشه روز طول کشید، حرکت کردیم؛ اعلیحضرت شخصا تا گار راه آهن تشریف آورده بودند و هنگامیکه میخواستیم سوار قطار شویم فرمودند بروید سعی کنید جای خوبی پیدا کنید. پس از ورود به ژوهانسبورک در «لنكهام هتل» که برای والاحضرت آماده کرده بودند فرود آمدیم و مدت دو روز پاتوق دکتر تنگیان هر قدر جستجو کردیم تا خانه و باگی در ژوهانسبورک برای اقامت اعلیحضرت پیدا کنیم موفق نشدیم و ناگزیر بدون

پاکیزه و قمیز و زیبا خواهد هاند «شکسپیر»

ابنکه موقیتی پیدا کرده باشیم بدور بان باز گشتهیم و باعیینحضرت اطلاع دادیم که چز هتل جای دیگری فعلا در ژوهانسبورک وجود ندارد که اعلیحضرت بتوانند در آنجا اقامت نمایند و اعلیحضرت هم بپیوچو جه مایل باقامت و زندگی در هتل نبودند

له کیلو متر پیاوه روی

اعلیحضرت چنانکه قبل ام نوشته بودم راه رفتن خود را هیچگاه ترک نمیکردند و با اینکه برای ایشان استراحت لازم بود پیوسته در حرکت و چنیش بودند؛ یکی از روزها بعد از ظهر در حالیکه من در خدمت ایشان بودم از منز خارج شدند فاصله بین خانه تامر کز شهر در حدود ده کیلومتر بود

چون راه سرازیر بود اعلیحضرت فرمودند پیاده برویم، در بازگشت اعلیحضرت دچار خستگی فوق العاده شده بودند عرض کردم برای استراحت ورفع خستگی یک چائی در یکی از کافه ها میل فرمایید و بالاخره برای او این بار و آخرین بار با تفاق اعلیحضرت بیک کافه کوچکی رفتهیم و اعلیحضرت در آنجا یک استنکان چائی نوشیدند و اندکی رفع خستگی کردند.

پیاده روی این روز در مزاج اعلیحضرت خیلی مؤثر واقع شد و تا چند روزی آثار فرسودگی این راه دراز در ایشان نمایان بود. اعلیحضرت پس از اینکه از پیدا شدن جا در ژوهانسبورک مأیوس شدند چند روزی تحمل کردند ولی باز دیگر بد کشتن گین فشار آوردن که سعی کنند در ژوهانسبورک محل اقامت مناسبی برای اعلیحضرت تهیه کنند و عاقبت چون چائی فراهم نشد حتی رضایت دادند که موقعتا در هتل اقامت نمایند تا اینکه در ژوهانسبورک جای مناسبی پیدا شود

پس از چند روز معطلي بالاخره موفق شدیم در همن **«نکهام هتل»** چند اتاق تهیه نمائیم وسائل عزیمت بژوهانسبورک را مهبا سازیم

عشق زن سرمايه ایست گه تا صد در صد لقوع نکند

اعلیحضرت چنانکه گفتم از « مسیو لارش » رئیس مستخدمین که فرمانداو موریس معین کرده بودند متغیر بودند پس از اینکه معلوم شد در ژوها نسبورک در هتل اقامت خواهند فرمود ، فرمودند حالا که ژوها نسبورک می رویم بیچ و چه این آدم حق ندارد باما بیاید ؟ من میل ندارم دیگر او را بینم

هزینه اعلیحضرت فقید ژوها نسبورک

بالآخره اعلیحضرت مصمم شدند که « دوربان » را ترک گفته و به ژوها نسبورک عزیمت نمایند و راضی شدند در (ژوها نسبورک) تا پیداشدن خانه مناسبی در هتل اقامت نمایند (لنگهام هتل یکی از بهترین و عالیترین مهمان خانه های ژوها نسبورک) بنا بخواهش اعلیحضرت دستور تشكین (رابط ما با دولت انگلستان) با اولیای دولت افریقای جنوی مذاکره کرد و اولیای آن دولت موافقت نمودند که یک قطار مخصوص که دارای سه واگن (یک واگن مسافری درجه اول و دو واگن باری برای حمل اسباب) برای مسافت اعلیحضرت تا ژوها نسبورک تخصیص دهند .

پس از تزدیک دوماه اقامت در دوربان بعد از ظهر یکی از روزهای یائیز دوربان و هار ایران بود که اعلیحضرت دوربان را ترک گفتند و بقصد ژوها نسبورک با تفاوت والاحضرت شاهپور و همراهان سوارترن شدند و آشپز مخصوص هم طبق معمول در گوش یکی ازواگنهای باری مشغول تدارک غذای اعلیحضرت گردید .

اعلیحضرت با همان دقیقی که مخصوص ایشان بود درین راه چیز را مورد توجه قرار می دادند . مناظر و شهرهای بین راه - ایستگاهها - طرز ساختمان - نظم و انضباط فوق الماده مردم هنگام سوار و پیاده شدن قطار، هر یک بجای خود اعلیحضرت را بخود مشغول می ساخت و کوشش داشتند از هر لحظه و فرصل کوتاهی استفاده نموده ، همه چیز را خوب ببینند . اعلیحضرت در

این موقع کمتر صحبت میکردند و پیشتر فکر می نمودند، در ساعت ۸ شب طبق معمول شام خود را در ترن صرف کردند و در ساعت معین به بستر خود رفتند و مثل همه شباهای غربت آن شب را هم کم خواهیدند.

بامداد روز بعد اعلیحضرت چنانکه عادت دیگرین ایشان بود قبل از همه و صبح زود از خواب برخاستند و بتماشای مناظر راه مشغول شدند، طولی نکشید که منظره زیبای شهر ژوهانسبورک عمارتهای عظیم و مجلل آن از دور نمایان گردید، ساعت نه و نیم صبح بود که ترن وارد استگاه شد و پس از لحظه‌ای اعلیحضرت پیاده شده و با تفاق والاحضرت های شاهپور با تاکسی به طرف هتل عزیمت نمودند، در تمام این مدت چه در دوربان و چه در ژوهانسبورک هنگام ورود هیچبک از مأمورین حکومت و دولت افریقا باستثنای دکتر تکین که قبلاً از اعلام رسانی کردند، با اعلیحضرت تماس نداشتند، اعلیحضرت و والاحضرت های شاهپور مانند سافری عادی و ناشناس وارد ژوهانسبورک شدند و همچنان عادی و ناشناس در لشکر هتل منزل گزیدند و اسمای خود و والاحضرت ها را در دفتر هتل ثبت گردند، روزنامه های ژوهانسبورک هم خیلی به اختصار خبر ورود اعلیحضرت را نوشته بودند.

زندگی در هتل

بنای لشکر هتل یک عمارت شش طبقه و بسیار بزرگ و وضع آن از هر حیث رضایت بخش و خوب بود، در بیکقیست از ساختمان هتل یک اطاق بزرگ که دارای سالن و وسائل کافی زندگی بود، برای اعلیحضرت آماده گردید بودند و برای هر یک ازوالاحضرت های شاهپور و همراهان هم هر یک اتاقی تخصیص داده بودند، چون اعلیحضرت فقط غذای ایرانی آنهم غذاهای مخصوص از قبیل جوجه و بنو میل میکردند در گوشه‌ای

اگر همیشگر دهای را زندگی کردم معلم ملقی را احتماً میکند (ار بید)

از آشپزخانه چائی به آشپز اعلیحضرت داده بودند که برای ایشان طبخ کنند.

اعلیحضرت غذای خود را تنها در اطاق خوبش میل می-
فرمودند ولی والا حضرت ها مانند سایر مسافرین مهمانخانه در
تالار رستوران مهمانخانه غذا صرف میکردند.
اعلیحضرت که اصولاً از جمیعت کریزان و به تنهایی وعزالت
خوگرفته بودند پیش از ظهر کمتر از اطاق خارج میشدند، ولی
بعد از ظهرها همه روزه برای راه رفتن در حالیکه اغلب من در
خدمتشان بودم از مهمانخانه خارج می شدند و مدتی در خیابانهای
شهر مخصوصاً نقاط کم جمیعت قدم میزدند.

شهر ژوهانسبورگ

ژوهانسبورگ مرکز حکومت افریقا جنوی مانند بک شهر بتمام معنی اروپائی و مجلل میباشد، عمارتهاي دهانزده طبقه،
خیابانهای وسیع، ساختمانهای هالی وبالآخره آنچه بک شهر اروپائی
درجه اول دارد ژوهانسبورگ هم دارد، و چیزیکه این شهر را در
میان شهرهای افریقا ممتاز نموده است آب و هوای معتدل
وروژبرور آنست تا بستان آن گرم و سوزان نیست و در زمستان آن هم
سرمای فوق العاده دیده نمی شود. دو چیز در این شهر قبل از همه
جلب نظر اعلیحضرت را کرده بود، یکی نظافت و باکیزگی فوق
العاده کوچه ها و خیابانها که ابداً خاک و خاشک و زباله ای
در آن دیده نمیشد و اهتمام فوق العاده ای برای نظافت مینمودند،
یکی هم نظم شهر که آنهم بنوی خود دیدنی بود. در یکی از
روزها که اعلیحضرت مشغول تفریح در یکی از خیابانها بودند و من
هم در خدمتشان بودم بیکی از چهار راه هتلار سیدیم در ژوهانسبورگ
مرسوم است که وقتی پاسبان مأمور عبور و مرور سر چهار راه ها
ایست می دهد علاوه بر وسائط نقلیه؛ پیاده ها هم باید توقف
نمایند. اعلیحضرت متوجه این معنی نبودند و همچنان پیش مرفتند

تجربه را روی تختخواب نرم معطر و متكای پر قو

تا اینکه پاسبان ایشان را آگاه کرد و من برای اعلیحضرت توضیح دادم که مقررات عبور و مرور این شهر از چه قرار است در آن روز اعلیحضرت مدتی از انتظام شهر و انصباط مردم تمیز و میکردند.

بزر گشرين گرددشگاه ژووها فنسپورك

بزر گشرين گرددشگاه وجای تماذائي شهر ژووها نسبورك باع و حش اين شهر است که نه تنها در افريقا بی نظير است بلکه در ميان باع و حشهاي مهم دنيا هم اهميت شاياب دارد .
هه نوع حيوانات از بيرهای عظيم افريقا و شيرهای آسيا تا خرسهای قطبی در اين باع بزرگ دیده می شود .
در کنار باع و حش يك در براچه بزرگ مصنوعی ساخته اند بنام (زولك) که فواره های رنگين الکتریکی و سط آن هنکام ش منظره فوق العاده بدیعی دارد و رستوران بسیار مجللی هم در کنار این در براچه قرار دارد .

اعليحضرت چندين بار برای ديدن باع و حش رفته و هر بار مدتی وقت خود را صرف تماشی انواع و اقسام حيوانات می کردنده و اين گرداش برای ایشان خيلی مشغول گشته بود .
در دنبال خانه نيزاقامت در هتل چنانکه قبل نوشته بوديم برای اعلیحضرت به چوجه مطبوع نبود بهمين جهت از همان روز آغاز يكه وارد مهمنخانه شديم ميرمودند حالا که خودمان اينجا آمديم باید سعی کنيم هر طور شده خانه مناسبی بيدا کنيم که دور از مردم و آسوده ناشيم و بمن فرمودند که از مامورین محلی ژووها نسبورك هم استعداد گفته ولی در آنجا هم مانند دور بان خانه خالي پيدا نميشد و از طرف دیگر اصولا اوایل اي دولت افريقيا جنوبي از يم آنکه مبادا در آن کشور حادته اي برای اعلیحضرت روی دهد باطننا مابل به توقف اعلیحضرت در افريقيا جنوبي نبودند .
معهذا از مساعدت خود در بع نکردنده و پس از چندی دو خانه تازه

دوست همثل درشكه در روز باراني گمياب است

سازو نیمه تمام در قسمت شرقی شهر ژوهانسبورگ که ۵۰۰ قدم با یکدیگر فاصله داشتند، پیدا شد.

این دو خانه نیمه تمام متعلق به یک نفر کلیمی بود؛ چون چاره‌ای نبود، اعلیحضرت پس از بازدید آنها موافقت کردند که خانه‌های مزبور اجاره شود و ضمن عقد اجاره شرط شد که ۵۰۰ لیره کلیمی صاحب خانه دریافت دارد و در مدت معینی که در قرارداد قید شده بود ساختمان خانه را بایان رساند و در اختیار ما بگذارد والا از عهده خسارت وارد و برا آید.

موجر یهودی پول را گرفت ولی در تکمیل بناء و فتح نهادی که شرط شده بود تعجل تمود و با وجود مراقبت اعلیحضرت و کوشش دکتر تنگیکن، مدته که معین شده بود بایان رسیده ولی نهادن ساختمان رفع نشد و موجر باز هم تقاضای مساعده و بول کرد.

اعلیحضرت چون از اقامات در مهمناخانه راضی نبودند موافقت کردند که مالا اجاره یکسال هم قبل از موجر داده شود بشرط اینکه دیگر تعجل نکند و ساختمان را همانطور که شرط شده بود آماده و مهیا نمایند. ضمناً فرمودند وسائل و اوازی را که برای خانه ضروری است تهیه کنیم و هر چه زودتر از میهمانخانه با نجاح نقل مکان نماییم و صبر نکنیم تا بکلی بنای احاضر و آماده گردد. از فردا آنروز با تفااق اعلیحضرت وقت ما صرف خرید اسباب و اثاثیه برای منزل گردید.

چند روزی هم باین ترتیب مشغولیت خاطری برای اعلیحضرت فراهم شده بود تاماً بحتاج لازم خردباری شدو از میهمانخانه های مزبور منتقل شدیم.

در یکی از خانه‌ها که دارای یک سالن و یک اطاق غذا خوری و شش اطاق گوچک و بزرگ دیگر بود، اعلیحضرت و والاحضرت های شاهپور محمد رضا و حمید رضا سکونت اختیار کردند و در عمارت دیگر والاحضرت های شاهپور علی رضا و شاهپور غلام رضا

هستند کسانی که برای دشنهای دوستی میگشند

و شاهپور عبدالرضا اقامت نمودند و در این موقع بود که کم کم مردم ژوها نسبورک کم و بیش اعلیحضرت و والاحضرتها را شناخته بودند و در بعضی مواقع که اعلیحضرت از خانه خارج می شدند برای دیدن ایشان جمع می شدند.

روزی دن هسته خلیه عین آن تهران

بس از ۱۵ روز اقامت اعلیحضرت در ژوها نسبورک هنگامی که هنوز در هتل بسر می بردن آقای مقدم که بسمت منشی گردی برای اعلیحضرت تعیین شده بود، با تفاوت یک آشپز و سه نفر مستخدم که برای خدمت اعلیحضرت هما یون شاهنشاهی از مستخدمین در بار انتخاب فرموده بودند، وارد ژوها نسبورک شدند و مقداری کتاب و از جمله کتابهای مختلف تاریخ ایران که مورد علاقه اعلیحضرت فقید بود، با خود همراه آورده بودند. و رو داین مستخدمین باعث مسرت خاطر اعلیحضرت گردید و کتابهای تاریخ نیز از آن پس یکی از بهترین وسیله مشغولیت خاطر اعلیحضرت بود که غالباً وقت خود را صرف مطالعه آن می نمودند.

پرچم و خاک ایران

چند روز بس از رسیدن مستخدمین از تهران، تلگرافی از قاهره رسید که اطلاع داد آقای «ارنسن پرون» که حامل نامه ای از طرف اعلیحضرت هما یون شاهنشاهی برای اعلیحضرت شاه فقید می باشد بزودی وارد ژوها نسبورک خواهد شد.

آقای پرون علاوه برنامه اعلیحضرت هما یون شاهنشاهی برای اعلیحضرت فقید، حامل نامه های متعددی از تهران برای عموم والاحضرتها بود ولی از همه اینها بالاتر ارمنان گرانبهائی از ایران برای اعلیحضرت فقید آورده بود و آن مشتی از خاک مقدس ایران و پرچم سه رنگ ملی بود.

تائیری که دیدن خاک ایران و پرچم ملی در وجود اعلیحضرت

زدن عقربی است که گزیدن آن شر نیست «حضرت علی ع»

نمود وصف نشدنی است.

اعلیحضرت در حالیکه اشک از چشم‌انشان روان بود؛ آن مشت خاک و پرچم ملی را گرفته و با تاق خود رفتند؛ بعدها آن پرچم زینت بخش اتاق اعلیحضرت و الاحضرتها بود، جواب نامه هما نوشته شد و ضمناً چون در این هنگام والاحضرت شاهپور عبدالرضا دستگاه پر کردن صفحه گرامافون تهیه کرده بودند، اعلیحضرت پیامی بوسیله صفحه گرامافون برای اعلیحضرت هما یون شاهنشاهی فرستادند و این صفحه را آقای برون با جواب نامه‌ها از ژوہانسپورک به تهران آوردند.

ماجرای خانه در دادگاه

بودی موجر خانه علاوه بر یا نصد لیره، یک سال اجاره خانه را پیش گرفت ولی باز هم حاضر نشد که طبق تعهد خود بنای خانه را با تمام رساند و چون مذاکره با او نتیجه نداد، اعلیحضرت به یکی ازو کلای عدیله ژوہانسپورک و کات دادند که بدادگاه شکایت نماید شاید دادگاه وی را مجبور کنند که تعهدات خود را انجام دهد ولی چون جریان محاکمه طولانی بودواز آنطرف فصل زمستان نزدیک شده بود و بنای خانه مرطوب و از نظر بهداشت صلاحیت زندگی نداشت، اعلیحضرت بن فرمودند: (نباید منتظر ختم محاکمه شویم و جستجو کنید خانه) دیگری پیدا کرده و اینجا را تخلیه نماییم بعداً دادگاه شاید اورا وادر کنند که خسارت ما را جبران نماید) ولی تا اعلیحضرت حیات داشتند این مسئله هنوز در پیچ و خم جریان دادرسی بود و شاید هنوز هم ادامه داشته باشد گویا طبیعت مقدر کرده بود که اعلیحضرت فقید آنی در غربت از نعمت آسايش برخوردار نباشد و حتی برای عادی ترین مسائل زندگی در ونج و تعب باشد.

ماجرای خانه و بدرفتاری موجر بهودی بجای خود، هنوز زمان کوتاهی از آمدن مستخدمین جدید از تهران نکنده است بود که

«هر روز به تنهائی حکم یک عمر را دارد» سفک.

آنها م بنوی به خود بدرفتاری را گذاشتند و یکروز دو نفر از آنها با یکدیگر منازعه سختی کرده یکدیگر را بسته متروک کردند بطوریکه ناگزیر بوسیله پلیس آنها را باز گردانیدم و این قضیه ساده هم بنوی به خود اعلیحضرت را فوق العاده متاثر ساخت

فوت پرفسور ۵۶

در همین ایام یکی از روزنامه های ژوہا نسبورک خبری انتشار داد که پروفسور مه ، همان طبیب متخصص امراض قلب که در دوربان اعلیحضرت فقید رامعاينه کرده بود فوت کرده است . خود دکتر مه چنانکه نوشته بود مرک قریب الوقوع خود را پیش یینی کرده بود . این خبر هم موجب تاسف اعلیحضرت را فراهم ساخت و بمن دستور دادند که همان روز ضمن نامه ای از طرف اعلیحضرت بخانم دکتر مه تسلیت بکویم .

بدگوئی یکی از جرائد ژوہا نسبورک

واقعه دیگری هم که بنوی به خود اعلیحضرت را متاثر و اندوهناک ساخت این بود که در همان تاریخ یکی از جراید کوچک و گمنام ژوہا نسبورک مقاله مفصل سراپا فحش و اهانت آمیزی درباره اعلیحضرت فقید نوشته بود .

اعلیحضرت خیلی میل داشتند که نویسنده مقاله و منشاء آن را بشناسند ، زیرا در ژوہا نسبورک کمتر کسی ایران را می شناخت و نام اعلیحضرت را شنیده بود و مندرجات آن مقاله حاکی از این بود که دست های نامرئی در نگارش آن دخیل بوده . در هر صورت این موضوع ایجاد سوء ظن و نارضایتی فراوانی در اعلیحضرت کرده بودو با اینکه بعدا معلوم شد روزنامه مزبور هیچگونه اهمیتی در میان مطبوعات ژوہا نسبورک ندارد و برای کسب شهرت و ایجاد خواسته مبادرت به این کار کرده است ، اعلیحضرت همچنان متاثر و متاسف بودند .

نگاهداری دم ماهی و قلب زن از مشکلات است

نوروز سال ۱۳۴۳

در بعده این گرفتاریها و ناراحتی‌ها که توام با افزایش کسالت اهلیحضرت بود، نوروز سال ۱۳۲۲ فرا رسید.

نوروز برای عوم ایرانیان طلبیه وجود وسرو است، برای پادشاهی که از وطن خود دور و مهجور مانده واز دیدار یاران و فرزندان و دلبندان خود محروم است فقط خاطره‌ای در دنگ دارد، بخصوص که نوروز مصادف بود با آغاز خزان ژوهانسبورک و افسردگی طبیعت خود نیز بیش از پیش بر افسردگی خاطر اهلیحضرت می‌افزود. در آنروز والاحضرت‌های شاهپور و همه ما برای عرض تبریک شرفیاب شدیم، ولی حتی پل بخند مسرت انگیزی در آن میان دیده نمی‌شد و همه باطننا غرق ماتم واندوه بودیم.

چون نتوانستیم با موجر کلیمی در مورد اتمام ساختمان خانه‌ها کنار بیاگیم و کار بدعاوی در عدیله کشید، اهلیحضرت فرمودند جستجو کنم خانه‌ای مناسب و راحت تر بیدا نمایم. بالاخره پس از چندماه جستجو و انتظار در یکی از محلات مصفای ژوهانسبورک خانه بالنسبة بزرگی که دارای بافقه و وسائل کافی بود پیدا کردیم چون پسندیدند فوراً اقدام برای اجاره آن نمودیم و پس از خاتمه کار بلا در نک بخانه جدید نقل مکان نمودیم.

انتقال بابن خانه تاحدی موجب آرامش خاطر اهلیحضرت گردید، زیرا خانه برای همه والا حضرتها هم جای داشت و همه در گرد اهلیحضرت جمع شده بودند و مزیت دیگر این خانه این بود که چون در چائی واقع شده بود که اطراف آن را خیابان‌های وسیع و مشجر و خلوت احاطه کرده بود، اهلیحضرت میتوانستند باسانی همه روزه بعد از ظهرها در آن خیابانها گردش نمایند.

دندان هصنه‌وعی خود را تجدید گردند

آب ژوهانسبورک دارای موادی معدنی است که زود دنداها

فن شلاقی است که سر کش قرین هر ده را رام می‌گند

را خراب میکند و باینجهت مردم ژوها نسبورک در آغاز از شباب و عنفوان جوانی از نعمت داشتن دندانهای سالم محرومند، دندانهای خود را میکشند و بعای آن دندان مصنوعی میگذارند... این موضوع سبب شده که دندانسازهای بسیار ماهر در ژوها نسبورک جمع شده‌اند که در ساختن دندانهای مصنوعی شهرت و معروفیت بسزایی دارند چون دندانهایی که دکتر ملچارسکی در تهران برای اعلیحضرت فقید درست کرده بود، فرسوده و کنه شده بود و از آنطرف شهرت و مهارت دندانسازان ژوها نسبورک بگوش اعلیحضرت رسید، بدین هنر افتادند که به پزشک دندانساز برای ساختن دندان مراجعت نمایند.

در حالیکه من در خدمتشان بودم، بیکی از دندانسازان معروف مراججه کردیم و دندان مصنوعی جدیدی برای اعلیحضرت ساخته شد.

در اواسط بهار سال ۱۳۲۲ بود که تلگرافی ازو الاحضرت شاهدخت اشرف بهلوی از فاهر رسید و در آن تلگراف اطلاع داده بودند که بزودی وارد ژوها نسبورک خواهند شد.

خبر ورود والاحضرت اشرف مایه مسرت خاطر اعلیحضرت گردید، خوب بخناه دوران انتظار هم طولانی نشد و پس از چند روز والاحضرت شاهدخت اشرف که حامل نامه های متعددی از اعلیحضرت های ایون شاهنشاهی و اعلیاحضرت ملکه وسا برآق‌وام و بستگان خاندان جلیل سلطنت بودند، وارد ژوها نسبورک شدند و مسرت خاطر اعلیحضرت فقید را تکمیل کردند

عکس والاحضرت شهناز

در میان هدایایی که والاحضرت اشرف برای اعلیحضرت آورده بودند چیزیکه بش از همه سرور آمیخته بجز نی با اعلیحضرت بخشید، تمثیل والاحضرت شهناز بود. اعلیحضرت مدتها بادیده‌ای که فروغ مهر پدری از آن میدرخشید، عکس والاحضرت شهناز را

زدن زن ولو باشاخه گل باشد سزاوار نیست «مانو»

تماشا میکردند و دیدن این تمثیل موجب شد که اشتبیاق اعلیحضرت بدبیدار والاحضرت شهناز آف-زون گردید، بطوریکه از آن پس روزی نبود که مدتی درباره والاحضرت شهناز صحبت نکنند و خاطرات دوران کودکی والاحضرت را برای ما نقل ننمایند.

این عشق و مهر بدری بقدرتی در اعلیحضرت زیاد شده بود که از آن پیده هر وقت در کوچه و خیابان عبور میکردند، هر دختر بچه‌ای را که بسن و سال والاحضرت بود، میدیدند شخوصاً اورا مورد نوازش قرار میدادند.

والاحضرت شاهدخت اشرف بالغ بریکماه و نیم در زوها نسبور ک توقف کردند، در اینمدت آنی از تقدح حال اعلیحضرت غافل نبودند و همواره سعی میکردند موجبات تسلی و آرامش خاطراً اعلیحضرت بدر خود را فراهم سازند و چون فکر میکردند وجود ایشان برای برستاری از اعلیحضرت لازم است، مایل بترك اعلیحضرت و باز گشت بتهران نبودند، ولی اعلیحضرت با ایشان اصرار کردند که بتهران باز گردد و حتی فرمودند که والا حضرتهاشی شاهپور احمد رضا و محمد رضا هم با تفاوت ایشان بتهران باز گردند و مکرر میفرمودند: بهیچوچه میل ندارم شما با من در رنج غربت و دوری از وطن شریک باشید.

در نتیجه اصرار اعلیحضرت، والاحضرت آماده مراجعت شده و چون هواپیما بواسطه مشکلات جنگ فراغم نشد، ناگزیر پس از وداع موئی را که با اعلیحضرت نمودند بدوریان عزیمت کردند که از آنجا با گشتنی حر کت نمایند.

در دوریان والاحضرت با تظاهر آمدن گشتنی در حدود ده بانزده روز توقف کردند تا بالاخره به گشتنی رسید، بعداً در بین راه از گشتنی بیاده شده و با هواپیما بقاهره و از آنجا بتهران باز گشتنند.

س از رفتن والاحضرت شاهدخت اشرف و والاحضرت های شاهپور احمد رضا و محمود رضا، اعلیحضرت تقریباً تنها شده

زن حیوان بلند هوی و گوته فکری است «شوپنهاور»

بودند و جز والاحضور تهای شاهپور علی رضا و غلامرضا و عبدالرضا همچویک از فرزندان و بستگان نزد ایشان بود در این موقع بود که علاقه و اشتیاق اعلیحضرت بشنیدن خبرهای ایران افزون شده بود و هر شص مدتی کوشش میکردند که شاید خبری از رادبو تهران بشنوند. من سفاهه گاهی فقط صدای ضعیفی از رادبو تهران شنیده میشد، ولی همان صدای ضعیف تهران هم موجب خرسندی و مسرت خاطر اعلیحضرت بود.

خبر قحطی تهران

در یکی از شبها خبر قحطی و سختی و بدی وضع نان در تهران بگوش اعلیحضرت رسید میترسم حمل بر اغراق کنیدا گر بگویم که آن شب از شنیدن این خبر بیش از تمام اوقات اعلیحضرت متأثر و اندوهناک شدند و حتی بر تیره بختنی تهران اشک ریختند. خوب بیاد دارم اعلیحضرت بقدرتی از شنیدن این خبر ناراحت و عصبانی شده بودند که حد و حضیر نداشت مدتی در طول اتفاق با خشم و عصبانیت قدم میزدند و پیوسته میگفتند (..... قحطی چیه قحطی یعنی چه؟ مگر نان خارج بهارا باید ایرانیها بدهند؟) خارجیها که ادعا میکردند ناری برای مردم ایرانیان می آورند! آمدند و وضعیان را درست کنند؟ عجب درست کردند! می خواستند من را مفتضح کنند! (.....) آنروز تا شام این خشم و عصبانیت اعلیحضرت را ترک نکفت و پیوسته نظیر این سخنان را بر زبان میراندند.

یهماری اعلیحضرت رو باشداد هیرود

تالمات روحی و عدم اعتناء بطبيب و دواباعت اشتداد بیماری اعلیحضرت بود.

محبت دیده را کورو گوش را گرمیسازد «حضرت محمد ص

کم کم اغلب روزها احساس دل دردهای شدیدی میکردن
و ایشان روز بروز ضعیف تر میشد .
از آغاز بیماری اعلیحضرت صبح را فقط در اتاق قدم
میزدند .

در یکی از این روزها که من در خدمت ایشان بودم دیدم
که اعلیحضرت حتی در اتاق قادر برآ رفتن نیستند و بستگی طول
اتاق را می پیمایند . متاسفانه این بیماری که اعلیحضرت هر گز
نمیخواستند وجود آنراهم باور نمایند و آنرا مورد اعتناء قرار
دهند روز بروز زیاد تر میشد و رفته رفته از قوای جسمی ایشان
میکاست

بیماری تملید میشود

هر وقت بیماری قلبی اعلیحضرت رو بشدت می نهاد . بیش
از همه جهاز هاضمه ایشان را ناراحت می کرد ؛ اذابن رو ، این بار
هم از دل درد اظهار تالم میکردن و لی چون از بیماری خود آگاه
نبوzdند و نمی خواستند قبول هم کنند که کمالتی دارند ، این دل
دردهای بی دربی راناشی از بدی غذا می دانستند و از غذا و طبخ
آن ایراد بسیار میگرفتند و روزی نبود که چندین بار به آشپزخانه
سرکشی نکنند و از آشپز ایراد نگیرند

در یکی از این شبها در ساعت ۸ که برای استراحت با اتاق ،
خود رفته بودند و من هم در حضور شان بودم ، فرمودند : « ایزدی
این دل درد دست از سرمن بر نمیدارد ! عرض کردم اجازه فرمایید
پزشگی که متخصص امراض جهاز هاضمه بیاشد دعوت کنیم تا از
اعلیحضرت عیادت نماید . » با اینکه هر گز معتقد بطبیب و دوا
نبوzdند بالاخره در نتیجه اصرار من موافقت کردن و روز بعد یک
طبیب هالیمقام و دانشمند سوییسی بنام « دکتر بروسی » را برای
معالجه اعلیحضرت دعوت کردم .

آندهشته هاند چراغی است که در وسط آینده قرار دارد

دکتر بروسی پس از معاينه اعليحضرت تاکيد کرد که
بيشتر اوقات باید اعليحضرت استراحت نمایند و حتى الامکان راه رفتن
را کم کنند

اولین حمله قلبی در ژوهانسبورگ

چند روز پس از آین واقعه، آغاز شب دچار دل درد شدند
در همان شب در ساعت چهار و نیم بعداز نیمه شب، هنگامیکه برای
رفتح ب محل « توالت » از تختخواب یا گین آمده بودند دچار حمله
قلبی شدیدی شدند و بزحمت خود را نزدیک تختخواب میرسانند و در
آنجا بسته زمین میغورند بطوریکه یکدست و صورت ایشان
مجروح میشود و از هوش میروند. فوراً بد کثر بروسی و یکی از
بروفسورهای متخصص در امراض قلب اطلاع دادیم و بلا فاصله هر
دو حاضر شدن و پس از معاينه اعليحضرت خیلی اظهار نگرانی کردند
و گفتند این حمله قلبی بسیار شدید بوده و حتى امید نداریم که تا
ده ساعت دیگر اعليحضرت حیات داشته باشند، ممدا بلادر نک معالجات آغاز
شد و چون اعليحضرت بسته و بزحمت تنفس میکردند، دستور
تنفس مصنوعی دادند و آمبولهای تزریق کردند

در نتیجه این حمله قلبی هشت روز تمام اعليحضرت گرفتار
بستر بودند و چند روز پنجمین آن درحال اغماء و بیهوشی بسر برداشده
درایتمدت خود من شخصاً نسخه بزرگان را بدار و خانه برده و پس
از تحقیق کامل در نوع داروهایی که تجویز کرده بودند، آرامی
خریدم و بطور کلی داروهایی که تجویز میکردند اغلب مسکن و
برای تقویت قلب بود

همینکه اعليحضرت دچار حمله قلبی شدند و احتیاج به راقبت
دانمی بزشک و پرستار پیدا کردند، با این صاحب خانه « میس آ کین
تعهد پرستاری اعليحضرت را کرد و با کمال جدیت و دلسوزی این
وظیقه دشوار را انجام میداد و در تمام ساعت و لحظات مراقبت
بسیاری از حال مزاجی اعليحضرت مینمود
در این هشت روز « دکتر تنکین » برای هیادت و اطلاع
از احوال مزاجی اعليحضرت بانجها می آمد

جوانی شعبه‌ای از دیوانگی است «حضرت محمد ص»

ورود والا حضرت شاهدخت شمس به ژوهانسبورک

در همان اوایل (۱۴) اعلیحضرت مجدد دچار کسالت گردید و الا حضرت شاهدخت شمس که در تهران اطلاع یافته بودند، مقدم شدند بار دیگر بنزد اعلیحضرت پدر خود بیایند. با وجودیکه اعلیحضرت فقید بسیار شایق و مایل بسیدار والا حضرت بودند، برای اینکه والا حضرت دچار زحمت و رنج مسافرت نشوند، راضی بمسافرت ایشان نبودند؛ ولی والا حضرت راشوق دیدار بدر و ادار کرد که تصمیم خود را اجراء کنند و به طرف ژوهانسبورک حرکت نمایند.

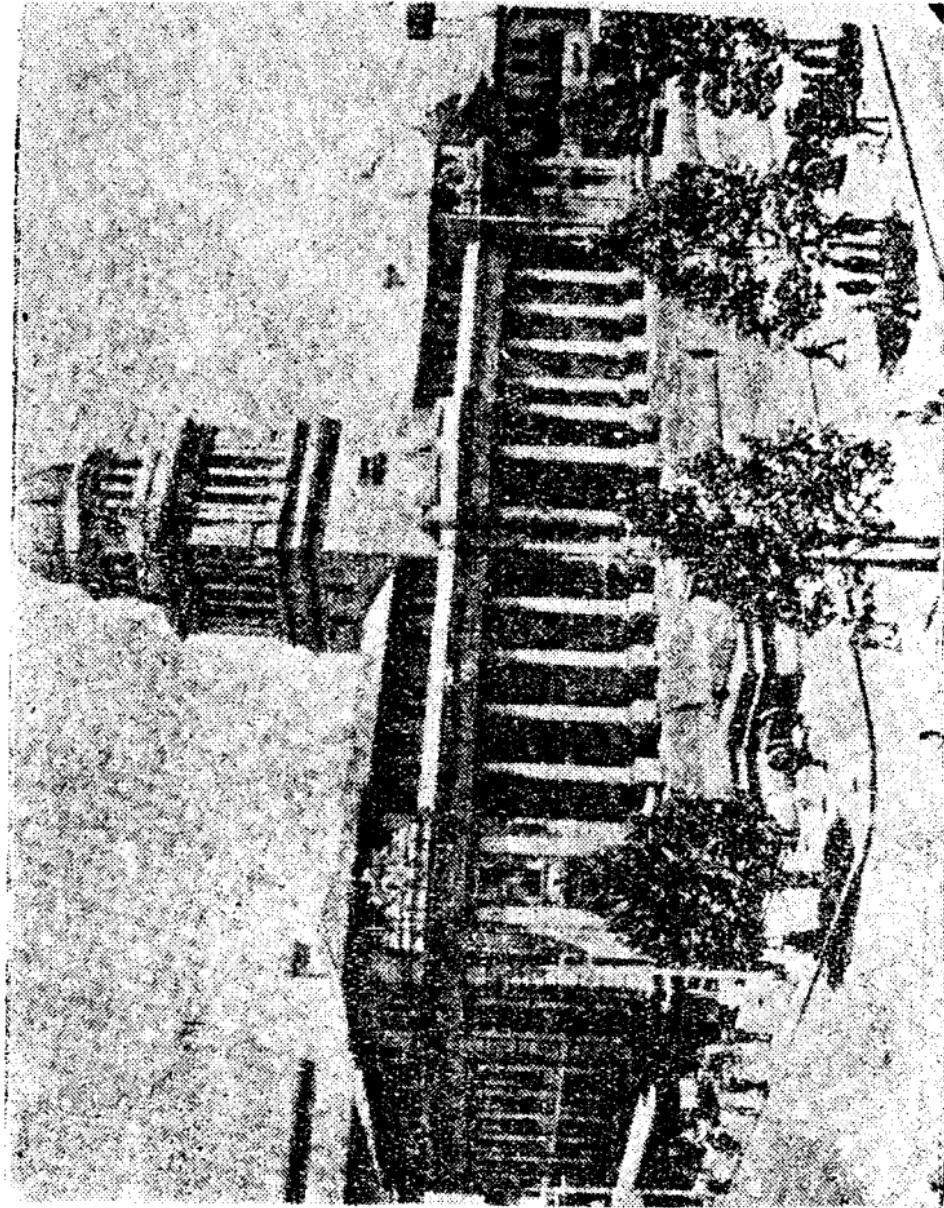
وقتی تلکراف ورود والا حضرت شاهدخت شمس با贯彻ه رسید، این هشت روز بیماری شدید اعلیحضرت بیان رسیده و حال مزاجی ایشان تا حدی دویجهودی نهاده بود، بطوریکه حتی از تختخواب برخاسته و چند بار هم از آتاق خود بیرون آمده و در باغ قدم زده بودند. خبر ورود والا حضرت شاهدخت شمس در این هنگام فوق العاده ساعت خوشوقتی و مسرت خاطر اعلیحضرت فقید گردید و وقتی والا حضرت شاهدخت با هواپیما وارد ژوهانسبورک شدند و به دیدار اعلیحضرت نایل آمدند این خوشوقتی و مسرت بکمال رسید.

والا حضرت شاهدخت شمس به هیچوجه از چکونگی وضع مزاجی اعلیحضرت و خطری که از ایشان گذشته بود، آگاه نبودند و پس از اطلاع ابراز ناسف و تاثر بسیار نمودند.

حمله قلبی دوم = فوت اعلیحضرت فقید

احوال مزاجی اعلیحضرت، مخصوصا پس از آمدن والا حضرت شاهدخت شمس، در بیجهودی نهاده بود همه فکر میگردیم خطر به

عروسي پيوندي است یا خوب خواهد گرفت یا بد ((هو گو))

عمارت شهرداری ژوهانسپور لئو ساختمان مجللی است که در
نوب شهر واقع شده است - ساختمان این عمارت در حدود
چهل هزار لیره خرچ برداشته و دارای یک سالن از رک برای کنسرت
است این سالون گنجایش سه هزار نفر را دارد.

خواست خداوند رفع شده و جای نگرانی نیست . آغاز شب
والا حضرت شاهدخت در خدمت اعلیحضرت بودند و منهم افتخار
حضور داشتم .

اعلیحضرت آ شب اتفاقا بیش از سایر شبها خندان و مسرور
بودند و همانطور که عادت ایشان بود . گاهی کاهی لطیفه های نظر
و سخنان شیرین بر زبان میراندند و چیزی که بفکر ماو هیچکس
نمی رساند این بود که این شب آخرین شب زندگانی اعلیحضرت رضا
شاه بهلوی است .

روز چهار شنبه ۵ چهارم مرداد

سال ۱۳۲۳

ساعت ۶ صبح روز چهار شنبه چهارم مرداد ۱۳۲۳ بود ؟
من هنوز از خواب پیدار نشده بودم که صدای در را شنیدم وقتی
در را گشودم سید محمود پیشخدمت مخصوص اعلیحضرت را دیدم
که سراپا غرق در تشویش و اضطراب است . پرسیدم : سید محمود
چه شده ؟

جواب داد « اعلیحضرت از خواب پیدار نمی شوند ! »
کفتم شاید شب را بیخوابی کشیده اند و حالا خوابشان
بس ده ؟

سید محمود که معلوم بود قبل وارد اتاق شده و خطر را
احساس نموده ، جواب داد « شما خوب است همین حالا اعلیحضرت
را به بینید . » فورا لباس پوشیده و خود را به خوابگاه اعلیحضرت
رسانیدم .

چهره اعلیحضرت خیلی آرام بود و اصلا از مرک در آن
دیده نمیشد . دست اعلیحضرت را که هنوز گرم بود ، بدست گرفته
و با آرامی گفتم حال مبارک چطور است ؟

خاموش باش یا حرفی بزن که از خاموشی بهتر باشد

شاهنشاه فقید در بستر مرگ

جوایی نشینید . چند بار دیگر سوال خود را بلندتر تکرار کرد و باز هم جوایی نشینید
در این موقع بود که احساس خطر را نموده و فوراً خود را
بنفن رسانید و بد کتر بروسی اطلاع داد که فوراً خود را
برساند .

پس از چند دقیقه دکتر بروسی و پروفسور متخصص امراض قلب و دکتر تنکین در بالین اعلیحضرت حضور یافتند و در هین موقع بود که والاحضرت شاهدخت شمس و والاحضرت های شاهپور بیز سراسیمه در گرد اعلیحضرت جم شده و منتظر اعلام نظر بزشکان شدند .

پس از لحظه‌ای دکتر بروسی اطلاع داد که در ساعت پنج صبح حمله قلبی شدیدی بار دیگر عارض اعلیحضرت گردیده و در نتیجه این حمله اعلیحضرت فوت کرده است .
چنین بیان رسید دوران زندگی اعلیحضرت شاهنشاه رضا شاه بهلوی که بدون تردید و عقیده‌من بزرگترین پادشاهان ایران پس از اسلام بود و تا آخرین روز حیات که حاضر و ناظر بود جز عظمت ایران و سعادت ملت خود آرزوی نداشت .

پس از وفات اعلیحضرت پهلوی

پس از اینکه فوت اعلیحضرت مجدد گردید و بزشکان و سما اعلام کردند بلادرنک با حضور دکتر تنکین اتفاقها مهر و موم شد آنگاه با حضور دادستان شهر و وکیل اعلیحضرت از کلیه اسباب و اثاثیه شخصی اعلیحضرت که اشیاعه قیمتی در آن فقط یک قوطی سیگار و چند سکه و ساعت طلا بود، صورت بر داری شدو بتعویل مدعی الموم درآمد، تا بعداً قرار نقل و انتقال آن داده شود
چون در آن هنگام بواسطه مشکلات جنگ و فقدان کشته و

بهترین وسیله درای فتح و پیروزی سپاه امیدواری است

معین نیوتن تاریخ ورود و خروج ناچار جنازه مدتی در ژوئن نسبورک می‌ماند، قرار بر این شد که پس از انجام تشریفات مذهبی برای حفظ جنازه آنرا مومنیائی نمایند

مراسم مذهبی با سادگی انجام یافت و سپس جنازه را به محلی که در آنجا مومنیائی مینمودند بدون هیچگونه تشریفاتی انتقال دادند و پس از مومنیائی جنازه را در تابوتی نهادند

هر ۱۰۰م هفدهم

شب هفت، والاحضرت شاهدخت شمش، باتفاق والاحضرت های شاهپور در حالیکه هر یک دسته گلی در دست داشتند برای خواندن فاتحه و زیارت پدر خود، به محلیکه جنازه را در آن قرار داده بودند و فتند و در اینجا والاحضرت با چشمی اشکبار گلی بسینه پدر خود زدند.

چون روزهای غم انگیز مانم و سوگواری سپری شد، والا-حضرت مصمم باز کشت بتهران شدند و در حالیکه من در خدمتشان بودم به «دوربان» عزیمت نمودند و از آنجا بوسیله هواپیما بسوی قاهره و تهران مراجعت کردند و من نیز بار دیگر به ژوئن نسبورک بر گشتم.

پس از آنکه بژوئن نسبورک بر گشتم راجع بتاریخ حمل جنازه با دکتر تنکین مذاکره کردم ولی چون تاریخ ورود و خروج گشتهای کاملاً محروم بود، دکتر تنکین هم اظهار بی اطلاعی کرد و همینقدر اطمینان داد که با نخستین کشتی که بر سر جنازه بقاهره حمل میشود و پس از چند روز حسب الامر اعلیحضرت همایون شاهنشاهی، والاحضرت های شاهپور در حالیکه من هم در خدمتشان بودم بطرف قاهره حرکت کردند و تا هنگامیکه جنازه بمصوب رسید در قاهره بودند و در مراسم باشکوه تشییع جنازه در قاهره شرکت کردند ولی من روز قبل از رسیدن جنازه بمصر حسب الامر بتهران حرکت کردم و پس از مدت سه سال اقامت در غربت، بدیدار وطن عزیز خود نائل گردیدم

خدنده بهترین اسلحه چذک بار نلد گیست ((آناتول فرانس))

از آبادان

اژر. آفای جواد عامری (کرمانی)

هن و این آرزو ها ؟ ۱۴۰۰

و شادر جوانی و خوش مهر رخ باری
خوش ما نند من دلداده ای همچون تو دلداری
خوش طرف گلستانی و دامان چمن زاری
(لب آبومی ناب و شب مهتاب و فصل گل)
نوای آبشرار و بانک نای و نمه بل-بل

نسیمی بگذرد دامن کشان از روی صحرائی
فشنید درهوا هر لحظه عطر بهجت افزایی
خوش آنکونه دورانی چنین فصلی چنین چایی.

بدور از دیده دشمن ، نهان از چشم بیگانه
سر تو دامن من ، دست مین دامان بیمانه
خوش اصل و خوش از گلشن مهر تو گل چیدن
خوش بازو بیازوی تو در بستان خرامیدن
نشستن ، خاستن ، گفتن ، شفیدن ، باده نوشیدن
رخ تو چشم من دست صبا وزاف بر چیزت
لب من ، لعل شهر آمیز شور انگیز شیرینت
خوش بوسیدن از سر تاسر چاک گریبانست
گهی زاف بریشان و گهی چشمان فتانت
گهی لب گاه غبغ گاه سینه گاه پستانست !
گرفتن از چنین شب داد شبهای جدائی را
زنو آغاز کردن پر روز گار آشنازی را
خوش آری خوش آنکو نکاری مهربان دارد
دلی شاد و سری پر شور واقبالی جوان دارد
بفصل گل بطرف باغ و بستانی مکان دارد
امان از من فغان از تو ، درین از درد شیدائی
هزاران داد از روز فراق و شام تنها ای

خوشا گل خرما بلبل ؛ خوشا آن نفمه خواهیها
خوشا هشت و خوشا دلداد گیها، دلستانی ها
خوشا آن کامجوئی ، کامیابی ، کامرانی رها
من وابن آرزوها ! راستی شاید جنون دارم !
عجب امیدی از بخت سیاه واژگون دارم !

سر گنجگهین ۸۰

از آبادان

کفتم بدوسست تلمخ شد از دورب تو کام
لب بر لبم نهاد که شیرین چنین شود
بکدم لبس مکیدم و هیچم گمان نبود
کازرده از لبم لب آن مه جیبن شود
لیک او بخشم آمد و لب کند و دور شد
ای جان فدای اطف چنین نازنین شود
دانست پخود که شهد لبانش زنده بود
دان، رو ترش نمود که سر گنجگهین شود

آقای جواد عامری

گفتار بزرگان

سیاست یک سوهان بی صدائی است که فرسوده میکند و
آهسته آهسته به منظور خود میرسد .
موتسکیو

گاهی سکوت بیش از تمام حرف ها مقصود را ایان میکند

از آثار آقای ملک الشعرا بهار
نایابدۀ مجلس و استاددانشگاه پر ۵۵ همیفها

م مخ-ور ایدل که جهان را قرار نیست
ذاینه هنگامه یکی پایدار نیست
حشمت و جا هش هم جزو هم صرف نه
عزت و نازش هم جز مستعار نیست

آنچه مجازی بود آن هست آشکار
و آنچه حقیقی بود آن آشکار نیست
هست یکی بردۀ جنبدۀ بدیع
کز بر آن نقش و صور را شمار نیست
برده همی جنبند و ساکن بود صور
لیک بچشم تو جز از عکس کار نیست
برده نه بینی تدو و بینی که نقشها
در حرکاتند و یکی بر کمار نیست
پنداری کانهه را اختیار هست
لیک یگی ذ آنمه را اختیار نیست
ور بتو این راز هویدا کند حکیم
خندی و گونی که مرا استوار نیست
هره پرده بدرایند و بگذرند
هیچ کسی را بحقیقت قرار نیست
برده شتابان و در آن نقشها روان
ف آنمه جز شبدۀ برده دار نیست
نیست ترا آ گهی از راز پرده دار
زانکه ترا در پس این پرده بار نیست
جنک و جدل بینی و گرد و غربو کوس
لیک در این هرصه بجز یکسوار نیست

آنکه هیتواند نسبت به یکی دیگران ناپاس باشد

پرده مکرر شود و نقشه‌اش ایک
 پرده گشاپنده جز از کردگار نیست
 آنچه بنزدیک تو کوهست و بصر و بر
 جز که بدستی دو سه بریک جدار نیست
 و آنچه بسوی تو بود لشکر و حشم
 سوی خرد خزد و سه نقشی فکار نیست
 شو بحقیقت نگر ایراک حس آ و
 شبیت ناک است و حقیقت شمار نیست
 قوت سمع و بصرت چونکه شب، یافت
 هم بحواله دگرت اعتبار نیست
 کار جهان جمله فربیست و شعبدہ
 راستی در همه روزگار نیست
 ما و تو و خواجه بدین پرده اندرین
 زانکه ازان دابر کسرافرار نیست
 هر کسی اندر خود نیروی خویشن
 شغلی پذیرفت و جز آنش مدار نیست
 آنکه تو بینی که همی هست بختیار
 و آنکه تو بینی که همی بختیار نیست
 هردو به نزدیک حقیقت پرا برند
 یکسر مو فرق درین گبرو دار نیست
 شمشعه ابر پرا کنده در شفق
 کم ز یکسی کبکبة اقتدار نیست
 مخزن با قوت بود پیش دیده لیک
 پیش خرد جز و دود و بخار نیست
 جز ره تق-وی ز در اعتماد نی
 جز ره دانش ز در افتخار نیست

از دروغ گفتن بالک ندارد «شبلر»

گرچه بدیوست جهان لیک بی بقا است
 هیچ گوارنده چنین ناگوار نیست
 کار چو اینست چرا غم خورد حکیم
 غم خورد آنکه خردش دستیار نیست
 تا بنخوانی تو مر این را جفا و جبر
 جبر و جفا را بر صانع گذار نیست
 صنع خداوند جهان نظم کامل است
 نیز بجز جبر، ز نظم انتظار نیست
 عدل خدا را تو بمیزان خود منجع
 کفه عدل این کرده خاکسار نیست
 گر خردت هست غم نیستی مدار
 نیستی از بهر خردمند عمار نیست
 ور خردت نی غم نابغدردیت بس
 شاد زیاد آنکه بدین غم دچار نیست
 شاد زی و گسام دن و نان بدست کن
 گز حسد و کینه کسی رستگار نیست
 رو بجهان در نکر از دبدة (بهار)
 ایکه ترا خادم و خیل وزوار (۱) نیست
 زانکه بالام غم دهر مر همی
 درد زداینده چو شعر همار نیست
 غصه بیهوده بی زندگی مخور
 زندگی و غصه بهم سازگار نیست
 ۱ - زوار؛ معنی پرستار و خادم

سیاست و حکومت

بهترین حکومت ها سلطنت و فرمانروائی بر قلوب است
 نابلدون

بدوست خود دروغ بگو اگر آنرا افشاء نکرد هیقاواني

۸۰۰ اتفاقام رضا شاه پهلوی

شاه در خیابان کاخ سلطنتی بستتاب قدم میزد ، میرفت و بر میگشت ، تعامل آنرا نداشت که با ارامی گام بردارد یا توقف کند : از چشم شر بار ؛ از چهره بر افروخته تیره گون . از حرکات و سکنات بی اراده^۱ او ، نهایت خشنناکی و آشفته‌گی هویدا بود ، بخود می‌پیچید ، پابزمین میگرفت ، مانند شیرینکه بدام افتاده باشد می‌غزید و ناسزا میگفت : « ای ۰۰۰۰ بمن خیات کردید ، بملکت خیات کردید ، بمردم خیانت کردید ۰ ۰ * *

سرنشکرها ، افسران والا مقام ، با لباس مطرز بسردوشیها و نشانها ، با ظاهری زیبا و آراسته آرام آرام ، بکان یکان ازدر در آمدنند : هیچیک جز کمر شمشیر اسلحه با خود نداشتند ! وقتی شمارشان بدوازده رسید ؛ در کیار همان خیابان رده بستند بحال سلام . بیعر گت و بی کفتگو مدتی بجای ماندن و لی شاه بی اینکه بدانان ، یا بدر بانان بینان که درختان با غ را بناء قرار داده بودند توجه کند همچنان در حر گت بود ۰۰۰ همچنان ناسزا می‌گفت ... ناگهان ، وسی معا با چون شیر در نده ؛ چون اجل معلق ، بسوی آنان جست ؛ با چنک قوی ، اما سوزان ، گلوی آنرا که سرصف ایستاده بود سخت بفشد و گفت .

- ۰۰۰ تو دستور داده ای افراد را مرخص کنند ؟

-- خیر ۰۰۰ قربان ؛ چا کر در آن کمیسیون نبودم .

- پس کی عضو کمیسیون بوده ؛ ۰۰۰ خیانتکار کدام است ؟

- قربان ۰۰۰ بدستور ۰۰۰ افراد مرخص شدند .

شاه گرییان گناهکاری را که نشان داده بودند بچنگ آورد و بخوبیش در کشید . نفست با مشت ولگد ، آنگاه با کمر شمشیر او را کوفتن گرفت ، دیوانه وار فریاد میزد اسلحه مرا بیاورید ! ۰۰

حقیقت را بعد . به او بگوئی « فیلسوف » همندی

غرش هوئانک شاه کاخ و ساکنین آنرا بدرزه در افکنده بود ولی که میتوانست باسخ دهد ؟ در فضای باع کسی آشکار نبود ، آنها هم که در بناء درختان این منظره مخفوف رامینگر استند از بیم خود را بهم میفرشند که دیده نشوند ناگهان از گوشه باع یکنفر پیدا شد . اینک اسلحه بدست شاه میرسد ، دیگر کار تمام است . اینجاست که مرک بدھشتان را بین صورتها دندان مینماید ؟ همه میلرزند ؟ اینها از خوی و طبیعت شاه بهتر آگاهند میدانند او چگونه انتقام میکشد . ناگهان پرده عوض شد ! چقدر شگفت انگیز است !

شاه همینکه اورا می بیند دیگر گون میشود ، دستش از کار باز میماند ، وحشت و بیم زاید الوصف اورا فرا میگیرد ، شکسته بسته با فران فرمان میدهد خود را در یکی از اطاقها زندانی کنند ، بشتاب تمام بسوی او میروزد ، آری بشتاب تمام ، مگر او که بود ؟

تلفونچی مخصوص شاه ؟

تلفن کاخ شاهی با شهر های اطراف تهران پیوستگی داشت و پیمان چنین بود که هر وقت تلفونچی خبر یابد که سپاهیان بیکانه پیاپیخت روی نهاده اند بیدرنک شاه را در هر حوال که باشد آگاه سازد .

هیچکس ندانست تلفونچی بشاه چه گفت . فقط تا خی و ناگواری خبری را که آورده بود از اینجا میتوان فهمید که شاه بس از شنیدن آن بزر گفربن نشان افتخار و هنرمندی خود ، یعنی با گون سربازی را بدست خود کند و بایمان ساخت . دیگر نتوانست خود را حفظ کند ، تعادل قوارا از دست داد : ایستادن نتوانست - همانجا بزمین نشست و چون دیوانگان مبهوت و بیحر کت ماند ، اندیشه اورا جز خدا کسی نمیدانست .

چه منظره رقت انگیزی و ناگواری که شخص هر چه گینه جو و سنگدل باشد باز از تصور آن متالم و افسرده میشود :

وقتیکه به خوشبختی دیگران حسد بر دیم بدست خود

قرشی بینورم یا بخوردم

بچکس جرئت نداشت روی حرف اعلمحضرت متوفی رضا شاه بهلوی حرف بزند، درین تمام درباری ها و وزراء و کسانیکه بشاه نزدیک بودند، مختاری و امیر موافق و چند نفر دیگر این خاصیت شاه را از دورتر از دیگران درک کرده بودند و بهتر از دیگران مراعات میکردند.

وقتی شاه دستوری میداد، آن دهنی که در مقابل شاه با گفتن (نه) (نمیشود) (مقدور نیست) و امثال اینها بازمیشد تهدنی میخورد.

طبیب مخصوص شاه نیز این خاصیت شاه را درک کرده بود و حتی در دستورهای طبیب هم مراعات میکرد و وقتی شاه مبتلا به آنژین شده بود طبیب جرئت نمیکرد بشاه حکم کند که باید استراحت نماید یا فلان دوا را بخورد مختاری باو گفته بود دستورات بصورت پیشنهاد بعرض ماؤ کانه بر ساند مثل:

اعلیحضرت خودشان بهتر از غلام میدانند که باید دوست روز استراحت فرمایند بنابراین غلام از خاکپای ملوکانه استدعا دارد موافقت فرمایند لااقل چهل و هشت ساعت از تخت خواب بیانین نزول اجلال نفر مایند.

روزی شاه در حال تسبیح خود را ترشی ایکه باسر که تهیه شده بود کرد و بدکتر گفت. ها! ما این ترشی را میتوانیم بخوردیم.

دکتر که عادت کرده بود و می دانست که نباید به شاه (نه) بگوید اند کی تأمل نموده عرض کرد:

اعلیحضرت بهتر می دانند که سر که یکی از مواد مفید است و بدون استفاده نمیتوانند زندگی کند بنابراین که اعلیحضرت

عفو باقی برای خویش فراهم کرده ایم «پترن»

میتوانند ترشی میل فرخانید منتهی وقتی اسید بدن زیاد میشود و باید بوسایل گوناگون از اسید بدن کم کرد در آنوقت ترشی خوردن ضرورت ندارد.

شاه متغیر شده فرمود: چرا برای من فلسفه میگی؟! یک کلامه پوست کنده بن جواب بدء بخورم یا نخورم دکتر دستش را بدمتش مالیده ضمن یک تعظیم بلند بالا (جون نمیتوانست جواب منفی داده باشد) از طرفی هم سر که برای شاه خوب نبود) گفت: خانه زاده غلام عرض کرد راجح ترشی بله ۰۰۰ ترشی ۰۰۰ هم میشود خورد ۰۰۰ هم نمیشود اگر اراده اعلیحضرت تعلق بسکرید که ترشی بخورند، ما بندگان سک کی هستیم در مقابل اراده اعلیحضرت اظهار وجود کنیم و اگر اعلیحضرت میل نداشته باشد ترشی تناول فرمایند اینها میل نمیفرمایند شاه حوصله اش سرفته فریاد کردم تیکه اترشی بخورم یا نخورم دکتر این مرتبه دیگر دست پاچه شده و نمی دانست چه جوابی بدهد.

وقتی شاه دید دکتر جواب نمی دهد گفت: مرده شور ترکیب شما دکترها را ببرد باندازه یک گاو نمی فهمید، مرتبه هر بیره زنی میداند که آدم تپ دار نماید ترشی بخورد دکتر تعظیم بلند بالائی کرده گفت: قربان غلام هم میداند برای آدم تپ دار ترشی به است، منتها این احکام برای اشخاص عادی است و برای نابغه ای مانند اعلیحضرت اراده شاه اه ملاک است نه احکام عمومی، بنا بر این اگر اراده اعلیحضرت بخوردن ترشی تعلق گرفته باشد غلام سک کیست با اراده اعلیحضرت مخافت کند.

شاه دکتر را مخصوص کرده وقتی دکتر میخواست از اطاق بیرون برود. شاه فرمود آخرش نکفتی بخورم یا نخورم دکتر تعظیمی کرد عرض کرد: امر امر مبارک است خانه تو کر مخصوص املاک شاهنشاهی زادچه عرض کند.

اگر انسان به غصه امروز خود رنج دیر و زوغم فردara

رضا شاه و پاک طبیب یهودی

در سال ۱۳۰۵ بر اثر قحطی و هجوم مردم باداره ارزاق جمعی فقیر در ملایر کشته شدند. بطوطی که رضا شاه برای رسیدگی ب موضوع بملایر آمد و برای اینکه بداند کشته‌ها در زیر پای مردم از بین رفته‌اند یا در اثر ضربت مأمورین طبیبی را که اجساد را معاينه کرده بود احضار داشت.

این طبیب یهودی بود و طبیب بهداری ملایر حساب می‌شد و بقدرتی ترسو بود که در برابر دوسای ناچیز ادارات محل جرئت نشستن و حرف زدن نداشت.

وقتی مأمورین شهر بانی بدنیال او آمدند و گفتند که شاه تورا احضار فرموده است تزدیک بود از ترس جان از تنفس پرواز کند بهر وسیله بمامورین التصال کرد و حتی پول داد که او را نادیده بگیرند و را پرت بدنه‌ند که بیشتر در شهر نیست مفید واقع نشد بیچاره یارانی نداشت که لباسش را پوشد زن و خواهرش لباسش را بر تنفس پوشیدند و او را تادم در آوردند و رات را بالای سرش گرفته روانه‌اش کردند بیچاره دکتر رنک از صورتش پریده و رعشه بر انداش افتاده و هر قدم که بجلو می‌رفت ترس و وحشت بیشتر بر او مستولی می‌شد تادر اداره حکومتی که شاه وارد شده بود رسید اینجا دیگر چنان قدرت خودداری و تملک نفس از دستش بذر رفته بود که زیر بازو بش را گرفتند و او را باطاق حکومت وارد کردند ولی بیچاره حالت ضعف برایش عارض شده‌بی اختیار در وسط اطاق به زمین افتاد هرچه حکومت ورئیس دادگستری محل باو چرات داشتند حتی نتوانست جواب بگوید از طرفی آمدن دکتر را بشاه اطلاع داده بودند شاه حکومت را خواست و پرسید پس دکتر را چرا نمی‌آورید حکومت گفت قربان الان شرفیاب می‌شود ولی دکتر چنان در حال ضعف و تشنج افتاده بود که قادر بخیر کت نمی‌بود مجدداً شاه پرسید پس

افزایید هقدار او هرچه باشد به آسانی هیئت و اند تحمل گند

دکتر کجاست حکومت عرض کرد آن اطاق است الان شرفیاب می-
شود شاه بی تامیل بطرف اطاق مجاور وفت و پرده را بالازده داخل
اطاق شد کسانیکه آنجا بودند تعظیم کردند و سراسر این زبر بازو های
دکتر را گرفتند و بلند کردند ولی دکتر زبانش نیز بند آمد و بزمین
افتاد و در چلو شاه نقش کف اطاق شد شاه ازا او پرسید مگر مریضی
دکتر چند دفعه مثل لالها چیزی گفت ولی هبج مفهومی نداشت و پس
از آن دیگر صدایش در نیامد. رضا شاه خندید و گفت واقعاً از چه
کسی من میخواهم تحقیق کنم باید این مرد که بهودی باشد. حکومت
عرض کرد بله. شاه گفت اورا بیرون ببرید و خود باطاق اولی بر گشت
حکومت و روسای محل دست و پایی دکتر را گرفتند و مثل یک جسد
بیجان تا در اداره حکومتی آوردند در آنجا زن و بچه های او که
اورا دیدند شیون میکردند دکتر بشیون آنها بهوش آمد و اطراف
خود را نگاه کرد و نفس راحتی کشید و کم کم جانی گرفت واو را
بمنزل بردند ولی تا یک‌هفته دکتر مریض بود و از خانه نمی‌توانست
بیرون بیاید.

قلم گیر و نام از قلم وام گن

دوات ای بسر آلت دولت است
بدو دولت تنند را رام کن
چو خواهی که دولت کنی از دوات
الف را ذ پیوند تا لام کن
دوات از قلم نامداری گرفت
قلم گیر و نام از قلم وام گن
شهاب الدین ادبیب صابر

گسیکه امیدواری را وسیله هشاش خود قرار بدهد

پیکمایت بعد از نصف شب

معمولًا اعلیحضرت ساعت ۹ با اندرون میرفت شبی قبل از آنکه اعلیحضرت با اندرون بروند مرا احضار کرده فرمودند تو شبهای بخانه ات میروی.

عرض کردم بله فرمودند امشب را همینجا بمان ماشین را هم گفته ام حاضر کنند جائی نزد اعلیحضرت تشریف بردن و من دل تو دلم نبود، فکرم هزار جا میرفت سالها بود اعلیحضرت شب حرکت نمیکرد و با ما کاری نداشت، وقتی با اندرون میرفت تو کرها طبقاً مرخص میشدند، پیش خودم فکر میکردم اعلیحضرت با من چکار دارد، ماشین برای چه خواسته کجا میخواهد برود.

توی اطاق روی کاناپه با لباس دراز کشیدم چرت میزدم خواب ویدار بودم، هر وقت خوابم میبرد بتصور اینکه صدای پای اعلیحضرت می آید از جا میجسم، بیدار میشدم، بدحالی داشتم بدتر از جان کنند بود، خوف و ترسی که از اعلیحضرت در دل تو کرها بود درمن کتر بود ولی با این حال چون برخلاف ترتیب معمولی اعلیحضرت ماشین خواسته بودند و من هم گفته بودند نرخیا م ناراحت شده بودم.

از ساعت ۵ تا ۸ پیکساعت بعداز نصف شب بی نهایت دو زحمت بودم تا بالاخره صدای پائی بگوشم خورده از جا بلندشدم هنوز بدر اطاق نرسیده بودم اعلیحضرت وارد اطاق شدند یک قبضه تفنگ بدست اعلیحضرت بود، تفنگ را بمن دادند فرمودند بیان دو قدم که رفتند بطرف من بر گشته فرمودند تفنگ پر است مواظب خود باش.

در میان تاریکی اعلیحضرت قدم بر میداشت برخلاف معمول مراقب بود صدای نکنند. بعد از آنکه از پیج و خم دو خیابان گذشتیم از دور سیاهی بنظر رسید، اعلیحضرت مکث کرده فرمودند

احتمال دارد از گرسنگی اهیر د «فرانکلن»

برو بیین ماشین حاضر است وقتی جلو رفتم دیدم یکنفر توی ماشین نشسته ولی تاریکی شب مانع بود اورا بشناسم، یدالله خان که بمجرد دیدن من درب ماشین را باز کرده بود پرسیدم ماشین حاضر است.

چواب داد بله در این وقت اعلیحضرت هم رسید و بدون اینکه حرفی بزنند سوار ماشین شده شوfer اجازه خواست ماشین را روشن کند شاه فرمود خیلی بی سرو صدا باید حرکت کنی و بعد بطرف من متوجه شده فرمودند هیچکس نباشد بهمدم رفته ام منکه نمی دانستم اعلیحضرت کجا میروند پس این سفارش چه بود؟ گفتم شاید حرکت از قصر مجرمانه باشد

وقتی خواست ماشین حرکت کند بن فرمودند تو میمانی یا می خواهی شهر بروی عرض کردم اگر اجازه فرماید شهر میروم، فرمودند بیا بالا اتومبیل به راه افتاد از در قصر سعد آباد بیرون آمدیم تا وقتی بشهر رسیدیم که اعلیحضرت با کسیکه در ماشین نشسته بود صحبتی نکردند سرچهارراه پهلوی من از ماشین پیاده شدم و ماشین بطرف مغرب رفت

یکساعت و نیم بعداز نصف شب، پایی پیاده خواب آلود بطرف متزل رفتم و تمام فکر و حواس متوجه این بود که اعلیحضرت برخلاف معمول چرا سوار شدند و کجا رفتند، بسمتی که اعلیحضرت رفت فکر میکردم از آن طرف راه قزوین است شاید هم بیاغشاه رفته باشند بالاخره چون فکرم بجایی نرسید خوابیدم

یکساعت بعداز ظهر روز بع در حالیکه تمام نوکرها از غیبت اعلیحضرت در تعجب بودند صدای بوق ماشین بلند شد و اتومبیل گردآورد وارد باغ سعد آباد گردید

تا چند روز هیچکس نمی دانست آن شب اعلیحضرت کجا رفته بودند ولی احضار سرتیپ زاهدی از رشت و بی مهری شاه نسبت بقاهم مقام تاحدی معلوم کرد که احتمال دارد آن شب را شاه بکیلان رفته باشد

سختی و هشتگ استادی است که بزرگترین رجال عالم گهر

بعد ها معلوم شد که آفای قائم مقام راجع بمسئله تقسیم آب از آفای میرزا کریم خان رشتی دلخوری داشته است و نزد شاه از ایشان سعادت کرده بعد ها معلوم شد که حرکت شاه بر شاه برای این بوده که شخصاً و از نزدیک قضیه را تحقیق کند و بصدق و کذب گزارشی که قائم مقام داده بود بی پیرند چون بعد از مراجعت از سفر رشت اعلیحضرت نسبت بقائم مقام بی مهر شدند معلوم میشود که کاسه ای زیر نیم کاسه بوده. **روزنامه آشفته**

فرماندار هدایت بر هنر در برابر رضا شاه

نظامنامه تشریفاتی سابق در قسمت تشریف فرمانی شاه به شهرستان ها مقرر داشته بود که فرماندار هر محل باید تاسه فرسخی با لباس عادی شرفیاب شده سپس ، از راه و پر اه بشهر عزیمت و با لباس رسمی در موقع تشریف در مدخل محل توقد و استراحت روسای ادارات را به حضور مبارک معرفی نماید .

فرماندار همدان هم بنا به همین دستور با لباس عادی تا سه فرسخی شرفیابی حاصل نموده بود پس از استجاهه برای این که به موقع برای معرفی روسای ادارات حاضر باشد پس از حرکت بلا فاصله اتومبیل خود را پشت سراتومبیل شاه قرار داده بود در صورتیکه مطابق معمول در مسافت ها پس از اتومبیل های اسکورت مخصوص و بعد از آن اتومبیل ملتزمن رکاب باید قرار داشته باشد بهمین جهت چون زدن را گذاشته بودند تا اتومبیل را متوجه و متوقف نموده ترتیب معمول را قرار سازند .

صدای بوقهای متعدد اعلیحضرت فقید را متوجه نموده بود که باید اتفاق غیر مترقبه و وی داده باشد از شیشه پشت اتومبیل نگاه و مشاهده نموده بود که یک اتومبیل نا شناس در دنبال اتومبیل سلطنتی در حرکت است برای آنکه از جریان مسبوق شوند دستور

(جرمی تیلور)

شاگردی و خدمت اور استهاند

توقف به شو فرداده و ناچار اتومبیل فرماندار همدان هم متوقف می گردد
شاه پیاده شد تا بداند چرا بر خلاف معمول این اتومبیل
در دنبال اتومبیل سلطنتی در حرکت است به محض نزدیک شدن
فرماندار همدان را لخت و با پیراهن و زیرشلوار در اتومبیل خود
مشاهده می نماید البته فرماندار بیچاره در مقابل سوال شاه زبانش
بنده آمده و نمی تواند با علیحضرت پاسخ مقنع بدهد .
خواهند گان با آن ابهت اعلیحضرت فقید و وضع فرماندار
همدان میتوانند حدث بزنند که چه وضع مضحک و غیرقابل توصیفی
پیش آمد .

به رحال شاه در حالیکه از این پیش آمد هم متعجب و هم
عصبا نی بوده سوار و شهر عزیمت می نماید فرماندار هم از راه و
پیراهن خود را به شهر سازیده و با لباس رسمی در موقع تشریف
فرمایی برای معرفی روسای اداره ها حضور می یابد ولی بواسطه
بیش آمد بالا زبانش یارای بیان نداشته تا اینکه در اینجا مورد
بی مرحمتی واقع می شود و اعلیحضرت خودشان شروع به صحبت
با روسای ادارات می نماید

شب این موضوع در پیشگاه اعلیحضرت مورد مناقشه واقع
می گردد و چون فرماندار هم یکی از مردان خدمت گذار و صدقیق
بوده از طرف ملتزمهین رکاب خدماتش بعرض میرسد و پس از تحقیق
معلوم می شود که فرماندار لباسهای خود را در اتومبیل گذارد
تا قبل از رسیدن به شهر در راه بوشیده و بموضع بتواند برای انجام
تشریفات حاضر شود .

وبلا فاصله پس از شرفیابی درسه فرسنخی و عزیمت به شهر
لباس عادی خود را از تن خارج و کاملا لخت میشود که لباس های
رسمی را در بر نماید اتفاقا این موقع از بد شانسی مصادف با توقف
اتومبیل شاه می شود و وضع مضحک بالا پیش آمد می نماید .

در همان شب رضا شاه پس از استحضار از این چریان
فرماندار را احضار و مورد توجه و مرحمت قرارداده به آقای شکوه
هم دستور می دهد که نظامنامه تشریفاتی را اصلاح نماید .

بِقَلْمِ عَالَكَ

اقتباس از یاد داشتهای یکی از ملتزمین رکاب رضا شاه:

رَضَا شَاهُ دَرْ چَنْگَالِ پَزْشَكِ جَسْوَر

رئیس ییهارستان بدون اینکه شاه را بشناسد با او
گلاویز شد ولی همه نیکه او را شناخت از هوش رفت

شاشه سالی دو بار بخطه مازندران سفر میکرد
یکبار در فصل بهار و بار دیگر در پائیز در این
سفر بدشت گرگان نیز می رفت و در اسدوانی
تر کمنها که بسیار بدان علاقمند بود حضور
می بافت . در طی راه باوضاع شهرها رسید کی
می کرد و مخصوصا وضع محصول و در آمد املاک
خود را که در مازندران فراوان داشت بدقت در مد نظر میگرفت .

صرف نظر از آنکه املاک رضا شاه بیشتر در مازندران بود ،
اصولا چون مازندران سقط اراس او بشمار می رفت، هم مورد علاقه
او بود هم مورد اهتمام اولیاء امور .

توجه یک از استانهای دیگر مبذول نمی گشت .

برای نمونه شهر شاهی را مثال می آوریم : این شهر
کوچک که در سرراه تهران و ساری و با بل و بندر با بلسر واقع شده
پیش از آنکه مورد توجه رضا شاه قرار گیرد، دهی بود بنام «علی
آباد» و هنور هم مثل معروفی است که میگویند : « مکر ملی آباد
هم شهر بسته » و لی «علی آباد» یعنی شاهی واقعا در زمان رضا
شاه یک شهر حساسی شد و چون کارخانه های قماش و قند دو این
شهر بکار افتاد، بینداشت آن نیز توجه خاصی مبذول گشت و بیمارستان
بزرگ و پاکیزه ای طبق آخرین سیستم در آن ساختند .

حوالی سال ۱۳۱۴ بود که وزارت بهداری در مورد

هذو زدر زمانه دقایقی هست که از سر اسر گذرشته پیر یعنی تقریبا

بیمارستان شاهی شهر کوچک ولی حسامی که در سرراه رضا شاه بود- اشتباه بزرگی مرتکب شد و آن اشتباه این بود که یکی از بزشکان قدیمی وزارت بهداری را که در خازن اولاد «جهان بانی» بود، برای است بیمارستان شاهی گماشت . غافل از اینکه جهان بانیها مورد دبی مهری رضا شاه هستند . ولی خوشبختانه آن پزشک خود متوجه این نکته شد و پیش از آنکه موسم مسافت رضا شاه فرار وسد، استهفای خود را از آن پست بوزارت بهداری نوشت و وزارت بهداری هم چون متوجه موضوع شده بود، فوراً او را از شاهی بجای دیگر منتقل کرد و پزشک دیگری را ولی باز هم بی مطالعه و در کمال عجله بجای او گماشت .

این پزشک خارجی بود و گویا فارسی هم درست نمیتوانست حرف بزنده و تازه با ایران آمده و استخدام وزارت بهداری شده و شاید از اخلاق و رفتار و رویه پهخصوص پادشاه زود خشم ایران نیز چیزی نمیدانست .

آن سالها هنوز قطار راه آهن تکمیل نشده و ریل گذاری صفحات شمال پایان نرمیده بود . رضا شاه با اتوبوی سفر میکرد و چنانکه گفتیم، در هر شهر بفراغور اوضاع آن توقف و سر کشی می نمود . ولی در شاهی چون موسسات بزرگی داشت بیشتر توقف و دست میکرد و سر کشی های او که کاهی انداز مسئولین امور را به لرزه می انداخت و اقما طاقت فرسا بود . زیرا هوش و حافظه و دقت رضا شاه بنا بمثل معروف : مورا از ماست می کشید !

آن سال رضا شاه بمجردیکه در شاهی توقف کرد بیکسره بس راغ، بیمارستان نوبنیاد شاهی رفت . هیچکس فکر نمیکرد که شاه قبل از هر جا ببیمارستان سر بزنه . از اینرو ورود او ببیمارستان تقریباً غیر مترقب و ناگهانی شد .

رضا شاه با ملتزمین رکاب از دریه مارستان داخل کرید و آن شد در ودیوار را تماشای کرد و از آنجا بحیاط رفت . هیچکس هنوز در بیمارستان بس راغ او نیامده بود . از رویس بیمارستان هم

بزرگترین قربانیهای بشر از دست دادن معشوق است

خبری نبود . ملتزمهین رکاب از این باست مشوش بودند و من دانستند که رضا شاه رفته رفت عصبانی میشود .

شاه چند لحظه گلکاریهای باعچه بیمارستان را تماشا کرد و بعیال خود بتالی میگذراند تا شاید کسی برای عرض گزارش و راهنمایی بحضورش مشرف شود . ولی چون رضا شاه مخصوصا در مسافرتها بسیار ساده لباس میپوشید ، اگریکی از برستاران هم اورا آنجا دیده بود بشورش نمیرسید که این اعلیحضرت باشد .

اتفاقا بزرگ بیمارستان در آن لحظه در اطاق عمل بود . هیچکس حق دخول نداشت و در اطاق را هم از داخل بسته بودند . خوب شیخناه در همان لحظاتی که از جانب رئیس پلیس چندین نفر در بدر دنبال بزرگ شده بود ، او کار خود را تمام کرده با پیش بند خون آسود و دستی که در دستکش لاستیکی عمل بود و آلات و عمل را بکردن و شانه خود آویزان کرده و خلاصه سرو وضع بسیار نامناسبی برای استقبال شاه داشت ! درست معلوم شد که با خبر دادند یا خودش بطور اتفاق از اطاق عمل بیاعچه بیمارستان آمد که بدفتر کارش برود آنجا با همان دل و بیز هیچ خود مواجه با «اعلیحضرت همایونی» و ملتزمهین رکاب شد و تازه درین لحظه نیز چون تا آن روز پادشاه ایران را ندیده بود آن سر باز صورت سوخته بلند قدمی که وزراء و مسئولین امور دولت هم با چند قدم فاصله در مقابلش با خضوع و خشوع تمام ایستاده اند ، رضا شاه باشد ؟

رضا شاه هم بس از آنکه رئیس بیمارستان را آنهم بس از آنهم تا خیر تازه بآن وضع و قیافه در مقابل خود دید کمان کرد که باو گفته اند شاه در انتظار است واهم با چنین خونسردی و سرو وضعی بحضور آمده ، یکدفعه از جادر رفت و شلاق دستی خود را که برای اینگونه موقع همیشه در دست داشت بیمه با بس روروی دکتر نواخت و دکتر بیچاره بگمان اینکه از کسان مریضی که عمل کرده مزد خود را چنین دریافت میدارد ؟ غافل و بی خبر از همه جا ، پس از

از شنیدن خبر کار های شرافتمدانه خویش خجالت مکش

خوردن شلاق ، غرشی کرد و با همان دستهای لاستیک پوشیده و بیشند خون آلود با رضا شاه گلاویز شد .

ملتزمین رکاب و قتی وضع را پنهان و خیم دیدند ، بفراست در یافتند که حواس بیچاره دکتر خبلی از مرحله بر است و با تشویش اضطراب هرچه تمامتر پیش دویدند و او و رضا شاه را از یکدیگر سوا گردند و چون نمیتوانستند در حضور شاه ، او را پزشک گنج معرفی کنند : بایباء و اشاره وزیر گوشی آن «حقیقت مهیب» را باوفهمانند و دکتر بد بخت همینکه شستش خبردار شد و فهمید که با شخص اول مملکت ، آنهم کسی مثل رضا شاه گلاویز شده است ناگاه توازن خود را از دست داد ، زانوانش سمت شدو ورنگش که تا لحظه‌ای پیش از فرط خشم سرخ شده بود یکدفعه مثل گنج دیوار سفید شدو چنان وحشت‌زده گردید که نتوانست سر پا بندشود و یکباره از حال رفت .

در یکی از اتفاقهای کوچک بیمارستان بس از آنکه چناب بزشک را بضرب «اتر» و «تنتور والرین» بهوش آوردند همینکه چشم گشود و بیاد ماحرای چند لحظه پیش افتاد بی اختیار از جا برخاست و در نهایت احترام و با خضوع و با خشوع تمام ، در مقابل افسر یکه لباسی بظیر رضا شاه پوشیده و آنجا ایستاده بود تنظیم کرد . ولی چون با خنده و قمه اطرافیان مواجه شد در یافت که شاهرفت و فقط خدا باید بعاقبت اور حرم کند ؟

اتفاقاً رضا شاه خود باور حم کرد و بس از آنکه حال اورا در مقابل خود بدان منوال دید ، فهمید که بزشک او را بجا نیاورده است و در تمام راه که از شاهی بیابان میرفت ازین واقعه می‌گفتند . ولی با تواندار مادران گفته بود :

— بزشکی که مرا نشاند ! امر این را چگونه تشخیص میدهد و دستور عزل او را داد .

اتفاقاً رضا شاه چون آنسال در دیبا داشت ، گبیوه ملکی بیا کرده بود و بزشک جوان فکر شن نمی‌رسید ^۱ ، پادشاه کشوری ممکنت تایین حدساده بوش باشد

دو دوست هاند دو دستند که آلایش یکدیگر راهی شویند

سعی و عمل

آخر طبع چنان آفای سعی (ادب السلطنه)

ذ دوش خلق اگر نتوانی گرفت بار
 باری بدوش خلق مده بار خود قرار
 گودن ذ بار منت مردم بکش ولیک
 خالی مکن تو شانه خدمت ذ زیر بار
 عادت بمفتخاری و تن پروردی مکن
 کن خوان دیگران نشود مرد بزمخوار
 خود کار کن ذ خون من کس خونش بر مچین
 خود رنج بر زنعت کس تو شه بر مدار
 این پنجه دلاور و بازوی زورمند
 در پیشتر تو ساخته اند از برای کار
 پابد که پنجه ات نشود رنجه از عمل
 باید که بازوی نشود خسته از فشار
 مردم برای خدمت یگدیگرند و هست
 آسایش و بقای جهان را بر آن مدار
 در سایه وظیفه و سعی و عمل بود
 مردار و سبله ای طلبد بهار افتخار
 از کاهلی بوقت عامل اجتناب کن
 عمر عزیز را مده از دست زینهار
 نیروی روح و قوت دل باید چه غم
 گر ظاهرت دژم بود و پیکرت نزار
 مردی بزلف وریش و کلاه و عمامه نیست
 این ساز و برگها نشود مرد را شعار
 مردی بفضل و دانش و تقوی و راستی است
 مرد این کند ذ جمله اسباب اختیار

حقیاس ارزش مرداههمیتی است که به ارزش وقت خود میدهد

تنها سخنوری نکند کار را تمام
 از حد لفظ چند قدم بیشتر گذار
 دعوی مکن حقیقتی اریافتی بگوی
 صورت بهل و گر بودت معنتی بیار
 خود را مده چنانکه نشی جلوه پیش خلق
 زیرا نهفته تو شود روزی آشکار
 گر یادگار دوره خوبی بدان مناز
 در توده بین که از توجه مانده است یاد گار
 کی جز بنام نیک ، خردمند در جهان
گیرد علاقه ایکه جهان نیست پایدار
 خدمت بخلق تربیت مردم است و بس
 در این محیط رشت خطرناک نیک بار
 مردم اگر بدند تو خود خوب شو که گل
 گل باشد ارچه جای کند در میان خار
 در انتباه خلق سخن کرد هر چه کرد
 بعد از سخن صلابت شمشیر آب دار
 با لهجه حقیقت و لحن موافقت
 اندر گوی و پندده و پای در فشار
 ورنشوند خسته مشو ، دم فرو مکش
 بر گو هزار کرت و برخوان هزار بار
 باشد که دست مو هاظه بر جان درد حجاب
 باشد که صیقل سخن از دل برد غبار
 اخلاق ما از آن شده فاسد که در همند
 افراد غیر پ صالح و قوم صالح دار
 فرقی میان خوب و بد و نقد و فلب نیست
 گوهر نشسته پهلوی خرمهره در قطار

مگر یه در هوقع هصیبت همانند بارانی است که

موهون نگشت جامعه ما جزا زد و چیز
 تعظیم بی نهایت و توهین بی شمار
 تعظیم ما بدسته نالایق پلیید
 توهین ما به مردم پاک بزرگوار
 دار از برای دزدان بر باشد و لبک
 اینجا بدست دزدان باشد طناب دار
 این وضع ناگوار سبب شد که میکشد
 احساس مردم متهمب با تھار
 کو آن زمامدار توانا که خاتمت
 بخشش زیک اشاره بدین وضع ناگوار
 تا دست انتقام نماید برون ز غریب
 بهبود حال را نتوان داشت انتظار

هگاهی از چشم هگس!

عکاسان آماتوری می دانند که اگر ذره یعنی دوربین
 عکاسیشان زاویه‌گی کمتر از پنجاه درجه داشته باشد
 نخواهند توانست عکاسی کنند
 اخیراً عکاساً ییکه شغلشان عکاسی است موفق شده‌اند
 با عدسی‌هایی که زاویه آن خیلی بزرگست عکس‌های
 دقیقی بردارند که زاویه آن به ۱۴۰ درجه برسد
 تکنیسین های آلمانی از این مرحله هم با را
 فراتر گذاشته توانسته اند با زاویه ۲۱۰ درجه عکس
 برداری کنند یعنی درست از بشت دوربین عکاسی می
 توانند عکس بردارند و این دوربین باندازه‌ای اشیاء
 کوچک را می بینند و از آن عکس برداری میکنند که
 می توان گفت فی المثل از چشم مگس بخوبی عکاسی
 می شود

دو صحرای لم بزرع بیارد «فرانسو اگویه»

تفتها

افر طبع : آفای بروز ناتل خانلری

بمحکاهی چو مهـر تهـا گرد
خـیـزـم و دـوـ بـرـاهـ بـکـذـارـم
دل زـدـودـهـ زـیـادـ هـرـ بـدوـ نـیـكـ
دـنـسـجـ وـ غـمـ رـاـ نـدـیدـهـ آـنـکـارـم
کـسـ نـدـانـدـ کـهـ منـ کـجاـ رـفـتـمـ
کـسـ نـدـانـدـ سـرـ کـجاـ دـارـمـ

نـفـسـ خـرـمـ سـحـرـ گـاهـیـ
زـنـنـکـ فـمـ بـسـتـرـدـ زـرـخـسـارـمـ
بـسـایـمـ اـزـ شـوقـ رـاهـ پـرـ،ـ کـبـرـدـ
دـشـتـ وـ هـامـونـ چـوـ بـادـ بـسـپـارـمـ
رـوـمـ آـنـجـاـ کـزـینـ دـغـلـ بـارـانـ
لـبـوـدـ بـاـ کـسـیـ سـرـ وـ کـارـمـ
دـسـتـ مـهـرـمـ کـشـدـ چـنـارـ بـرـ
کـهـ کـجاـ بـودـیـ اـیـ نـکـوـ بـارـمـ
چـشـمـهـ شـادـانـ بـزـیرـ وـبـمـ خـوانـدـ
کـامـدـ اـزـ رـاهـ بـارـ بـیـرـ اـرمـ
بـیـدـ بـنـ سـایـهـ بـرـ سـرـمـ فـکـنـدـ
تـساـ زـ گـرـمـایـ خـورـ نـیـازـارـمـ
مـنـ بـیـارـاـمـ وـ نـیـمـارـمـ بـادـ
ذـانـجـهـ اـزـ بـادـ آـنـ دـلـفـکـارـمـ
مـسـتـ ،ـ کـوـئـیـ کـهـ بـادـ بـیـمـوـدـمـ
شـادـ گـوـئـیـ کـهـ دـلـبـرـیـ دـارـمـ

نـیـاـیدـ اـزـ دـوـسـتـ بـیـشـ اـزـ آـچـهـ اـزـ بـوـیـ گـلـ وـ نـسـیـمـ صـبـعـ

باز گشت بجهوانی

لگارش : آفای حسینقلی هسته عان

در آن روز کارانکه حکمت و فلسفه
بیشتر در ماوراء طبیعت سیر میکرد و
حکما و ملاسقه با غیب عالم سروکار داشتند
واز آنجا ارمنانهای نیکو برای اهل خیر
صلاح می آوردند پیر مردی زنده دل که
افزون از صد سال داشت و از زبر ابرو
های سفید و آویخته خود بادو چشم درخشان و ناقد به جهان می
نگریست در دامنه کوهی بزرگ در میان غاری منزل داشت.

نیم فرسنخ دورتر از آنجا دهکده‌ای زیبا بود که در زیر
افق بازو در گنار رو دخانه خروشان پادر زیر سایه های درختان
آن مردمی بادوق بخوشی و کامیابی می زیستند، کار میکردند و
نان می خوردند، رنج می کشیدند و گنج می بردند.
براستی غم و اندوه در آنجا راه نمی یافت... اشتباه نشود

دنیا بی غم و رنج ممکن نیست آنجاهم خارج از دنیا نبود، ولی مردم
آنجا این میهمان شوم و بدشگون را بخانه و آبادی خود راه نمی
دادند، اگر گاه گذارش بدآنسوی می افتاد چون بادیکه بوزد و
بکندرد می آمد و فورا می رفت، البته غباری از خود بر جای می
گذاشت ولی مردم ده خیلی زودتر می توانستند آن غبار را از چهره
خویش واز محیط فرح انگیز خود بزدایند:

هر گاه که مصیبی روی آور می شد: پدر یا مادر خاندانی
بدرو دحبات می گفت، خانواده ای بداع جوان رعنایا یا کودک (بیانی
مبتلامي شد، سبل می آمد و خانه ها، درخت ها، مزارع و چراگاه هارا
می شست و می برد، مرضی هولانک گریبان فرد یا جمی زامی
گرفت وابن امور، حزن و اندوهی در دل یک یا چند نفر می افکند

هیتوان خواست توقع داشت «محمد حجازی»

غمدند گان بلادرنك اشك از چشمان خود متربه دست يكديگر را مي گرفتند و مي گفتند : نزد پير دانا رويم و درمان درد خود را ازاو بخواهيم :

بدامنه کوهی ميشنا فتند . پير دانا در مقابل غار نشسته بود با چشمان نافذش با آنها می تکریست . بالبان ناز کش بروی آنها لبغند می زد ، دست عطوفت بر سر شان ميسکشيد ، با کلاماتي کوتاه و دلشين بیخ غم را از دلشان برمیکند و نهال نشاط و خرسندي را بجای می نشاند .

هر درد را دار و آى برار نده و هر غم و رنج را تسلیم بفرآخور آن می داد .

رفته رفته بلاو مصیبت کمتر بسراح اهل آن ده می آمد ، زیرا مردم ده باندرز پير دانا هميشه علاج واقعه قبل ازو قوع می گرددند چون اصول صحت و نظافت و اعتدال را بکار می بستند مرک های بهنکام و ناخوشی های بيدرمان با آنها روی نمود چون گندم جو میوه و سبزی خود را نیکو می کاشتند و خوب مواظبت و مراقبت می گرددند هیچگاه روی آفت نمی دیدند ، چون بستور پير دانا در راه سیل سدهای سنگین و شکست ناپذیر ساخته بودند هر گز خانه ولاه ، باغ و بوستانشان در معرض سیل قرار نمی گرفت . . خوش بودند و می دانستند که برای بایداری این خوشی باید بکوشند و بیکار نتشینند .

عجبانی در وجود آدمی هست که دقت در آنها پرده از روی بسی اسرار و رموز بر می گیردو بسیاری حقایق را آشکار می سازد : آدمی در همه حال جویای دوام و بقا است ، می خواهد هميشه زنده باشد ، و چون زندگی هميشگی رادر جهان خود میسر نمی بیند می خواهد بيشتر زنده بماند ، صد سال بلکه صدها سال عمر گند ، غبار پیری بر چهره اش نتشینند ، بیش اجل بسرا غش نماید

جواني گر هی است که رشته طفو لیت را بکهولت می بندد

بدین گونه‌اند، حتی آن کسانیکه روز و شب در غم و رنج بسرمی برند و روی راحت و سلامت نمی‌بینند . . .

این خواهش و طلب، بیهوده‌بی اساس نیست، حس بقاو پایداری با فطرت بشر آمیخته است . . . آدمی احساس می‌کند که برای زندگی جاوبد آفریده شده و با ابدیت سروکار دارد . . میخواهد باقی و ابدی باشد، ولی مورد آنرا نیافته است . . نظر او کوتاه است و در ماوراء ابن جهان چیزی نمی‌بیند !

* * *

بس همه می‌خواهند باقی و جاویدان باشند، گرفتاران غم و رنج هم جز این آرزوی ندارند تاچه رسد به آنها که جهان را بشادکامی می‌گذرانند و روی غم و ماتم نمی‌بینند .
بنابراین درین دهکده ما بسیار بودند کسانیکه پیری، افتادگی، ناتوانی، مرک و نیستی را دوست نمی‌داشتند میخواستند همیشه زنده بمانند بالا اقل بیشتر زندگی کنند، پرنشوند، جوان بمانند و اگر پیر شوند بجوانی باز گردند ! این آرزو در دل همه بود ولی هنوز کسی آن را بجان نراند و به امید حصول آن قدمی بمنداشته بود .

بالاخره درین مردم قریب یکنفر باین فکر افتاد . با خود گفت پرداانا هر مشکل مارا حل می‌کند و هر درد مارا درمان می‌بخشد . این مرد هم چیز می‌داند و همه کارمی تواند . . از کجا معلوم است که حل این مشکل را از عهده برنياید و چاره ای برای دوام جوانی یا بازگشت آن نشناشد !

این شخص مردی بود که پنجاه سال از عمر خود را در راه پر پیچ و خم زندگی دنیوی گذرانیده و اکنون در شصت سالگی با حسرت بجوانی مینگریست برخوشیها و لذات آن حسرت میخورد و آرزوی جزاً نداشت بعقب باز گردد، باز جوان شود و چون جوانان از لذات حیات بپرسی بگیرد .

بدینختی این حسن را دارد که دوستان حقیقی را به مامی شناسد

با عزم جزم بدامنه کوه روانه شد، زانوی پیر دانا را به بو سید و بدوزانو روی در روی او بنشست. پس از بیان مقدمه‌ای طولانی منظور و مقصود خود را از نزیارت پیر بیان کرد و پای آرزوی خود را بیان کشید.

پیر دانا بخندن زنان با نگاهی تابت در چشمان او بینگر بست، سبس چشم ازاو بر گرفت واقعی دور دست و نا معلوم را مورد تماشا و مطالعه قرارداد؛ دقیقه‌ای چندبر این منوال باقی ماند. آنگاه روابآن مرد کرد و گفت:

- آری! باز گشت بجوانی ممکن است، چون ترا بی‌اندازه طالب می‌بینم و احساس شوق بی پایان در تو می‌کنم این راز را با تو می‌گویم و مفتاح این رمز و حل این معمار ابد است می‌سپارم... گوش هوش فرا دار. آنچه می‌گویم بدرستی بشنو، بخاطر بسپار و در موقع خود بی‌زیاد و کم با نجام آن همت بکمار، مرد با وجود و مسرتی وصف ناپذیر دست لاغر و سفید پیر دانا را بی‌وسید و مهیا شنیدن این اسرار بزرگ شد.

پیر دانا با صدای آهسته و ناگذ گفت:

- گوش کن، توهنوز پیر نیستی، هنوز مراحل زندگی را ناما اپنیوده‌ای... باز گشت بجوانی برای آنگس میسر است که پیر باشد پس شکری‌بایی پیشه کن تا عمر تواز هشتاد بگذرد... می‌بینم که نیز روی جسمانی و روحانی توخوب واستعداد تو کامل است و احساس می‌کشم که بهشتاد سالگی خواهی رسید. چون باین سال رسیدی، عصایی آهین و محکم بدست می‌گیری، یکه و تنها از این کوه سربلند که رو در روی هماست و قله رفیع خود را از بر برف و ابر پوشانیده است بالا می‌روی. مراقب باش که سستی و فتوی در همت روزی ندهد و اندیشه‌ای جزو صول بفرماز کوه و نیل به مقصود در توراه نیاید، با قدم‌های متین و محکم و عاری از شتاب صعود کن - چون بقله کوه رسیدی بایست و پیرامون خود بنگر - اگر با چشم بصیرت و عقل نظر

زن آئینه ایست که چهره‌های آرفته را

کنی راه حقیقت، راه زندگی جاوید را خواهی یافت و گزرنده بیش از دوراه در پیش باز خود نخواهی دید. یکنی آن راه که پیموده و دیگر راهی که ترا بچوانی بازمی گرداند. لحظه‌ای بایست و به تفکر پرداز، اگر تشویش و دودلی و هراسی در خود دیدی راهی را که رفته‌ای باز گرد و از باز گشت بچوانی چشم پوش و بر عکس اگر شوق خود را بر جای و عزم خود را محکم و تصمیم خود را قاطع یافته راهی را که رو در روی تست در پیش گبر و برو... ملتافت باش که چه میگویم، آن راه همان است که از آغاز سن، از کودکی تا هشتاد سالگی پیموده‌ای، راهی بس دراز است که صعود از آن هشتاد سال طول کشیده است ولی در مرحله نزول چند کامی بیش نیست — برو شاید بچوانی بهره‌ای از حقیقت بر گیری!

مالها بی در بی میگشت، مرد جوانی طلب هرچه پیرتر می‌شد اشتیاق بیشتری بچوان متندن در وی ایجاد می‌گردید و با حسرت بیشتری بر لذات و شهوت و خوشی‌های جوانی می‌گریست بارها بند پیش دانا رفته و ازا و خواهش گرده بود که زود تر از هشتاد سالگی به چستی‌بجایی جوانی رود و لی پیر دانا همیشه با لبخندی اورا امر بصربر می‌فرمود

بالاخره سال عمرش بهشتاد رسید و مهیای مسافت بسر ذمین جوانی شد.

چنانکه پیر و شن ضمیر گفت: بود عصاگی آهنین بدست آورد منتصر تو شهای با خود برداشت، با کسان و آشایان خود وداع گفت براه افتاد و راه فله کوه را در پیش گرفت.

باعزمی جزم و قدمی محکم صعود کرد. نفرت از پیری و اشتیاق بچوان شدن چنان برو جodus حکم‌فرما بسود که حزارت و نشاط و قوتی عجیب در وی ایجاد میکرد و راه دراز و ناهموار کوهستان را بروی آسان می‌ساخت.

خندان و صور تهای پیر را جوان نشان هم نهاد

دو هفته تمام در راه بود و زحمت را بجزی نیشمرد از تخته سنکهای عظیمی عبور کرد و از بر تکاهها می بگذشت که نیر و مند ترین جوانان نیز نمی توانستند خیال عبور از آن را بعزم خود راه دهند.

وقتی که بقله کوه نزدیک شد تقریباً قوای او پایان رسید دست و پایش مجروح، لباسش با راه، چهره اش سوخته و عصایش منعنه شده بود احساس می کرد که از پایی در خواهد افتاد و قبل از رسیدن بقله بجان خواهد رسید... معهذا تلاشی کرد و آخرین رمق خود را بقله کوه رسانید.

آنجا نسیمی فرج بخش و جان ببرور می وزید. نسیمی بود که پنداشتی اگسیر زندگی جاوید را در خود نهفته دارد. پیر مرد ناتوان نیرو و توانی گرفت، نفسی تازه کرد، روحی تازه بکالبد شدمید، احساس کرد که اثری از رنج خستگی در او وجود ندارد. در همان نزدیکی از ریلک توده عظیم برف و بخ، آبی به روشنی الماس و بخنکی تکرک چاری بود. در کنه ار آن جویبار کوچک بنشست، دستها و صورت خود را باشست، کفی چند، از آن آب بیاشمید و بر استی احساس کرد که جوان شده و نشاط جوانی در او راه یافته است.

بر خاست نظری بافق افکند، آفتاب را دید که چون تشت بزرگی از طلا رود روى او میدرخشد و خرامان خرامان بحایکاه شبانه خود نزدیک می شود. با خود گفت: بیشتر از دو ساعت بغروب نمانده است. جای در نک نیست دباید رفت.

ولی در این لحظه دستور پیر دانا را بیاد آورد بقله کوه رسیده بود، بایستی دقیقه ای چند بایستد و برای کشف حقیقت بتفکر بردازد. سپس راهی را که آمده است و راهی را که برای بازگشت بجوانی در پیش دارد مقایسه کند و یکی از آن دوراً بحکم عقل خود برگزیند.

زن چون بوی خوش گل بوستان است گهش درد سر

با استاد، بفکر فرو رفت و مقایسه پرداخت. فکرا او اینطور

حکم کرد:

«باز گردم؟ بدء خود بین کسان و آشنا بسان خود روم؛ عمر خود را در بین آنها بیابان دسانم و بمیرم ۰۰۰ برای چه؟ این راه منتهی بمرک میشود ۰۰۰ بس از آن چه؟ آیا در ماوراء مرک، در آنجا که آدمیان بس از مردن میروند خبری هست؟ از کجا معلوم است کدام یک از آنها که رفت، اند چیزی از آنجا آورده وجود حیات و سعادت را در آنجا تصدیق کرده‌اند؟ چه فایده دارد که آدمی سالیان دراز زندگی کند، هزاران مرحله را در بین کشمکشهای سخت و خوین بیوماید، باز از و زد و خوردی دائم دست بکریان باشد، حواس ظاهری و باطنی او، احساسات و عواطف و امیال او هرس‌ها، عشق‌ها و شهوت‌ها او، بدی‌ها و خوبی‌های او تماس و تصادم او با دیگران، کشتی و ستیز او با عناصر و خلاف دیگر هزاران بار-گران برد و شش گذارد و در صدها بیچ و نابش افکند، پیشرفت کند، ترقی کند و بكمال رود، تعالیٰ جوید و فزو نی طلبد، بهیچ چیز هیچ مرتبه و هیچ مقام راضی نشود، منتهای عظمت و اوج کمال را بخواهد، و پیوسته در این راه جان بکند، بالاخره میرد گوشتش را جانوران بخورد، استخوانش پوسد، خاک و نابود شود اثربی از او بر جای نماند و خبری از او بگوش کسی نرسد این چه معنی دارد؟ فایده زدو خورد و جدو چهدو کشش و کوشش زندگی، و سود ترقی و تکامل چیست؟ برای چه عاقل برآهی رود که اورا باین نتیجه رساند؟... نه! من نمیخواهم بمیرم، نمیخواهم نیست و نابود شوم، نمیخواهم ذحمات و کوشش‌های من در زندگی بخاک مبدل گردد! بس باز گشتن من از این راه که بزمت پیموده، و باین قله رسیده‌ام چیزی جز سفاهت نیست. باید راه دیگر را در پیش کیرم و بسوی جوانی و نشاط روم.»

چون نکرش باین‌جا رسید، روی از سمت‌ده و آبادی خود بر تنافت و بسمت و دیگر قله نگریستن گرفت.

و زیادش سر درد آورد «آیتی»

یک لحظه آماشا کرد و با خود گفت:

- نه ا چه دامنه با صفائی ا چه سراشیب فرح بخشی ا هر چه باعین تر می رو د صفائی آن بیشتر، زیبائی آن کاملتر است، اینجا سر منزل نور است، سر زمین آفتاب است، گلستان بهشت است... جای راحت و شادکامی است، اگر از این راه بروم تا پایان آن دو گل و سبزه خواهم غلطید و در پیرامون خود چیزی چیزی گلها و خنده پرنده گان، چیزی جز شعرو موسیقی، جزو قص و طرب خواهم دید . . .

«...ولی بکجا خواهم رسید؟... پایان این راه نا پیداست نمی دانم بکجا منتهی می شود، چشم نمی تواند تبیز و تشغیص دهد، مثل اینست که ظلمتی غلیظ و اسرار آمیز پایان این دامنه را فرا گرفته است . . . آنجا کجاست؟ چرا تاریک است، چرا اثری از این انوار از این ذیایها از این گلها در آن وجود ندارد؟»

«معهذا باید بروم . . . گویا چشم من هنوز باین مناظر آشنا نشده و قادر بدیدن پایان این راه نیستم، قادر بکه پایین تر روم و بجوانی نزدیکتر شوم همه را خواهم دید . . . بروم یا پایین بروم!»

خواست قدم بر دارد و پایین و فتن پردازد . . . ولی ناگهان بر جای استاد و باحود گفت :

«- چطور؟ پایین باید رفت؟، تنزل باید کرد؟ . . . مگر پایین رفتن بمعنی انحطاط نیست؟ مگر تعالی و تکامل مستلزم بالارفتن و صعود نمی باشد؟ می بسادا این نشیب ترک مرآ پستی کشاند و پشیمانی بیار آرد؟ پس چکم؟ بنقطه ای رسیده ام که جز دوراه سراشیب در پیش بای خود نمی بینم، کدامین را بر گزینم؟ پایان یکی معلم و موم است: مرک است و پس از مرک نمی دام چیست. از آغار عمر دیده ام که هر که مرده است خال شد و خبری از او باز نیامده است، من نمی خواهم بعزم! . . . اما پایان دیگری کاملاً نامعلوم است؟ چیزی چز ظلمت در آنجا نمی بینم، پس تکلیف من چیزی؟»

باز فکر کرد و بالاخره یا خود گفت :

دوستی هذگامی که به هر حله که می رسد با

«— شاید اشتباه میکنم ، شاید در این مرحله ، تعبیرات جهانی ؛ صادق نباشد ؛ شاید امکار و تصورات من در مورد انحطاط یا تکامل که ممکن بر مقدمات و مسموعات و معلومات دنیوی است چیزی جز وهم و افسانه نباشد... مسلم است که من در این راه بجوانی باز خواهم گشت و از رنج و زحمت پیری خواهم رست ، مگرنه همیشه آرزو داشتم که جوان باشم و جوان بمانم ، مگرنه کمال مطلوب من ، باز گشت بجوانی بود ، مگر تکامل چیزی جزو صول به کمال مطلوب است ؟ پس چرا معلم ، چرا قدم در راه نمی گذارم و بسوی این غایت آمال خود نمیروم !...»

تحمیم خود را بگرفت ابراه افتاد و با احتیاط بایم رفت . در قدمهای نخست ، چیزی جز تخته سنگهای سیاه نبود ، مرد مسافر نمی خواست زیاد در این مرحله بماند باینجهت بر سرعت قدم افزود و بزودی از این تخته سنگهای بی صفا بگذشت . هرچه باعین تر می رفت بصفا ، به سبزی و خرمی ، و گلها و چوبیه ارها نزدیکتر می شد .

رفته احساس کرد که مغزش را حالت عجیبی فرا گرفته است . پنداشتی که غباری از هوا نزول میکند و بر مغزاو می نشیند و وضعی دگر گونه باآن میبخشد .

کجا بود ، از کجا میآمد و به کجا میرفت ؟ هرچه فکر میگردد نمیتوانست چیزی بیاد آورد . چیزهایی مثل رویاهای دور دست پنهانش میرسد ولی مقدرجا ظلمت وابهام آن افزون می گشت .

میدید ، میشنید ، احساس میکرد ، تفکر و تعقل میتوانست هیچ نقص در او وجود نداشت ولی نمیدانست چه شده و چه وضعی بخود گرفته است .

همچون موجود جدیدی بود که دست توانای خلقت در همین لحظه بوجود دش آورده باشد ، شباهت بموجود کاملی داشت . که زندگانی او «دروز» نداشته باشد ، همچیز را فراموش کرده

بود ، دگر گون و چوان شده بود... به جوانی بازگشته بود
کسانی که از جوانی رهسپار پیری فستنه نیتوانند چیزی از
فردای خود بدانند و او که از پیری رهسپار جوانی بود از دیروز
خود چیزی نمی دانست

هرچه پائین تر میرفت وجود نشاط او بیشتر می شد ، مثل این
بود که بالی بردوشهی روئیده و این بال هر لحظه قویت می شود ...
با این بال برداز می کرد ولی مانند مرغی که از اوج بزرآید .
چیزی نگذشت که برای نخستین دفعه بحیرت دچار شد
پیر مرد را دید که موی سفید وقد خمیده داشت ولی از فروع
چشان و روشنی رخسار او نمایان بود که عزمی راسخ و بیرونی
کامل دارد .

این پیر مرد با قدمهای محکم واستوار و مرتب در خلاف
جهت او می رفت ، یعنی بسته قله کوه صعود می کرد ... آنار خستگی
و نگرانی در چهره اش مشاهده نمیشد ، بسته ای بزرگ بردوش خمیده
خود داشت که ظاهرا زادراه او بود ولی بنداشتی گهاین بار
سنگین فشاری بردوش او ندارد و خستگی برآوردن می آورد
پیر مرد از دیگ شد ، مرد جوانی طلب می خواست باستندو
چیزی از او پرسد ولی پیر مرد چون بوی رسید نگاهی چنان تحقیر
آمیز بوی افکند که هر گونه جرئت را از او سلب کرد .
یک لحظه باستاد . با حیرت بدنبال پیر مرد نگریست چیزی
فهمید . در دل گفت : یعنی چه ، این پیر مرد بکجا می رود ؟ چرا این
همه زیبایی و صفا را کذاشته و با این سرعت رو بفرار دوان است ؟
سبس با خود گفت : خوب است من نیز با این پیر مرد بروم ،
از مقصد آن آگاه شوم ، با او همراهی کنم . ولی فورا از این
اندیشه بازگشته راه خود را دربیش گرفت و باشوق و شف پائین
رفتن ادامه داد .

عيار طالرا با محک هيتوان فهميد و عيار زنهار باطلا

یک لحظه این خیال در او راه یافت که بدنبال این راه پیمايان برود و راه نشیب را ترک گوید ولی چگونه میتوانست از آن همه لطف وزیبا میکه بیش روی خود میدید چشم بوشد ؟ بدین جهت مصمم شد در عین پائین رفتن به قدمتی شده است یکی از این مسافرین را نگاه دارد و چیزی از او پرسید ؟

بس از چند دقیقه زنی حوان و خندان را دید که گردش کنان پیش میآید و بخندی شیرین و رضایت آمد برای دارد مرد مسافر روی درروی او باشنداد با دودست نگاهش داشت و قبل از آنکه زن جوان از تحریر یکه این پیش آمد ناگهانی در وی ایجاد کرده بود بیرون آید بوی گفت : خانم اینجا کجاست ؟ شما و این مردم بکجا میروید ؟ چرا سرز مینی بدین زیبائی و طراوت را ترک میگوئید ، چرا کسی بن جواب نمیدهد ؟ اجازه میدهید من هم باشما بیایم و دانستنی هارا بدانم ؟

زن جوان شانه بالا افکنده باخنده ای تمسخر آمیز و نفرت آلود شانه او را بگرفت و بسوی پائین متوجهش ساخت ، بسانوک انگشت نقطه ای دور دست را در میان دوختان دامنه باصفای کوه بوی نشان داد و بدون اینکه کلمه ای بربزبان راند راه خود را همچنان گردش کنان در پیش گرفت .

مرد با حیرت بیشتری برآهافتاد ... یک لحظه خواست باز گردد و بدنبال دیگران برود ولی نمیدانم چه مقاومتی در مقابل خود احساس کرد که نتوانست قدمی بردارد و بناچار پائین رفتن ادامه داد . رفته رفته از دحام بیشتر میشد و همان انداره تیرهای نگاه مسافرین بیشتر آزارش میداد چنانکه از فرط رنج و ملات بجان آمده بود ؟ آزو داشت که بمیرد پو خود را در معرض این همه نفرت و ملامت و تمسخر نمیبیند .

دیگر نمیتوانست شادمان و خندان باشد ، نمیتوانست از زیبائی های این سرز مین و از نیرو و نشاطی که ساعت پیش در وی تولید شده بود بهره مند گردد . احساس میکرد که اکنون دیگر هرچه باین

ما یوس هباش ویرا همکن است آخرین کلیدی که

تر میرو دگسل تر ، خسته تر و ناتوان ترمیشود ، همه جا نور و شادمانی بود ولی پنداشتیکه او بسوی ظلمت روایت و هنوز بظلمات نرسیده بیرگی و هراس و اضطراب آن در روحش راه یافته است .

در این موقع ناگهان زیر بای خود در دامنه کوه شهری عظیم و بنی اندازه زیبا دید . برج فراز شهر با حروفی چندان درخشنان که پنداشتی از اشهه آفتاب ساخته شده است نسکاً اشته شده بود :

« دیار جوانی »

چون نیکو نگریست در یافت که ابن شهر بزرگ را دو دروازه عظیم است . از يك دروازه جمعیتی بی شمار بدرون آمد وارد شهر میشود . گوئی شورش و انقلابی عظیم در خیابانهای شهر حکمران است . مثل اینست که گرد بادی شدید این جمعیت را سخت بهم میبیچد ، از خیابانی بخیابان دیگر وازمیدانی بمیدان دیگر میافکند عده زیادی از آنها در این گیرودار و خم و پیچ از بای میافتدند ، لکدمال میشوند ، جان میدهند و عده دیگر با حالات مختلف نجات یافته بعضی شاد و خندان ، برخی خسته و افسرده ، عده‌ای مجروح و خون آلود بدروازه دیگر میرسند و از آن خارج شده راه قله را چون مسافرین دیگر در پیش میگیرند .

منظره این شهر باهمه زیبایی و رونق و عظمتی که داشت اورابوحشت افکند میخواست باز ایستاد و قدم در این شهر نگذاردولی احساس میگرد که مجبور است و چاره ای جز پیش رفتن ندارد .

بنناچار واردشد ، از میدانها و خیابان های پر آشوب آن بگذشت ، عجب آنکه حتی يك لحظه در تلاطم مو Hutch آن وارد نشد . اینجا نیز همه از او دوری می گزینند و همه خوار و حقیرش میشمردند .

بالاخره بدروازه دیگر رسید و با خستگی بسیار بای از آن بیرون نهاد ولی هنوز قدمی چند نرفته بود ^{۴۰} بلرژه در آمد و بر جای خود خشک شد زیرا احساس ضعف وزبونی و ناتوانی بسیار در خود کرد و در عین حال بخوبی دید که نه طه ایکه بسوی آن رهسپار است چیزی جز ظلمت نیست . بجه‌ایی رسیده بود که اشهه

در جیب داری قفل را بگشاید « تروتی ویک »

آفتاب کمتر بر آن میتابفت و این راه بجایی منتهی میشد که چون
قمرچا هی عیق و فته ناویکتروهولناک تر میگردید
از قمر آن چاه گودکانی ناتوان و نابینا بیرون آمده همینکه
وارد روشنایی میشدند چشمان خود را گشوده ابتدا فرزان و افغان
و خیزان و سپس دوان دوان راه دروازه «دبار جوانی» را در پیش
میگرفتند و نزدیک میشدند

وقتی که نزدیک بدروازه میرسیدند و مرد مسا فر را در
مقابل آن میدیدند قهقهه ایکه چون خنجر در دل وی کار گرمیشد
بر او میزدند و بیرون شهر میرفتد

تشنجی سخت مرد مسا فر را که بی انداره ناتوان شده بود
فرا گرفت، حرکتی شدید بخود داد، خواست بسوی دروازه باز گردد
و با گودکان بشور وارد شود ولی دستی ذورمند او را چنان سخت
بعقب راند که بسر در غلطید و غلطان پائیت رفت و در انتای این
سقوط هوش خود را ازدست داد

پس از ساعتی حرکتی بخود داد و چشم بگشود پیرامون او
و اتاریکی جزن انگیزی شبیه به آغاز شب نهای زمستان فرا گرفته
بود، سرما اندامش را می لوزانید. قدرت حرکت در اعضاء و جوارح
او وجود نداشت.

می خواست بر خیزد ولی هر چه کوشید موفق نشد.
سر بر سنگی گذاشت؛ لحظه ای ناله کرد با مغزی علیل به تفکر
پرداخت.

مثل این بود که برده از پیش چشمش برداشت شده و غبار
فراموشی را از مغزش سترده اند . . . آنچه را که در خلال این
مسافرت عجیب خود از باد برده بود متدرجا بیاد آورد و هر لحظه
حیرتش افزون تر شد، بالاخره تسلسل خاطرات اورا بیاد «بیردا نا» افکنید
آهی کشید و با خود گفت: ایگاش می توانستم راه بدو
بایم و در مان بد بختی و ضلالت خود را ازاو بازجویم.
هنوز در این اندیشه بود که پیروشن ضمیر را با چهره ای
ملکوتی در مقابل خود دید. میخواست دست پیش برداشمن اورا

مقصود از زدگی فقط عادتمندی نیست بلکه تکامل است

بکیرد . پیر با اشاره ای خشم آگین فرمان داد که بی حرکت باشد آنگاه نزدیک تر آمد و با صدای نافذ و سنگین بوی گفت - ترا باوج کمال رهنمونی کردم و راه ابدیت را بر تو نمودم چون به آنجا رسیدی چشم ظاهر بین تو که دود نخوت و شهوت و آز پرده ای تاریک در مقابل آن کشیده بود راه حقیقت را نیافت و جز دور راه در آنجا نمی دید هردو سراسر بود هردو ترا به عقب باز می گردانید و به پستی تو انحطاط راهنمایی می کرد یکی از مرک و نیستمی در پایان دیدی و دیگری را ظلمت وی خبری ، از مرک گریختنی زیرا می خواستی جاویدان باشی ، بسوی ظلمت رفتی زیرا شهوت و حض تو امیدوارت می ساخت که در ماوراء آن نوری خواهی یافت

کور بودی ، راه راست ، راه روشن راهی که تورا بکمال وعظمت با بدیت و حیات جاوید میرسانید واژمه راه آسان تر بود ندیدی برای اینکه بجوانی باز گردی برای اینکه از لذا اند مشتبهات رنگارانک آن بکبار دیگر بهره بر گیری باان سمت قله سراز بر شدی همه چیز را از باد بردى هم آنها که در جهت مخالف تو سیر می کردند و رهسیار راه کمال و ابدیت بودند بر تو خنده تمثیل زدن و تو نفهمیدی ، بجایی رسیدی که باز گشت برای تو میسر نبود و بالاخره بمرحله ای سرنگون شدی که چز ظلمت و ناتوانی چیزی در آن نیست و جز ندامت و پیشمامی چیزی برای تو باقی نگذاشته است : ولی ندامتی که سود ندارد

من ساخته نیست و درد ترا در مانی نتوانم یافتم اینجا نیز نخواهی ماند ، یک لحظه دیگر باین چاه تاریک و هولناک نه در پیش بای تست سرنگون خواهی شد و در آنجا بسته چان خواهی داد از مرک می کریختنی در آنجا مرک گریبانت را خواهد گرفت ، مرگی که فنای قطعی است ، مرگی که حیاتی در بی نخواهد داشت .

در قمر این چاه در آن لحظه که با مرک دست به گریبان م بشوی بسیار کسان را خواهی دید که در سرنوشت تو شریکند آنها گسانی هستند که از راه تکامل منحرف شده و

انسان خالق و سازنده حوات است نه مخلوق و مصنوع آن

چون تو بفرمان شهوات و خواهش های نابستند خود به پستی باز
گشته و راه کمال را برای همیشه ترک گفته اند
هیچکس زنده نمیاند، همه خواهند مرد ولی فقط مرد گانی
از همه جهت خاک خواهند شد که در مرحله زنده گی دنیوی تا این
درجه به پستی گراییده و در قمر این چاهه تاریک سرنگون
شده اند . . .

• • •

بیور دانا نایدید شد . مرد بیچاره با پاس و نومیدی دست
و پا میزد ؟ میکوشید دست آویزی یابد و از سقوط در چاهیکه در
قمر آن نیستی در انتظارش بود رهایی یابد ، ولی هر تلاش به لب
چاه نزد یکترش میکرد ، تا بدآنجا که فریادی بر کشید و باعین در غلطید

• • •

اگر در عالم خلقت ، مردن و نابود شدن معنی و مفهومی
داشته باشد چیزی جز این نخواهد بود . و گرنه کجا می توان
گفت که بایان تکامل ، نیستی لایزال و فنای قطعی است ؟

ح ۴۰

هزاره

سفر مردی مرد است و آشیانه جاه
سفر خزانه مال است و اوستاد هنر
در آن زمین که تو بر چشم خلق خوارشیدی
سبک سفر کن از آنجا برو بجای دگر
درخت اگر متحرك بدی ز جای بجای
نه چور اره کشیدی و نه جفای تبر
بشهر خویش درون بی خطر بود مردم
بکان خویش درون بی بها بود گوهر
بجرم خاک و فلک در نگاه باید کرد
که این کجاست ز آرام و آن کجا ز سفر
ان وری

زهر خوردن به اختیار عیارت امت از نسیهمال دود

❀ زارع ❀

اثر طبع آفای ظاهر زاده کو ما نی

ر دامن صحرا نگر آن زارع ذیفن
چون گرم دل خاک زند چاک به آهن
دو کاو قوی را بد و خود از بی آندو
هر سوی روانست همی بر زده دامن
راهی بدل خاک کند باز که در آن
آسوده بسود دانه زرنج دی و بهمن
نوروز چو نزدیک شود دانه برآز خاک
افروخته چهر آبدو افروخته گردن
یک روز مری بودش مهر میور
روز دگرش رایه شود ابر مسکن
هم زارع دلسوز برد رنج کنز آسیب
نا گاه درو گشته او ماند این
پس فصل درو رسد و زارع خرسند
از گشته خرد گرد همی آرد خرمن
هم خوبیش برد حاصل بن گشته او هم غیر
جاوید بماناد چنین تخم پرا کن
مرغان بیابان همه بستایند او را
کو روزی آنان کنداز مهر معین
ما نیز سباسش بگذاریم گه این مرد
تا رنج نبیند تن ما؛ رنجه کند تن

* * *

فرزند طبیعت بوداین زارع و عمریش
آغوش برستاری مادر شده مامن
آسوده از آنست که آساش خودرا
در دوری مادر نبرد چون دگران ظن

هرد قویدل آتیه را حتی هیشمارد «ناپلهون»

آری ببرد رنج فراوان به همه هم
از مادر خود هر که جدا گردد چون من

خور نور فشاست و در این دشت کسی نیست
جز شاعر افسرده و آن زارع ذیفن
بیخو یشتم کرده فرح پخشی صحراء
وین طرفه مناظر که گند دل را روشن
در بیخودی اندشه مرا آرد در باد
این نکته که بر نکته شناس است مبرهن
ما برز گرامیم جهات مزرعه ماست
کز کشته ما خارستان گردد گلشن
ای آنکه بجز گشته خود ندرودی آخر
حالی که ترا هست درین مزرعه مسکن
غافل مشو از نیک و بد دانه چودانی
کز چو همه جور ویدو از قن هم اوزن

من این سخن از مردم فرزانه شنیدم
باید سخن از مردم فرزانه شنیدن
شاپته تحسین نشوی تا که نگردد
رفتارت و گفتارت و پندرات احسن
گردوست ز تو شادزید خود هنری نیست
اینست هنر کز تو زید شادان دشمن
در پاسخ بد گوئی حاسد بهنگ کوش
کابن گوشش نو بر تپت آراید جوش

گفتار بزرگان

سیاست مثل بازی شطرنج است کسانی که بلده نیستند از آن
ذان و بولیس سردر نمی آورند

اگر در او لیون قدم هو فقیت نصیب ما هیشد سعی و عمل

خیزان ۰۰۰

ادمی

تندباد بیداد گرخزان وزیدن گرفت
بر گهای زرد طلار نک از ورزش آن در
شیار ها وزیر درختان انباشته گردیدند.
آن فضای مصفا کلبه احزان شد . بلبل
از این ماتمکده کوچ کرد زاغ جایش را
سرایداری می کند . قسمی از این
غمخ نه وخت بر بسته مکانش را زغن
تصاحب کرده است . آری پرندگان
خوش العان ترک لانه گفته . مرغان غم
فرا آشیانه گزیده اند .

کم کم خزان عمر هم فرا رسیده
طبیعت آخرین صفات کتاب عمر را ورق
میز ند، چرو که امی که از گذشت دوران در
پیشانی هوبداشده بی شاهت به شیارهای خزانی طبیعت نیست . موهای
سر و صورت سپید گردیده کمتر از برف زمستانی نمی باشد .
نیروی جوانی که ما نند طراوت بر گهای بهاری بود فرسوده شد
گونه های زرد شده حکایت از زردی بر گهای درختان میکند .
آری خزان عمر است و اینان طلايه و پیش قراول مر گند .

ای گلهای جوانیکه مدار اردیبهشت عمر را طی می کنید
زینهار تا بهمن و دی نرسیده توشه ای از زندگی بر گیرید ،
ای غنچه های شکفته گه هنوز بناهگاه قمری و راز دار بلبانید
آگاه باشید روزی بر گهای شما دستخوش تندباد خزانی و گلبن

دیگر هنی نداشت

« هقریمذک »

شما ندیم زاغان گریه منظر خواهد گردید . باید قبل از فرا رسیدن دی و بهمن نوای مرغ - ان طرب انگیز را مفتخم شمرده از ذندگانی برخور دار باشد .

ای جوان امروز زور و نیروی جوانی بتواجده می دهد که طرفی از الدوخته روزانه ات را برای دستگیری پرانی که از کار عاریند اختصاص دهی غافل منشین زان بیش که تند باد خزانت بر باید ضعیفان را دریاب .

۲۷ دیماه

**حالاکه جوجه را رنگین میکنند
از کجاکه فردا نطه آدم راهم رنگین نسازند**

یکی از دانشمندان آمریکا موفق شده جوجه مرغ را که هنوز در تخم است بر نگهای مختلف در آورد باین ترتیب که زرده تخم را با مواد مخصوصی و نک کند و جوجه را به رنگی که خواهد درآورد . این اختراع سر و صدای زیادی برپا ساخته و می گویند از کجاکه فردا همین کار را با آدم نکنند و اطفال انسان سبز و سرخ و زرد متولد نشوند

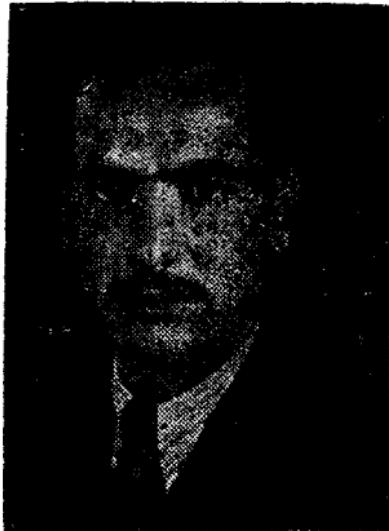
آمریکائیها طیاره ای اختراع گرده اند که ساعتی ۳۰۰ فرسنگ سرعت دارد
وزیر هوایی آمریکا اعلام داشت طیاره ای در آمریکا ساخته شده که ساعتی ۲۰۰ فرسنگ طی میکند یعنی سرعتش کمی بیش از سرعت صوت است

احتیاج راهزن پاکی و نفت است « هتل لینک

۱۹۵۰ءِ راہدادت

از ارakk : آقای ابراهیم غفاری

آنگاه کے ۴ نویختین
اشعه آفتاب بهاری از لاملا
گلی بر گهای درختان و
گلبن های سبز بخود نمای
در آمدہ بود
راه چمن و صحراء در
پیش گرفته در زیر درختی
آسودہ بعنودم و دراين
اندیشه بودم که راه سعادت
و نیکبختی را چکونه در یابم
ناگاهه هاتھی الہام نمود
خلوتی که در او اجنبي صبا
باشد بگزین و کلید و قفل
بسته سعادت را از میان

اور اون کتاب در یاب گفتمش هر کتابی این را زرایمن خواهد آموخت
باسختم داد صفاتی گلستان زمانی است که تمام گلهای شکفته و برگ
های سبز درختان با هتر از در آمدہ و صدای موزن آشیار هر راه
با تنه جانسوز گلستان باشد . دسته گل مورد پسندیده کسی واقع
نمیشود مگر اینکه هر گلش از یک گلبن و هر کدام دارای یک رمل
و یک بوئی مخصوص باشد . آهنگ ارکستری زمانی روح نواز است
که با آهنگ های زیرو بیم آلات مختلف موسیقی توام باشد (یعنی
از خرمن هر گل هر کتابی خوش بزرگی و آنان را بهم در آمیز نمای
مجون سعادت را در یابی)

اینک ای خواننده راه دست یافتن بسعادت جاویدی بکار
بستن گفت های بزرگانست که هرساله سالنامه جاوید بشما تقدیم
می دارد .

**وصیت امیر المومنین ع به پسر خود امام حسین علیه السلام
« من الوالد الفان المقر للزمان »**

ای فرزند بتو سفارش میکنم که در حضور و غیاب از خدا پیرهیزی او را منظور نظر داری و کامه حق را هنگام خشنودی و خشم بگوئی و در هنگام دارائی و بی چیزی میانه روی کنی و با دوست و دشمن بداد و عدالت رفتار نمایی و در موقع نشاط و بی حالی بکار پردازی و در صفتی و فراخی از خداوند خود راضی باشی

ای فرزند پس از بهشت هیچ بد نیست و بس ازور و بدوزخ هیچ چیزی خوب نه هر لذت و نعمتی بدون بهشت خوار است و هر بلایی با نجات از دوزخ سلامتی است.

ای فرزند بدانکه هر کسی به عیب خود بی برد به عیب دیگران نخواهد پرداخت و هر کسی بقسمت خداوندی راضی شود برای آنچه با و نرسید غمگین نخواهد شد و هر کسی شمشیر بیدادی و تهدی را از نیام بکشد با همان کشته می شود و هر کسی چاهی برای برادر خود بکند خود در آن خواهد افتاد. کسیکه پرده راز دیگران را پاره کند عیوب خوانواده اش فاش خواهد شد . کسیکه گناهان خود را فراموش کند گناه دیگران را بزرث میشمارد و کسیکه از روی عدم بصیرت بکارها پردازد خسته خواهد شد و کسیکه ندانسته بدریا رو کند غرق میگردد کسیکه رای خود را پسند کمراء می شود و کسیکه از هقل دیگران خود را بی نیاز داند خواهد لفڑید مبتکرین خوار میگردند و کسانیکه بجهاهای ناشایست قدم گزارند بدنام میشوند. نشست با سفلگان بستی است و بادانشمندان سعادت و کامیابی کسیکه شوخی کند سبک میشود و آنکه گوشه گیری نماید این خواهد بود.

گرسنگی به خانه کارگر نگاه میکند اما جسر است

ای فرزند بزرگوار مومنی است که دست نیاز باش و آن دراز نکند . نروت بی پایان قناعت است و هرگزی زیاد مرک را بیاد آورد از دنیا بکم راضی خواهد شد
هر کسی بدانید که گفتارش نیز در کردارش بشمار خواهد آمد

فراموشی او زیاد خواهد شد
سخن نخواهد گفت مگر آنکه سودی داشته باشد تعجب میکنم از کسی که از مزا اپرسدو از کرده خود دست برندار دویا میدواری پیاداش نیک باشد و عمل خوب بچانیا ورد . یادآوری نوراست و فراموشی تاریکی و ندادانی یکمراهی . خوشبخت کسی است که از دیگران بند آموزد . ادب بهترین ارت و خوشگوئی بهترین هم نشین میباشد .
ای فرزند با برین از خوبیشان نباید ترقی توقع داشت و

بازشناکاری منتظر نروت نباشد .

ای فرزند تن درستی ده بخش است و نه بخش آن در خاموشی است مگر آنکه ذکر خدا را بجا آوری و یک بخش آن در ترک کردن نشستن و برخاستن ماسفهاء و سفله گان است

میخنان بزرگان

۱ - بدترین صفات برای بزرگان ترس از دشمنان و ستم به زیر دستان وضعیان و خودداری از دادن مقرری است
حسین علیه السلام

۲ - مردم بند مال و دارائی هستند و دین صحبتی است که بر زبان آنها چاری است و تا بوسیله آن روزی آنها فراوان بودی او را دارند و اگر در مقام آزمایش و تجربه در آیند دین داران خیلی کم خواهند بود . «حسین ۴»

۳ - این شما هستید که باید محیط استقلال و ناموس کشوری را با حصار سرهای ترس و بیباک خود حفظ کنید «علی علیه السلام»
۴ - کار کن و مطمئن باش . کامبل بخواهی شد
«علی علیه السلام»

«فرانکلن»

نمیکند داخل شود

- ۵ - کار سرمایه سعادت و نیک بختی است سفر از
 ۶ - تا زنده ام لحظه بیکار نخواهم نشست راحت کردن و
 مردن نزد من یکی است «ناپلئون»
 زنان شمع و چراغ خانه اند در خانه که زن نیست خوشی و
 روشنی وجود ندارد (حضرت محمد ص)
 ۷ - اوقات خوشی و ساعات شادی را بازن خود بسر برید
 «اردشیر با بکان»
 ۸ - زنان باز مردان جوان ورفیق مردان کامل و دایه پیر
 مردانند
 ۹ - زنان را بود پس همین یک هنر
 نشینند و زابند شیران فر «فردوسی»
 ۱۰ - کسی که بر ستمکر رحم کند خدا آن ستمکر را بر او
 چیره خواهد نمود (حضرت محمد ص)
 ۱۱ - بگذارید ستمکران بر نجند و هر چه زبان ناپاک و
 دندان در نده است از کام و دهان بیرون افتد ولی در مقابل یکدل
 مستمند و شکسته ترمیم کردد
 ۱۲ - فصری که پایه آن بر شالوده ظلم و ستم قرار گیرد
 و در استخر زلاش خون دل بیچار گان موج زنده و در لا بلای خشت
 آن عمارت هزاران آرد و ازابن و آن محو و ناچیز گردد هم در این
 جهان جهشی است که آه دل مستمندان از کانون نامبار کش شعله
 زده و در سریعترین مدت خرمن هستی ستمکاران را خاکستر
 خواهد کرد —

«علی علیه السلام»

لد بختی و رنج

هر کس بد بختی را نشناسد دست آوردن و نگاهداشتن خوشبختی
 را یاد نمیگیرد

هر گاه واره یک گواری است

پلیس انگلستان

دستگاه هفظ و دقیقی که لندن را اداره میکند

ترجمه: محمد حسین اخباری

کر روزی به لندن؛ رفتید و جایی
را بله نبودید و احیاناً گمکشترهای لندنی
خوش جنسی کرده کیف بول شما را زدند
با در تصادفات اتومبیلی حاده‌ای رخ داد
و بالاخره اگر احتیاج بهر نوع گمکی
داشته باشد فوراً با تلفن شماره ۹۹۹ را
بکیرید آنوقت هر حاجتی داشته باشید
بر آورده خواهد شد؛ میدانید تلفن شماره ۹۹۹ کجا است؟
اسکاتلنديارد؟

اسکاتلنديارد در تمام دنیا معروف و مشهور است این بنگاه
عظیم که هزاران عضو کارمند دارد در مورد خود یکی از دستگاه
های مهم و دقیق و در عین حال حیاتی لندن بلکه انگلستان بشمار
میرود.

این بنگاه با دقت و نظم غیرقابل تصوری لندن را اداره
میکند و در هر ساعت جان صدها نفر از مردم پایتخت بر بر تابایی
کبیر را از خطرات گوناگون از قبیل دزدی، تصادف و سایل نقلیه
و قتل و جانبیت نجات می دهد و میتوان گفت اگر نظم و ترتیب این
دستگاه بزرگ نبود در زندگی مردم لندن اخلاق عجیبی روی میداد
ما اکنون برای اینکه خوانندگان عزیز خود را بدقت و
عزمت این بنگاه واقف کنیم با خوانندگان وفا دار خود یک روز
بکردش و سیاحت این بنگاه رفته و در ضمن گردش از دور بدقت
و نظم آن واقف میشویم.

لندن شهر شلوغ و بر هیا هوی انگلستان یعنی پایتخت بر بر تابایی

حدادت زندان روح است

کمیر که پیوسته در هیجان و هیاهوی عجیبی مستغرق است هیچگاه از ابن همه شور و غوغای دست برداشته و حتی برای لحظه کوتاهی هم روی سکوت و آرامش رانمی بیند.

منظور از سکوت و آرامش ابن نیست که خیال کنید شهر بلخ است و هر کس هر کاری داشت میخواهد بکند بلکه منظور کثرت جمیعت و شلوغی و سائط نقلیه رسیدن کشتی ها صدای سوت لکوموتیو ها مسافرینی که هر دقیقه از شهری وارد میشوند حالت هیجانی شهر داده است.

ساعت ۱۱ است پاسبانها هر کدام خود را مهیا و آماده رفتن به خدمت میکنند پلیس های راه آهن های زیر زمینی هر کدام پرسپت خود رفته و گشتهای خیابان ها نیز در جنب و جوش مخصوصی هستند یک لحظه بعد هر کدام مشغول کشت در کوچه های خلوت و خیابانهای دور افتاده میباشدند.

مواظب و گوش بزنک هستند، توجه آنها به اطرافیان و مردم است اما یک دقت و توجه بیشتری بخود دارند، دایم گوش میدهند می دانند به چه چیز بدستگاه رادیویی که با دفتر مرکزی ارتباط دارد. وقت گوش میدهند مبادا خبر تازه ای برسد و آنها ملتفت نشوند.

هر یک از ابن پلیس ها در محیط کشیک خود که تقریباً چند هزار متر مکعب است با دفتر مرکزی اسکانلند بار دبوسیله رادیوهای مخصوص ارتباط دارد البته در بعضی نقاط شلوغ مثل یک استریت و یا در میان ویلاهای «هامستد کاردن» که خانه های بیشمار و متعددی در کرانه های این قسمت قرار دارد و محله های پرخطراندن مخصوص می شود پلیس با دقت بیشتری برای دارد و همه وقت گوش بزنک و مهیای شنیدن دستور تازه ای هستند.

از کجا این خبر و صدا می آید از دفتر تشکیلات اسکانلند بار د از همین جاست که یکباره تمام خبرها و اطلاعات و دستورهای فودی پلیس ها و گشتهای ابلاغ می شود و آنها نیز بوسیله گوشی های مخصوص این اخبار را میگیرند.

هر وقت مادر فاسد شده جامعه نیز فاسد میشود

مثلث مردی در یکی از نقاط لندن خودش را به تلفن عمومی رسانیده با سرعت ۹۹۹ را میگیرد .
- ۹۹۹ ، آنجا ۹۹۹ است ؟

- بله . چه سرویس را میخواهید ؟
این صدا خیلی آرام و عادی بود و همچنان با خون سردی ادامه می دهد .

کجا را می خواهید ؟ سرویس تصادفات آمبولانس پلیس آتش نشانی کدام یک را می خواهید ؟
- پلیس را میخواهم . فوراً کمک کنید ؟

بدین وسیله این خبر با سکانندیارد است که برای رسانیدن کمک اقدام فوری کنند .

آنوقت شخصیکه تلفن میگرد سر گذشت اتفاقی را که برایش رخ داده بود بیان میکند و پلیس نیز با دقت و سرعت اطلاعی را که مفید می داند ازاو کسب نموده و در گوشہ کاغذی یاد داشت می کند .

سپس بطرف میز بزرگی که در کنار آن صفحه بزرگی آویزان است میرودد و در همین حال حلقه ای را بادست کشیده و این حلقه که به وریک ژتون قرار گرفته یک پلیس گشتی را خبر میکند .

ژتونهایی که در روی این میز بزرگ قرار دارد وضم وحالات پلیس های گشتی را در نقاط کشید و پستشان نشان می دهد و شخصی که متصدی این کار است با درنظر گرفتن مشخصات و محل ذکر شده از طرف شاکی فوراً پلیس همان ناحیه را از روی ژتون روی میز شناخته و با شماره اش او را صدا میکند اکنون پلیس و ناحیه آن را شناخته و فوراً اطلاعات لازم را بوسیله رادیو بنامبرده ابلاغ می نماید و پلیس نیز مطابق مشخصاتی که باو رسیده به محل وقوع حادثه می رود و یک لحظه بعد نیز پلیس های موتورسکلت وار می رستند .

از این گذشت پلیس های سوار که با اتوبیلهای سواری

هادر با دستی آهواره و با دستی عالم را تکان میدهد

مخصوص و سریع السیر که دارای دستگاه رادیو می باشد همه وقت حاضر و در حال فعالیت هستند و دزدان و جنایتکاران را تعقیب و دستگیر میکنند کامیون های دارو و پزشک آمبولانس های مخصوص اشخاصیکه در تصادفات مجروح یا زخمی شده اند قسمت آتش نشانی همه وقت در حال خدمت و آماده کار میباشد.

در موقع لزوم هنگامی که از اسکاتلنديارد خبر پخش می شود بدین طریق است، گوینده مرکز میگوید.

اینجا اسکاتلنديارد شماره ۹ منطقه ۲ در فلان محل حادنهای

دخ داده فورا به محل واقعه بروید.

وقتیکه از دفتر مرکز کلمه شماره ۹ پخش شد سایرین دیگر کاری نداشته و می دانند که ماموریت مخصوص شماره ۹ است و این با شماره ۹ است که اقدامات لازمه را بفرازند.

اغلب قاچاقچیان و یا اشخاصی که مظنون و مشکوک هستند نیز فوری دستگیر می شوند با اینکه اینگونه اشخاص در اندن ید طولانی در دزدی و قاچاقچیگری دارند مع الوصف اسکاتلنديارد از آنهاز رو نگتر بوده و آنها اتو مبیل یا کامیون آنها را در خیابان دست کثیر می کنند.

رادیو برای دوچرخه

بک آلمانی رادیوی کوچ-سکی برای دوچرخه
اختراع کرده است این رادیو که بیش از ۲ کیلو وزن
ندارد بوسیله دیناموی دوچرخه کار میکند.
مخترع این رادیو اظهار داشته است که هزینه
رادیو برای هر دوچرخه ای بیش از ۱۵ مارک نمیشود

بهترین هر دم کسی است که برای هر دم سودمندتر باشد

مهه فار هن

نالد بحال زاری من امشب سه تار من

این مابه تسلی شباهی تار من

ای دل زدوستان و فادار روز گار

جز ساز من نبود کسی ساز گار من

در گوش غمی که فراموش عالمی است

من غمکسار ای سازم واو غمکسار من

اشک است جو بیار من و ناله سه تار

شب تاسخر ترانه این جو بیار من

چون نشترم بدیده خلد تو شخندماه

بادش بخیر خنجر مژگان یار من

رفت و با ختران سر شکم سپرد جای

ماهی که آسمان بر بودا ز کنار من

آخر قرار ز لف تو باما چنین نبود

ای مایه قار دل بیقرار من

در حسرت تو میرم و دانم تو بیوفا

روزی و فلام کنی که نیاید بکار من

اختر بخت و شمع فرو مرد و همچنان

بیدار بود دیده شب زنده دار من

من شاه باز عرش و مسکین تذر و خاک

از شهر بیار

بغتش بلند نیست که باشد شکار من ؟

یک عمر در شرار محبت کداختم

تا صیر فی عشق چه سنجد عیار من

جز خون دل نخواست نگار نده سپهر

بر صفحه جهان رقم یاد گار من

زنگار زهر خوردم و شنگرف خون دل

تا جلوه کرد اینهم نقش و نگار من

هشغول نبی دن ابا زانه نبی دن یکی است

یک طبیب حاذق

تصویر مقابل آقای حسن جبل عاملی

یکی از حاذق‌ترین چشم بزشکان تهران اند آقای دکتر جبل عاملی علاوه بر گواهی نامه دوره عالی دکترا در طب دارای گواهینامه تخصص متاز وازانجهن اطبای مشهور تهرانند آقای دکتر جبل عاملی در تمام دوره تحصیل از طلب متاز علوم طب بوده و اکنون در تهران مراجعتین پیشماری هم روزه از محض معلومات کافی ایشان استفاده میکنند این تصویر بنام قدر دانی از این طبیب جوان زیب صفحات سالنامه گردید.

رادیو در کیف دستی خانمهها

آخر ا نمایشگاه بزرگی از انواع رادیو در پاریس افتتاح گردید که از همه دستگاه‌های رادیو عجیب تر دستگاه کوچکی بود که باسانی در کیف خانمهها جا می‌گرفت.

وچون قوطی بود و یا ماتیک و امثال آن بمنظور میرسید ولی اگر کلید آن را در کیف باز مبکرددند شخص ناظر متوجه میشد که این فوطی کوچک جعبه ماتیک و یا پودر نیست.

در بوستان طبع حزینم چو بکندری

من شهریار ملک سخن بودم و نبود
پرهیز نیش خارمن ای گلمدار من
جز گوهر سرشک در این شهر، یارمن

حضرت امام رضا علیه السلام بزرگترین

پزشک روزگار خود بود

دستورهای بهداشتی آنحضرت بعد از قرنها هنوز
برای عموم نافع است

باقمی دکتر ابوالراھیم

باخ بهائی می نویسد شخصی بنام محمد بن
جهانور که پیوسته از مدینه تا خراسان و
شهر طوس ملازم حضرت امام هشتم بود
نقل کرده است که مامون داشمند ترین
خلفای عباسی در شهر مردو حضور بزرگ-
ترن بشکان دربار خودمانند یوحیا بن

ماسویه و جبریل بن نجاشیو و صالح بن مهله هندی از حضرت رضا
خواهش کرد باستقامت مزاج و حفظ صحت و تدبیر اغذیه و اشربه
اظهار عقیده فرماید حضرت در پاسخ او فرمودند از آنچه خود
تجربه کرده و بمرور ایام بافتة و از اوصیاء و ائمه مخصوصین
بیش از من بن رسیده است در رساله ای خواهم نگاشت و بس از
آنکه مامون بشهر بلخ روانه شد حضرت امام رساله مزبور را
نگاشتند و بشهر لمح فرستادند و مامون پس از مطالعه آن رساله آن
را بسیار ارجمند داشت و دستور داد که آن را با طلا نوشتند و از
اینرو آنرا رساله ذهبیه طبیه نام نهاده اند اینکه ماشه ای از مطالب
آن رساله را آنکه حضرت رضا بعنوان دستور عمل زندگی برای
حفظ بدمash و سلامتی نگاشته اند بیان می کنیم بدین قرار :

- ۱- هنگام غذا خوردن باید ابتدا غذای سبک (مثل سوب و آش) بخورید آنگاه غذاهای بطي الهضم را .
- ۲- در فصل بهار گوشتهای لطیف و تخم مرغ نیم بخته بخورید و از خوردن پیاز و سیر و ترشی برهیز کنید موقع خوردن مسهل نیز

یک مادر خوب بقصد استفاده و آهوزگار می ارزد

در فصل بهار است در آخر بهار چیزهای شور و گوشت گاو و شیر نخورید :

۳- در ماه اول تابستان سبزیهای سردمثل کاسنی و خرفه و شیر خشت و میوه‌های ترو گوشت گوسفند دو ساله و گوشت مرغ و تیهو و دراج و ماهی تازه بی نمک و شیر بخورید و از بوییدن و استعمال مشک و غیره خود داری کنید (ذیراً سبب درد چشم و دردسر و زکام و نزله می‌شود) میوه‌های تر دفع یبوست و ترشی‌ها دفع صفراء می‌کنند و ماهی تازه بی نمک نسبت بسیار گوشنها سرد تر و دفع گرمی هواست) و شیر و ماست هم حرارت را تعدیل می‌کنند
۴- در ماه دوم تابستان هر بامداد ناشتا آب سرد بنوشید و از دویدن و ورزش و ارتکاب عملیات دشوار خودداری کنید

۵- در ماه اول پائیز خیار و خربزه نخورید و در ماه آخر پائیز گرفس و نعنای و تره و ترتیزک نخورید
۶- در ماه دوم مستان بامدادان ناشتا آب گرم بنوشید و فصل ایض کنید و گرفس و ترتیزک و تره بخورید و هر بامداد استحمام کنید و برخود عطر بمالید و سر نتراشید و ماهی تازه و شیر بخورید در ماه آخر زمستان سیر و گوشت مرغ و گوشت شکار و میوه خشک بخورید - شیرینی کمتر بخورید و ورزش بسیار کنید.

۷- قدرت واستقامت بدن مر بوط بخواب است ابتداً خواب بر پهلوی راست و سپس پهلوی چپ بخوابید.
۸- توقف زیاد در مستراح سبب مرض داعاً الفیل (ورم با از زانو بیانی) می‌شود
۹- شب زود نخواید بلکه دو ساعت پس از صرف شام بیدار بمانید.

۱۰- دندان را زیاد مسواک نمایید تا لته اش چرک نگیرد و سست نگردد و برای سفیدی دندان کف دریا^۱ و نمک تر کی را متساوی- وزن بگیرید بکویید و هر روز بر دندان بمالید
۱۱- زندگی انسان چهار دوره دارد دوره اول تا ۱۵ سالگی است (۱) دوره طراوت و غایه خون بر بدن است دوره دوم

اگر هتموگید کمه کمه و گرمه مهول نیستید تسلی بد همید

۱۸۵

از ۱۵ تا ۳۵ سالگی است که صفا بر بدن غلبه میگند و قویترین ادوار حیات است دوره سوم امّا ز ۳۵ سالگی است که در این دوره سودا بر بدن غلبه دارد و زندگی انسان آینه با حکمت و دانش و تدبیر و درستی فکر میشود دوره چهارم از ۶۰ بیالا میباشد که بلغم بر بدن غلبه دارد و در این دوره بدن روبرو با لاغری و تیاهی و فساد و حافظه پر و بضعف و موی بدن رو بکمی و حسن انسان رو بزشتی می نهد .

۱۲ - انار ترش و شیرین سبب تقویت خون و بدن است

۱۳ - تخم مرغ را با ماهی نخورید زیرا تولید نقرس و قولنج و بواسیر و درد دندان می کند .

۱۴ - خوردن تخم مرغ زیاد سبب مرض سیرز و تولید باد در معده می گردد

۱۵ - با معده پر بحمام نروید زیرا مرض قولنج تو لید میگردد .

۱۶ - پس از خوردن ماهی با آب سرد شست و شو نکنید زیرا مفلوج می شوید .

۱۷ - گوشت نیم بخته نخورید زیرا کرم در معده تولید می شود .

۱۸ - آب سرد پس از غذای گرم نخورید زیرا ضعف دندان می شود .

۱۹ - با آب فتاب گرم شده باشد خود را مشویید زیرا مبتلا به مرض می شوید .

۲۰ - بول را نگه ندارید تا مبتلا به سنتک مثانه نشوید

۲۱ - روی غذا آب نتوشید تا معده فاسد نگردد و اگر نتوشید خلاوه بر فداد معده رگها مواد غذایی را نمی توانند از معده بگیرند و معده و غذا هردو خام می شود .

۲۲ - مویز را ناشتا هفت عدد بخورید برای تقویت خوب است

۲۳ - عسل را با زنجبل پروردید بخورید تا حافظه قوی گردد .

۲۴ - ریشه هلیله را با نباتات بخورید برای تقویت عقل خوبست .

کیسه که پر باشد چین صورت را از بین هیبرد

- ۲۵ - مداومت در خوردن عمل هر با مداد در زمستان ممانعت از ابتلا بزکام میکند.
- ۲۶ - نر گرس بیو گید تا مبتلا بزکام نشوید.
- ۲۷ - مداومت در خوردن یک عدد خیار در ایام گرم تا بستان مانع زکام است.
- ۲۸ - در تابستان در آفتاب نشینیدز یه امپیلا بزکام خواهید شد.
- ۲۹ - مبتلایان بر درد و ذات الجنب در تابستان ماهی تازه بخورند نافع است.
- ۳۰ - مداومت بر خوردن سیر در هفته یک مرتبه مانع از این است که بادها بین گزند بر سانند.
- ۳۱ - یکی از طرق مهم جلو گیری از بلغم معاشرت با زنان در آفتاب و استحمام بسیار و اجتناب از خوردن غذاهای سرد و مجنونهای تند است.
- ۳۲ - یکی از طرق مهم جلو گیری از صفر را خوردن چیزهای سرد و راحتی و آسایش و دیدار محبوب است.
- ۳۳ - شخص مسافر را لازم است در حین مسافرت آب غوره آب سر که و زیتون خام بخورد.
- ۳۴ - بهترین آبها آب چشم‌ای است که سرچشم‌اش از سمت شرق پیرون آید و سبک و سفید و شفاف و سرچشم‌اش در کوه باشد و آب برف و تکرک برای بدن مضر است ولی آب چاه اگر جریانا نش دامنی و طعمش شیرین و صاف باشد خوب است.

وعده و عیله

تا مطمئن نشود که از عهده انجام نهاده می‌توانید بر آمید بکسی قول و سند کتبی یا شفاهی ندهید و چون عهده دار رتق و فتق امری شدید با تمام قوا به برآمد ذمه خویش بکوشید تا یه خلف و عده شناخته نشود.

ازدواج نتیجه عشق است چنانچه سر که ترش

آی دوست

ان طبع آفای بدیع الزمان فروزانفر استاد دانشگاه

ای دوست ذ راز دل مردم نهای آ کاه
 هر چند که بیننده و داننده رازی
 اینان بحیل دیو سرشتند ولی تو
 نه چاره گری دانی و نه حیلت سازی
 از حرس بی لقمه دوانند بهر کوی
 چو نازنکه بی صید دود گرسنه تازی
 آلوده پسود دامنش از خون یتیمان
 شیخی که کند جامه و سجاده نمازی
 کوته خرد و ابلیه خوانند کسی را
 کش سوی ضعیفان نبرد دست درازی
 با این گره آمیزش ما و تو چنانست
 کامیزش آن مروزی و مردم رازی
 طبع تو بیازارد از ایشان گه ذ آغاز
 خو گرده بلطغی تو و پرورده بنازی
 امروز وفا داری ناخوش بود و زشت
 زی مهر و وفا داری زنها ر نمازی
 جائیکه خرد مندان خوارند و حقیرند
 به تما بخرد هیچ بفالی و ننازی
 و آنجا که هنر مندان سرپرده بجهیزند
 دست از چه بیازی بهنر سرچه فرازی
 چه نادره آموزی و فرهنگ کت اکنون
 ای نادره گو مرد نگیرند ببازی

نیز آمیجه انگور شیرین است

نادر فتد امروز که آوازه بر آید
 از نادره پردازی و فرهنگ طرازی
 از بهر کسی کاخت از غم بگذارد
 جان از چه همی کاهی تن از چه گذاری
 با هر که بسازی چو بسوزد دل آخر
 نزدیک من آن به که بسوزی و نسازی
 امید نوازش میر از کس که بر اهتماد
 آمین کریمی و ره دوست نوازی
 ای مطرب عشق زهی بر کش و بنواز
 این بیت عراقی تو بر آهنگ حجازی
 دورند چو یاران ز حقیقت بهمه حال
 زنههار ز آمسیزش بیاران مجازی

بزرگترین واگون راه آهنی کله، تاگون

در دنیا ساخته شده است

کاه بگاه در اروپای کهن سال چیزهایی ساخته
 میشود که می توان بنام «بزرگترین آن در دنیا»
 شناخت.

از جمله دروین پایتخت اتریش و گون، آهنی
 ساخته شده است که از حیث بزرگی و عظمت در دنیا
 نظیر ندارد
 این واگون دارای ۱۸ محور و ۳۶ چرخ است
 و واگونی باین بزرگی و عظمت تاکنون ساخته
 نشده است.

طوری این واگون تهیه شده که در هر دلیلی می
 تواند آمد و رفت کند و اگون این و اگون نام
 بزرگترین واگون راه آهن در دنیا را بخود گرفته
 است.

باران هصنوی

علماء طبیعی ابرهارا وادار به ریزش برف و باران میکنند!

ترجمه: مسعود مرزین -

دتهاست مسئله کم آبی توجه علماء را
با خود جلب کرده است عده از دانشمندان
طبیعی دان در صدد برآمده‌اند تا وسائلی
بیندیشند که هرگاه در منطقه‌ای خشکسالی
روی داد بتوان بواسیل فنی و مصنوعی
ایجاد باران در آن نمود.

علماء مزبور بفکر این بودند تا از ابرهای بکر و خشک
استفاده کنند یعنی طربقی «کشف» نمایند تا بتوان بكمک آن ابر
را «علا وادار به» «گریه» کرد والبته مقدار آبی که از ریزش
چند دقیقه باران بدست می‌آید و بیک نسبت در اراضی زراعی
توزیع میکردد به راتب بیشتر و مفید تر از آب چاههای طبیعی و
احیانا صنعتی است.

برای انجام این منظور مطالعات و تجربیات زیادی شد تا
اینکه اخیرا یعنی چند ماه قبل یک راه عملی یافته شد.
بدین معنی که یک خلبان با هواپیمای خود بارتفاع زیاد
برواز میکند و درین ابرهای بکر و خشک که در فوق از آن نام
بردیم مقداری بیخ می‌ریزد این بیخ در ابر حالتی ایجاد می‌کند که آن
را وادار بر ریزش محتویات خوبیش می‌نماید.

(شاfer) یکی از علماء بزرگ (ژنرال الکتریک) در سیزدهم
نوامبر ۱۹۴۶ برای اولین بار دست چنین آزمایشی زد. او با
هواپیما بیک ارتفاع ۴ هزار و ششصد بائی در (ماساچوست) رفت
و سه کیلو بیخ در ابر یکه ۶ کیلو متر طولش بود ریخت.

کمیکه اخلاق ندارد انسان نیست جزو اشیاء است «شامفور»

ناگهان در داخل ابر طوفانی ایجاد شد و چنان می‌نمود که دو حال چوشیدن والتهاب است. چند لحظه بعد داهه‌های برف شروع پیاریدن نمود ولی بعلت خشکی هوا قبل از آنکه یک هزار متر سقوط کند ازین میرفت. لذا شافر طریقی دیگر اندیشید تا این عیب و مشکل نیز از میان برداشته شود.

البته عالم نامبرده و همکاران او بهمان تجربه قناعت ننمودند و برای تکرار و تکمیل آن این نتیجه گرفته شده که شما میتوانید با یک هواپیما و مقداری بارزش ۲۲ ریال بارانی ایجاد کنید که ۳۰ ملیون ریال فایده از آن عاید شود و اگر ۴۵۰ ریال بخ ابتدا نمائید و بطریق فوق عمل نمائید در مدت کوتاهی قریب به ۳ ساعتیمتر و نیم باران میباشد.

یکدفعه سرهنگ (اکلیالیسون) با هواپیمای خود در اتفاق زیاد میل بچه هاییکه بمرغ داشت می‌دهند در ابر یکمشت بخ باشید تا سه دقیقه اتفاقی روی نداد ولی سپس بارانی شدید گرفت.

یک ربع ساعت بعد دومرتبه سرهنگ (الیسون) ۸ کیلو بخ در هشت کیلومتر ارتفاع در ابر ریخت و فوراً باطیه‌اره خود غوس نمود که پاتین ابر پایید و داهه‌های ریز برف را که تازه شروع بریخت کرده بود از نزدیک مشاهده کند.

در یکروز دیگر (چهارم آوریل ۱۹۴۷) صد ها تن برف و باران مصنوعی که بدست بشر ساخته و ایجاد شده بود بر زمین ریخت. آیا می‌دانید برای تمام آن بخ چقدر بکار رفته بود؟ فقط ۱۷ کیلو؟!

اید دانست که دولت امریکا به محض اطلاع از این جریانات با علماء منبوط وارد مذاکره شد و در نتیجه گمان نمی‌رود تمام اسرار باران انداختن ابر افشاء گردد. زیرا از این عمل در چندین خوب می‌توان استفاده نمود. و با پیاریدن مصنوعی چندین روز برف و باران بر سر دشمن بیهترین و جهی می‌توان عملیاتش را متوقف ساخت

قناعت کیمیائی است که هر چه را لمس کند

(شافر) که در فوق از او نام بردهم وقتی متوجه شد می شود باران را علاوه اداره «گریه» کرد که دید طیارات در چین عبور از برخی ابرها بخ می بندند و قطعات ضخیم بخ سطح آنها را از خود می پوشاند و چه بسا له سبب سقوط شان می شود.

این امر سبب تفکر و تعقیل او گشت و برای اولین بار در اطاقی فوق العاده سرد که متعلق به آزمایشگاه خود با تنفس عمده و زیاد و «هو» کردن بی دربی ابری کوچک ایجاد کرد و آنگاه بخ را بصورت گرد در آورد و در آن باشید.

(دی او کسید دو گربن) های منجمد شده فوراً تبدیل بیخار

شد و پس از لحظه اتفاق عجیبی روی داد بدین معنی که بخار بدانه های متبادر و ریز درهوا مبدل شد که در برابر نور می درخشید و چون «کوران» در این ابر کم و سمعت ایجاد گردید قطعات مزبور بدانه های فوق العاده ریز برف تغییر شکل داد و بدین نحو برای اولین دفعه در ماه ژوئیه ۱۹۴۶ باران و برف مصنوعی بدست بشر ساخته و ایجاد گردید.

نکته ای را که خوانندگان باید در نظر داشته باشند اینست که این آزمایشها در نقاطی که ابر کم و با اصلاح وجود ندارد عملی نیست و بعلاوه هر ابری هم از این حیث قابل استفاده نمی باشد.

زیرا درجه برودت بعضی از قسمتهای ابر باید لاقل زیر نقطه انجماد باشد و شاید بتوان گفت که اگر درجه حرارت در زمین هفتاد درجه (فارنهایت) باشد تا ه هزار متر بالا نرود از نقطه نظر برودت هوا بمحل قابل استفاده نخواهیم رسید.

بعلاوه در چین موقعيتی ابر وجود ندارد و اگر برفرض باشد و شما نیز برآن بخ بپاشید باران بزمیں نخواهد رسید زیرا همان طور که در فوق گفته بملت بالا بودن درجه حرارت از تقاضات باشیں تر باران مزبور بیخار تبدیل می گردد.

ولی در فصول باعیز و زمستان و بهار که هوا سردتر و ابرها پائین تر می آیند می شود بیش از حد مزبور ازابر آب گرفت .
 (شافر) معتقد و امیدوار است که نمی توان با بکار بردن و نصب دستگاههای الکتریکی مخصوص بر روی قلل کوهها بمحض عبور ابر های آبستن از روی شهر آنها را وادار بریزش آب خود نمود .

بدین طریق یکی دیگر از مشکلات حل شده و بشر قدمی بیشتر بسوی پیروزی مبارزه باطیعت پیموده است .

از ابوتراب جلی

چهار ۵۰۵

چرا وقتی که راه زندگی هموار میگردد
 بشر تغییر حالت میدهد خوکهوار میگردد .
 چرا وقتی که حاصل میکند اسباب آسایش
 برای دیگران سر منشاء آزار میگردد .
 چرا وقتی بمنزل بردبار آرزوی خود
 به دوش مردم از راه شقاوت بار میگردد .
 چرا خواب است در وقتی که مینالد گرفتاری
 ولی چون نوبت شادی رسد بیدار میگردد .
 چرا وقتی که شد با شاهد اقبال هم بستر
 برای یینوایان موجب ادباد میگردد .
 چرا هنگام نعمت مینوازد کوس بد یعنی
 به وقت تنگdestی مومن و دیندار میگردد .
 بقداری قابل تغییر باشد طینت آدم
 که شکل اصلاحیش بوشیده از انتظار میگردد .
 گهی پای کرامت را بجایی می نهاد انسان
 که خاک اندر کف او زرداست افسار میگردد .

هیارزه علم و هر ک

از همان روزهای اولی که بشر شروع بشناختن خود کرد و دانست که دیر یا زود در چنگال مرک گرفتار خواهد شد در صدد چاره جوئی برآمد . بهمین منظور علما و فلاسفه که بمنزله مغز و فکر بشر بودند هر کدام باندازه فهم و وسع خود برای حل این مسئله لاینچل کوشیدند ولی علاوه بر آنکه بابن مقصود نرسیدند خود نیز بدام مرک در افتادند : لیکن رفته رفته بخصوص درین چند سالی اخیر بشر در نتیجه پیشرفت سریع علوم مختلف رظهور نوابغ بنتایج محیر المقولی رسید که در طی قرون متمامی فقط در چزء آرزوها و آمال آدمیان بود ، زیرا امیدوار شد که بزودی بر مرک غلبه میکند و بزرگترین دشمن خود و اجدادش را مانتند سایر قوای طبیعت خوار و ذلیل و مقهور قدرت بینها بیلت خود میسازد . همین موضوع است که درین روزها بیش از هر چیز دیگر اذهان علما را بخود مشغول نموده است .

امروز بهر آزمایشگاهی « لا برآتواری » که بروید (اولاً هشتاد درصد آنها) مشاهده خواهید نمود که یک یا چند نفر از علما و دانشمندان در کفار قرع و انبیق و شیشه های دواهای رنگارنک و ماشین های الکتریک وغیره نشسته و بانواع و اقسام وسائل مقشب شده اند تامکر راهی برای باز گرداندن حیات با جسد مرد گان بیدا نمایند . از اینجهت جملکی مترصدند که اگر غریقی و یا صاعقه زده ای و با کسیکه دچار سکنه شده باشد بیداشود با آزمایشگاهش بیاورند تامکر بواسیلی که خود بدست آورده اند جانی دراو بدمند و اگر انسان تازه مرده ایرا نیا بندحیواناتی را از قبیل سک و میمون وغیره بلا برآتوار می آورند و نخست آنها را کشته و پس از آن که از مرگشان اطمینان یافتهند شروع بینند نمودن آنها می نمایند . تمام علما در حیرتند و از خود سوال میکنند که چرا نیاید افلام اشخاص غربق خفه شده، یاد چار برق گردیده را که بقلب و ریقین و سایر اعضای

درای یک قلب قوی و جسور همه چیز ممکن است

حیه آنها آسیبی وارد نیامده زنده نمایند . در صور تیکه در اغلب موارد اشخاص مبتلا تا هشت ساعت پس از بیهوش شدن هم زنده بوده اند جوابی که میشود با آن داد اینست که خون آنها کم کم غلیظتر گردیده و باعث ایستادن حرکت قلب شده است
معمولًا در بن گونه موافق علماء واجه باسه اشکال ۶۴ می شوند :

۱ - واداشتن قلب بحرکت

۲ - بحریان انداختن خون

۳ - ممانعت از بسته شدن خون و حفظ حرارت بدف

یکسی از علماء که از سایرین بیشتر وقت خود را در بن راه صرف مینماید دکتر رابرت کارنیش برفسور دانشگاه کالیفرنیا است که بالاخره پس از خدمات زیاد و فداکاری های پیشماری مرده ای را زنده کرده است

دکتر کارنیش میگوید . « من همچشم می دانستم که تنفس مصنوعی فقط در مورد کسانی مفید واقع می شود که قلبشان از حرکت باز نایستاده باشد والا باید بواسیله دیگری متول شد » .

بهمن منظور دکتر مژبور از قانون جاذبه زمین استفاده کرد و تخته های خود را ساخت که غرقی یا مخفتفق را بر آن بسته و آنرا بطوری بحرکت در می آورد که هر شش تانیه یکدفعه بالا و پائین میرود . در نتیجه این حرکت وریدهای بدن خالی و پرشده و فشاری بشرائین وارد می آورد و قلب را بحرکت وامی دارد .

روزی جسد پیر مرد ۶۶ ساله ای را موسوم بهستر گراس که غفلتا قلبش از کار باز نایستاده بود نزد او آوردند که اگر بتواند اورا از نوزنده بسازد .

اگرچه پنج ساعت از مرک گراس گذشته بود ولی کارنیش اهمیت نداده و در حضور جمعیتی که برای مشاهده گرد آمده بودند نعش را بتخته بسته ، پارچه های گرمی دور آن پیچیده اوله مخزن اکسیژنی را بلبهای آبی رنگ او متصصل نمود .

قلب دلیر در سینه هر دباشرف گوهری است در صندوق مقفل

تخته بحر کت در آمد گاهی پائین و گاهی بالا میرفت . سکوت میخ سراسر لابرا توار را فرا گرفته چشمهاي حاضرین پیوسته بحر کت یکنواخت تخته دوخته شده بود و همه با بی صبری تمام منتظر نتیجه بودند . دقیقه ها و ساعت ها بدین منوال گذشت و آثاری از حیات در جسد مستقر گراس مشاهده نشد . این دفعه هم مانند همیشه فتح نصیب مرلک گردید .

چند روز بعد جوانی ۲۲ ساله را بنزدش آوردند که در آب غرق شده و چندین ساعت بود که آثار حیات در او دیده نمیشد تجربه به در او هم موثر نیفتاد ؟ علت بی فایده ماندن این طرز معالجه را انجاماد و بسته شدن خون ذکر گردند .

چندی بعد نیز مرده دیگری را آوردند که سیم الکتریک او را گرفته و کشته بود . اگرچه درین دفعه خون در بدنش بعثت یافتد ولی قلب همانطور بیهوده کت ماند .

کار نیش با وجود همه اینها باز مایوس نشد و در صدد تهیه وسائل بهتری برآمد . او لین کاری که کردن خرید چندین سک بود که آن ها را در عوض انسان تحت تجربه قرار دهد . پس از آن محلولی تهیه نمود که آنرا مایع حیات بخش نام نهاد و از عناصر سه گانه ذیل تهیه شده بود .

۱ - هیمارین که عصیر است ماخوذ از گبد و خاصیتش اینست که از انقاد خون میاند می نماید .

۲ - اینی فرین که از غده ادرنال گرفته شده و عمل عده آن تجربه شرایبن بدوران خون میباشد .

۳ - خون سک زنده
بنا بر این بکی از سکها را که بسکبیه معروف بود با کاز نیترزن گشتند سپس مایع مخصوص فوق را بیدنش تزریق گردند و تنفس مصنوعی را بکارانداختند ، و همانطور که دکتر کارنیش و معاونیش بالای نعش سکبیه خم شده بودند مشاهده کردند که قلب سک شروع بضربانهای آرامی نمود طولی نکشید که بنای نعش

کشیدن را گذاشت . دکتر کار نیش و سایرین از شادی این توفیق روی بای خود نمی توانستند ایستاد ولی خوشحالی آنها به زودی زایل شد زیرا دیدند که سکته های حركت شدیدی گرد مثل اینکه می خواهد با مرک و فنا مقاومت نماید . پس از این حركت بزودی قلب و ریتين او از کار بازماند و یکبار دیگر مرد و پس از آن زنده نشد .

روز بعد سک دیگری را خفه کرده تحت معالجه قرار دادند و مشاهداتیکه شد با این ترتیب بود ؟
دقیقه ساعت

ساعت ۳۴ : ۱۲ بعد از ظهر سک را خفه نمودند
 » ۱۲ - ۴۳ « قلبش از نوشروع بضریان نمود
 » ۱۲ - ۴۶ « بنای نفس کشیدن گذارد
 » ۱۲ - ۵۸ « دقیقه ای ۲۲ نفس میکشد
 » ۱ - ۰۵ « یک پارا حركت داد
 » ۱ - ۱۵ « چشمها را باز نمود
 » ۰۰ - ۴ « تنفس و ضربان قلب به حالت طبیعی رسید
 » ۰۰ - ۵ « با اشکال نفس میکشد (علامت انسرسیدن خون بریتین)

» ۰۰ - ۶ « برای دفعه دوم مرد دکتر کار نیش کم کم به مقصد خود نزدیکتر گردید و در ضمن معلوم داشت که چهت نرسیدن خون بریتین باید خالی شدن قلب از خون و ماندن آن در انساج بدن باشد و بیداست که چون خون بقلب نرسد قلب از کار می ایستد و سک میمیرد .

مطالبات و تجربیات عمیق تری این معمما را بزحل نمود .
 وايندفعه قرعه بنام سکی موسوم به تریتن افتاد تریتن را با اتر کشتند پس از آنکه قلب بکلی از حرکت باز ایستاده و نبض بصفر رسید و چهار دقیقه گذشت شروع به تنفس مصنوعی گردند و قریب ۱۵ ساعتی متر مکعب از محلول حیات بخش را در خون او تزریق نمود پس از نیم دقیقه محلول در تمام وریدهای سک بجزیان افتاد و قلب بنای

در باره هر چه هیگوئی فکر کن . ولی هر چه را فکر

ضریان را گذاشت .

چندین دنیه گذشت . . .

دکتر کارنیش که ضریانهای قلب را مشمرد مشاهده کرد که قلب با سرعت زیاد کار می‌کند (تقریباً دو بست و بیست ضریان در هر دقیقه) یعنی صد ضریان زیادتر از حالت طبیعی، اگر سرعت قلب بهمین اندازه می‌ماند ترتیب هم می‌مرد.

پس دکتر مزبور مقداری محلول صمغ عربی بزیر جلد حیوان آزر بق نمود و منتظر نتیجه شد. سرعت قلب رفتاره کم شد تا بعد طبیعی رسید.

پس از هفت ساعت همین قضیه تکرار شد. این دفعه محلول دیگری که خاصیت همان محلول سابق را داشت با او آزر بق کرد و اشکال بکلی رفع گردید.

یک‌چهارم گذشت و ترتیب زنده بود ولی در تمام این هفته در حالتی که بحال اغماء و بیهوشی شبیه بود بسرمی برداشت کارنیش می‌رسید که مبادا از این که اورا کشته بود انساج خاصه مغز را فلنج و خراب کرده باشد. شبیه و تنفس مرغ بعلقش فرومی بردنده و کم کم پس از ده روز از مرگش ترتیب بنای پارس کردن را گذاشت و حواسش باز گشت نمود. امروز دیگر صاحبش را می‌شناسد. دم می‌جنیاند اگر تهدیدش کنند آثار ترس از خود نشان میدهند هر گونه غذایی جلویش بگذارند می‌خورد ولی هنوز نمی‌توانند راه بروند یعنی اختیار حرکات قوایش بدست او نیست. احتمال می‌رود که این عیوب هم رفتاره رفتاره بر طرف شود.

علماء معتقدند که این تجربیات را با انسان بهتر می‌توانند انجام یافته‌ند تا با حیوان و زمانی که در بسیاری از روزنامها و قایع فوق درج گردید چندین نفر داوطلب شده‌ند که خود را در مقابله با این وجوه زیادی بفروشند. دکتر کارنیش می‌گوید که پیشنهادهای هیچ یک از آنها را قبول نکردم نمی‌توانستم که قبول بکنم. زیرا باید ابتدا آنها را

بکشم و دشتن انسان هم جنایت محسوب می شود و مخالف مقررات و قوانین مملکتی است.

از میان مراسلات زیادی که بدکتر کارنیش درین موضوع نوشته بودند یکی مطالبدیل بود:

«من درین دنیا تنها و بیکس هستم و بهچکس علاقه و بستگی ندارم اگر مایل هستید که مرا مورد آزمایش قرار دهید حاضرم که بطریق غیر مولمی انتخاب نمایم».

دیگری می نویسد:

«من پدر پنج فرزند هستم - سه سال قبل بمرض علاج ناپذیری مبتلا شدم و حاضرم اگر آنیه فرزندانم را تامین کنید بدن خود را بدمت شما بسیار هر طور که مایل باشید با آن رفتار نمائید حتی همان کاری که باسکها انجام میدادید».

دکتر کارنیش هم مانند سایر علماء حقیقی بسیار متواضع است و خوش نمی آید که از او تعریفی بگنند و با وجود اینکه بزر گترین اکتشافات را در عالم حیات وزندگی کرده بازمی نویسد:

«مردم نباید ازو قایع فوق چنین نتیجه بگیرند که مسئله غامض مرک مکلی حل شده است زیرا بدون شک و شباه نابسیاری از معضلات و معمای های حیاتی را درست ندانیم نمی توانیم انسان مرده را از نویبات بخشیم و او را مورد تجربه قرار دهیم و هنوز نتوانسته ایم بفهمیم که آیا سکی را که پس از مرک زنده نمودیم در دنیای جدیدی زندگی میکنند یا در همان دنیا ای قبل از مرک در هر صورت باید جدیت کرد و پتانسیل بهتری دسید».

در هور د ابراز دل

هر گز شرح معن و مصائب خود را تزد احمدی حقی صمیمه برین دوستان خود اظهار و اراز نکنید و باصطلاح صورت خود را بسیلی سرخ نگهدازید که جز مزید خسارت و تولید ذات و خفار خود نتیجه نخواهد برد.

حرف زدن بدون فکر مانند تیر اندازی بدون هدف است

بنصایع زیر تو جه و عمل نمائید

گرد آورند از ارakk - رمضانعلی رفیع زاده
در گفتن حرف حق و اظهار شهادت صدق و صلاح آمیز صراحت
لهجه داشته و بقول عوام استخوان لای زخم نگذارید که این
عادت منافی شهادت است

دوست باو فا

بهترین دوستان و خیر خواهان شما کسی است که عیوب
و پدیدهای شمارا بی مهابا و ملاحظه گوشزد شما کند به آن که
رذائل و مفاسد اخلاقی شمارا حسن تعییر کرده و حمل بر صحبت نماید
دلا یاران سه قسم اند اربدآنی زبانی اند و نانی اند و جانی
بنانی نان بده از در به رانش نوازش کن به یاران زبانی
ولیکن یار جانی را بده است آر بجانش همان بده گر میتوانی
ایمکنی گن و در در جله اند از

محب و مساعد بکه شما درباره دیگران و توهین و اذیتی
که دیگران نسبت بشما کرده اند بطاقدیان و اغراض بگذارید
تاهم بعلو نفس شناخته شوید و هم بر عده دشمنان شما افزوده نشد.

طمع در همه جا مذہوم است

حرص و زیادت طلبی در همه جا مذہوم و مطعون است مگر
در تحصیل علم و کسب نام نیک

عجله و بی صبری

عجله و بی صبری فقط در انجام امور خیر و عام المنفعه مطلوب
و مستحبن است چه ممکن است بواسطه تاخیر مصالحی فوت شود که
تدارک مثل آن متعدد بلکه ممتنع باشد.

قبول هدایه و سوغات

حتی الامکان هدایه و سوغات از کسی قبول نکنید که شما در
نظر اهداء کننده خوارمی شوید و او در نظر شما عربزمی گردد.

دندان گر لکمیافتداه مادر لندگی آن همیشه باقی است

هعاشرت با اشخاص

همیشه در محاوره و معاشرت حد ادب را مراعات کنید و از شوخی‌های هزل و لغو و مزاح غیر معقول حذر نمایید . که بادباران آورد باز بچه جنک .

دره ورد معاملات

در معاملات خود فاضی مذهب باشید و از اجاج و سماجت احتراز کنید تا بقضای و حکمیت دیگران محتاج شوید و اسرارتان فاش نگردد و مورد شمات واقع نشوید .

مطالعه کتب مفید و کمک بفرهنگ

مقداری از اوقات شبانه را بطالعه کتب مفیده تخصیص دهید و سعی و دقت کنید که از ابن راه سرمایه علمی و اخلاقی خود را زیاد و مستحکم سازید و ضمناً از راه خرید سالنامه های مفید و بی نظیر در حدود امکان بفرهنگ عقب افتاده خود کمک کنید و نسبت بخرید آن با او لیاء امر همکاری و تشریک مثابی را مبذول دارید

تواضع

نسبت به بزرگتران و دولستان همیشه پیش سلام و متواضع باشید و بصدای رسا و کلمات محبت انگیز - مراسم تهنيت را ادا کنید و نسبت بزیرستان راوف و دلوز و متواضع باشید و معتقد و مطمئن شوید که از اتر نفقة با زیرستان بیشتر از تواضع از زیر دستان است .

افراط - اعتدال - تقریط

در تمام کارها حد اعتدال بسند یعنی معمول و مرغوب و افراط و تقریط نکوهیده و مذموم است همواره در مراوده و معاشرت با مردم حد اعتدال را از دست نداده قلم و قدم و زبان خود را سنتکین نگهدارید .

آش را هیچ وقت به داغی که هیچ نهاد نمیخورد

کهک به نیاز مذدان

اگر نمی توانید بمال و ترבות حواجع محتاجان را برآورید
لااقل باز بآن خوش و ملاطفت با آنها مکالمه و محاوره کنید.

تحصیل علم

بیوسته در صدد تکمیل معلومات خود بوده از پرسیدن و
فهمیدن عارضه باشید چه هر که از پرسیدن مضايقه کند در چهل
ونادانی بی مثل خواهد بود کما اینکه شاعر شیرین زبان در مورد
درجات دانش و ندانانی می فرماید.

آنکس که بداند و بداند که نداند

اسب شرف از گنبد گردون بجهان

آنکس که نداند و بداند که نداند

انگان خرك خوش به منزل برساند

آنکس که نداند و نداند که نداند

در چهل مرکب ابدالدهر بهاند

همیشه در صدد ترقی و تعالی بوده بصلاح هصرخوبیش مسلح

شوید و بدانسته های خود مغزور و مطمئن نباشید.

خدمت به هیچن

میهن و مسقط اراس خود را از جان و دل دوست دارید و
در راه ترقی واستقلال آن از بدل جان و مال و هستی خوش مضايقه
نکنید و قوانین کشوری را مطاع و محترم بشناسید و قدمی برای
نهادی و تخطی فروید.

وظائف مذهبی

آداب و وظائف مذهبی را بدقت بفهمید و آرزوی عقیده
حالص مغضن جلب رضایت خدا بجا آورید.

اگر از قرض هیقرسی در خانه است را باز نکن

آهنه ک سفر

- ب باز آی نا بطلعت ما هت نظر کنم
یکدم بگویی عشق ، نکارا گذر کنم !
- ن نتوان بروی چون مه تودوخت کس نظر
من چون توانم که نغلر بر صور کنم !
- ل کاهی دلم ز هجر تو گبرد ولیک تو زود
از عشق روی ماه تو غمرا بدر کنم !
- ا ای زلف پر خم تو شدام قلب من
عمرم چکونه با غم زلفت بسر کنم !
- ه هر کس که روی ما هت تو دیدی اسیر شد
بر گو چکونه من ز تو صرف نظر کنم !
- ج جور توای نکار بر بروی بی وفا
چندان بن رسانید که خواهم سفر کنم !
- ا آخر دمی بیاوبکن رحم حال من
هر شام ما ه از غم تو تا سجر کنم !
- و واهی است فکر این که بتو دست یافتن
کر من دلت بچنگ بیارم هنر کنم !
- ی بادی نمیکنی ز من ای بار مه لقا
آخر بپیش تو جان را سپر کنم !
- د دل بردهای ز گلشن مسکین بگویی عشق
ترسم که از فراق تو کار خطر کنم !
- از کازون آفای محمد حسین رستمی (گلشن)

احترام والدین

اگر می خواهید از عمر و زندگی سود و حظ و لذت ببرید
و بعمر طبیعی بر سید در احترام پدر و مادر قصور و تکامل نکنید .

اگر بمهمانی گرگ هیر و یلدشت خود را همراه ببرید

هر گوشه یقینم

از در گزار نطبع آفای : تقی - تقی بور

پامت است هوا سرد و چرخ گشته پریش
ز آه و ناله بیچاره گان محنت کیش
عجب که مهر فروزان خلاف عادت خویش
بریده پرتو اطفش ز چند لحظه پیش
سپرده دشت و دمن را بوحشت و تشویش
ژحلقه های کفن پوش میوزد بادی
که میدرد سرو رورا چو تیغ جلادی

بپا نموده طبیعت غریبه بیدادی
رسدز پیج خیابان به گوش فربادی
که سوز آن دل احجار رانماید زیش

بلی کنار خیابان به روی توده خاک
خزیده است یتیمی مریض و بی پوشان
ز فرط رنج شده قلب داغدارش چاک
نمانده سر شکن بدیده نم ناک
که تا بکریه کمک خواهد از غمی و خدیش

ولی چسود که دلها ز سنک و از آهن
بسی است سخت و بگفتار شاعر ذیفن
« کجا بکریه توان سنک را تکان دادن »
خصوص قلب کسی کوندیده رنج و محن
بعمر خویش هداسته فرق نوش از نیش

بدین مکان به رسید آزمان بیکنی مولا
کشیده بود بسر پهستین ز روی عبا
شنید ناله و افغان طفل بی سر و پا
گندشت زود و نگفتش که چونی ای با با
کیش مجال سخن گفتن است با دل ریش

نمای آهنی که همیشه کارهای کند بسیار برآق است

بمرد طافل و بشد خاک و گل و را بسته
 کجا که طافل عزیز و ملبح آن سرور
 ز کجروی و فسونهای چرخ افسونگر
 چو این یتیم نمیرد کفار راه گذر
 کجاست بشنود این پند نفر دور اندیش
 بترسد از غضب و قهر گبد دوار
 بروز نیک بگیر زدست سائل زار
 تو خود بنو به «تقی بور» این خجسته شعار
 پای دار و مقادش مدام در نظر آر
 فتوت است ترحم بحال درویش

همل های جهان

همدی : ابریکه رعد و برق زیاد دارد کمتر می بارد .
 ظرف چوبی را تنها یکبار می توان روی آتش گذارد .
 و قبیکه اسب چهار با لیز بخورد آدم دوپا چگونه می تواند
 بگذرد .

سنک هر گز در آب نمی بوسد و حرف خوب انرش از این
 نمی رود . هر گیاهی از تخمش بیدا است .
 یو گیلاوی : گرک ممکن است بـ وست خود را عوض
 کند ولی فکر شرای تغییر نمی دهد .

خورده سنک را بگوزه بزنی یا کوزه را روی سنک بیندازی
 باز شکست یا کوزه است .

یونانی : اگر می خواهید دشمنان بر اسرار شما آگاه
 نشووند آن را بدوستان خود افشاء نکنید ؟
 اگر نتوانی دوست پیدا کنی دشمن برای خود متراش .
 از کلاح بجز صدا چیزی نخواهی شنید .
 جوانان از مزه و پیران از سرخی سبب تعریف می کنند .

سندگین قرین خوش آنست که بیشتر سرش بطرف

(اړهغان سال (۱۳۲۸)

الهی ناطقم را ګو با و پنهان ام را بنور خود
روشن و مرابکلام اهدنا الصراط المستقیم
براه راست هدایت و راه و چاهرا بمن
نشان ده تا خواند گان ارجمند سخن
حقیر را خوب شنیده او بسیع قبول اصناء
فرمایند .

کاروان رفت و تو در خواب و بیا بسان در بیش
از اندیمشک

چون روی رمز که پرسی چکنی چون باشی
خواند گان میترم سال قدیم کم کم
سبزی و سلیم جدید بدین و سیله روی آور
و گذری است البته آنچه از خاطرات
شوم و تلغیخ سال قدیم و تجربه های خطر-
ناک یا او بما گذشت جای آن دارد که
مدتها در دریای فکر و امواج غوطه ور
شده بلکه بدیهای گذشته خود را که
بضمون عکس آیه شریفه سوره الرحمن
هل جزاع الاحسان الا احسان نصیب ما
شده بود یاد آور و تکانی بخود دهیم تا
انشاء الله در سال جدید گلیه اعمال ناپسند
گذشته را که مردم از آن بری و بیزار

بوده و خودت ما بیشتر و بهتر از دیگران
از جریان آنها مطلع میباشم از خود دور نموده و همواره وهمه در
حال بیرون اشخاص نیک باشیم (چه نتیجه بدی و خوبی بخود ما
بر میگردد) تا شاید بتوانیم در این سال فرمnde گری سبقت و راستی
و درستی و امانت را از سایر ملل و ترقی دنیا و بوده و بار دیگر خود
را بجماعه متعدد معرفی نمایم .

قای محمد براتی

زهیون خیم شده است

خوشبخت کسیرا گویند که از هر قضیه ای پندی و از هر مصاحت و مجالستی درسی آموزد و بیچاره و مستاصل آنکه هنکام رسیدن بلایه مرتبه خوانی و نوحه گردی اکتفا نموده بدون آنکه دربی علت و تعقیب راه چاره آن باشد این قبیل اشخاص مخصوصاً زیاد دیده شده که به حض رسیدن پیش آمد بد جریان حال خود را بهر کس که میرسند میگویند دوراه علاج آنرا از دیگران استفسار و کمال آنها را در این راه میخواهند چرا باستی شخصی کاری کنند که بعداً با بن و آن متول شده و مثل ابربهارهای های گرده کند و علاوه بر این خود و فرزندانش را دچار انواع و اقسام بد بختی و گرفتاری نماید بلی علاج واقعه قبل از وقوع باید کرد .

عالی باید در هر کاری با نظر تامل و دقت نگاه کرده تا سبب و علت آنرا کشف و خوب را از بد و بدرا از خوب تمیز دهد بیخشید هاجماعت ابرانی باندازه با هم دیگر بد هستیم که آن یکی راضی به انعدام رفیقش و آن دیگری به نیست و نا بوذری دوست خود شاد است .

ما ابرانیان یا بعبارت دیگر نسل امامان امروزی چنان نسبت به مدیگر دور نک و دروغگو و بی بروا و حمود و بیوفا گشته ایم که راضی بخون هم دیگر بوده و حتی سایه یکدیگر را با تیر میز نیم علی الغوص اگر بفهمیم برای همسایه ما پیش آمد بدی شده چنان خوشوقت و محظوظ میگردیم که از شادی در پوست خود نگنجیده و بلکه از خوشحالی سر از یانمیز نمی دهیم بلی این است آین مسلمانی و برادری و برادری نمی دانم سر منشاء این همه بدی و بد بختی از کجا دنیا سرچشمه گرفته که فقط و فقط داخل چوی حیاتی ایران مخصوصاً (مسلمانان فعلی امروزه میریزد در نظر دارم در سال قدیم نامه ای با مضاء جمعیتی از کارمندان راه آهن در یک موضوعی تهییه نموده بودم و پس از آنکه دو سه نفر از رفقانامه مورد بحث را امضاء نمودند عین نامه برای امضاء بر رفیق دیگر تسلیم وی پس از خواندن صریحاً

اظهار داشت فلانی من با یکنفر از این امضاء کنندگان مدتی است
قهقہم لذا چون امضاء او در بای این نامه است من امضاء خود را
آموده باین کاغذ نمی نمایم ترا بخدا به بینید دور نگی ، دور و نی
دشمنی ؟ ناجنسی ؟ بی رحمی ، بی فکری ، بی شوری ، بیدینی تا چه حد
و چه پایه رسیده که اینقدر نسبت به منوعان خود بدین و بدسرشت
میباشیم باید بی برووا کف عبادت خدا . صحت عمل . احسان
بوالدین . راستگوئی . پرهیز کاری . اعتراض بحقوق دیگران
احترام بناموس یکدیگر . امانت و درستی در مال یکدیگر .
تفوی . ترس از خدا . همه و همه بتمام معنی از چنگال .

ما در رفته و چنان در زشتی مشهور و معروف آفاق گشته ایم که
هر یک از ما تمام هم و هوشمن ا فقط این است که چگونه
دیگران را غریب داده ملک و مال اورا بتصرف خوبیش درآوریدم از
شما سؤال میکنم آیا ملتی که اعمال و روابط اجتماعیش چنین باشد
جز این سرنوشتی چنین چه میخواهد داشته باشد ؟

از شما خواهند گان عزیز می برسم آیا کار گریکه در میان
بیان بامشقت گرما و سرما ساخته و خواب شیرین را برخود حرام
و تلخ نموده تا برای لفمه نانی خود و عائله مستمندش را از مهالکه
نجات یادر حقیقت از چنگال مرک بر باید آیا سزاوار است شخص
اجنبی بدون ترس و واهه منزل شخصی اورفت . و با خانم وی
عیش کند ؟

آیا دلیل دارد که یکنفر می دیو جدان و بول برست بدون
جهت اموال بقیم و بیچار گان را تصاحب نموده و در فکر ورته های
بد بخت نبوده و علاوه بر این در فکر حساب و کتاب روز قیامت
هم نباشد ؟

آیا علت دارد که تاجر های گردن کلفت و محترک گندم
خالص ایران را که قوت لا یمود مردم است بخارجه حمل نموده و
هیچگونه استیضاحی از آنها ننمایند ؟

نظیری است که بر ما میگذرد

بالاخره باين وضعیتی که هیچکس بفکر هیچکس نبوده و هر کس بکلمه کی یکیه در فکر خودش می باشد چگونه از خدا امید عفو و بخشش را داشته و توقع دارم مارا هم بهشت ببرند !! ذهن بد بختی و بیچارگی .

باید اعتراض و تذکرداد که بهشت جای هر کسی نبوده فقط برای اشخاص پرهیزکار و صالح و با ایمان و منفین درست شده و بس خوانندگان عزیز برادران گرامی و نقای هوشمند روی این اصل بیامید تا فرست از دست نرفته و عمر باقی است در این نوروز جدید همینطور یکه مردم خانه تکانی می گذند ماهم تکانی بخودداده رویه سابق خود را که خدا و رسول (ص) از آن نگران بوده اند از خود دور و برای همیشه خدارا از خود خوشنود و خود را در مد نظر دیگران بطور شایسته جلوه داده و برای ابراز بدی بهمنوعان و برادران خود احتراز جسته تابتوانیم در اذاع این خوبی از خدا توقع بیشتری در امور دنیوی و آخری داشته باشیم در خاتمه امیدوارم چنانچه در این سطور اشتباہی از قام این خاکسار ناقابل بنظر آقايان خوانندگان محترم می رسد با نظر لطف و بزرگی عفو فرموده و هین منقم فرمایند .

ایام اخوت برقرار باد
ازدیمشک - بقلم محمد برآتی

هشل های جهان

انگلیسی : مردگان چشم ان زندگان را بازمیگذند:
وقتیکه آب رودخانه کم میشود سنگهای ته آن نمودار می گردد .

مکس را باعسل بهتر از سر که میتوان گرفت .
زنبور عسل نیش میزند ولی خودش هم میمیرد .

پاکداهنی و فقر کمتر زیر یک سقف جمیع هیشو ند

از اُرشت هم با خبر باشید

بِقَلْمِ آقَای عَلَى بَرْسَپَاسِی

میگز است اغاب از خوانندگان محترم
سالنامه جاوید که در شهرستانهای
مختلف سکونت دارند از خصوصیات شهر
ما درشت کاملاً مطلع نبوده و یا اصلاً
برشت نیامده باشند از این جهت بسی
تناسب ندیده که شهای از اوضاع و
احوال در معنی از وضعیت این شهرستان
(فلاحت) و مردم آن در سالنامه و زین جاوید
بعرض خوانندگان محترم بر سانم بشرط
اینکه افراد ساری شهرستانها نیز باین
رویه نگارند تأسی جسته ماراهم از
جزیان و اوضاع شهر خود مطلع فرمایند
و البته باید این نکته را فراموش

نکرد که نوشن اینگونه موضوعات باید بدون اعمال هرگونه
افراض شخصی بوده و کاملاً بیطرفا نه نزشته شود .
رشت شهرستانی است فلاحتی (جز استان بکم) واقع
در شمال ایران بهنی همسایه ازدیک دولت رویه شوروی
که متساقنه این موقعیت چهار گیاهی برای شهر ما بدون زبان مادی
و معنوی نبوده و هنوز هم بعات مذکور دچار معموقیتی های بی
شماری میباشد و از قبیل از زمان شاه سابق که در رشت چنبشهای
علیه دولت مرکزی که از جمله چنبش تاریخی (جنگل) بادست
میرزا کوچک جنگلی ایجاد شد تبعیتنا این شهرستان تا کنون مونقیتی
از لحاظ توسعه و همراه و آنادی چنانکه باید احراز نکرد و
پیوسته مورد گنتول دولت مرکزی واقع بوده وهست در سورتی

لیکن چیزی است که بیش از هر چیز مردم را اخراج سلاح میکند

که بیطرفا نه و دقیق میتواند این اشتباه را برای همیشه بر- طرف سازد .

جمعیت رشت - طبق آمار سرشماری ۱۲۱۰۰۰ نفر و دارای آب و هوای تقریباً مرطوبی و طور یکه عرض شد شهرستان فلاحتی میباشد که عمده محصول سالیه اش برنج و حبوبات و ابریشم است و این محصولات بقدرتی استکه هرساله علاوه بر خوراک اهالی که اکنون آبرنج مصرف می نمایند و حدود ایران مقدار زیادی جز معاهدات اقتصادی بکشور های خارجه فرستاده میشود و از مزایای این شهرستان از جمله اینست که در فصل بهار و نیمه تابستان دارای مناظر زیبا و دلفریب طبیعی است که شاید اغلب از شهرستانهای ایران فاقد اینگونه مناظر و ظاهر طبیعت بوده باشند و چون بندر زیبای پهلوی (دهانه روسيه) هم در مجاورت شمالی یعنی در ۳۶ کیلو متري رشت واقع است از این رو تابستان هم محل رفت و آمد اشخاص خارج از رشت به پهلوی جهه (آب تنی) در دریاچه خزر میباشد و این بندر هم از زمان شاه سابق نسبتاً وسیع شده (پیرا با ابعاد پل عظیمی متحرک که در وسط این دریاچه ساخته شد غازیان هم به پهلوی منتقل گردیده است . ولی پاییز این شهر قدری بیشتر از سایر شهرها (آنهم بملت واقع بودن در شمال و مجاورت دریای خزر) اغلب بارندگی است که باید باصطلاح باقید احتیاط زندگی نمود و از این جهت هم تمام خانه های این شهر سفالی ساخته هده تا از آسیب باران و برف کاملاً محفوظ باشد

مردمان آن عموماً باذوق خوش سلیقه مدیست و اغلب در خرج میانه رو و در عین حالی مهمان نوازند تا حدی که باین صفت نیکو و پسندیده مشهور میباشد . واژ احاظ عقاید مذهبی هم (با مغناصری از خرافات که متناسفانه در ایران ما همومیت دارند) باعتقادهای دینی خود پایند بوده و تا حدود توانایی عمل مینماید . (البته دغل کاران و حقه بازهایی هم در صفویه مختلفه وجود دارند ولی به نسبت

سایر شهرستانها جای شگرست باقی است) و هم اطراف این شهرستان بفاصله چند کیلو متر بخش‌های تابعه واقع است که افراد آن کلان دارای مشاغل مختلف فلاحت، از قبیل زراعت برنج، جبو بات، توتوون سیگار، چائی و کشت گفت و تهیه ابریشم وغیره می‌باشند که مجموع این بخش دور رشت را طور یکه می‌دانید «گیلان» گویند. و طور یکه در بالا متذکر شدیم بهار و تابستان این شهرستان بواسطه داشتن مناظر طبیعی بسیار زیبا و دلچسب است خاصه منظره باغات چایی (لاهیجان و لakan) و طرز چیدن آن جلوه خاصی درینشه ایجاد مینماید زبان و طرز تکلم اهالی این بخش‌ها نیز اگرچه گیلکی است ولی غالب با زبان ماتفاق فاحش دارد. و اگرمی خواهدید ازو ازه و لغات مستعمله گیلکی ما هم مطلع شوید مختصرا در بايان بعرض ميرسانم.

رشت با ۵۵ هکتار معمرو ميتها که علتش را در بالا متذکر شدیم و خوانده‌اید دارای پنج خیابان اصلی بنام خیابان پهلوی (از میدان شهرداری تا میدان ناصریه) و خیابان شاهپور (از میدان شهرداری تا پل معروف به ذرچوب و درامتداد آن با یک نیم داره به سربازخانه منتهی خواهدشد) و خیابان سعدی (از میدان شهرداری تا بوسار) که این خیابان در امتداد خیابان پهلوی میباشد. و خیابان شاه (از میدان شهرداری تا سبزه میدان) که تقریبا درامتداد شاهپور است و یک خیابانهم بنام خیابان پل عراق که واردین برشت پس از گذشتن از سربازخانه (تیپ مستقل) و بل مجاور آن (بام پل عراق) وارد این خیابان شده که در امتداد وصل به خیابان پهلوی خواهد بود می‌باشد و دارای چندین خیابان فرعی بنام خیابان برق - خیابان گنجه - خیابان مریضخانه یا میکائیل که (بمیدان طیباره و زمین ورزش منتهی خواهد شد) - خیابان کیسه بافی - خیابان فرهنگ خیابان شبک و غیره است و چهار خط اتوبوس شهری هم باضافة مجاوز از دویست دوشکه کار میکنند و نیز دارای سه بیمارستان (ملی آمریکائی - شوروی) که بترتیب بشت کیسه بافی - خیابان چراغ برق - خیابان پهلوی واقع میباشند و همچنین دارای ۳۵ دبستان و

با یک اراده قوی شرایط دیگر چندان اهمیت ندارد

دیبرستان است که عده نفرات «حصلین آن بالغ بـ ۳۰۰۰ نفر (پسر و دختر) است. و اداره فرهنگ ماهیم به ریاست آقای ابوالقاسم شکرائی که بقول نویسنده اکتاب جدیداًطبع (فرهنگ مصور) سه کیلو تقدیر نامه دریافت نموده اند اداره می شود و دینگر ادارات دولتی هم با تمام تجهیزات قانونی مشغول انجام وظیفه اند. و نیز دارای پندهای کارخانجات و بنگاه های ملی از قبیل برنج کوین «پنده محل» و آرد کوین و پارچه بافی و بند پسوبطین بافی و کبریت سازی و کیسه بافی میباشد که بزرگترین آنها کارخانه اخیرالذکر است که در حدود ۵۰۰۰ تا ۵۵۰۰ نفر (مجموعاً) در آن کار میکنند این بود مختصری از اوضاع جریان شهرستان رشت که بعض خوانندگان ارجمند سالنامه جاوید رسانید. در ضمن برای اینکه این خوشبینی ها بی طرفی نویسنده را تحت الشاعع نگیرد هرچه می کنم که فساد اجتماعی و اعمال بی رویه که در ردیف آن دزدی و تقلب و رشوه خواری ادارات بی عدالتی ها و بی انصافی صبغه سرمایه دار و نارضایتی های مردم قرار دارد ذرا بین شهر دیده می شود ولی اگر فراموش نکرده باشید در بالاترین کردادیم که بسبت سایر شهرستانهای ایران خاصه پایتخت کشور شاهنشاهی باز جای شکرش باقی میباشد و همچنین است موضوع فواحش رشت که جریان آن را (از لحظ شروع ناروا در باره تکثیر فاحشه در رشت) در مجله شماره دوم آین اسلام سال جاری تحت عنوان «واردین بکیلان در باره «رشت» چگونه قضاؤت می کنند» نوشتم مراجعت فرمایید.

در پایان طور یکه در بالا بخوانندگان محترم و عده دادم که از واژه و لفاظ مخصوص رشتی ها مختصمری بنویسم اینکه توجه فرمایید البته پیداست که این واژه ها فقط در تلفظ بکار رفته و جزء زبان بومی و معنی مخصوص بر شئوهای آست که فهمیدن آن برای تهرانی ها و بطور کلی فارسی زبان مشکل می باشد ولذا اشعار یا تصانیف گیلکی را آقابان تهرانی ها ساخته خوانده و تقریباً از درک ممایی آن عاجز نمودند بنابراین ماعتشاره لغت گیلکی را با تطبیق بفارسی مختصرا در اینجا نقل می نمایم:

غمهای ما قابل تحمل بودی اگر شادیهای همسایه نبودی

میوه های

- ۱ خالو آلوچه با گوجه بالا
- ۲ کونوس از گیل پائین
- ۳ آشمالو زردالو
- ۴ دوجو کسته چسبیده
- ۵ بوبو خوسته پوسیده
- ۶ دوچول کسته پلاسیده شده
- ۷ واسوخته مالیده شده
- ۸ بیر کسته لرزیده (لرزیده)
- ۹ گرمک طالبی
- ۱۰ بکفته افتاد
- ۱۱ بلند شد
- ۱۲ بوشو رفت
- ۱۳ بی نی شته نشت
- ۱۴ او سادن برداشتن
- ۱۵ نیمیز گره (نی میز گره) در نیمه باز
- ۱۶ چو ملیز وبشگون
- ۱۷ گیجگیجی قلقله
- ۱۸ گیل گلی غلطیدن
- ۱۹ فبلی خرچنه
- ۲۰ دیم کک
- ۲۱ چول شبش
- ۲۲ صورت ماهی ریز
- ۲۳ پامودور گوجه فرنگی
- ۲۴ خوج گلابی نارس
- ۲۵ گزد هوبج
- ۲۶ آقوز گردو
- ۲۷ گرمات فلفل
- ۲۸ کرمک طالبی
- ۲۹ گرمات فلفل

حیوانات

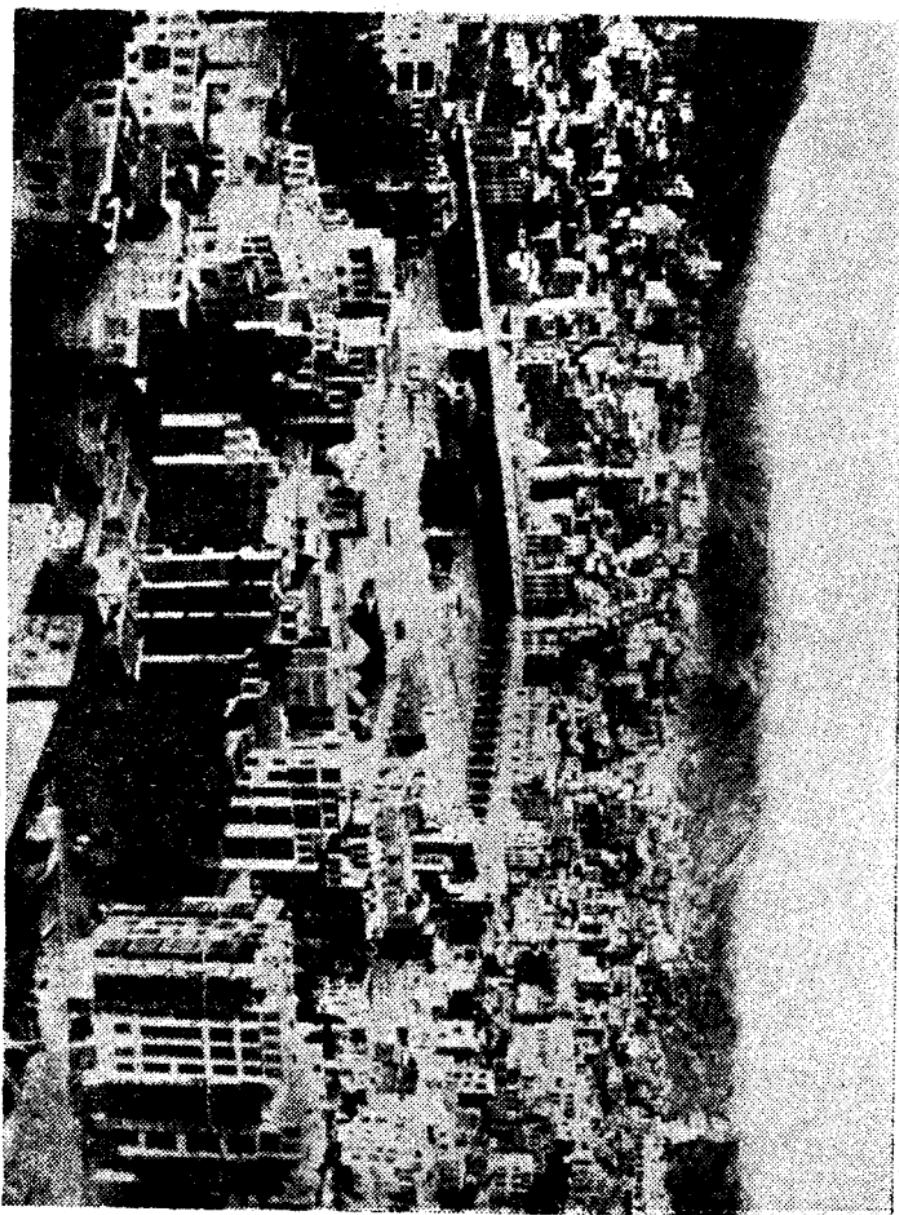
- ۱ بی چا کربه
- ۲ چی چی چی گنجشک
- ۳ حاججاجی پرسنو
- ۴ چی چیلاس سنجه قاک
- ۵ شانه بسر هدهد
- ۶ کلاح کلاح
- ۷ لاتنی مار
- ۸ واشک عقاب
- ۹ شل سوبول خرچنه
- ۱۰ سوبول کک
- ۱۱ شیچ شبش
- ۱۲ کلکی ماهی ریز

مثلهای جهان

آلبانی : کسی استخوان خشک را نمی بیسد .

آلمانی : هرچه نفس تنگتر آزادی شیرینتر .

پیمان شکنی یکی از شاخه های دروغ است

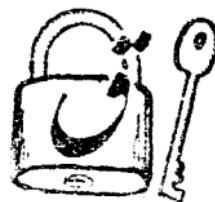
نمایی از مکه معظمه

حکومت قانون

باقلم : ۱۰. نیکو همت

«اھالی مملکت ایران در مقابله قانون زمتساوی حقوق خواهند بود»
اصل هشتم متمم قانون اساسی

اون همان «قانون» کلمه
بونانی است که بمعنی رسم و قاعده
است و مفهوم همان اراده جامعه است
که از طرف و کلای ملت درخانه مردم
یعنی مجالس مقنه و ضم میشود. مقصود وضع
قانون تر فیه حال توده مردم است هر کس

در جامعه حدود مقامی دارد و در برابر حقی که دارد تکلیفی نیز به
هئده خواهد داشت و ضمانت اجرای هر حقی را قانون تعیین خواهد
کرد بنا بر این قانون تامین سعادت اجتماع را فراهم نموده و هر
کس را بفرآور مقام و حقوق خود مکلف میسازد، ضامن سعادت
و بقای هرجامعه ای قانون و فرهنگ است. مقصود از مساوات این
است که افراد مردم همه در حقوق تکالیف با یکدیگر یکسان و
مساوی باشند و منظور از مساوات در برابر قانون این است که افراد مردم
عموماً در مقابله اوامر و نواهی قانون بدون هیچگونه تبعیض و نظری
یکسان بوده باشند این اصل قانون اساسی ایران از قانون قرانیه در اصول
مشروطیت ایران منعکس شده است، برای حفظ حقوق جامعه و اجرای
عدالت است که قوانین وضع میشود. قوانین را احتیاجات و اراده
عمومی بوجود آورده است تا مساوات در میان بشر حکم فرمایش
و حکومت مردم بر مردم مصدق پیدا کنند شکل زندگی ما امروز
این نحوه از حکومت و قضاؤت را حکومت وزمامداری تشخیص
داده است تادر آینده مردم چیگونه نگر کنندو آزادی و عدالت
را چیگونه تغییر و تفسیر نمایند مبنای حکومت قانون اراده جامعه است

جوانی هستی دائم است جوانی قب عقل است

وقانون در حقیقت میزانی است که حق را از باطل تمیز میدهد . ارسطاطالیس فیلسوف شهر یونان قانون را ناموس انسان میداند و معتقد است که باید آنرا طبق ناموس الهی تنظم کرد تا سعادت جامعه بر آورده شود . ارسطاطالیس ناموس دیگری را بنام ناموس دینار نام گذارده است که منشاء داد و ستد قرار میگیرد او میگوید باید ناموس دینار را انسان وضع کند که موافقت با ناموس الهی داشته باشد ،

بوعلی سینا معتقد است که برای تامین عدالت و سعادت عمومی باید قوانین طبیعی و ناموس الهی را منشاء قرار دادر در قرآن نیز اشاره شده است که پیغمبران را فرستادیم تا بر وفق عدالت میان مردم حکومت کنند در قرآن کریم می فرماید ((و ارسلنا رسلاً و انزلنا معاهم الكتاب)) باید انسان نیز عدالت را وفق ناموس الهی و فرمان خداوند تامین کند ^۱ در اثر تعلیمات عیق آسمانی قرآن بود که سید قرشی با سیاه جوشی در برابر ترازوی مکافات یکسان بودند و حکومت واقعی دمکراسی غرب سراسر جهان آن روز را تحت انتقاد خود در آورده بودو جهانیان انگشت حیرت را بدندان میگزیندند : نکون نیز خواست ما آن است که دستورات عالی پیشوایان بشریت که بنام های مختلف اعلامیه حقوق بشر و منشور و قوانین اساسی بجهای مانده است کاملا تامین شود .

هنگامی که حقوق سیاسی و اقتصادی افراد هر کشوری تامین شود میتوان شالوده یک حکومت دمکراسی حقیقی را ایجاد کرد تنها باید بنام های زیبا و دلفریب قناعت گرد باید این ماهیت هاعوض شود و سعادت واقعی را در حکومت قانون بیدا کرد .

در نتیجه پیشرفت افکار آزادیخواهی پس از قرون وسطی در ممالک متعددی اروپا بویژه فرانسه حکومت دمکراسی بوجود آمد و در پارلمان فرانسه به تصویب رسید که افراد جامعه دارای یک سلسله حقوق طبیعی و سیاسی هستند و در ضمن اعلامیه ای به نام اعلامیه حقوق بشر که در سال ۱۷۸۹ میلادی انتشار بیدا کرد انتظامی

حیات بی امید همدوش و همسر همات است

برای افراد مردم در نظر گرفته شد، داشتمدان فرانسه که نمایندگی پارلمان فرانسه انتخاب شده بودند را بناعلامه گذاشتند که افراد بشر آزاد بدنی آمده‌اندو باید در حیات خود بینزای آزادی و برابری استفاده برند علمای فرانسه معتقدند که مساوات باید مبنای باشد و هر فرد آنچه را برای خود جایز نمی‌داند برای دیگران نیز جایز نداند در اثر آزادی و مساوی است که هر کس میتواند از مزایای طبیعی و سیاسی استفاده برد در حقیقت اعلامیه حقوق برشالاده آزادی افکار و عقاید را بیخت و حکومت دمکراتی یعنی حکومت مردم بر مردم را بوجود آورد که افراد جامعه بتوانند آزادانه در شرنوشت آنده کشور خود دخالت کنند

افکار و نظریات آزادی‌خواهانه متکبرین و داشتمدان قرن هیجدهم دو کشور فرانسه موجب شد که در صدور این اعلامیه توجه مخصوصی بحقوق ملی و سیاسی افراد بشود در حقیقت پس از صدور این اعلامیه است که افراد هر کشور حق شرکت در حاکمیت ملی را پیدا کرده و در امور مملکتی خود را سهم و شریک میدانند مبنای حقوق بشر بر آزادی و مساوات حق حاکمیت ناشی از ملت میباشد از اینرو روشها در حکومت ملی است که عدالت اجتماعی و مساوات و آزادی افراد تامین شود در حکومت ملی تمام افراد ملت در حقوق و تکالیف باید بیکسان و مساوی باشند در مقابل قانون و در پیشگاه دادگاهها مساوات یک اصل کلی است ولزوم آن در حکومت ملی برای استقرار عدالت اجتماعی به ثبوت رسیده است محاکم خصوصی در حکومت دموکراتی جای خود را بدادگاههای عمومی میدهد و مزدم هیچگونه مزیتی برای احراز حقوق بایکدیگر نخواهند داشت در حکومت ملی یعنی حکومتی که بوسیله نمایندگان ملت اداره میشود هر فرد مکلف است از اراده عمومی تعیین کند این اراده عمومی همان قانون است که حقوق و تکالیف افراد را تعیین میکند و مساوات را برقرار میسازد

حلقه ازدواج ف�性ین دانه زنجیر اسارت است

انو شیروان عادل گفته است . ملک به عدل باقی می ماند نه بظلم بنا بر این برای آنکه سعادت و فلاح اجتماعات بشری تامین شود باید طبق موازین عقل و وجودان قوانین وضع کردد که هیچکس از حد خود یا فراتر نگذارد .

حکومتی بزرگ جهان از آنروز پایدار مانند سالیان دراز زمام امور را در دست داشتند که میل به عدل و انصاف نمودند در مکتب اسلام فضیلت هر کس به تقوی و پر هیز کاری اوست وهمه در ترازوی مکافات با هم برآورند از اینرو توانت در سایه عدل و رعایت قوانین الهی در آنکه مدتی تا قلب اروپا پیش رود بلکه جهان را زیر سلطه و اقتدار خود درآورد .

مقصود از قانون تنها آن نیست که زمامداران عالم تنها به خاطر اغفال توده گرد هم بنشینند و یکرشته لغات خوش آیند را دنبال هم قرار بدهند و نام آنرا قانون گذار ندانند . قوانین باید دارای صفات اجرا باشند وهمه را یکسان پاداش و مجازات دهند .
باید با فکار مردم اهمیت داد و هقاید توده را محترم شمرد آزادی و مساوات آن نیست که برای حفظ منافع شخصی با بروی حقوق دیگران گذاریم و آزادی دیگران را بچیح شمریم .

مشاهی جهان

عربی : زشنی نگهبان زن است .

کسیکه پادار و گذاشی میکند باهای او ذیادی است :

اگر گر به کور هم باشد باز عقب موش می افتد

قرگی : وقتیکه رشوه از در وارد میشود عدالت از پنجه فرار میکند .

مردان بولدار اتوبیل خود را دو جاده های کوهستانی بمنزل می دساند و مردان فقیر در جاده هموار و مستقیم راه خود را کم می کنند .

چون باران قطع شود آب رودخانه دو بسیاره صاف خواهد شد .

شما وقتی ترسم میکنید جامه انسانیت هیچو شید

::: (شپ و عال) :::

از آبادان - از طبع آقای محمود مشرعی
 آه از ایامی که از عشقت همه شب تاسخر میسوختم
 ز انتظار روی ماهت چشم گریان را بدر میدوختم
 آه از آن روزی که دل را پر کمند گیسوی برتاب تو
 بستم و هر تو را در قلب مسکین خودم اندوختم
 بس ملامت ها که بشنیدم من از نزدیک و دور
 لیک من عشق تو را با سرزنش فسر و ختم
 بسگه ناز و عشه بنمودی تو ای آرام دل
 درس ناز و عشه را در مکتبت آم و ختم
 از نگاه سحر آسای دو چشمان تو ای زیبا غزال
 مشعل جانسوز را در سینه ام با دست خود افروختم
 آه از آن روزهای محنت بار و آن شبههای تار
 کز فراقت مشت بولادین بسر میکوافتم
 امشب آن ساعت که از در روی بنمودی بمن
 چون تمام شد دوره غم همچو گل بشکوفتم

در نه سالگی هزار لیره حقوق میگیرد
 بوبی هانری کودکی است نه ساله از اهالی
 انگلستان که اخیرا یکی از کارخانه های معروف فیلم
 برداری انگلستان با او قدادی برای شرکت در بازی
 فیلم بسته است که باید سی هزار لیره حقوق باین کودک
 ساله پرداخته شود
 تا سال ۱۹۵۲ چهار فیلم از این کودک ۹ ساله
 برداشته خواهد شد ولی بومی هانری با این همه
 اهمیتی که با وداده میشود خونسردو با حرکات کودکانه
 خود همیشه با چند خرس عروسک خود بازی میکند

شیفته ۰۰۰

آ شب دهکده در پناه انوار ماه دوهفتہ و در آغوش نسیم

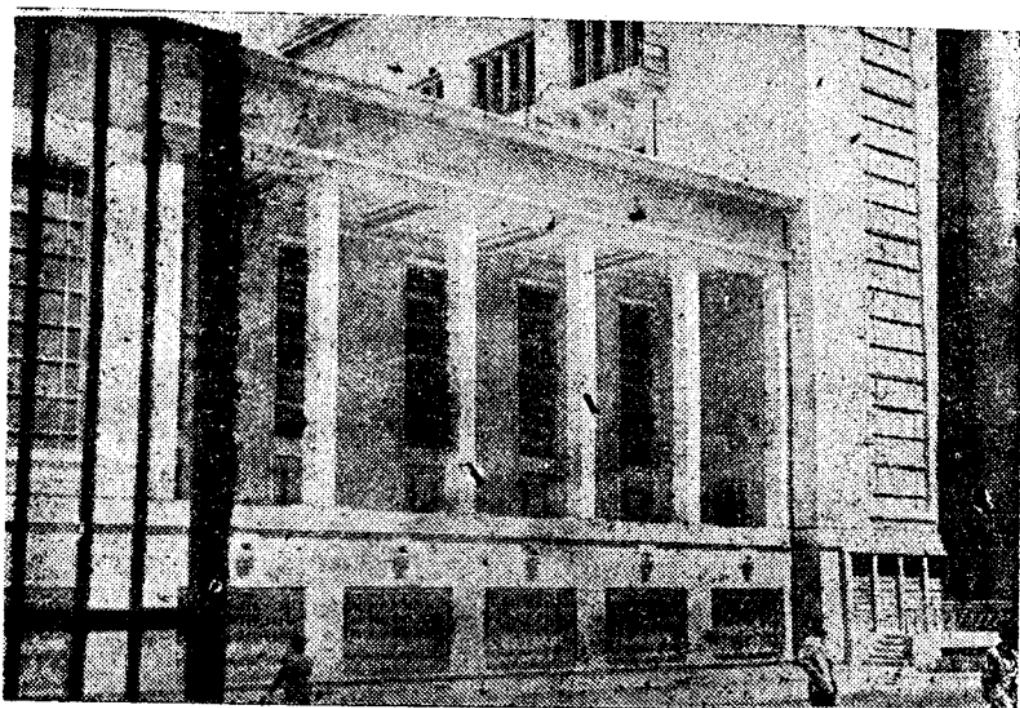
رو جیغش بود

صدای کنسرت محلی سکوت دائمی را میشکست و من در
روی پشت بام کهکلی جلوی اطاقم دراز کشیده سوسو ستار گان
نور نقره فام ماه، حر کت بر گهای درختان افاقتیا که بی شباht به
رقاصه ها نبود مرا مجذوب خود نموده بودند که ناگاه دستی
 بشانه ام خورد بر گشته و فیق صدیقم را دیدم باحترامش از جا
بلند شده گفت امشب اکبر عروسی دارد باید رفت. لباس پوشیده
براه افتادیم از کوچه طوبل و پر پیج و خم سرازیر شده چند قدمی
بیش نرفته بودیم که رفیق گفت آن ماه است یا مه پاره که بر آن
گوش از پشت بام جای گرفته است چشم باز افتاد دلباخته اش
بودم از کثیرت شرم گفتم شناختم اما او هماندم از پشت بام برخواست
و ناگاه صدایی در فضا طینین انداز گردید که بمالها م آسمائی و
آواز فرشتگان شبیه تربود که گفت منم - من عاشق تو هستم شیفته
نام دارم .

۰۰۰

هنگام غروب بود هنوز در آسمان حمره مشرقی حکومت
میگرد آخرين اشعه زرد رنگ آفتاب نیز بوسه از سرور روی قلل
البرز بر گرفته برای مدت چند ساعتی وداع کرده بدیار نامعلومی
و خست بر بسته بود من ورفیق صدیقم از مزرعه شرقی دهکده که
تفریح گاه عمومی است بسم دهکده بر گشته درین راه آنکه
بعچشم رفتن نمودیم آهسته سرود شاهنشاهی که در مدرسه و مهر
شاه را که در گهواره بما آموخته بودند^۱ به ترنم مشغول بودیم
هنوز از دره کوچکی که از وسط دهکده میگذرد نگذشته بودیم
که مه پاره نمایان گردید . طبیعت هم برای آنکه دلربای خود
را بعد اعلا رسانیده و سوخته گان عشق را مفتون و مجذوب تر

دروغ همچال برف است که هر چه آن را بغلطا نند

منظاره ای از کاخ دادگستری

بناید سویی بردوش دخترک نهاده واورا از چشم سار بمنز
ره سپار ساخته بود آهسته نزدیک شد چند قدمی نگذشته بود
که برای اظهار عشق سلامی کرد
رفیق پرسید که بود، گفتم نشناختم . ناگاه باز پری پیکر
بربان آمد و با آنگی که از سوابای آن عشق مبارید گفت منم
من شیدای توهstem .
شیفته نام دارم

از رو گذر هیشود

مثلهای جهان

ژاپونی . تندترین بادها نمی توانند کمترین تmovجی در آب یک چاه عیق احداث نماید .
هیچ برآمده در هوا از امـواج سخت واهه و ترسی نخواهد داشت .
گنجشکی که دنیال باز میپرد خیال میـسکند که باز از او می گریزد .
ربودن مال از دزد دزدی نیست و بریدن جیب و کیل داد گسترش کنایی ندارد .
فلزات را در آتش و مرد را باشراب میتوان آزمایش گرد زمانیکه دو نفر باهم دعوا میکنند . سکهایشان نیز باهم دشمن میشوند .
ژاپـونی : باران های شدید بنـخـاهـهـهـایـخـابـ فرود میآید .
وقتی روی برف راه میروی نمیتوانی مجای پای خود را پنهان کنی .
زنان مانند کوههای خوش منظره ای هستند که باید آنها را از دور دیده واز مناظرشان لذت برد .

سانسکریت : درختان بارور خـمـمـیـشـونـدـ وـ مرـدانـ دـانـشـمـدـنـدـ مـتـواـضـعـ مـیـباـشـندـ ،ـ فقطـ شـاخـهـ هـایـ خـشـکـ وـ مرـدانـ نـادـانـ هـستـنـدـ کـهـ مـیـشـکـنـدـ ولـیـ خـمـ مـیـشـونـدـ .
مردان دانا از زحمت تحصیل و فنان بچه دار از درد ذایمان آگاه میباشند .

زهر علاج زهر است
در بیابان گرفتار دزد شدن بهتر است از در قصر با احمدقان صحبت کردن .
اسپانیائی : وقتی چیزی دادی گذاشت باش و وقتی چیزی گرفتی حرف بزن .

کلیه ازدواج هاییکه هنای آن عشق است انتهاي

دست سیاه را اغلب بادستکش سفید پنهان میدارند .
ماهی و میهمان دو روز اولش خوب است و از روز سوم
بو می گیرند .

خشم پادشاهان و لبغند زنان بیشتر از آن شمشیر تیز
بران است .

عزیز ترین کوهک پدر و مادر آنها ای هستند که مرده‌اند
در جهونم هم میتوان دوست پیدا کرد .
وقتیکه شیر مرده است شفال هم دم او را میکشد .
هه خوبند اما نه برای هه کار .

اسکالتلندی : عیب جویان به نواقص بر میخورند برای
آنکه آنها نواقص را میجویند .
ایستالیسائی ، برای آدم بهانه گیر همیشه بهانه
موجود است .

مردان شجاع و بی بروای بر جهان آفایی می کنند .
شکوفه افتاده هر گز بشاخ بر میگردد .
ایسرلندی : چهار چیز خسته کننده است : تازی
تفبل ، اسب کند رو رئیس نفهم . ذن بی اولاد .
جوانان سال خود را فراموش میکنند و پیران آنها را
پنهان میکنند .

سوار لایق محکمن از دیگران بزمین میخورد .
ذن گفash و اسب نعلیند همیشه پابر هنر هستند .
سنگین ترین خوش آنست که بیشتر سرش بطرف زمینه
خم شده است .

بلژیکی : وقتیکه عرق خشک شد زحمات کار نیز
فراموش می شود .

borse amzahe ha

امضای استالین گرانترین امضاه رجال بزرگ جهانی است هر وقت یک انجمن بین‌المللی منعقد می‌شود صدها فردوستدار امضای مشاهیر دنیا بکریدورهای انجمن هجوم می‌کند تا امضای رجال سیاسی را تهیه نمایند.

قیمتی از امضاهای بفروش می‌رسد یا برای کسانی که موفق به حضور در انجمن نشده اند ارسال می‌گردد. خرید و فروش امضاه رجال بزرگ هم یک موضوع معامله شده و معامله پرسودی هم می‌باشد. قیمت امضاهای متفاوت است و منغیر است مثلاً امضای چرچیل که سابقاً ده لیره قیمت داشت بطور فاحش تنزل کرده و اکنون بیش از نیم لیره ارزش زیاد است امضای مولوف عجایی از همه گرانتر است چون مولوتف کمتر از سیاستمداران دیگر با مردم معاشرت می‌کند و مانند رجال عالی مقام دولت شوروی تاحدی گوشی گیر و اسرار آمیز می‌باشد.

وانگکهی مولوتف کمتر از همکارانش برای امضاه دادن حاضر است. قیمت امضای مولوتف که میان ۵ و ۷ لیره بوده اکنون از ۱۲ تا ۱۵ لیره بفروش می‌رسد. امضای مستر بوین ۵ لیره و امضای وزیر خارجه امریکا (برنس) ۴ لیره قیمت دارد.

امضا ییدو از همه ارزانتر است چون آن سیاستمدار فرانسوی مثل بیشتر فرانسویها اهل معاشرت و باصطلاح (اهل‌حال) است و ساعات فراگش را میان مردم می‌گذراند بعلاوه خیلی هم ماسخاوت است بارها اتفاق افتاده که می‌خواسته سوار اتو بیل شود و اشخاص از او تقاضای امضاه کردند در همان‌حال که بایش در رکاب اتو بیل بود قلم از چیز در آورده و زبر عکس خودش با ورقة دیگری را امضا کرده است.

گرانترین امضاه در این بورس امضای مارشال استالین است که چند هفته قبل بیانیه پنجاه و دو لیره فروخته شد پس از آن چیانکا بشک است که ۳۵ لیره ارزش دارد.

گودک آسمان

اتر طبع آنای حسین مسرور (سخنیار)

شستم شبی بر لب زنده رود
تامل کنان در رموز حیات

شنیدم یکی نفر و دلکش سرود
که می خواند خوانده کائنات

چه بانوی شب پرده از رخ گشود
بیفتاد رخساره مه در آب
دکر گونه شد جلوه زنده رود
ز آمیزش آب با ماهتاب

چو آئینه آب روان تابناک
بد انسان که هر روی دلهای باک
فتقاوه در آن سایه بیشه ها
غبار هوشها و اندیشه ها

نهم شب از روی گل های باغ
چو از بوی گل تازه گردد دماغ
خرامان خرامان خرامد بمنز
بجنیش در آید خیالات نفر

از آن رودهر قطره چون رود عود
کل و سبزه مضراب آن عود بود
ستنه از انجام و آغاز گرفت
که این راز با نکته پرداز گفت

من از کشت رحمت یکی خوش ام
ز خورشید و مه یافته بروش
فرستاده ایزد به دین گوش ام
که بی تو شگان از ارسانم خورش

از آن پیش کایم ز بالا فرود
کلام من از اطلس زرد بود
با یوان کیوان مکان داشتم
کمر بندی از کهکشان داشتم

هر هلتی موظف است بنابه قانون تکامل پیش ارود

من آن کودک آسمان زاده ام
میکیده زستان ناهید شیر
کنون از بر دایه افتاده ام
بدامان این تیره خاک حقیر

بدو گفتم ای چشم زندگی
چه جوئی از اینگوشش بی محاسب
بیا بس کن از این شتابندگی
بدامان این دشت لغتی بخواب

نبینی جهان سر پسر خرمی است
زمین و زمان غرق آرا بیست
دمی شادمان شو که هالم دمی است
سرانجام هر کوشش آرامش

بگفتا ز من بای ماندن مخواه
بهل تا بگردم با این دشت و کوه
که گر من بمانم بدین جای گاه
شود زنده از زندگانی متوجه

اگر من به یک جای گیرم قرار
له کل بینی آجها نه گلشن نه کار
چنین است فرمان گیتی فروز

به یک جا گر آرام گیرد تنم
زمن دور گردد بر از زندگی
شود گنده این پیکر روشمن
نه زیاست باز نهندگی گندگی

تو از من بیاموز شایستگی
که سرچشمہ فیض خشک ترم
نه آرامش هست و نه خستگی
چنین گفت روز ازل مادرم

مثل های جهان

چینی ! بت تراشها گمتو اطاعت بت را می نمایند و
کمتر معتقد به آنها هستند زیرا خود شان میدانند که چه
ساخته اند .

کسیکه بر بیر سوار است جرأت پائین آمدن ندارد .
umarat بزرگ را از سایه آنها و مردان بزرگ را از تعداد
دشمنان شان می توان شناخت .

قوای مادی همواره در معرض تولزل واختلاف است

زلف پر چین

از بزد - اثر طبع آقای محمد حسین لطفی

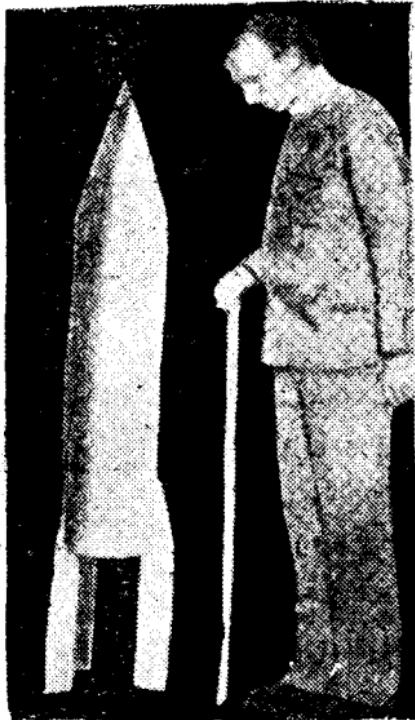
زلف پر چین بر رخت در پیچ تاب انداختی
 این گمند از بهر قید آفتاب انداختی
 پارها دیدم که حابل میشود خود را حجاب
 این توئی کابن جلوه بیرون از حجاب انداختی
 لب فرو بستی منعم کردی از آب حیات
 بر لب آب بقا قحطی آب انداختی
 در کنار چشمہ حیران پساط افکنده گل
 بای آن بهر ظرافت مشک ناب انداختی
 مردمات نگنه می جویند هنگام سخن
 این خیال خام بر هر شیخ شاب انداختی
 ابروالت چون هلال عید پنهان ذیر زلف
 روزه داران رخت را در عذاب انداختی

در خم زلف بر بشان شانه در دست شکست
 آه آن دلها که اندر اضطراب انداختی
 بر گرفتی بر قع از رخسار همچون آفتاب
 رونق از بازار ماه ماهتاب انداختی
 باز قتل هام کردی خلق را با یك نگاه
 حق آن ساعت که چشمت را بخواب انداختی
 هاقبت زد خیمه عشق جانگدازت در دلم
 مسند شاهانه در شهر خراب انداختی
 آخر عمری فکنندی در دل (لطفی) شرار
 کاشکی این کار در همه شباب انداختی

چیز یکه ثابت و شکست ناپذیر است قوای معنویست

او این پست با هوشک هوا ای

بالاخره برای او لین
دفعه در تاریخ بشر حمل
ونقل پست با موشک هوا ای
صورت گرفت و از دایره
خيال و تصور گذشته به
مرحله عمل پا گذاشت.
زیرا اخیرا از بکی از
شهرهای اطریش موسوم
به شاکت (shachet)
موشک هوا ای را که حامل
سپصد پاکت بود بشهر
کنبرک (kunberk)
که در فاصله شش کیلو
متری واقع است قرسنا دند
و کلیه پاکت ها بدون
آسیب پمکند رسید طرز
ارسال و ساختمان آن
بقرار ذیل است.

با کتهاتی را که تمیز مخصوص موشک هوا ای خورده در
قوطی فازی که بانهای موشک وصل است گذاشته و در آنرا مهر
میکند.

موشک را با باروت (املح گلرات و نیترات) پر نموده
و بر روی سه پایه ای نصب میکند بطور یکه موشک با سطح زمین
زاویه ۶۵ درجه درست میکند.
بعض اینکه موشک را آتش زدند با سرعتی که از گلوله

غایزه جامده اشتباه نمیکند و شخصی که در میان هر دیم

توب زیادتر است بسمت بالا صمود مینماید تا تمام مواد منفجره اش سوخته نمیشود و در بالای شهر یا محلی که باید رسیده باشد شروع بفروز آمدن میکنند.

درین حال پاراشوانی (چیزی) که در موشك تعییه شده باز نمیشود و آنرا بآرامی بزمین هیرساند. از هنر و معلوم می شود که هرچه باروت زیادتر داشته باشد فاصله زیادتری را می تواند طی نماید.

مختبرع آن فربنز شمیدل یکی از مهندسین قابل اظریشی است که در راه ساختمان واستحکام موشك سالها مطالعات علمی و تجربیات مختلف نموده است و در مواقعي که سایر علماء و مختبر عین و نویسنده کان فقط بخيال و تصور ساختن موشك و ارسال آن به سراسر اقیانوس اطلس و بیمه و مریخ بوده اند مهندس مذکور عمل آنرا ساخته و بعرض امتحان گذاشته است ولی باین هم قناعت نکرده و در صدد است که موشك های بزرگتری ساخته و کم کم توسط آنها پست مرتبی بین شهرها و بلکه ممالک برقرار کند. معلوم است اگر بمقصود نائل شود انقلاب عظیمی در قسمت پست ایجاد خواهد گردید.

زیرا اگر فعل پست در محل یا نقطه ای فرضی در روزه میرسد آنوقت بیش از چند دقیقه وقت لازم نخواهد داشت.

مثل های جهان

خانه ات را قبل از باران اندوید کن، چاه را قبل از نشتگی حفر نما.

مود در یکصد سال عمر نیکنام نمیشود ولی در کمتر از یکروز بدنام میگردد.

ستاره هر قدر دلش بخواهد نمیتواند بماه کمک کند.

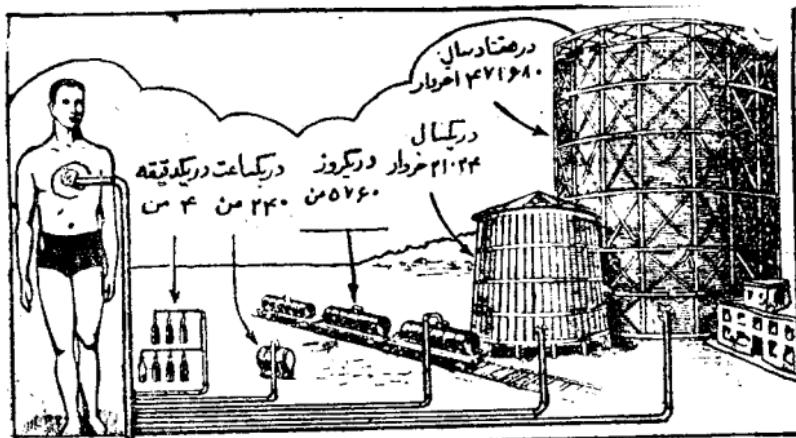
اگرچه در کنار جنگل زندگی میکنی قدر چوب را بدان

به نادرستی معروف شدحتها نادرست است

قلب شما در چه حالت

در عالم وجود تلمبه کامل تر از قلب حیوان پیدا نمی شود : زیرا در طول عمر یکه به ۷۰ سال بالغ شود قلب انسانی تقریباً شصت میلیون گان (مترازو از بیکمن و یم) خون را تلمبه می زند . تصویر ذیل مقدار خونی را که قلب همه روزه بدون اینکه ثانیه وقفه پیدا کند بخارج می فرستد نشان میدهد . شما تصور میکنید مهندسی که این تلمبه باختیار او کذاشته شده تا کنون برای نگاهداری و سلامت آن اطلاعات لازمه پیدا کرده است در صورتیکه امر برخلاف این است و تو ای خواننده نه فقط از اینکه آن را سوء استعمال می کنی میسرت داری بلکه با تمام قوا سعی میکنی که آنرا از کار بیاندازی !

آیا وقت آن رسیده است که بزای دستگاه حیاتی خود فکری بیاندیشی ؟ اگرچنان نکنی عفریت مهولی که اسمش «مرض قلبی» است بخراب گردن آن خواهند کوشید و آن گساه وقت دفاع و معالجه گذشته است .

درین تصویر مقدار خونی اکه از قلب انسان در هر دقیقه وساعت و روز و سال و مدت عمر طبیعی هیگز درد هیین شده است

از نظر مکانیک قلب انسانی بهترین آتشخانه چهار سیلندری است که تا کنون ساخته شده و از هرجهت بر دستگاههای فولادی اختراعی بشر ترجیح دارد.

ابن ماشین از روزهای قبل از تولد طفل تا چند تانیه قبل از مرگ با نهایت درستی و دقیق و بخودی خود و بدون زحمت کار می‌کند و با وصف هدم توجه و ندیدن همدردی بکار خود ادامه میدهد در صورتیکه فقط زمانی خوب و بی‌عیب کار خواهد کرد که از آن مواظبت بشود.

مثل تمام ماشینهای دنیا قلب هم احیاناً خسته می‌شود و یکی از بیج و مهره‌های آن می‌فرساید و در نتیجه از هم متلاشی خواهد شد. چون معمولاً قلب خیلی منظم و بدون شکایت کار خود را انجام داده از حمل اضافه بار ناله نمی‌کند، بعضی اشخاص روزهای بلکه ماهها بکلی آن را از نظر انداخته و فراموش می‌کنند که دلی داشته‌اند.

شما همیشه اتومبیل خود را چند ماهی یکبار امتحان می‌کنند تا بدانید آیا چراگ و آتشخانه آن خوب کار می‌کند و می‌تواند سلامت شمارا بمقصود رساند یا خیر؟

چرا بقلب همین توجه نباید بشود؛ اگرچند دقیقه در اطاق طبیب برای ماینه قلب و جهاز دوران دم خود صرف وقت نماید چندین سال از عمر خود را ذخیره خواهید نمود.

قلب نیز مثل سایر ماشینها علامت اعلان خطردارد. خیلی پیش از آنکه امراض بزرگ در قلب پیدا شود معمولاً دوره هست که قلب بیش از حد طبیعی کار می‌کند و عضلات آن زیادتر از میزان خود مشغول عمل است. این وقت همان موقع آشکارشدن علامت خطراست و باید فوراً برع آن کوشید تا از امراض مزمونه جلو گیری شود.

بخاطر داشته باشید که مهم‌ترین قسمت قلب همان عضلات آن است که دائم در کار و در خط فرسوده شدن است و باید همیشه آن را مرمت نمود. در حالت عادی خوردن غذای مناسب و صحیح

این مرمت را انجام می‌دهد . اگر خیلی زیاد یا خیلی کم غذاصرف بشود یا غذای نامناسب بخوریم قلب درست نفده نمی‌کند . از این بدترصدمه است که از استعمال سمه‌ها بقلب متوجه می‌شود - هر وقت مرض سختی از قبیل مفاصل ، دیفتری ، آفلوپنا و سفلیس عارض شود سومی که از این امراض بوجود می‌آید عضلات قلب را از کار می‌اندازد .

هر وقت یکی از عضلات ضایع شود غشایی از چربی جای آن را می‌گیرد و هر وقت چنین شود قلب قدری ضعیف تر از سابق می‌شود . وقتی مربضمتیه این نکته را در خاطرداشته سعی نکنید خیایی زود از بستر پرخاسته سرکار بروید . دوره استراحت بعد از مرض که دوره وجود سوم در بدن انسانی است نباید بی‌جهت کوتاه بشود واجب است از کار کناره کرده و زحمت قلب را زیادترین درجه تقلیل نمود و با آن فرصت داد که قدری رفع خستگی نماید .

والدین باید بخاطرداشته باشند که بسیاری از امراض دوره طفو لیت ضعف عضلات قلب را در بی دارند و طفل باین نکته واقف نیست . گاهی طبیب معالج این نکته را بوالدین گوشزد نمی‌نماید و اگر بو خامت این نقصه آگاه نباشد که اطفال در موقع اشغال به تهییل دچار هواقب امراض طفو لیتند ممکن است قلب طفل تا آخر عمر مربضم و ضعیف بماند .

تب مخلملک ، دیفتری ، سیاه سرفه و دردگدد گلو باید توجه والدین را بمواطبت از قلب طفل معطوف نماید و در مدتی که طفل مشغول افاغه است در این قسمت مواطبت بشود ، اگر طفل راحت کامل نموده واز بازی و ورزش ممنوع شود عضلات قلب دوباره سالم خواهد شد ولی باید دوره این استراحت را آنقدر طول داد که تمام ذخاتی که از این امراض بقلب رسیده بر طرف شود . اشخاص بالغ را وقتی باین خطر متوجه کردند عقل مواطبت از خوبشتن را دارند ولی در باره طفل این توجه باید از طرف والدین بعمل آید .

اگر قد شما یکندرع و نیم و سنتان ۴ سال باشد وزن شما باید قریب ۲۰ من باشد زیرا قلب شمارا برای کار کردن با این وزن ساخته اند . اگر وزن شما ۲۴ من بشود ۴ من اضافه بار بقلب خودتان تحمیل نموده اید . همینقدر وزن را از سرب توهه کرده در زنبیلی گذارده باخود در مدت بیست و چهار ساعت بکردا نمید خواهد دید که خسته می شوید . بخش همیشه در وزن خود مواظبت کنید . برای شما نافع تر است که ۴ من از وزن طبیعی سبکتر باشید تا ۲ من سنگین تو . زیرا قلب شما آسان تر و مدتی طرلانی تر کار خواهد کرد .

مقدار غذا و مشروبی که در هر بار صرف می شود نیز برای سلامت قلب خیلی مهم است قلب شما وقتی مشغول کار است در حر کت است و اگر در این حر کت بواسطه فشارخون و فقهایجاد شود باید زیادتر از معمول کار بکند . مده یکستگاه لاستیک مانندی است که می تواند خیلی از حد طبیعی بزر گتر شده و مقدار زیادی غذا را قبول کند یا اگر بواسطه عجله آب زیاد نوشیده شود آن را پنهان برد ولی این اشتعاع بدیوار محلی که قلب در آن است فشار وارد می آورد از این جهت قلب اگر چه کاری بعمل هضم ندارد غالباً از اشتباهات ما در الکل و شرب دچار زحمت است .

برای اینکه غذای هنگفتی از مده خارج شود چندین ساعت وقت لازم است و در تمام این مدت قلب مجبور است زیادتر و سخت تر کار کند . این کار را از روی ضربان سریعتر نیض می توان فهمید و شخص احساس ناراحتی می کند . اگر قلب سالم باشد این کار زیاد باعث این می شود که به آن فشار وارد شود و اگر ضعیف باشد قضیه فوق العاده خطرناک است .

پس غذا و آب بقدرتی بخورید و هیچوقت عامدا مده را با تسع نیندازید . قلب خود را مدتی راحت بگذارید وقتی دراز می کشید قلب نیز قدری از کار خود کم می کند و قلبی که از ۸۰ قرعه ضربان بشدت قره می رسد همانقدر استراحت کرده است .

پس وقتی بخواهید نه فقط اعصاب خود را آسوده می گذارید بلکه بقلب خود نیز فرصت داده اید که مدتی تفریح نماید و فراموش نکنید که بسیاری از قلبها خیلی نیازمند آن هستند . اهمیتی ندارد که چندین ساعت فقط بیشتر دواز بکشید چه درین صورت قلب شما استراحت نخواهد کرد مگر زمانیکه از حیث نکر نیز راحت کرده باشید . خلجان فکر دایم در مسائل روزانه قلب را وادار می کند که همانطور سریع کار کند که در صورت ایستادن خیالات موذبه ، شما برسر با انجام میگیرد .

بار قلب ممکن است خیلی زیاد نباشد ولی کار قلب را از روی عده قرعات آن در هر دقیقه معلوم نمی کنند . در امراض عصبی یکی از امارات خطر این است که قلب ابدا فرصت آسایش بیدا نکرده و حتی در خواب نیز شخص دچار روباهای عجیب بوده و در نتیجه قلب مجبور بوده است که زیاد کار بکند بنا بر این لازم است که قلب هم معنا و هم ماده راحت نماید .

قلب سالم احتیاج به واد مخدره ندارد . وقتی زیاد قهوه می آمید یا جهازات بدنی را با مقداری زیاد الکل پرمی کنید یا به اسراف دخانیات استعمال می نماید قلب را به واد مخدره عادت می دهید یعنی با آن را تحریک می کنید و با مرآکر دصبه را که بقلب فرمان میدهد دچار سنتی می نماید . این اعتیاد غیر مطلعانه به واد مخدره کم کم انسان را با استعمال عمدی این مواد خواهد کشاند . هرچه انسان پا کنتر زندگی کند همان قدر قلب بهتر کار خود را انجام می دهد .

سوء هاضمه یکی از اولین و مهم نرین علامات امراض قلبی است معده ، کمی آروغ ، احساس فشار قدر دنده ها ، اینها علاماتی هستند (۱) اگر پیدا شد نماید بوسیله مسهول یا ادویه که هضم را تحریک میکند آن ها را معالجه نمود . خودتان را باین گول نزیند که این آثار در نتیجه خوردن پنیر یا آش کشک بوده است . بروید قلب خود را معاشره کنید .

نصف بدینه های این دنیا از فقدان صراحت و گتمان

وقتیکه عضلات قلب ضعیف می شود خون با فشار کمتری به ریه فرستاده می شود و تنفس کمی با ذحمت انجام می گیرد . یک سرفه آرام متمادی و کمی خستگی در اثر راه رفتن محسوس می شود . بعضی اشخاص تصور میکنند این آثار بقیه حملات ذکام یا سرما خوردگی است در صور تیکه معمولا هر مرضی که نتیجه آن تعرق است در اثر نفاخت قلبی است .

بعضی اشخاص دچار آماس اعصاب در بازوی چپ می شوند و آنرا مربوط بزیادی ورزش یا ذکام یا پیچیدن بازو درخواب می دانند . چندی که می گذرد این آماس بر طرف می شود و مردم آن را فراموش میکنند . ناگهان مجددا هود میکنند و معلوم می شود که در نتیجه مرض دهلیزهای قلب است . این در نتیجه زیاد کار کردن وجود یه زیاد در بدن و سخت شدن چهاردوران است و این اعلام خطرهولنا کی است که برای رفع آن باید دست و این بدھید یا آسپرین بخورید یا بطری آب جوش باید به تغیر خواب بپرید . باید قلبتان را طبیب معاینه نماید .

گاهی احساس می کنید که طیش قلب دارید ، یعنی حس میکنید که میزند و بدون اینکه و رفای شما هم تصدیق کنند ولی هیچ وقت خود آن طبیب خود نباشید و به طبیب مراجعه کنید .

شغل طبابت هنوز کاملا از قلب و مسائل مربوطه با آن مطلع نیست ولی هر طبیب معموای خیلی بیشتر از مردم عادی در باب آن اطلاعات دارد و تخصص در امراض قلبی با آلات الکترونیکی خود می تواند تعیین کند که قلب شما چقدر می تواند کار کند و چه عواملی آنرا مجبور کرده است زیاد تر از میزان اعتدال کار کند و عمل این که هرساعت صحبت و درستی آن کمتر می شود چیست .

همانطور که در فواصل منظمه بیش دندانساز می روید اگر طبیب تشخیص داد که قلب و سایر اعصاب خوب کار میکند و این اخبار را بشما بدهد با نهایت خوشبختی از اطاق وی خارج خواهید شد و اگر تشخیص داد که چیزی سالم نیست و نصیحت کوچکی که به

حساب شما مربوط بقلب شما نمود باز شما بهتر کار خواهید کرد، هم مرفه تر خواهید بود و هم زندگانی شما طولانی تر خواهد شد. چیزی برای انسان از این خطرناک تر نیست که بداند قلبش خوب نیست و شروع بفکر در باب آن نماید این فکر را بدتر خواهد نمود و اگر بداند که ممکن است ناگهانی تلف شود تمام اوقات خود را بفکر آن وقت صرف خواهد نمود و لذت حیات از میان خواهد رفت.

عدد اشخاصیکه بدون اطلاع قبلی در نتیجه ضعف قلب مرده اند خیلی کم است و در اینگونه امراض اضطراب از خود مرض خطرناک تراست و حتی اگر بشما بکویند که قلبتان ضعیف است باید بگذارید این اطلاع زندگی شما را بهم بزند یعنی عکس باید خوشحال باشید که راستی بشما کفته اند و می دانید چیگونه از آن جلو گیری نماید و این اطلاع باید شمار آسوده بسازد زیرا خبر قبلی ملازم تجهیز قبلی است از قلب خودتان آنطور توجه کنید که از اتو مبیل خود موظبت می نماید زیرا این رفیق گرانبهای و خدمتکاری با وفاست. آن را در زحمت نیاندازید. دچار بی اعتمادیش نکنید. آن را معتمد به مواد مخدره ننمایید. آن کارر جوع نکنید و گاه کاه بد هید آن را معاينه کنید

چند کلمه از گاشی ها

اهالی کاشان نیز مثل بیشتر شهرهای ایران

لغات محلی مخصوص بخود دارند از آنجله :

به اتو مبیل میگویند خر سیاه

« راننده » او فه

« شانه » قشودونه

« پیک » خبر آره

« زیر شلواری » بچه تنبان !!

و به تمام اهالی ایران غیر از ساکنین کاشان
میگویند قجر !!

قا ۴۵ سال دیگر

پایه اختراعات بجایی میرسد که گذدم و حتى
آلبالو و زرد آلو در ظرف دو ساعت کاشته
و سبز شده هیوه خواهند داد

ترجمه: ذیع الله منصوری

امروز ثابت شده که هرچه در جهان یافت میشود موچ
است و جز موچ چیز دیگری نیست .
روشنایی عبارت از امواج است و صدا نیز عبارت از امواج
می باشد همان گونه به برق و بی سیم و غیره نیز از امواج چیز
دیگر نیستند سنک و چوب و شیشه و لاستیک و آهن نیز موچ است
منتهی امواجی است که مترا کم و فشرده شده و اگر ما آنها
حرارت بدھیم و با (اتم) های آنان را تفکیک نماییم و بدل بوج
خواهد شد .

ولی علماء تا چندین سال قبل تصور میکردند که روشنایی
غیر از سنک و چوب است باین معنی که روشنایی چیز دیگر و
سنک و چوب چیز دیگر می باشد ولی طرفداران نظریه علمی
(مکانیک متوجه) ثابت کردند که روشنایی نیز همان سنک و
چوب است و فرقیکه با سنک و چوب دارد این استکه روشنایی
با صدا و با امواج برق بواسطه رفت و لطفاً فتی که حاصل کرده
اند باطراف پخش میشوند و حال آنکه امواج سنک و چوب
چون مترا کم و فشرده گردیده اند نمی توانند باطراف پخش
شوند .

بهترین وفاها و فای بوهد است

آن چیزی را که پدران ما بنام (روح) می نامیدند و می گفتند بعد از مرک روح انسان باقی میماند جز موج چیز دیگری نیست و چون در این دنیا هر چیزی که وجود دارد (موج) است و یا استعداد آنرا دارد که مبدل بوج شود و نظر با این که سرعت حرکت بعضی از امواج (درست متوجه باشید) یک کنتلیون مرتبه از سرعت سیر نور زیادتر است لذا وقتیکه انسان از این امواج استفاده کرد می تواند بتمام اسرار اولین و آخرین بی پردازد.

اگر میخواهید بدانید که یک کنتلیون چقدر است عدد (یک) را نوشتند و هیجده صفر طرف راست آن بگذارید و با توجه با این که نور در هر ثانیه سیصد هزار کیلو متر (۵۰ هزار فرسخ) طی مسافت میکند بعضی از امواج مثل موج نیروی چاذبه و امواج کوئیه در هر ثانیه یک کنتلیون مرتبه سریعتر از سرعت نور حرکت مینماید یعنی سرعت سیر آنها بقول علمای قدیم (الی غیرالنهایه) و ازلی وابدی است.

اگذون نوع بشر در آستان استفاده از این امواج قرار گرفته و یا اینکه فقط میخواهد راه استفاده از امواج (باشه) کوئیه را ادراک نماید معاذالله تقایعی که مورد نظر می باشد بقدرتی بزرگ است گاهی از اوقات عقل ما مبهوت و حیران می ماند در آغاز این مبحث گفتیم که چگونه نوع بشر تا پایان قرن فعلی برای حمل و نقل و روشنایی از نیروی امواج کوئیه استفاده خواهند نمود و بطور حتم روزیکه بشراز این امواج استفاده کرد نیروی برق امروزی ما در نظر فرزندان آغاز قرن بیست و یکم مثل چراغ های روغنی مردمان هزار سال قبل از این جلوه خواهد نمود نه فقط استفاده از این امواج از لحاظ تجمیل نیروی روشنایی و حمل و نقل کمک های عجیب و بہت انکبیزی بسانان خواهد کرد بلکه از لحاظ معالجه امراض و جراحی وزراعت نیز کمک های حیرت بخشی بنوع بشر خواهد کرد.

سخنور باید از طبیب مجهت اطائز و دلسویز تر و با وجود ان تر

«حجۃ اسلام آقای سید محمد حسین رضوی»

حضرت حجۃ الاسلام

آیت الله العظمی آقای
آسید محمد حسین رضوی
کاشانی یکسی از مشاهیر
علمای عصر حاضر و از مفاخر
کاشان است این شخصیت بزرگ
در مدت ۷۶ سال عمر
کبرا نیمهایشان خدمات
ذیقتی متن با عالم اسلامیت
نموده اند

زحمات این عالم بزرگ
اسلامی درباره ترویج دین
قدس و تالیف مقدار

زیبادی از کتب دینی موجب قدر دانی است .

امروز ما برای اینکه از محصول گندم استفاده کنیم باید
گندم را در آغاز پائیز بکاریم که سال دیگر در بهار و اوایل
تابستان خرمن خود را درو کنیم .

ولی پنجاه سال دیگر هر کسی در با غصه خانه و یاروی مهتابی
آپارتمان خود مقداری گندم می کارد و قدری آب پای آن میریزد
و نور افکن اشمه «کونیه» داروی گندم هامتر کر میکند و هنوز
بنج دقیقه نگذشته گندم او محصول می دهد و آنرا درومی نمایدو
با بن طریق از صبح تا هام شما میتوانید از روی مهتابی آپارتمان
خود بشرط این که خاک داشته باشد و مرتبه اگودهای شیمیایی از
موادی که «ازت» دارند بدان بدھید شست و یا هفتاد سال محصول
گندم بردارید .

باشد چون طبیب تن هر دم را در دست دارد و سخنور روح را

گناه خنده

از طبع ز آفای امیری
 کر گی گرسنه گفت به بیچاره بره ای
 آز بهر من ترا بجهان آفریده اند
 از جور من مثال که این ذشت جامه را
 بر قامتت ز دوز ازل بد بریده اند
 آنها گه فکر طمع نکردند بهر گرک
 قتل تو نقشه ایست که آنها کشیده اند
 من گر که پاره میکنم از گرسنگی است
 پس دیگران چرا شکمت را دریده اند
 آنانکه در هزا و عروسی ترا کشند
 جز خنده کی گناه دیگر در تو دیده اند
 اینان همان گروه ستمکار ظالمند
 شیریت نخست و خون تو آخر مکیده اند
 آنها که نذر کرده که قربانیت کنند
 نیکو بهانه ای بی قلت گزیده اند
 صد بره میکشنند که یك جامه زان کنند
 وین دام بهر نسل شما گستریده اند
 خودرا تو کی فروخته ای برش بگو
 اندر کدام محضرت آها خریده اند
 دیدی چه انتقام عجیبی جهان کشید
 از گوسفند کز چه دور و زی چریده اند
 هولت نمی دهنند بچینند کسی بساط
 خوده می کنند جم بساطی که چیده اند
 آنانکه در بهشت خوش آرمیده اند
 فردا نگر که از همه چیزی رمیده اند
 این طایران که روی درختان اشسته اند
 تا چشم هم زنی همه زینجا پریده اند

۵۵۶ راهیت و آن برای هدفی فریب داد عده‌ای را نیز هیتوان

قریب افی اجنه‌ها

از زنجان انر طبع آقای روحانی

دوشنبه چوان نورسی عـور
دیدم که فتاده در خیابان
از رنج و غم بلا دنیا
صد آیه ز صورتش نمایان
ز چهره زرد وی هویدا
آنار الم نشان حـرمان
افسرده بـالم جوانی
پـئمرده ز رنج زندگانی
میکرد فغان و آهـو ناله
از سوز تب و تن ستمکش
خون دلش از دو دیده جاری
چون چوب تری که گیرد آتش
که درس هوش گه سرفشن
از دیدن حـسالت نزارش
شد ثاب ز دل ز کف قرارم
رفتم پـیش کای پـریشان
از ناصیه اش الـم هویدا
زد آه تو آشی پـیشان
در دو غم دهر چهر زینـتا
از ناصیه اش الـم هویدا
از دیدن حـسالت نزارش
شد ثاب ز دل ز کف قرارم
رفتم پـیش کای پـریشان
از ناصیه اش الـم هویدا
زد آه تو آشی پـیشان
در دو غم دهر چهر زینـتا
از چیست ؟ بـکوشو مکدر
در باسخ من چوان دلخون
بـگشوددو چشم خو نشان را
افشاند ز دیده قطره فـم
بار دکرم بـسوخت جان را
آخر بهـزار زحمت و رنج
جنـباند زبان نیمه جان را
کـفتـا بـکنـر مـرا و بـکـذـار
آـش مـزنـم بهـ تن دـکـر بـار
گـفتـم زـچـه در فـنان و آـهـی
ای تـازـه چـوان نـو رسـیدـه
ایـشـکـونـه چـرا بـرـیـشـوـزـارـی
از بـهـزـچـه فـامتـتـ خـمـیـشـده
برـکـوـزـچـه غـمـ چـینـخـزـبـنـی
زنـکـ وـختـ اـزـ چـهـ روـبـرـیدـه
برـخـیـزـ بـسـوـیـ خـانـهـ روـ آـرـ
دورـازـ دـلـ خـوـیـشـ هـمـیـشـهـ شـرـدـارـ

برـایـ هـمـیـشـهـ گـولـ زـدـوـلـیـ هـهـهـ رـاـ بـرـایـ هـمـیـشـهـ هـمـکـنـ فـیـسـتـ

این بار به صد جفا جوانک پیش
 گفتا ز چه اینچنین مصری
 بکذار تن فکارم آتش
 شاید که بسوژداین تن زار
 راحت شوم از عذاب و آزار
 من چون روم ای جوان بخانه
 گردیده زنم دچار حصبه
 در خانه نه نان و نه دعائی
 فرزند گرسنه کرسی و سرد
 با اینه غم چه میتوان کرد
 سائل نیم ای برادر من تا اینکه روم از بی گدانی
 نه دزد و نه رهزنم نه شیاد تا باز رسم سر نوائی
 چون بر مرض الرباں اسیرم تا حشم اسیر بینوائی
 از غصه و غم جیبن برآزنک
 وز بخت سیه غمین و دلتک
 خوشبخت دمی منم که این جان از محبس تن برون درآید
 دور از الم و جفا و استم بر واز نموده پسر گشاید
 بر کشور چم برای چون من در چامه زندگی نشاید
 بکذار که صاحبان قدرت
 فارغ بگند خون ملت
 این گفت و نهاد بلک بر بلک
 درخواب ابد شد آن مستمکش
 راحت زغم و خیال فرزند
 زین حادته من غمین گریان
 بزمده ز دیده اشک افشار
 جز خالق ماسوا زداند زین حادته چون شدم من زار
 نی قدرت رفتم پیا بود نی بود بدیده تاب دیدار
 با قلب بر از شاره آخون ناچار شدم بخانه ناچار
 فتاوه غصه در تاب و تاب
 بر دیده ام آشنا نشد خواب

۲۴۳

فرد ا خبری دگر شنیدم
گفتند ذن ذلیل و زارش
جان داده به پیش مرده فرزند
از چور زمانه گشته معده
یک عائله بیگناه و معصوم
هر گز نکنم من این فراموشی
بگشود دوچشم خونشانرا
با حال پریش نیار و مضطرب
در نوع دوان خود چنین گفت
بگذار که صاحبان قدرت
فارغ بگند خون ملت

نشکر و قدر دائمی

بنگاه پازر گانی جاوید سعی مینماید که افراد خدمتگذار حقیقی را در حدود امکان بجا مانه معرفی و از آنها قدردانی و تشکر بعمل آورد آقایان مشروحة زیر از کارمندان بسیار جدی و فعال وزارت پست و تلگراف تهران هستند که در مدت خدمت اداری خود بار نامه های صدها بسته امامتی را با کوشش تمامی صادر و بصاحبان مر بوطه تحويل میدهند چون در صدور بار نامه های امامتی این بنگاه که بطور متوسط از ۷۵ بسته در روز کمتر نمیباشد مساعی قابل توجهی مبذول می فرمایند ناگزیر گردیدم که آنها را معرفی و از وزارت پست و تلگراف تقاضا داریم که وسائل رفاه و آسایش این نوع خدمت گذارانه واقعی را از هر حیث فراهم سازد.

آقای اسماعیل طهماسبی متصدی وصول بهای بار نامه های جنسی آقای منوچهر تابش متصدی صدور بار نامه های امامتی آقای عبدالحسین حسینخانی متصدی صدور بار نامه های امامتی آقای یحیی ستارزاده متصدی صدور بار نامه های امامتی آقای ابراهیم فردوسی متصدی صدور بار نامه های امامتی آقای افشاری و شیروانی متصدی توزیع بسته های امامتی

وجود خود را از میهن خود دزدیده است

آقای علی اکبر بیر دوست
متصدی پاکات سفارشی شهری
و تهران

آقای فتح الله رهنون
متصدی ممیزی امانات
صادره پست تهران

آقای میر حسن میر فندرسکی آقای سیده هدی نجمی
متصدی پخش پاکات اینده های متصدی ثبت بار نامه های
امانات پستی تهران روسیده بهرگز

طفل یتیم

از کازرون از طبع آلمخان محمدحسین رستم «کشن»

بایم خویش چنین گفت طفل بی پدری
که بیو لباس چنان بگذرد زمستانم
ژیست فصل زمستان و ریش باران
من از چه نوز برشان و لخت بوربانم
بهر که می نگرم غوطه و دیپور زراست
چرا که نیست مرا بول بهر یک نام
بطاهر ارچه کنم خنده دربر طفلان
ولی بیاطن خود اشک ریزو گربانم
شیم زگرسنگی خواب ناید اندر چشم
برای چاره زشب تا به صبح حیرانم
ذلك شهان بدل من نهاد داغ پدر!
نه من بفکر پدر هر زمان و هر آن
بعرش وقتی سو کاخ های گنج بران
من از چه ساکن این کجع کله و برانم

چرا که پرخ نگردد به کام ما آنی
گناه من چه بود مادر ا که این سانم
خدا گواه است گنه نیزده است از من سر
مرا گناه بود اینکه طفل «ایرانم»
خداصان به سرشه است بخت و اقبال
که اینچنین من خونین چنگر بریشانم
 تمام خرد و بزرگند در لباس قشنگ
مرا نگر که بود چاک بر گریشانم
چه گویم از غم دل؟ من امیکنم شکوه
که این چنین بیود آن صلاح بزدانم

بنام هر اکثریتی نمیتوان حکم قطعی داد

گریست مادر مسکین ز حرف طفل و سوس
سرش گرفت و بگفتا بهه بهه دامان

بدو بگفت که ای نور چشم من خاموش
که بر جگر همیشه بیاشد از غصه دندان

شنید طفل و بشد خواب خوش براو چیره
پگلشنی به فناه او که نیک میدانم
اقتباس از کتاب الاملاء نظم حکایت طفل بی بدو

آقای منوچهر مژدیستنار گراورسازی چاپ خود کار

در میان صنعتگران و

هنرمندان ابر نی افرادی

را میتوان یافت که اگر

همه نوع وسائل لازم در

فن خود را در اختیار

داشته باشند بدون شک به

پیشرفت های قابل توجهی

نایل خواهند شد ولی

مقاسفانه همین نبودن

وسائل لازم روح صنعتگران

با ذوق ایرانی را خوده

و فکر آنها را فرسوده

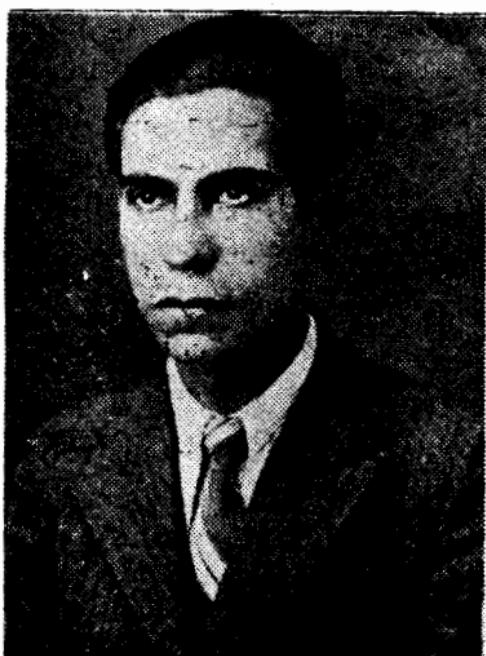
میدارد عکس مقابله آقای

منوچهر مژدیستنار گار کام

گراورسازی چاپ خود کار

است این جوان هنرمند و

با ذوق دارای قریحه مخصوصی

در فن گراورسازی بوده و امروز در کارگاهی که تحت نظر ایشان اداره میگردد گراور و کلیشه های بسیار خوبی ساخته بیشود کلیه گراور و کلیشه های بنگاه جاوید از ساخت کارگاه گراورسازی چاپ خود کار است این تصویر بقای قدر دانی از این جوان هنرمند زیب صفحات سالنامه گردید

از دو چیز بخداهیم ایم سادگی و یهوشی هر دهان درستگار

قابل توجه

نمايند کان محترم جاوید ميتوانند گلبه حوايج
تجاری و غير تجاري خود را توسط این بنگاه تهیه
فرمایند بنگاه جاوید برای انجام هر نوع سفارش
حاضر و آماده می باشد بهترین راه خرید جنس ابتیاع
نمودن از دست اول فروشنده است اجناس تجارتی
جاويد نازلترين و هم رغوب ترين اجناس بازار تهران
می باشدو برای يكبار ضروريات خودتان را باین بنگاه
سفارش فرمایید .

قابل توجه نمايند گان محترم بازو گانی جاوید

- ۱ - بنگاه جاوید در نظر داشت که صورت گلبه اسامی نمايند گان محترم خود را زیب صفحات سالنامه خود نماید ولی بواسطه ازدحام نمايند گان فقط چاپ نام فامبل تنها در حدوده ۲ صفحه از صفحات سالنامه را پر مي نمود و از طرف دیگر اخبار سال و مطالب مقيد زیاده از اطراف رسیده بود لذا چاپ اخبار و مطالب را مقدمه داشته بعجام آنها مبادرت و طبع صورت نمايند گان را به نشریه شمامه اول سال گمه عنقریب قبوص آن تقديم خواهد شد موکول نموده فقط قسمتی از عکس های رسیده نمايند گان را چاپ نموده و مابقی راضمن چاپ صورت اسامی بطبع خواهیم رسانید
- ۲ - از نمايند گان محترم تقاضا می شود در موقع ارستان عکس توجه فرمایند که عکس های روشن و غير فوری جهت چاپ در نشريات بنگاه ارسال دارند زیرا عکس های فوري به توجه نمی توان از آنها عکس برداری نمود

- ۳ - تعداد پنجهزار جلد کتاب گلچين جاوید دومین نشر به بنگاه مجددا بطبع رسیده است و هر کس ميتواند برای تكميل بودن شرح حال اعليحضرت فقيه که قسمتی از آن در گلچين جاوید و فسمتی در سالنامه بطبع رسیده است با بهای ۳۰ ریال از بنگاه تقاضا نماید

زير گي و فراست اشخاص هتقلب و خائن

صورت اسامی عکس‌های مقابله بر ترتیب شماره
 آبادان - اراک - اصفهان - الیگودرز - بابل
 بابلسر - تبریز - چالوس - خرمشهر - درگاز - رشت -
 زرند - زاهدان - سولده - سروستان - شیراز - شاهی
 شهر کرد - عجب شیر - کرمان - گچساران - ماهو نیه
 ههاباد - همدان - یزد
 آقایان ۱ - دکتر فرزانه ۲ - متری ۳ - استوار کاظمی ۴ - تخلیلی
 ۵ - بودجه‌یاری ۶ - میرزاول ۷ - قلی خانی ۸ - محمد زمان نانی ۹ - روشنیدی
 ۱۰ - استوار ۱۱ - فدوی ۱۲ - خاکپور ۱۳ - عیسی شجاعی ۱۴ - صمد غیشی
 ۱۵ - تقی تقی ۱۶ - محمد مجیدی ۱۷ - قبیر علی ضیغمی ۱۸ - محمد نانی
 ۱۹ - سید محمد علوی ۲۰ - رفیعی ۲۱ - توکلی ۲۲ - خامسیان
 ۲۳ - بار علی بخشی ۲۴ - گروهبان دزم ۲۵ - ایمائی ۲۶ - حسین توکلی
 ۲۷ - محمد حسن توکلی ۲۸ - ذکوری ۲۹ - سربابان خسروی
 ۳۰ - محسن پدرام ۳۱ - هاشم هوشمند ۳۲ - بزرگزاده
 ۳۳ - غلامحسین هراسی ۳۴ - عزیز لطفی

قبول سفارشات چاپی

بنگاه بازرگانی جاوید سفارشات چاپی
 نهایت گران محترم خود را با نازلترين بها قبول و در
 بهترین چاپخانه های تهران طبع و در اسرع وقت
 در اختیار سفارش دهنده قرار میدهد.

چاپ کتاب، رساله، باکت، کاغذ، کارتهای
 چسبی، دفتر های مخصوص مطابق مدل را تماماً با
 سلیقه مخصوصی چاپ و تقدیم میدارد.
 وجه سفارشات بطور تقریب قبله در بافت میشود

با استقامت و ثبات به همه چیز میتوان رسید

صورت اسامی عکس‌های مقابله بترتیب شماره

آبادان - اردبیل - الیگودرز - بافق - بوشهر
 بهبهان - بم - تبریز - خمام - خیاو خ - رمذره - دزفول
 زرند - زنجلن - شاهپور - شیراز - شهرگرد . قزوین
 کرهاشت - مشهد - همدان - یزد
 آقایان ۱ آقای ستوان یکم سنجری ۲ علی کرباسیان ۳ الیاس
 اخوان ۴ حسین راست زاده ۵ علی شهدادی ۶ سرگرد مهرجو
 ۷ قربشی ۸ حسین نعمی ۹ فرج بخش ۱۰ شاعع هاشمی ۱۱ طارمی
 ۱۲ دانایی ۱۳ بوریا زاده ۱۴ فرغی ۱۵ سامنی بور ۱۶ شمسواری
 ۱۷ برهانزاده ۱۸ زارع ۱۹ شاه محمدی ۲۰ ویاعی ۲۱ گیلستان نویاتان
 ۲۲ میرشفیعی ۲۳ شاکری ۲۴ گرانی ۲۵ شکیباء مقدم ۲۶ طبری
 ۲۷ امیری ۲۸ جلالیان ۲۹ سروان فتاحی ۳۰ ستوان ۲ بیطرف
 ۳۱ گروهبان ۱ سعیدی ۳۲ سروان حقیریان ۳۳ علامه ۳۴ فرهنگی
 ۳۵ تابان ۳۶ آذری ۳۷ بنیادی ۳۸ بیرجندی ۳۹ فتوحی ۴۰ ستوان ۲
 اصغر زاده

کراوات شب نهایا

دو امریکا یکنوع کراوات اختراع کرده‌اند که
 که روزها مثل کراوات‌های عادی است ولی شب‌ها
 میدرخشد چون با فسفر روی آن این عبارت را نوشته
 اند عزیزم مرای پوس

این کراوات بقدرتی مشتری پیدا کرده که قیمتش
 تا چهار برابر وسیده عده زیادی از مشتریان این
 کراوات خانه‌ها هستند که آن را مثل شال دور
 کردن می‌پیچند

لاچارم ورزش کنم و مگر نه عقل هن فاسد خواهد شد

صورت اسامی عکس‌های مقابله بتر تیپ شماره

آبادان - آذرشهر - اصفهان - اهواز - تبریز
 خرم آباد، خرمشهر - دزفول - راه‌هره ز. رشت -
 راور - زرند - سرگرد - شهریز - زاد - شیراز - فردوس
 فریدمان - گرمان - گردستان - یزد.

آقایان ۱ سرگرد اعتمادی ۲ بهرام ابراهیمی ۳ محمد رضوانی
 ۴ ضیاء احمدی ۵ موسوی ۶ ماشالله زرباف ۷ کمال فرجام ۸ شهریار
 خداباری ۹ رحیم چهره نما ۱۰ ستوان ۱۱ رجبی دانا ۱۲ علی منوری
 ۱ غلامرضا مظلوم ۱۳ خسرو سنگر پور ۱۵ محمد حسن زاده ۱۶
 فتح‌الله شرافتمند ۱۷ کامران ۱۸ کاج آبادی ۱۹ علی اکبر علائی
 ۲۰ محمد بیطراف ۲۱ محمد علی زینی ۲۲ محمد جهانی ۲۳ حسن
 حیاتی ۲۴ گیلانی ۲۵ هدایت‌الله مستوفی ۲۶ محمد علی پیر زاده
 ۳۷ عبدالرسول واحدی زاده ۲۸ عبدالله صدرایی ۲۹ علی حیدری
 ۳۰ حسین ذیرک ۳۱ باقر بنی‌آباد ۳۲ محمود معین زاده ۳۳ سید حسن
 کلاتری

دستگاه تازه ایکه تا ۴۸ ساعت پی در پی

صفحه میز ند

دستگاه تازه ای دز آمریکا اختراع شده است
 بنام (سلتوماتیک) که با فشاردادن تکمه ای هر کس
 می‌تواند صدای نوع صفحه ای را که خواست
 بشنود.

در ۱۴ ساعت بیش از صد صفحه میزند و مهندسین
 و تکنسین‌ها دقیقه دارند که با تکمیل این دستگاه
 می‌توان ۴۸ ساعت متواتی انواع و اقسام صفحات
 گرامافون را با آن نواخت.

قداگاری بدون امیدواری متهی درجه فضیلت انسانی است

صورت اسامی عکس‌های مقابله بر تیپ شماره

آبادان، اراک - اصفهان - اردکان - بابل - خیا
 خرم آباد - خمام - حسن کیاده - رشت - رامهرمز
 زابل - ساوه - سیرجان - شادکان - شهر کرد - شیراز
 ضمیع آناد - کرمانشاه - کرمان - قوچان - محلات -
 مسجد سلیمان - مشهد - مرودشت - هفتگل - یزد

۱ قایان ۲ محمد رضا فرزاد ۳ آقابزرگ رئیسی ۴ رضا صالحی
 ۵ قاسم اقصیری ۶ غلامحسین بزدانی ۷ حسن مرندی ۸ علی کارمند
 ۹ سید عزیزاله منصوری ۱۰ حبیبالله ۱۱ علی اصغر جوانمردی
 ۱۲ برخورداری ۱۳ غلامحسین عبادی ۱۴ استوار یکم رشیدی ۱۵ زاد
 ۱۶ هابدهن ولدبیکی ۱۷ حسین آموزگار ۱۸ علی میرپور ۱۹ صادقیان
 طهرانی ۲۰ سید رضی سعادت ۲۱ رضا صابری ۲۲ محمد مادرق مدمرسی
 ۲۳ یدالله امیری ۲۴ خدی گرم رستمی ۲۵ محمد بهنیا ۲۶ مهدی
 نورصی ۲۷ گمال کاج آبادی ۲۸ نیکخواه ۲۹ محمد
 علی حریری ۳۰ فرقانی ۳۱ حیدر حیدری ۳۲ رحیم دیداری
 ۳۳ محمد مدرس زاده ۳۴ عبدالنبی دادار ۳۵ حملی حکیمی پور
 ۳۶ نصرت الله آورنگی ۳۷ محمد قورچیان ۳۸ موسی مرغضی پور
 ۳۹ جلیل الله ۴۰ ویژه کشورستانی ۴۱ استوار احمد بهادری ۴۲
 جهان پخش پردازی ۴۳ کاکاخان قربانی

قبول نماینده

اشخاصیکه مابل بنماینده کی این بنگاه هستند

کنیا مراتب را اطلاع فرمایند تا در صورت مقتضی
 کارت نماینده کی بنام تقاضا کننده صادر و ضمیمه قبض
 فرستاده شود.

مُدِيروْ مُوسَى
سید علی برادران سادا